

Elen G. Vajt

**SVEDOČANSTVA
O SEKSUALNOM
PONAŠANJU,
PRELJUBI I
RAZVODU BRAKA**

Naslov originala:

Testimonies on Sexual Behavior,
Adultery and Divorce by Ellen G. White

Preveo s engleskog:

Milan Šušljic

SADRŽAJ

Predgovor	4
Deo I: BRAK	7
1. Važne činjenice i načela	7
2. Božje opomene i saveti	13
3. Individualnost	20
4. Ponovni brak udovaca i udovica	27
Deo II: U BRAKU S NEADVENTISTIČKIM BRAČNIM DRUGOM	35
5. Ponašanje hrišćanskog bračnog druga	35
Deo III: OSAKAĆENI BRAČNI DRUG	51
6. Savet Valteru i Lori	51
7. Preporuka Valterovoj drugoj ženi	65
8. Raspad Valterovog drugog braka	73
Deo IV: ODVOJEN ŽIVOT I RAZLOZI ZA RAZVOD	76
9. Odvojen život	76
10. Razlozi za razvod braka	79
Deo V: RAZVRATNOST I PRELJUBA	81
11. Greh razvratnosti	81
12. Nepoštovanje sedme zapovesti	100
13. Postupanje prema nečistim mislima i predlozima	105
Deo VI: DRUGA ZLA NA SEKSUALNOM PODRUČJU	112
14. Krajnosti na seksualnom području u okviru braka	112
15. Peting i predbračni seks	120
16. Homoseksualnost	122
17. Masturbacija	125
18. Zlostavljanje dece	128
Deo VII: SAVETI LJUDIMA KOJI IMAJU MORALNE PROBLEME	134
19. Jedna domaćica	134

20. Dugogodišnji adventista i njegova ljubavnica	137
21. Medicinski radnik	151
22. Upravnik sanatorijuma	153
23. Navodni upravnik sanatorijuma	161
24. Doktor medicine	164
25. Jedan literarni evanđelista	170
26. Javni evanđelista	174
27. Jedan ugledni propovednik	191
28. Jedan uticajni propovednik	204
29. Četiri neposvećena propovednika	210
30. Pomagači Elen G. Vajt	217
Deo VIII: NEBIBLIJSKI BRAKOVI	230
31. Poštovanje nebiblijskih brakova	230
32. Brat G	232
33. Stiven Belden	236
34. Vilijam E (Prvi deo)	238
Deo IX: SAVETI ADMINISTRATORIMA U CRKVI	241
35. Vilijam E (Drugi deo)	241
36. Poziv propovednicima	248
37. Savet predsedniku Generalne konferencije	252
38. Saveti misiji po gradovima i upravnicima ustanova	256
39. Preljubnici i članstvo u crkvi	261
40. Zajednička izjava Elen i Džejmisa Vajta	264
Deo X: LJUBAV PREMA ZALUTALIMA I ISKUŠANIMA	267
41. Božja ljubav prema grešnicima	267
42. Razumeti druge	275
Dodatak A: Masturbacija i duševne bolesti	283
Dodatak B: Jedan rani problem u crkvi	286

PREDGOVOR

Kada je ova zbirka bila prikupljena, nije bila namenjena širokoj čitalačkoj publici, već administratorima Crkve i drugim propovednicima da im pomogne u njihovim naporima da uzdignu visoka moralna merila u krilu Crkve, da uravnoteže milost s pravednošću kada postupaju prema vernicima koji su zatečeni u sumnjivom ili nemoralnom ponašanju. Međutim, zbirka se pokazala tako korisnom, i zahtevi za njom tako sveopšti, da je do sada postala svima dostupna kao deo serije namenjene hrišćanskom domu.

Čitaoci će svakako zapaziti da su mnoga pisma obuhvaćena ovom zbirkom upućena radnicima u Božjem delu, svakako i zato što je Elen G. Vajt najvećim delom saobraćala s propovednicima i drugim evanđeoskim radnicima. Uprkos nedostacima i gresima onih kojima su pisma bila upućena, Elen G. Vajt je gajila veliko poverenje u propovednike svoje Crkve, Crkve adventista sedmog dana. U starosti od 85. godina poslala je i dve poruke koje su trebale da budu pročitane na zasedanju Generalne konferencije 1913. godine. U svojoj prvoj poruci uverava delegate:

„Iako sam i dalje veoma zabrinuta zbog toga kako se neki odnose prema važnim merama koje su povezane s razvitkom Božjeg dela na Zemlji, ipak imam čvrsto poverenje u propovednike u celom polju i verujem da će, kada se budu okupili i ponizili pred Gospodom i iznova posvetili Njegovoj službi, biti osposobljeni da izvršavaju Njegovu volju.“ (2SM 401. 402)

U svojoj drugoj i završnoj poruci delegatima iste Generalne konferencije, Elen G. Vajt izjavljuje:

„Kada u toku noćnih časova nisam u stanju da zaspim, podižem svoje srce u molitvi Gospodu i On me snaži i uverava da

je sa svojim slugama propovednicima u domaćim poljima i u poljima u dalekim zemljama. Ja se osećam ohrabrena i blagoslovena kada shvatim da Bog Izraelov i dalje vodi svoj narod i da će nastaviti da bude s njime sve do kraja.“ (2SM 406)

Ovi izrazi poverenja u propovednike jasno govore da moralni problemi o kojima se raspravlja u pismima nisu opšte prirode niti široko rasprostranjeni. Međutim, pošto su savremeni moralni problemi slični onima iz proteklih decenija, mi verujemo da mnoga pisma, koja je Elen G. Vajt napisala pre više od stotinu godina, sadrže opomene i pozive koji se moraju čuti i danas. Što se tiče upotrebe njenih pisama, sama Elen G. Vajt je napisala:

„Pokušavam uz Božju pomoć da napišem pisma koja će biti korisna ne samo onima kojima su upućena, već i mnogim drugima kojima su potrebna.“ (Letter 79. 1905)

Ova sadašnja zbirka nije oblikovana tako da posluži kao pravilnik ili uzor za postupanje prema nemoralu, nevernosti ili nebiblijskim razvodima braka i ponovnog stupanja u brak. Nijedan pravilnik ne bi mogao da pokrije svako moguće nemoralno ponašanje. Kada je Vilijam C. Vajt (sin Elen G. Vajt) bio pozvan da navede neki autoritativni citat iz spisa svoje majke koji bi mogao da posluži kao merilo po kojemu bi se rešavali svi slučajevi nebiblijskih brakova, on je odgovorio:

„Pošto budete pročitali dokumente koje sam vam danas poslao, vi ćete kazati: Pa, dobro, nije mi dao ništa autoritativno iz pera sestre Vajt što bi neposredno odgovorilo na moje pitanje.

Međutim, mislim da ćete iz onoga što sam vam poslao shvatiti da je namera sestre Vajt bila da iz njenog pera ne izađe bilo šta što bi poslužilo kao zakon ili pravilo prilikom rešavanja pitanja braka, razvoda, ponovnog braka i preljube. Ona je smatrala da su slučajevi, u kojima je Sotona doveo ljude u ozbiljne

neprilike, tako različiti i tako ozbiljni da bi u slučaju da je napisala bilo šta što bi se moglo proglasiti pravilom za rešavanje tih slučajeva, to moglo da bude pogrešno shvaćeno ili zloupotreb-
ljeno.“ (W.C. White C.P. Bollmanu 6. januara 1931. godine)

Mi se potpuno slažemo s gledištem Elen G. Vajt. Moralni problemi su vrlo složeni. Nijedna dva slučaja nisu potpuno ista. Svaki zahteva pažljivo proučavanje; i iako razlike mogu izgledati beznačajne, svaki slučaj zahteva svoje posebno rešenje. Sveti Duh će uvek biti neophodan kao božanski vodič i savetnik da pomogne onima koji se bave moralnim problemima.

Sva navedena imena u knjizi su prava, međutim, prilikom navođenja različitih slučajeva imena su zamenjena inicijalima. Naslovi poglavlja i odseka su dodati.

Naša je nada i naša molitva da će u rukama Crkve koja je spremna da stalno uči i da se stara o svojim vernicima, materijali u ovoj zbirci doprineti da se uzdignu moralna merila u Crkvi i da će u isto vreme doneti utehu, ohrabrenje i nadu onima čiji složeni moralni problemi nažalost izgledaju nerešivi, bar s ljudske tačke gledišta.

Poverenici u Zaostavštini Elen G. Vajt

Deo I
BRAK

1. VAŽNE ČINJENICE I NAČELA

Božji prvobitni plan. „Bog je svečano obavio prvo venčanje. Na taj način ova ustanova kao svog začetnika ima Stvoritelja svemira. „Brak je časna ustanova“; bio je to jedan od prvih Božjih darova čoveku i to je jedna od dve ustanove koje je Adam, posle pada, izneo sa sobom kada je prošao kroz vrata Edema. Kada se božanska načela na ovom području priznaju i slušaju, brak je na blagoslov; on čuva neporočnost i sreću ljudskog roda, on zadovoljava čovekove društvene potrebe, on uzdiže njegovu fizičku, intelektualnu i moralnu prirodu.“ (PP 46)

I danas uživa božansku potvrdu. Godine 1885. Elen G. Vajt je izjavila: „U ovo vreme istorije sveta, kada prizori zemaljske istorije uskoro treba da se završe, u vreme kada se spremamo da uđemo u vreme nevolje kakve nije bilo od postanja sveta, što se manje brakova sklapa, to bolje i za ljude i za žene.“ (5T 366)

Očigledno, verovala je da je kraj sveta neposredno pred nama. Međutim, Hristov dolazak je odgođen. Godine 1901. Elen G. Vajt je napisala: „Možda ćemo morati da ostanemo na ovom svetu još mnogo godina zbog svoje neposlušnosti.“ Sve do kraja svog života nastavila je da pruža savete o odnosima u braku: „Samo po sebi nije greh jesti i piti, ženiti se ili udavati se. Bilo je u skladu sa zakonom ženiti se u Nojevo doba, i sada je u

skladu sa zakonom ženiti se, ukoliko je ono što je zakonom dozvoljeno pravilno tretirano i nije dovedeno do grešnih krajnosti.“ (R&H, 25. septembar 1888)

„Što se braka tiče, kazala bih, čitajte Božju Reč! Čak i u ovo vreme, u poslednje dane istorije sveta, među adventistima sedmog dana sklapaju se brakovi...“

„Mi kao Crkva, nikada nismo zabranjivali brak, osim u slučajevima kada je bilo očiglednih razloga da će brak uvaliti u bedu obe strane. Pa čak i tada, mi smo samo savetovali i uveravali.“ (Letter 60, 1900)

Priprema za Nebo. „Neka imaju na umu da dom na Zemlji treba da bude simbol i priprema za dom na Nebu.“ (MH 363)

„Bog želi da dom bude najsrećnije mesto na Zemlji, pravi simbol doma na Nebu. Noseći bračne odgovornosti u domu, povezujući svoje interese sa Isusom Hristom, naslanjajući se na Njegovu ruku i na Njegova obećanja, muž i žena mogu da dele sreću u toj zajednici koju preporučuju Božji anđeli. (AH 102)

Doživotna zajednica. „Brak je doživotna zajednica, simbol zajednice između Hrista i Njegove Crkve. (7T 46)

„U mislima mladih brak je odeven romantikom, i teško ga je lišiti te karakteristike, kojima ga mašta zaodeva i utisnuti u misli svest o dubokoj odgovornosti koja je obuhvaćena bračnim zavetom. Taj zavet povezuje sudbinu dve osobe vezama koje ništa osim ruke smrti ne sme razvezati.“

„Svaka bračna veza se mora pažljivo razmotriti, jer je brak korak koji vezuje za celi život. I čovek i žena moraju pažljivo razmotriti mogu li prijanjati jedno uz drugo u svim promenama života sve dok oboje budu živi.“ (AH 34)

Sa uzvišene tačke gledišta. „Oni koji tvrde da su hrišćani ne treba da ulaze u bračnu zajednicu sve dok to pitanje nisu pažljivo i uz molitvu razmotrili s jedne uzvišene tačke gledišta, da bi videli hoće li Bog biti proslavljen tom zajednicom. A onda treba da pravovremeno da razmotre posledice svake prednosti bračnog odnosa, i posvećena načela treba da budu temelj svakog postupka.“ (R&H, 19. septembar 1899)

„Ispitajte pažljivo da vidite hoće li vaš bračni život biti srećan, ili neskladan i na propast. Neka se postavi pitanje: Hoće li mi ova zajednica pomoći na putu prema Nebu? Hoće li ona povećati moju ljubav prema Bogu? Hoće li ona proširiti područje moje korisnosti u ovom životu? Ukoliko takva razmišljanja ne pokažu da postoji neka smetnja, tada u strahu Božjemu idite napred.“ (FE 104. 105)

Sve u ime Gospoda Isusa. „Onaj koji se sprema na ženidbu treba da stane i da iskreno razmisli zašto preduzima taj korak. Hoće li mu njegova žena biti pomoćnik, drug jednak njemu, ili će on prema njoj zauzeti takvo držanje da ona neće biti u stanju da gleda jedino slavu Božju? Hoće li se on usuditi da popusti uzde svojim strastima da bi video kolikim brigama i opterećenjima može podložiti svoju ženu ne gaseći njen život ili će razmotriti značenje ovih reči: ‘Šta god da činite, rečju ili delom, sve činite u ime Gospoda Isusa!’“ (Ms 152. 1899)

Potreba pažljivog pripremanja. „Pre nego preuzmu odgovornosti obuhvaćene brakom, mladi čovek i mlada žena treba da steknu takvo iskustvo u praktičnom životu koje će ih pripremiti za bračne dužnosti i bračne terete. Ne smeju se podsticati rani brakovi. Odnos, tako važan kao što je brak, i tako dalekosežan po svojim posledicama, ne sme se sklapati naprečac, bez dovoljne pripreme, i pre nego što su i mentalne i fizičke snage dobro razvijene.“ (MH 358)

„Draga moja Ema, (pisano 27. juna 1869. godine Emi Mekdermon, koja je imala 21 godinu života kada se udala za Edsona Vajta, sina Elen G. Vajt, na njegov 21. rođendan 28. jula 1870. godine. Ema je bila rođena 16. novembra 1848. godine. Vilijam C. Vajt, sin Elen G. Vajt, imao je 21 godinu kada se oženio Meri Kelsi, koja još nije bila napunila 19 godina života.) nema osobe koju bih mogla prigrliti u svoje srce tako srdačno kao tebe. Ipak, savetujem ti... da budeš pažljiva, da procenjuješ svaki korak. Vi preduzimate korak koji treba da bude trajan. Upravo zato ne preduzimate ništa naprečac. Nemojte dozvoliti da vas potpuno obuzme samo ta jedna tema, brak.“ (Letter 7,1869)

Pitajte Boga za savet. „Hristove reči treba uvek imati na umu: ‘I kao što je bilo u vreme Nojevo, tako će biti i u dane Sina čovečjeg.’ Ljudi su se ženili i žene udavale sve do dana kada je Noje ušao u kovčeg, kada je došao Potop i sve ih uništio. Mi smo svedoci iste zaludenosti u odnosu na brak. Mladi, pa čak i ljudi i žene, od kojih bi se očekivalo da budu mudri i razboriti, ponašaju se kao da su opčinjeni ovim pitanjem. Izgleda kao da su ih sotonske sile uzele pod svoju vlast. Udvaranje i brak su teme koje ih potpuno zaokupljaju. Sklapaju se najnerazumniji brakovi. Boga niko ne pita za savet. Ljudska osećanja, želje i

strasti ruše sve pred sobom, sve dok kocka ne bude bačena. Neiskazana beda je posledica takvog stanja stvari, a Bogu se nanosi sramota. Bračna postelja nije posvećena ili sveta. Zar ne bi trebalo da dođe do odlučujuće promene u odnosu na ovo važno pitanje? (Letter 6a, 1888)

Samo sa vernicima. „Lotova žena je bila sebična, nereligiozna i poslužila se svojim uticajem da Lota odvoji od Avrama. Da nije bilo nje, Lot ne bi ostao u Sodomu, lišen saveta mudrog, bogobojaznog patrijarha. Uticaj njegove žene i druženja s tim pokvarenim gradom naveli bi da otpadne od Boga da nije bilo verodostojnih saveta koje je nekada primio od Avrama. Lotov brak i njegov izbor Sodoma kao doma bili su samo prve karike u dugom lancu događaja koji su donosili zlo svetu u toku mnogih naraštaja.“

„Niko ko se boji Boga ne može se bez opasnosti povezati s nekim koji ga se ne boji. ‘Mogu li dvoje ići zajedno, ako se ne slože?’ (Amos 3,3. po engl. originalu) Sreća i blagostanja bračnog odnosa zavise od jedinstva strana; ali, između vernika i nevernika postoji radikalna razlika u ukusima, sklonostima i namerama. Oni služe dvojicu gospodara, među kojima ne može biti sloge. Ma koliko neporočni i pravilni bili nečiji principi, uticaj nevernog druga težiće da ga odvрати od Boga... Brak hrišćanina s nevernikom je zabranjen u Bibliji. Gospodnje uputstvo glasi: ‘Ne vucite u neravnopravnom jarmu s nevernicima!’ (2. Korinćanima 6,14.17.18. po engl. originalu) (PP 174. 175)

„Neka se ne stvaraju nesvete zajednice između Božje dece i prijatelja sveta. Neka ne bude brakova između vernika i nevernika. Neka se Božji narod jasno opredeli za istinu i pravедnost.“ (R&H, 31. jula 1894)

„Mladi hrišćani moraju da posvete veliku pažnju sklapanju prijateljstava i izboru životnog druga. Pazite da se ono što sada smatrate čistim zlatom ne pretvori u običan metal. Svetovna druženja su sklona da stavljaju prepreke pred vašu službu Bogu i mnoge duše su bile upropašćene nesrećnim zajednicama, bilo poslovnim bilo bračnim, sa onima koji se nikada neće moći oplemeniti ili uzdići. Božji narod se nikada ne sme usuditi da stupi na zabranjeno tlo. Bog je zabranio brak između vernika i nevernika. Međutim, mnogo puta neobraćeno srce sledi svoje želje, i tako nastaju brakovi koje Bog ne može odobriti. Zbog svega toga, mnogi ljudi i žene ostaju bez nade i bez Boga u svetu. Njihove plemenite težnje su mrtve; lancem događaja oni su zarobljeni u Sotoninoj mreži.“ (R&H, 1. februar 1906)

Božji zahtevi na prvom mestu. „Kada bi bračni drug po tvome izboru bio na svim drugim područjima dostojan (što on nije), on nije prihvatio istinu za ovo vreme; on je nevernik, i Nebo ti je zabranilo da se sjediniš s njime. Ti ne možeš, bez opasnosti po svoju dušu, da zanemariš taj božanski nalog... Povezati se s nevernikom znači staviti sebe na Sotonino tlo. Ti žalostiš Božjega Duha i proigravaš Njegovu zaštitu. Možeš li sebi dozvoliti da imaš protiv sebe tako strašnu premoć protivnika u tvojoj borbi za večni život?“

„Ti možeš kazati: Ali, dao sam obećanje, kako da ga povučem? Ja odgovaram: Ako si dao obećanje koje se suproti Bibliji, na svaki način ga bez odlaganja povuci, i u svoj poniznosti pokaj se pred Bogom zbog zaslepljenosti koja te je navela da tako brzopleto daš svoju reč. Mnogo je bolje da povučesh takvo obećanje, u strahu Gospodnjem, nego da ga održiš i time osramotiš

svoga Stvoritelja.“ (5T 364. 365.)

„Gospod je u svojoj Reči jasno poučio svoj narod da se ne sje-dinjuje s onima koji nemaju Njegove ljubavi i straha pred Njime. Takvi bračni drugovi će retko biti zadovoljni ljubavlju i poštovanjem koji im po pravu pripadaju. Oni će neprestano pokušavati da od bogobožnog muža ili žene izvuku neku uslugu koja obuhvata i nepoštovanje božanskih zahteva. Bogobožnom čoveku, i Crkvi s kojom je povezan, svetovna žena, kao i svetovni prijatelj, liče na uhodu u logoru, koji će iskoristiti svaku priliku da izneveri Hristovog slugu i da ga izloži neprijateljskim napadima.“

„Sotona se neprestano trudi da ojača svoju vlast nad Božjim narodom navodeći ga da stupi u savez sa četama tame.“ (ST, 6. oktobar 1881)

2. BOŽJE OPOMENE I SAVETI

Devojčica kao nevesta. (Starost te devojčice u vreme njenog venčanja nije poznata) „Jadna devojčica! Ona se udala dok je još bila samo dete, kojemu je bila potrebna majčina nega. Bio je to nesretan događaj. Bila je još mlado dete. Njeno zdravlje je bilo slabo, a njen muž surov i samovoljan. To dete je bilo još suviše mlado za svog bračnog druga. On je nije ni mogao poštovati kao takvu. Bila je još samo dete. On je vladao njome kao tiranin. Sada su već razdvojeni, ona ga najdublje mrzi, a on nema ljubavi prema njoj.“ (Ms 4, 1873)

Duga vereništva nisu razumna. „Žao mi je što si se zapleo u

bilo kakvo udvaranje s Neli A. Na prvom mestu, tvoja zabrinutost zbog ovog pitanja je prerana. Zdravo rasuđivanje i opreznost bi te naveli da pričekáš jednu ili dve godine. Međutim, da izabereš nekoga da bude u tvojim mislima u toku tako dugog vremena svakako da ne bi bilo mudro od tebe ili bar za onoga kojemu si posvetio svoju pažnju.“

Preuranjena osećanja. „Govorim na temelju onoga što znam o tom problemu, da bi za tebe i za Neli bilo najbolje da potpuno odustanete od svega, jer nikakvo dobro ne može proizaći iz toga. Ako nastaviš da joj ukazuješ svoju pažnju, ti ćeš sebe onespособiti da obavljaš dužnosti u kancelariji i staviti prepreke na svoj put da stekneš temeljito obrazovanje i da učvrstiš navike tvoga tela i uma. Čak i da samo preuranjeno vežeš svoja osećanja učinićeš sebi i mladoj dami nepravdu...“

„Pokazane su mi zle strane tako ranih veza, posebno kada je mladić daleko od domaćeg krova i kada mora da izabere svoga bračnog druga bez odabiračkog oka svoje majke. Nije sigurno za tebe da se osloniš na svoje prosuđivanje. Prerano bavljenje tematikom udvaranja i braka odvratice tvoje misli od tvoga posla i učenja, i imaće na tebe i na onoga kojega si počastvovao svojom pažnjom obeshrabrujući uticaj. Kod vas oboje pojaviće se umišljena drskost u ponašanju, a slepa zaljubljenost će zahvatiti vas oboje i ti ćeš biti tako potpuno zaslepljen što se tiče tvoga uticaja i primera da ćeš, ako budeš nastavio putem kojim si krenuo, izložiti sebe kritikama i zahtevima da se tvoje ponašanje kudi.“

„Vrlo je teško držati na uzdi udvaranje i brak, zato što um postaje tako smeten i opčinjen da dužnost prema Bogu, ali i sve

ostalo, postaje bez duha i nezanimljivo, a smirene i zrele misli su poslednje što dolazi na red u tim pitanjima od najozbiljnije važnosti. Dragi mladi prijatelju, ja ti se obraćam kao neko ko zna o čemu govori. Pričekaj dok ne stekneš neko pravo znanje o sebi i o svetu, o ponašanju i karakteru mladih žena, pre nego što dozvoliš da pitanje braka zaokupi tvoje misli.“

„Mogla bih da ti navedem mnoge koji su posle medenog meseca zaplakali zbog svoje izuzetne ludosti i gluposti u svom braku, u vreme kada im žaljenje više ništa nije moglo doneti. Oni su ustanovili da su izloženi iskušenjima o kojima nikada nisu ni sanjali; u karakteru objekta svoga izbora pronašli su osobine iznad kojih ih nisu mogli uzdići, pa su zato prihvatili neizbežno i spustili se na njihov nivo. Neli A. te nikada neće uzdići. Ona u sebi nema skrivenih snaga koje bi je, ako se razviju, učinile ženom razuma i sposobnosti da stane uz tebe, da ti pomogne u bitkama života. Njoj nedostaje snaga karaktera. Ona nema dubine misli i širine uma kojima mogla da ti pruži pomoć. Ti vidiš samo površinu i to je zaista sve što postoji. Za kratko vreme, ukoliko se venčate, opčinjenosti će nestati. Kada se izgubi novitet bračnog života, ti ćeš sagledati stvari u njihovoj pravoj svetlosti i ustanoviti da si načinio žalosnu pogrešku.“

Neophodnost zrelog rasuđivanja. „Zrelo rasuđivanje osiguraće ti mnogo bolje razaznavanje stvari, daće ti silu da razlikuješ istinu od laži, da upознаš istinu. Tvome karakteru je neophodno oblikovanje, tvom rasuđivanju je potrebna snaga pre nego što se počneš baviti mislima o braku. Ti za sada nisi spreman da sudiš o drugima, i nemoj dozvoliti da budeš zaveden da počiniš tešku nerazboritost, ako ne i zločin, za koji ni gorko kajanje ili suze

kasnijih godina ne bi mogle doneti olakšanje. Dete, samo neukročena nezrela učenica, gospođica, zavisna od uvidavnosti roditelja ili staratelja, nema nikakvog razloga da sluša o bilo čemu što se odnosi na udvaranje ili na brak. Ona treba da odbije svaku posebnu pažnju koja bi makar u najmanjoj meri vodila do bilo koje slične posledice, i da se potpuno posveti nastojanju da od sebe stvori što je moguće savršeniju ženu, tako da njen život bude koristan, da nauči neki zanat tako da se može zaposliti i biti nezavisna.“

Intelektualna osnova istinske ljubavi. „Ljubav je osećanje, tako sveto da samo retki znaju o čemu se radi. To je pojam koji se upotrebljava, ali se ne razume. Vrela vatra nagona, opčinjenost jedne mlade osobe drugom, to nije ljubav; i ne zaslužuje da se tako zove.

Istinska ljubav ima intelektualnu osnovu, duboko, temeljno poznavanje onoga koga volimo. Međutim, samo upoznavanje s objektom svoje naklonosti, usredsređivanje misli i osećanja na njega, nije utemeljeno na razumu, na rasuđivanju, i zato je intenzivno, privremeno i senzualno.“

„Imajmo na umu da je nagoniska ljubav savršeno slepa. Ona će isto tako spremno biti usmerena prema nedostojnom objektu, kao i prema dostojnom. Zapovedite takvoj ljubavi da se zaustavi i malo ohladi. Dajte mesta pravim mislima i dubokom, ozbiljnom razmišljanju. Da li objekt vaše naklonosti, na lestvici inteligencije i moralnog savršenstva, ponašanja i kulturnih manira, stoji tako da biste bili ponosni da je predstavite porodici svoga oca, da je pred celim društvom priznate kao objekt svoga izbora, onu koja bi svojim društvom, sposobnošću vođenja razgovora,

manirima ponašanja privukla i zadovoljila vaša najuzvišenija očekivanja? Da li bi Neli prošla na ovom ispitu? Ja odlučno odgovaram: Ne! Ne, ona to ne bi mogla!“

Važnost porodične pozadine. „Neka vas vreme nauči da budete razboriti, i šta su istinski zahtevi ljubavi, pre nego što vam bude dozvoljeno da krenete makar samo jedan korak dalje! Propast, strašna propast, predstoji vam u ovom životu i u sledećem, ukoliko nastavite da idete putem kojim ste krenuli. Razmotrite porodičnu istoriju. Dve porodice treba da budu dovedene u usku i svetu vezu. Savršenstvo u svim odnosima, naravno, ne može se očekivati, ali, vi biste učinili vrlo surov potez kada biste se oženili devojkom čiji bi vas preci i rođaci sramotili ili vređali ili vas dovodili u iskušenje da ih izbegavate.“

Saveti roditelja i bliskih prijatelja. „Dobro je da se u ovim pitanjima žurite polako. Dajte sebi dovoljno vremena za posmatranje sa svake strane, a onda se nemojte osloniti na svoje rasuđivanje, već dozvolite majci koja vas voli, i svom ocu, i poverljivim prijateljima, da kritički promotre onu kojoj ste skloni da ukažete prednost. Nemojte se osloniti na svoje prosuđivanje, i nemojte se oženiti nijednom devojkom za koju osećate da neće biti na čast vašem ocu i majci, već onom koja ima inteligenciju i moralnu vrednost. Devojka koja se prepušta svojim osećanjima prema mladiću, koja privlači njegovu pažnju svojim podilaženjem, zadržavajući se na mestima na kojima će je on zapaziti ukoliko ne želi da se pokaže neuljudan, nije devojka sa kojom biste vi želeli da se družite. Njeni razgovori su jeftini i često bez ikakve dubine.“

Bolje nikakav nego loše sklopljen brak. „Neli A. neće svojim

kultivisanim manirima i korisnim znanjem biti spremnija za brak u dvadeset i petoj godini nego neke druge devojke u osamnaestoj. Međutim, muškarci u vašim godinama uglavnom imaju vrlo ograničeno znanje o karakteru, i skoro nikakvu valjanu zamisao o tome koliko čovek može ispasti glup kada se zaljubi u mladu devojku koja mu ne odgovara ni u kojem smislu. Bilo bi mnogo bolje uopšte se ne oženiti nego se nesretno oženiti. Tražite savet od Boga u svim tim pitanjima. Budite smireni, pokorni Božjoj volji, da se ne biste našli u groznici uzbuđenja i onespособili za službu Njemu svojim vezama.“ (Letter 59, 1880)

Potreba za sličnošću temperamenta. „Čula sam da nameravate da se oženite sestrom po imenu Ana Heil. To me je navelo da požurim da vam kažem nešto od onoga što sam videla. Vaša građa nije tako oplemenjena da biste mogli usrećiti ženu njene nežne, osetljive prirode. Nije nikako u skladu s Božjim redom da se takvi temperamenti kao što su vaš i njen sjedine. Vaša priroda je velikim delom animalna. Vi imate snažne animalne strasti, koje nisu ukroćene kao što bi trebalo da bude. Plemenitije, uzvišenije snage uma su podređene nižim, neplemenjenim strastima. Vi ste propustili da budete posvećeni istinom koju ispovedate, propustili da budete učesnik u božanskoj prirodi na taj način što biste pobjegli od pokvarenosti koju je požuda unela u svet.“

„Ana Heil nije osoba koja bi mogla da izdrži grubosti života. Ona je nežni cvet i brzo bi se sasušila i umrla ukoliko bi bila izložena olujama i zanemarivanju. U svom prethodnom braku vi niste shvatili potrebe žene. Niste poštovali njen nežni organizam. Vi ste promašili, teško promašili sa svojom prvom ženom. Ona je imala snažnu konstituciju kojoj bi se jedva mogla naći

ravna po snazi i izdržljivosti, ali je pokušavala da postigne suviše. Vaša briga da steknete navela vas je oboje da se preopteretite i da vas progutaju brige ovoga života, navela vas je da zanemarite sadašnju sreću i udobnost i da gledate unapred u vreme kada ćete imati više ovozemaljskih dobara i kada ćete moći dozvoliti sebi da potražite udobnosti života.“

„Vi ste učinili žalosnu grešku. Život vaše žene bio je žrtvovan. Ona je mogla ostati u životu. Trebalo je da ostane u životu. Međutim, vi ste tako malo znali o ženskom organizmu da ste zanemarili da se postarate za nju, propustili ste pripremu koju ste morali učiniti radi njene udobnosti. U velikom meri vi imate temperament svoga oca.“

„Kada budete tražili ženu, nemojte to činiti među nežnim, ugladenim osobama, kod kojih preovlađuje intelektualna strana ličnosti. Izaberite sebi ženu među onima koje su sličnije vašoj građi. Vi ne možete usrećiti osobu koja ima oplemenjeni duhovni temperament.“ (Letter 21, 1868)

Vernost u roditeljskom domu. „Upravo se vernošću dužnosti u roditeljskom domu mladi moraju pripremati za dom koji će osnovati. Neka se tu uče samoodricanju, neka pokazuju ljubavnost, uslužnost i hrišćansko saučešće. Tako će topla ljubav biti gajena u srcu i onaj koji izlazi iz takvog doma da stane na čelo svojega znaće kako da unapređuje sreću one koju je izabrao za druga u celom životu.“

„Brak, umesto da bude kraj ljubavi, biće samo njen početak“ (PP 176)

„Tražim od vas, upozoravam vas u ime moga Učitelja, nemojte ulaziti u bračnu zajednicu i preuzimati odgovornosti i obaveze bračnog zaveta sve dok se ne promenite u srcu i u životu. Kada budete u stanju da svoj dom učinite srećnim, da budete na blagoslov svom ocu i majci, vašoj braći i sestri, onda ćete biti u stanju da shvatite dužnosti uključene u bračnu zajednicu. (Ms 2, 1871)

3. INDIVIDUALNOST

Individualnost žene. „Žena koja se pokorava stalnom diktatu i u najmanjim pitanjima porodičnog života, koja se odriče svoga identiteta, nikada neće biti posebno korisna ili na blagoslov svetu i neće odgovoriti svrsi koju je Bog imao na umu kada ju je doveo na svet. Ona je samo mašina kojom upravljaju um i volja nekoga drugoga. Bog je svakome, i čoveku i ženi, dao identitet, individualnost, tako da u strahu Božjem moraju delovati kao posebne jedinke.“ (Letter 25, 1885)

Posebni identitet muža i žene. „Pokazano mi je da bračni par, iako venčan, iako su se kao muž i žena predali jedno drugome najsvetijim zavetom pred očima Neba i svetih anđela, iako su dvoje postali jedno, ipak mora da zadrži svoj posebni pojedinačni identitet koji nije ukinut ni bračnim zavetom. Iako vezani jedno uz drugo, ipak svako od njih treba da širi svoj posebni uticaj u svetu i zato ne bi smeli da budu tako sebično obuzeti jedno drugim da se odvoje od društva i zakopaju svoju korisnost i uticaj.“ (Letter 9, 1864)

Pasivna žena. „Ako žena odluči da njen muž ima pravo da u

potpunosti kontroliše njeno telo, da tako oblikuje njene misli da u svemu budu usklađene s njegovima, da teku istim kanalom kojim i njegove, ako se odrekne svoje individualnosti, njen identitet će se potpuno izgubiti, stopiti s identitetom njenoga muža. Ona će postati samo mašina koju njegova volja pokreće i kojom upravlja, stvorenje za njegovo uživanje. On će misliti umesto nje, odlučivati umesto nje, delovati umesto nje. Ona će sramotiti Boga ako bude zauzela takvo pasivno držanje. Ona je odgovorna pred Bogom, i njena je dužnost da tako i ostane.“

„Kada žena prepusti svoje telo i svoj um kontroli svoga muža, kada se pasivno prepušta njegovoj volji u svemu, žrtvujući svoju savest, svoje dostojanstvo, pa čak i svoj identitet, ona gubi priliku da širi svoj potencijalni moćni uticaj na dobro, priliku da oplemeni svoga muža.“ (R&H, 26. septembar 1899)

Ljubav prema Hristu, međusobna ljubav. „Ni žena ni muž ne smeju da svoju individualnost utope u individualnosti onoga drugoga. Svako od njih ima svoj lični odnos sa Bogom. Njega svako od njih treba da pita: ‘Šta je pravo?’ i ‘Šta je pogrešno?’ ili ‘Kako da na najbolji način ispunim svrhu svoga života?’ Neka bogatstvo vaše ljubavi poteče prema Onome koji je dao svoj život za vas. Učini Hrista prvim i poslednjim i najboljim u svemu. Kada vaša ljubav prema Njemu postane dublja i snažnija, i vaša međusobna ljubav će se pročistiti i ojačati.“

„Duh koji Hristos pokazuje prema nama je onaj isti duh koji muž i žena treba da pokazuju jedno prema drugome. ‘Kao što je i Hristos ljubio nas’ ‘živite u ljubavi!’ ‘No, kao što Crkva sluša Hrista, tako i žene svoje muževe u svemu. Muževi, ljubite svoje žene kao što i Hristos ljubi Crkvu i sebe predade za nju!’“

Nikakva samovoljna kontrola. „Ni muž ni žena ne smeju pokušavati da uspostave samovoljnu kontrolu nad svojim bračnim drugom. Nemojte pokušavati da naterate svoga druga da se pokori vašim željama. Vi to ne možete učiniti i zadržati međusobnu ljubav. Budite ljubazni, strpljivi i popustljivi, obzirni i uslužni. Blagodaću Božjom možete uspeti da jedno drugo usrećite, kao što ste svojim bračnim zavetom i obećali.“ (R&H, 10. decembar 1908)

„Onda mi je bila pokazana njegova snaha. Ona uživa Božju ljubav, ali se nalazi u ropskim okovima, drhti, plaši se, očajava, sumnja i vrlo je nervozna. Ova sestra ne bi smela da misli da mora da pokori svoju volju bezbožnom mladiću koji ima i manje godina na svojim plećima od nje. Ona treba da ima na umu da njen brak nije uništio njenu individualnost. Bog ima prema njoj zahteve koji su uzvišeniji od bilo kojeg zemaljskog zahteva. Hristos ju je otkupio svojom krvlju. Ona ne pripada sebi. Ona propušta da svoje potpuno poverenje pokloni Bogu, i pristaje da pokori svoja uverenja i svoju savest jednom arogantnom, tiranski raspoloženom čoveku, kojega Sotona potpaljuje svaki put kada njegovo sotonsko veličanstvo misli da može da se njime uspešno posluži da isprepada tu drhtavu dušu koja se onda povlači u sebe. Ona je već toliko puta bila naterana na nespojstvo da je njen nervni sistem uzdrman i da je od nje preostala samo olupina.“

„Da li je Gospodnja volja da se ta sestra nalazi u takvom stanju, i da Bogu bude uskraćena njena služba? Ne! Njen brak je sotonska prevara. Ipak, ona sada treba da od njega načini najbolje što može, da nežno postupa prema svome mužu, da ga učini onoliko

srećnim koliko to može ne povređujući svoju savest; jer ako on istraje u svom buntovništvu, ovaj svet će biti jedino Nebo koje će on uživati. Ali, da uskrati sebi prednost da prisustvuje bogoslužnjima da bi se zadovoljila arogantnog muža u kojemu je duh aždaha, nije po Božjoj volji. On želi da ta uzdrhtala duša nađe utočište u Njemu. On će joj biti zaklon. On će joj biti kao senka velike stene u izmučenoj zemlji.“

„Samo imajte vere, oslonite se na Boga i On će je ojačati i blagosloviti. Svo troje njene dece je prijemčivo za uticaj istine i Božjega Duha. Kada bi ta deca bila u isto tako povoljnom položaju kao i mnoga deca koja svetkuju subotu, sva bi se obratila i priključila Gospodnjoj vojsci.“ (2T 99.100)

Glava doma. „Marija... sa svom sestriškom i majčinskom ljubaznošću želela bih da te upozorim da još jedno pitanje. Često sam zapazila na koji način se pred drugima obraćaš Džonu, u nekom diktatorskom tonu, tonom glasa koji zvuči nestrpljivo. Marija, i drugi su to zapazili i govorili su mi o tome. To šteti tvom uticaju.“

„Žena mora da ima na umu da nas je Bog stavio u podložan položaj u odnosu na muža. On je glava, pa se naše prosuđivanje, i pogledi i rezonovanje moraju slagati s njegovim, ukoliko je to moguće. Ukoliko nije, prednost je u Božjoj Reči data mužu, kada god se radi o pitanjima koja nisu povezana sa savešću. Mi se moramo pokoriti glavi.“ (Letter 5,1861)

Arogantan muž. „Želela bih da kažem nekoliko reči o vašem braku, ne po otkrivenju, nego po dopuštenju. Da, osećam da me Gospodnji Duh nagoni da vam kažem da imam manje poverenja u vaše poštenje otkako ste sklopili brak nego što sam ga imala

pre toga. Moje srce je bilo veoma ožalošćeno. Znala sam da niste osposobljeni da postanete prikladan muž za sestru Drejk. Da ste joj dozvolili da svoj slučaj iznese pred nas, mi bismo joj uputili savet u skladu s videlom koje nam je Bog dao o vašem slučaju. Vi ste to znali, pa ste zato i bili nespremni da dozvolite da se ona posavetuje s nama. Brate R, mislim da su vaše pobude u ovom braku bile potpuno sebične. Ne verujem da ste i pomislili o dobru sestre Drejk ili o Božjoj slavi. Vi ste joj se nametnuli, ne dajući joj priliku da se posavetuje s onima koji vas najbolje poznaju. Vi ste požurivali ovo pitanje, ispunjeni onim istim duhom užurbanosti kojim ste se uvek odlikovali.“

Pristavsko upravljanje sredstvima. „Vaše ponašanje posle venčanja kada ste uzeli i počeli kontrolisati sredstva one koju ste učinili svojom ženom pokazuje da ste pokrenuti pogrešnim pobudama. Sve je to protiv vas, i pokazuje duboku sebičnost s vaše strane i diktatorski duh kojemu se ona, ukoliko želi da poslušna Božju volju, ne bi smela pokoriti. Njen brak nije ukinuo ili umanjio njene obaveze kao Božjeg pristava. Nije ni uništio njen identitet. Njena individualnost se mora sačuvati ukoliko želi da proslavi Boga svojim telom i duhom, koji su Njegovi. Njena individualnost se ne može stopiti s vašom. Ona ima dužnosti pred Bogom u koje vi nemate prava da se mešate. Bog ima zahteve od nje koje vi ne možete ispuniti. Po Božjem providenju ona je postala Njegov pristav, i tu dužnost ona mora odbiti da prenese na vas ili bilo koga drugoga.“

„Vi nemate neke mudrosti, koja bi bila brižljivija ili savršenija od njene, mudrosti koja bi je navela da vama prepusti upravljanje svojim sredstvima. Ona je razvila daleko bolji karakter od vašega i ima uravnoteženiji um od vašega. Ona može upravljati

tim sredstvima u svojim rukama mnogo mudrije, mnogo promišljenije, i više na slavu Božju nego vi. Vi ste čovek krajnosti. Vi postupate prema nagonu i u toku najvećeg dela vremena nalazite se neposrednije pod upravom zlih anđela nego Božjih anđela.“ (Letter 4,1870)

Neprikladne pobude. „Ne moram ni da vam kažem da duboko žalim što ste sklopili taj brak. Vi niste čovek koji bi mogao usrećiti vašu ženu. Vi sebe suviše volite da biste mogli biti ljubazni, pažljivi, strpljivi, osećajni i puni saučešća. Kako nežno biste sada morali postupati prema ženi s kojom ste se venčali! Kako pažljivo biste morali razmišljati kako da učinite da ne požali što je svoju sudbinu sjedinila s vašom! Bog prati vaše ponašanje na ovom području i zato nećete imati izgovora zbog načina na koji ste se ponašali. Bog je prozreo vaše pobude. Vi sada imate priliku da pokažete svoju pravu prirodu, da pokažete da li ste bili pokrenuti iskrenom ljubavlju ili dubokim, sebičnim interesima kada ste stupili u brak. Vi ste se venčali, nemam nikakve sumnje, misleći da ćete doći u posed imanja i da ćete njime moći upravljati onako kako vam se bude dopadalo.“

Važnost ljubavi i nežnosti. „Nemate nikakvog prava da naređujete svojoj ženi kao nekom detetu. Vi niste stekli tako visoko cenjen dobar glas da bi on zahtevao poštovanje. Vi morate, uzimajući u obzir vaše propuste u prošlosti, da se ponizite i da se odreknete dostojanstva koje niste zaslužili. Vi ste suviše slabi kao čovek da biste mogli zahtevati da vam se neko pokorava bez priziva. Vi treba da obavite veliko delo da biste zavladali sobom...“

„Vi nikada ne smete da se postavljate iznad svoje žene. Njoj su

neophodni ljubaznost i ljubav, i ona će vam uzvratiti istom merom. Ukoliko očekujete od nje da vas voli, morate zaslužiti njenu ljubav pokazujući ljubav i nežnost svojim rečima i postupanjem prema njoj. Vi imate u svojim rukama sreću svoje žene. Vaše ponašanje joj govori: da bi mogla da budeš srećna, moraš svoju volju potpuno pokoriti mojoj; moraš se pokoriti da činiš ono što meni čini zadovoljstvo. Vi ste nalazili posebno zadovoljstvo u pokazivanju svoga autoriteta jer ste smatrali da to možete. Međutim, vreme će pokazati da ukoliko budete sledili put kojim vas vodi vaš temperament, nećete u srcu svoje žene probuditi ljubav, već ćete je odviknuti od toga da vas voli, i ona će na kraju početi da prezire taj autoritet, čiju silu nikada ranije nije osetila u svom bračnom životu. Vi svakako doprinosite da vam položaj postane težak i gorak, pa ćete požnjeti ono što ste posejali.“

Odgovornost majke prema detetu. „Ne usudujem se da vam govorim drukčije nego otvoreno. Slučaj to zahteva. Koliko je brak sestre Drejk sa vama popravio njeno stanje? Ni za dlaku; umesto toga, vaše ponašanje je učinilo njen život gorkim, njenu sudbinu skoro nepodnošljivom. Znala sam kako će to biti čim sam saznala za vaš brak. Ona je mislila da mora imati nekoga koji će joj pomoći oko njenog dečaka, ali vi biste da odvojite majku od sina, pa zahtevate od nje da zaboravi na svoje roditeljsko staranje i svoju ljubav prema sinu i da se posveti vama, onome koji ima samo brak kao razlog zašto bi to morala učiniti. Vi niste učinili ništa da biste zavredili tako veliku žrtvu. Niste čak učinili ništa da čak samo zadobijete njeno poverenje. A ipak zahtevate tako veliku žrtvu, odvajanje majke od njenog sina. Vi možete tvrditi da razumete slučaj, ali mi tvrdimo da znate jedva nešto o njemu. Umesto da osećate da vam je dužnost da budete

strpljivi i puni ljubavi, i da mudro rešavate slučaj njenog sina, vi se ponašate onako kako bi se ponašao bezdušni, neosetljivi tiranin.“

„Ja bih savetovala majci da postupa u strahu Božjem i da ne dozvoli relativnom strancu da se umeša, zahtevajući titulu muža, i da odvoji njeno dete od njene ljubavi i staranja. Bog nije oslobodio tu majku njene dužnosti zato što se udala za vas. U vama nema istinske ljubavi. Vama nije poznata suština problema. Da jeste, nikada se ne biste ponašali onako kako se ponašate.“ (Letter 4, 1870)

4. PONOJNI BRAK UDOVACA I UDOVICA

Očekivani brak u starosti. „Dragi brate Her, u vezi sa vašim prvim pismom koje sam primila poštom pre poslednjega, kazala bih da nemam nikakvog posebnog videla o tom predmetu i da vam ne mogu dati nikakvu informaciju o onome što vas zanima. Savetujem vam da razgovarate s Veslijem Herom i njegovom ženom, jer oni poznaju onu koju imate na umu i biće vam prikladni savetnici. Znam, kao što kažete, da se osećate usamljeno u svojoj starosti, i ukoliko postoji neko kojega biste mogli voleti i koji bi vam uzvratio ljubav, ne vidim nikakve smetnje. Međutim, kako ne poznajem damu koju imate u vidu, ne mogu da govorim kao neko ko poznaje obe strane.“

„Jedno je sigurno: vi znate da će vam Onaj kojemu ste služili toliko godina biti pouzdan Savetnik. Poverite svoj slučaj Njemu, jer On nikada ne greši. Naše vreme sada, i vaše i moje, je kratko, i mi treba da sazrevamo za budući, besmrtni život.

Hristos kaže: ‘Da se ne plaši srce vaše, verujte Boga i mene verujte. Mnogi su stanovi u kući Oca mojega, da nije tako kazao bih vam. Idem da vam pripravim mesto. I kada odem i pripravim vam mesto, opet ću doći i uzeću vas k sebi da i vi budete gde sam ja!’ (Jovan 14,1-3) Radujmo se u tome, i zdavajmo sebi što je moguće manje briga.“

Kasne godine, vreme za odmor. „Poziv upućen i mladima i starima glasi: ‘Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe i naučite se od mene, jer sam ja krotak i smeran u srcu i naći ćete pokoj dušama svojim.’ (Matej 11,28-30) Zahvaljujte Gospodu, i srcem i dušom i glasom, što postoji luka spokojstva, slatki odmor. Vaša je prednost, i moja je prednost, da prihvatimo taj poziv i da se odmorimo. Mi sada želimo da ostatak našeg života bude što je moguće slobodniji od svake teškoće i brige, da bismo našli odmor u Hristovom životu. On kaže: ‘Jaram je moj blag i breme je moje lako!’

„Gospod neće razočarati nikoga ko se osloni na Njega. On će nam biti prvi i poslednji i najbolji u svemu. On će biti prisutna pomoć u svako vreme potrebe. U ove poslednje dane službe Hristova sila će nas održavati, voditi i štititi. Neka vas Gospod blagoslovi i ojača da vaši poslednji dani budu vaši najbolji dani, namirisani nežnim, ublažavajućim uticajem Njegove ljubavi. Neka vas Gospod blagoslovi i čuva i neka vam pruži utočište u svojoj ljubavi, to je moja najiskrenija želja, dragi moj brate!“ (Letter 70, 1898)

Ponovni brak brata S.N. Haskela. (Prva žena pastora Haskela je umrla 1894. godine. Ovo pismo se odnosi na njegov drugi

brak, koji je sklopljen 1897. godine, kada je on imao 64 godine života) „Primili smo pismo brata Haskela naveče posle subote. Bilo nam je drago da čujemo da su vaši interesi sjedinjeni i da su postali jedno. Neka Gospod blagoslovi to zajedništvo, tako da budete jedno drugome snaga i podrška u svako doba. Neka Božji mir počiva na vama, to je moja iskrena želja i topla molitva. ‘Idite i stanite... i govorite narodu sve reči ovoga života!’ (Dela 5,20)“

„Drago mi je, brate Haskel, da si dobio pomoćnika. To je ono što sam već neko vreme želela. Delo u koje smo uključeni sjedinilo nas je u Isusu Hristu da širimo znanje o Hristu Isusu. Vaša je prednost da uživate sreću u vašem novom međusobnom odnosu, da objavljujete evanđelje onima koji su u tami i zabludi. Mi možemo saosećati i biti jedno u velikom delu koje vi i ja volimo i koje postavlja jedan veliki cilj pred nas, naime, da širimo carstvo Hristovo i da uzdižemo Njegovu slavu. U svemu što se na to odnosi mi smo ujedinjeni vezama hrišćanskog zajedništva, združeni s nebeskim silama...“

„Na temelju videla koje mi je dato, ja sam potpuno sigurna da će vašim sjedinjenim silama, kao posvećenim oruđima, svetlost biti bačena na put spasenja mnogih duša koje su sada u tami i zabludi. Znam da niste živeli sebi već Onome kojega volite i kojemu služite i kojega obožavate.“ (Letter 74a, 1897)

Savet J.N. Endrusu. „Savetovala sam ti da se oženiš pre nego što si se poslednji put vratio u Evropu, iz sledećih razloga: Prvo, tebi je potrebna žena da se stara o tebi i ti nisi smeo povesti svoju porodicu u Evropu bez dobrog bračnog druga da bude majka tvojoj deci, da ta deca ne bi u svemu nosila pečat tvoga uma i

bila oblikovana po tvojim idejama. Tvoj um nije dovoljno uravnotežen. Potrebno je da još jedan element bude unesen u tvoj rad, element koji ti nemaš i za koji ne shvataš da je stvarno bitan...“

„Ti si imao pogrešnu ideju da svoj život provedeš kao udovac, ali o tome neću više da govorim. Uticaj plemenite hrišćanske žene odgovarajućih kvaliteta bi se suprotstavio sklonostima tvoga uma. Sposobnost usredsređivanja, intenzivna svetlost u kojoj ti posmatraš sve što je verskog karaktera i povezano s Božjim delom i radom, dovela te je u stanje depresivnosti, opteretila te je bremenom teskobe koje te je oslabilo fizički i mentalno. Da si bio udružen s nekom osobom koja bi gajila suprotna osećanja, koja bi imala sposobnost da odvрати tvoje misli od tu-robnih tema, koja se ne bi odričala svoje individualnosti, već bi isticala svoj identitet i imala formativni uticaj na tvoj um, ti bi danas imao fizičke snage i sile da se odupreš bolesti.“ (Letter 9, 1883)

„Ti se sećaš da sam ti pisala iz Teksasa da nađeš ženu pre nego što se vratiš u Evropu. Da li misliš da bih ti dala takav savet da nisam imala videlo o tom pitanju? Budi siguran, da ti takav savet sigurno ne bi bio upućen bez dobrog razloga. Bilo mi je pokazano da ti suviše tvrdokorno i uporno slediš svoje sudove i svoje ideje. Da si bio spremniji da primiš savet onih kojima je trebalo da se poveriš, da se manje oslanjaš da svoja osećanja i utiske, tada bi posledice i za tebe i za Božje delo bile daleko povoljnije.“

Sinovljeno uplitanje. (Ovo pismo je napisano 28. jula 1902. godine i upućeno sinu pastora Džordža Batlera, nekadašnjeg

predsednika Generalne konferencije. Žena pastora Batlera je umrla 15. novembra 1901. godine, ostavljajući ga kao udovca u 68. godini života. Zbog uticaja svoga sina, pastor Butler se nije oženio Marijom, ženom koja se spominje u ovom pismu. Pet godina posle toga, 1907. godine, ipak se oženio nekom drugom.) „Molim te da ne prigovaraš svome ocu. Ti ne bi smeo da se osećaš onako kako se osećaš, jer tvoj otac nije učinio ništa protivno Božjoj volji.“

„Osuda njegovog postupka postoji jedino u mislima ljudi. On ni na koji način nije osramotio svoju decu. On se drži Gospodnjeg puta i čini sud i pravdu. Gospod otvara put pred njime, tako da može da učini veliko i značajno delo za Njegov narod. Hristos je njegov Spasitelj, i ako bude gledao Hrista pretvoriće se u Njegovu obličje.“

„Tvoj otac je bio ljubazan, nežan muž. U toku mnogih godina je verno služio onu koju je uvek voleo. Smrt ga je rastavila od one koja je u toku mnogih godina bila njegova posebna obaveza. A onda je njegova sestra bila uzeta od njega, i njegov dom je bio razoren. Zar je onda čudno da se u takvim okolnostima, posle smrti tvoje majke, vezao uz ženu u čijem obraćenju je i sam učestvovao kao oruđe? Ta žena nije mlada, ali u dobu kada bi mu mogla pomoći u njegovom radu. Zar je starost tvoga oca trebalo da se postavi kao prepreka njegovoj sreći?“

„Da se tvoj otac oženio tom ženom, verujem da bi ih oboje Gospod obilno blagoslovio. Međutim, ne mislim, videći na koji način je taj problem bio tretiran, da će ta veza opstati. Oni koji su odbili da odobre tu zajednicu treba da imaju na umu da će jednoga dana morati da se suoče s posledicama svoga dela. Ipak, taj problem moram da prepustim onima koji su odigrali svoju

ulogu u njemu.“

Kada se godine starosti veoma razlikuju. „Drugi uzrok pomajkanja fizičke snage i moralnih vrednosti sadašnjeg naraštaja je u tome što se bračnom vezom sjedinjuju osobe čija se starost veoma razlikuje. Često se događa da se stariji ljudi odlučuju za ženidbu sa mladim ženama. Pošto to čine, muževljev život se često produžuje, dok žena mora da oseti nedostatak one vitalnosti koju je prenela na svog ostarelog muža. Nije dužnost nijedne žene da žrtvuje svoj život i svoje zdravlje, čak i kada voli onoga koji je toliko stariji od nje, i oseća spremnost da prinese takvu žrtvu. Ona je morala suzbiti svoja osećanja. Ona treba da razmotri razloge koji su mnogo veći od njenih vlastitih interesa. Trebalo bi da razmisli, ukoliko im se budu rodila deca, kakvo će biti njihovo stanje? Još je mnogo gore kada se mladi ljudi ožene ženom koja je osetljivo starija od njih. Potomstvo takvih zajednica u mnogo slučajeva, kada se starost osetno razlikuje, nema dobro uravnotežen um. Njima nedostaje i fizička snaga. U takvim porodicama često se sreću različite, čudne, i ponekad bolne karakterne osobine. Oni često prerano umiru, a onima koji dostignu zrelost, u mnogo slučajeva, nedostaje fizičke i mentalne snage i moralnih vrednosti.“

„Otac je retko spreman, uzimajući u obzir njegove sve slabije sposobnosti, da na pravi način odgoji svoju mladu porodicu.“
(2SM 423. 424)

Potreba za zdravim rasuđivanjem. „Draga sestro, upravo sam primila pismo od Čarlsa B, studenta u školi u Lodiju, u Kaliforniji, koji me moli da upitam Gospoda za njegovu majku za koju kaže da misli da se uda za mladića mnogo godina mlađeg od

sebe.“ „Iznenadena sam da čujem da majka 46 godina stara želi da ugrozi svoju sreću, svoje blagostanje i svoj uticaj udajući se za mladića od 20 godina starosti. To je zaista čudno i pokazuje nedostatak zdravog rasuđivanja. Gospod bi želeo da ova sestra pažljivo razmotri sigurne posledice takvog ponašanja.“

„Sestro moja, Gospod nije u ovome. Takav brak bi imao čudne posledice – posledice kojima bi bio uništen uticaj koji bi majka sigurno želela da zadrži kod svoje dece. Ja te pozivam da kao nešto sveto čuvaš taj uticaj. Bog te je svečano obavezao, kao majku svoje dece, da ih podigneš po nezi i savetima Gospodnjim. Za tebe da u ovo vreme uzmeš mladića od dvadeset godina kao svoga muža bilo bi na neobičan način u neskladu s tvojim odgovornostima kao majke tri sina koji su sada već stigli do muževnosti.“

„U noćnom viđenju razgovarala sam s tobom o tim pitanjima i iznela pred tebe nedoslednost takvog nameravanog ponašanja. Savetujem ti da se poslužiš domišljatošću svoga uma u naporu da objasniš svojoj deci prednosti ljubavi prema Božjoj Reči. Pokaži svojoj deci da saraduješ sa Gospodom u naporu da spaseš njihovu dušu.“

„U noćnom viđenju bilo mi je prikazano da će u koliko ti budeš učinila taj čudni korak neprijatelj svake pravednosti to iskoristiti kao sredstvo da uništi poštovanje koje bi tvoja deca inače gajila prema tebi, da će u njihovom srcu stvoriti osećanje prezira prema tebi zbog tvog nedostatka zdravog rasuđivanja. Sotona se trudi da uništi tvoj uticaj u domu i u crkvi, ali i među nevernima.“

„U toku proteklih godina imali smo priliku da posmatramo nekoliko brakova takve vrste i posledice su uvek bile stvaranje velike bede u porodičnom životu.“

„I sada, moja sestro, pozivam te da se ponašaš kao žena koja raspolaže najvišom sposobnošću rasuđivanja. Preklinjem te da sačuvaš svaki deo svoga uticaja da bi ga mogla iskoristiti na slavu Božju dajući mudre savete svojoj deci. Ti si odgovorna pred Bogom za dobar uticaj koji bi sada mogla da imaš. Tebe radi i tvoje dece radi, prekini to što činiš!“

„U noćnom viđenju ja sam kazala: Daj svojoj deci, kao prava majka, primer žive vere u Boga, i na taj način sačuvaj poštovanje i poverenje koje bi inače mogla zauvek izgubiti.“ (Letter 26, 1910)

U BRAKU S NEADVENTISTIČKIM BRAČNIM DRUGOM

5. PONAŠANJE HRIŠĆANSKOG BRAČNOG DRUGA

Ne razmišljati o razvodu. „Ukoliko žena nije u veri i protivi se, muž se ne može, po Božjem zakonu, razvesti od nje samo iz tog razloga. Da bi postupao u skladu s Gospodnjim zakonom, on mora ostati s njome, sve dok ona sama ne odluči da ga napusti.“ (Letter 8, 1888)

Obaveze žene hrišćanke. (Pisano ženi koja je zbog teškog zlostavljanja od strane bezbožnog muža da napusti svoju porodicu i počne se baviti misionarskim radom) „Imam nešto da ti kažem od Gospoda... Gospod ima za tebe posao koji treba da obaviš. To nije javni posao, već jedan vrlo važan posao u tvom domu, da ostaneš verna svom položaju kao žena i majka. Niko drugi ne može obaviti taj posao umesto tebe, jer je to tvoj posao.“

Božji Duh i Božja Reč se slažu. „Imajući to na umu hajte da čitamo nadahnute reči koje je Isus Hristos preko Pavla uputio Titu. On je dobio zadatak ‘da govori što pristoji zdravoj nauci, starcima da budu trezni, poštenu, čisti, zdravi u veri, u ljubavi, u trpljenju; staricama takođe da žive kao što se pristoji svetima, da ne budu opadljive, da se ne predaju vrlo vinu, da uče dobru, da uče mlade da ljube muževe, da ljube decu, da budu poštene, čiste, dobre kućanice, blage, pokorne svojim muževima, da se

ne huli na Reč Božju.’ (Titu 2,1-5)“

Ženina prva dužnost – njen dom. „Sa ovim tekstom pred nama, ja te pitam, zbog čega ti provodiš svoje vreme u Batl Kriku? Da li te je Bog pozvao da zanemariš svoj dom? Ne, ne! Moja sestro, Gospod mi je pokazao da ti izneveravaš svoju dužnost. Ti si potrebna svome mužu; tvojoj deci je neophodna njihova majka. Ti si skrenula s puta kojim te je Isus vodio. On ti kaže: ‘Hajde za mnom!’ i On će te voditi natrag tvojim porodičnim dužnostima, koje su sada žalosno zanemarene. Gospodnji glas te nije pozvao da odvojiš tvoje interese od interesa tvoga muža i tvoje dece. Tvoja prva dužnost je u tvome domu. Božji Duh ti nije dao posao ili te osposobio da obavljaš posao koji je u suprotnosti s Njegovom Rečju...“

Savet majci. „Ti imaš veliki posao, sveti, posvećeni poziv da pokažeš hrišćanske vrline kao verna žena i majka; da budeš dostojna ljubavi, strpljiva, ljubazna, a ipak čvrsta, u tvom domaćem životu; da se naučiš pravim metodama i da stekneš taktičnost u vaspitanju tvojih mališana, tako da ostanu na putu Gospodnjem. Kao ponizno Božje dete, uči se u Hristovoj školi; trudi se neprestano da usavršiš svoje sposobnosti da obaviš naj-savršenije, najtemeljitije delo u tvom domu, i primerom i save-
tom.“

„U tom poslu ti ćeš imati Gospodnju pomoć; ali ako budeš zanemarila svoju dužnost kao žena i kao majka, i ispružala svoje ruke prema Gospodu da ti On dodeli drugu vrstu posla, budi sigurna da se On neće suprotiti samome sebi; On ti ukazuje na dužnost koju imaš da obaviš u svome domu! Ukoliko misliš da ti je dodeljeno neko delo veće i slavnije od toga, nalaziš se u

zabludi. Zanemarujući svoga muža i decu u korist nečega što ti smatraš svojom verskom obavezom, bilo da prisustvuješ bogoslužjenjima ili da radiš za bližnje, da daješ biblijske časove ili da objavljuješ poruku bližnjima, ti se ponašaš direktno nasuprot nadahnutim rečima pouke koju je Pavle uputio Titu. Hristova religija nikada ne navodi ženu i majku da čini ono što si ti učinila.“

„Ti sada treba da razvijaš svoje sposobnosti domaćice i to s dobrim uspehom, jer se tvoja deca nalaze u uzrastu kada im je majka najpotrebnija. Nemirni duh sasvim prirodno naginje nestašluku; aktivni um, ukoliko se ne zaokupi boljim poslovima, poslušaće ono što mu Sotona nudi. Deci je potrebno budno majčinsko oko. Njima je potrebno da budu poučena, da budu povedena sigurnim putevima, da budu sačuvana od pokvarenosti, da budu zadobijena ljubaznošću, da budu učvršćena u onome što dobro čine, i sve to marljivim obučavanjem.“

„Spasitelj je prepoznao vrednost i dostojanstvo svake duše, zbog Božjeg obličja koje ona nosi. On je umro da bi tvoja deca mogla dobiti dar večnog života. On ih posmatra s božanskim saučešćem. Njihove duše mogu da budu spasene za večni život i ona su isto toliko dragocena kao i duše drugih. Gospod te nije pozvao da zanemariš svoj dom, svoga muža i svoju decu. On nikada ne deluje na taj način, i nikada neće ni delovati. Ti imaš pred tvojim vratima mali komad zemlje za koji treba da se staraš, i Bog će te pozvati na odgovornost za to delo koje je prepustio tvojim rukama. Iskrenom molitvom i proučavanjem, ti se možeš umudriti za delo u tvom domu, da prepoznaš različite sklonosti svoje dece i da pažljivo zapažaš njihovo ponašanje. Ti

možeš imati u svome domu malu školu u kojoj ćeš ti biti učiteljica. Ukoliko budeš tražila mudrost od Gospoda da razumeš Njegove puteve i da ih se držiš, On će te voditi, ali ne iz tvoga doma, već natrag u njega.“

Siromaštvo nije greh. „Ako si ti jedna od onih osoba koje su svetlost svetlu, onda ta svetlost treba da zasija u tvom domu. Siromaštvo je palo tebi u deo, ali ti tu ne možeš pomoći i to nije greh. Međutim, tvoj um je takve prirode da te je naveo da sve posmatraš u vrlo intenzivnoj svetlosti. I tu treba da naučiš neke lekcije kod Isusovih nogu, ti se moraš potpunije osloniti na Isusa i manje strahovati; treba da gajiš iskrenu veru u Božja obećanja. Ipak, treba da budeš Božji saradnik, da oplemenjuješ svoj um, tako da u obrazovanje i obučavanje svoje dece uneseš spokojan duh, ljubazno srce, da ih nadahneš nepokvarenim težnjama, da u njima razviješ ljubav prema svemu što je pošteno i čisto i sveto.“

Božje staranje o deci. „Nikada ni za trenutak nemoj pretpostaviti da bi ti Bog dao posao za koji bi bilo neophodno da se odvojiš od svog dragocenog malog stada. Nemoj ih napustiti i dozvoliti da se pokvare neprikladnim društvom i da otvrdnu svoje srce protiv svoje majke. To bi značilo da si dozvolila da tvoje videlo sija na sasvim pogrešan način. Ti otežavaš svojoj deci da postanu ono što bi Bog želeo da postanu i da konačno zadobiju Nebo. Bogu je stalo do njih, a to moraš i ti ukoliko tvrdiš da si Njegovo dete.“

„U prošlosti ti si grešila što si suviše strahovala za svoju decu. Ti se nisi potpuno oslanjala na Boga, i zato si im popuštala više nego što je bilo za njihovo dobro. A sada ih prepuštaš njima

samima. Kakvo je to sada iskustvo? Svakako da ono nema Boga i istinu kao svoj izvor. Ti vređaš Boga tvrdeći da te On vodi iako zanemaruješ svoju dužnost prema svojoj deci...”

Prava muža i dece. „Kada se svim srcem predamo Bogu, onda ćemo obične svakodnevne dužnosti u domu sagledati u njihovoj pravoj važnosti i izvršavaćemo ih u skladu s Božjom voljom. O, moja sestro, ti si možda vezana siromaštvom, možda je tvoj deo u životu skroman, ali Isus te neće odbaciti zbog toga, niti će te navoditi da odbaciš svoju porodicu zbog toga ili iz bilo kojeg drugog razloga. Bog te je učinio poverenikom, pristavom, u tvom domu. Potrudi se da sebe obrazuješ za to delo, a On će biti uz tebe da te blagoslovi u svim tvojim pothvatima, tako da na kraju, kada bude došlo vreme obračuna za upravljanje tvojim poverenim blagom, On može da kaže: ‘Dobro, slugo dobri i verni!’ „

„Tvoj muž ima svoja prava, tvoja deca imaju svoja prava, i ti ih ne smeš zanemarivati. Bilo da imaš jedan talenat, ili dva ili pet, Bog ti je dao tvoj posao. Roditelji strahovito zanemaruju svoje domaće dužnosti. Ne ispunjavaju biblijska merila. Ali, onima koji odbacuju svoj dom, svoga bračnog druga, svoju decu, Bog neće poveravati posao spasavanja duša, jer su se pokazali ne- verni svom svetom zavetu. Oni su se pokazali neverni svojim svetim odgovornostima. Bog im neće poveriti večna bogatstva...”

„Posao hrišćanskih majki počinje u njihovom domaćem krugu, u nastojanju da taj dom postane ono što treba da bude, ugodan njenom mužu, ugodan njenoj deci. Ti dragi mališani su u njenim rukama zato da se verno vaspitaju...”

Majka, Božji predstavnik. „Grdnje i provale besa, navlačenje oblaka i tame na dušu, uneće samo senke i obeshrabrenje u domaći život. Majke ni upola ne cene svoje mogućnosti i prednosti. Izgleda da ne razumeju da mogu da budu u najuzvišenijem smislu misionari, Božji saradnici u pomaganju svojoj deci da izgrade skladan karakter. To je velika odgovornost u delu koje im je Bog poverio. Majka je Božji predstavnik u delu hristijanizovanja svoje porodice. Ona treba da primerom prikaže biblijsku religiju, da pokaže kako njen uticaj treba da upravlja nama u našim svakodnevnim dužnostima i zadovoljstvima, da uči svoju decu da se mogu spasti samo blagodaću, verom, koja je dar od Boga. To stalno poučavanje o tome šta je Hristos nama i šta je njima; o Njegovoj ljubavi, Njegovoj dobroti, Njegovoj milosti, otkrivenoj u velikom planu otkupljenja, ostaviće posvećen, sveti utisak na srce.“ (Letter 28, 1890)

Savet ženi čiji muž nije adventista. „Mi primamo mnogo pisma u kojima se traži savet. Jedna majka kaže da je njen muž nevernik. Ona ima decu, koju otac uči da ne poštuju majku. Duboko je zabrinuta za svoju decu. Ne zna kako da se ponaša. Onda izražava svoju vruću želju da nešto radi u Božjem delu, i pita da li po mojem mišljenju treba da napusti svoju porodicu, ukoliko je uverena da više ništa dobra ne može da učini za nju.“ „Ja bih odgovorila: moja sestro, ne mogu da vidim kako bi mogla da budeš čista pred Gospodom ako ostaviš svoga muža i svoju decu. Ne mogu da zamislim da možeš da pomisliš da to učiniš. Nevolje koje imaš mogu da budu vrlo naporne. Možda si često ranjena u srcu zbog nepoštovanja koje ti se ukazuje, ali sam ipak sigurna da je tvoja dužnost da se staraš o svojoj deci.

To je tvoje područje i tu je tvoj posao. To može da bude kamentito i teško tlo za obradu, ali ti imaš Pomoćnika u svim tvojim naporima da svoju dužnost obavljaš neumorno, savesno, uprkos svim obeshrabrujućim okolnostima. Isus je tvoj pomoćnik. On je došao na naš svet da spase izgubljene i propale duše i ti tu okolnost treba da razmotriš u ovom poslu u kojemu saraduješ s Bogom.“

Domaće teškoće samo za Isusovo uho. „Nemoj izbegavati svoje odgovornosti. Budi svakoga dana misionar u svom domu. Nemoj samo učiti svoju decu od malih nogu, već ih i obučavaj. Imaj trajan, čvrst uticaj na svoju decu. Ne smeš im samo govoriti šta da čine, već, u skladu sa tvojim najboljim sposobnostima, moraš se potruditi da stvoriš povoljne okolnosti i da svoje dragoceno seme seješ u ljubavi i u Hristovom duhu. Pošto se Sotona služi ocem tvoje dece da se suprotstavi tvom delu, nemoj se obeshrabriti; nemoj odustajati od borbe. Čini ono što bi želela da oni čine. Postupaj prema tvom mužu ljubazno u svako doba i u svakoj prilici, poveži srca svoje dece sa svojim srcem vezama ljubavi. To je tvoje delo; to je teret koji treba da nosiš. Ne otkrivaj svoje nevolje u domu nikome osim Isusu; kaži mu ih na uho.“

„Isus ‘svojima dođe i svoji ga ne primiše. A koji ga primiše, dade im vlast da budu sinovi Božji, koji veruju u ime njegovo. Koji se ne rodiše od krvi, ni od volje telesne, ni od volje muževljeve, nego od Boga’ (Jovan 1,11-13)“

Vrednost života koji je sličan Hristovom. „Vrlina se ne nasleđuje. Vrlo loš otac može da ima pobožnog sina; a hrišćanski otac razuzdanog sina. Neka majke preuzmu odgovornost koja je

postala dvostruko veća zbog ponašanja glave porodice. To će učiniti da tvoje delo postane jasno, da tvoja svetlost zasija u domaćinstvu u kojemu je Sotona na poslu da tvoju decu privuče na svoju stranu. Hoće li ih zadobiti? Neka se misionarski duh probudi u skladu s potrebom i neka kaže: ‘Ne, ne! Moja deca, iako imaju bezbožnog oca, otkupljena su krvlju Isusa Hrista. Ja sam njihova majka! Ja ću tražiti Gospoda u veri, u poniznosti, da ne spase samo moju decu, već da i njihovog oca navede na pokajanje!’ Nemoj tražiti saučešće ni od dece ni od njihovog oca, već jednostavno živi hrišćanskim životom. U rečima, u duhu, u karakteru, u krotkosti, u strpljenju i podnošenju, u vedrini, budi putokaz ukazujući im na put, na put koji vodi prema Nebu.“

„Budi svedok za Hrusta. Pokaži primerom snagu hrišćanske nade, koja je usmerena na ono što je iza zavese. Pokaži da te tvoje sidro drži pod svim okolnostima. Neka tvoj dom bude ugodan i radostan. Isus – ti se moraš osloniti na Isusa u svakom času. Dobijaj svoju snagu od Njega. On će ti dati ono što iskreno tražiš. Ako ga potražiš svim svojim srcem, ti ćeš ga naći.“

Majka treba da obavlja misionarsko delo u domu. „Bog ne poziva majke da napuste svoje misionarsko delo u domu i da prepuste svoju decu uticajima koji će rušilački i obeshrabrujuće delovati na dušu. Zar misionarski rad nije potreban njenoj deci? Zar njena deca nisu zaslužna ozbiljnog truda uz mnogo molitava? Zar treba da zanemari svoju misionarsku delatnost u domu i da pređe u neko prostranije polje? Neka pokaže svoje sposobnosti u svom vlastitom domu – neka se prihvati posla koji joj je Bog dao! Ukoliko je žalosno promašila, to je samo zato što nije imala vere ili nije predstavila istinu i živela po istini kakva

je u Isusu. Neka ona, posle godina prividnog neuspeha, ponovo pokuša drugim metodama, tražeći savet od Boga. Pozovite se na Njegova obećanja na kolenima pred Njime. ‘Ako li kome od vas nedostaje premudrosti, neka ište u Boga koji daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i daće mu se. Ali neka ište s verom, ne sumnjajući ništa, jer koji se sumnja on je kao morski valovi, koje vetrovi podižu i razmeću.’ (Jakov 1,5.6)“

Vedrina je bolja od prigovaranja. „Da li ste smatrali da vam je sudbina teška, pa ste prigovarali i mrmljali? U tom slučaju, ako niste primili nikakvu pomoć, počnite delovati na drukčiji način. Govorite ljubazno; budite vedri. Pošto imate Isusa kao svog pomoćnika, započnite da pevate pesme hvale. Kada ste u iskušenju, kada vas kleveću, nemojte klevetati; i radite sa svojom decom sve dok je ijedno daleko od Hrista. Setite seme, živo seme, duboko u tlo srca. Mudro birajte svoje reči. Smatrajte sebe Božjim izabranim misionarem, koji treba da bude svetlost u svom domu.“

„I ponovo kažem: Nije to delo Božje da poziva majku da napusti svoga muža i svoju decu i da se uključi u delo koje ona smatra uzvišenijim. Smesta se prihvatite dužnosti koje vam leže neposredno na putu!“

Mesto dužnosti u domu. „Boli me kada primam pisma od majki koje imaju decu i koje se raspituju: ‘Treba li da ostavim svoju decu i da se prihvatim misionarskog posla?’ U strahu i ljubavi Božjoj kažem: ‘Postanite misionari u svom domu!’ Obrazujte sebe u biblijskim putevima i načinima, tako da postanete uspešan radnik u svom domu, jer, vidite, i pripadnicima

vašeg doma je neophodno spasenje, jer su grešnici. Nemojte napuštati svoje mesto dužnosti zbog neugodnosti koje doživljavate. Danas ima mnogo živih mučenika koji pate u tišini, koji se oslanjaju na Boga kada su zlostavljani jezikom, mučeni, kada su ranjavani i povređivani grubim, surovim optužbama, čija je sudbina da žive i da pate, da primaju utehu jedino od Isusa koji je izvor njihove snage. Takve duše su misionari. To su Hristovi plemići, i njihova imena su zapisana u životnoj knjizi Jagnjeta.“

„Imajte na umu da Isus sve to zna – svaku tugu, svaku žalost; neće vas ostaviti da potonete, jer su Njegove ruke iza vas. Vi možete postati svetlost za celo svoje susedstvo ukoliko ste zaista strpljivi, ljubazni, trpeljivi. Na ovaj način, moja sestro, smatraj da si dobila odgovor na svoje pitanje!“ (Ms 9, 1868)

Sigurna u Božja obećanja. „Za tebe je bitno da se osloniš na Boga. Žao mi je što u mestu u kojemu živiš dobijaš tako malo podsticaja na verskom području. Ima mnogo onih koji će ti uputiti reči saučešća; ali one ne donose utehu duši koja čezne, koja je gladna, izmučena i ranjena i kojoj je potreban lekoviti melem. Nikada nemoj zaboraviti da tvoj Spasitelj živi i vlada. Ti se moraš snažno uhvatiti za Božja obećanja. Ljudskih učitelja hrišćanske vere ima malo.“

„Ti si se možda skoro obeshrabrila, možda si popustila iskušenju da zanemariš svoje verske dužnosti, da zaboraviš da treba da nosiš svoj krst kao hrišćanka; možda si pristala da tobom upravljaju svetovna načela i osećanja; možda si zanemarila molitvu, zanemarila da priznaš Hrista. Ukoliko si sve to učinila, nemoj to više činiti. Seti se Hristovih reči: ‘Vi ste moji svedoci!’ Možda tvoj žižak treperi, ali, hvala Bogu, još nije suviše kasno,

čak ni sada, da priznaš prava koja Bog ima na tebe!“

„Osloni se na Hristove zasluge. Ti si vlasništvo Isusa Hrista. On te je otkupio beskrajnom cenom koju je sam platio. Ti si njegova stvaranjem i njegova otkupljenjem. Iako ti je nada u večni život ponekad nesigurna, ipak znaš na koga si se oslonila. Tvoja nada u Nebo nalazi se jedino u zaslugama Isusa Hrista. Ti sada možeš da stekneš živo iskustvo u onome što je Božje. Ako budeš gledala na Hrista verom, ako se budeš oslanjala na Njegove zasluge, sumnje u Njegovu ljubav će nestati kao rosa pred jutarnjim suncem.“

Odlučna u predanju Hristu. „Neka tvoje predanje Bogu bude potpuno; nemoj čekati ni jedan sat, ni jedan dan. Iskoristi na najbolji način svoje vreme milosti, bilo kraće ili duže. Čim se budeš neograničeno oslonila na Isusa Hrista, On će te primiti. Nemoj ni na koji način prikrivati činjenicu da si izabrala istinu i sve neugodnosti koje taj izbor donosi.“

„Nikada, ni pod kojim uslovima, čak ni naizgled, nemoj pristati da napustiš put koji je Gospod odredio otkupljenima da njime idu. Budi čvrsta, nepokolebljiva u svojim hrišćanskim obavezama i obavezama prema svome Bogu.“

Svetkovati subotu s anđelima. „Pozivam te da ispuniš svoje hrišćanske obaveze prema Bogu. Čak i da na stotinu milja oko tebe nema nikoga koji svetkuje subotu, celi nebeski svemir saoseća s tobom. Hristos, tvoj Spasitelj, i nebeski anđeli su oko tebe. Ako budeš prizivala Boga u svakom trenutku potrebe, On će biti tvoj pomoćnik. Primeni istinu u svom domu. ‘Vi ste moji svedoci, kaže Gospod!’“

Svedočenje jedne hrišćanske majke. „Nisam u stanju da ti više pišem. Ako voliš oca svoje dece, živi hrišćanskim životom u sva vremena i u svim okolnostima. Da si to činila, Bog bi delovao u tvoju korist. Ali, kada ugađaš sebi, kada ožalošćavaš svog nebeskog Oca, kako bi Gospod mogao delovati u tvoju korist?“

„Neka ti Gospod pomogne, jadna, draga, iskušana dušo, da upravo sada izabereš pravi put. Neka ti On pomogne da svome mužu i svojoj deci pružiš svedočanstvo da si hrišćanka u stvarnosti, da voliš Boga, da voliš Isusa, koji je dao svoj život za tebe. I dokle traju dani tvoji, trajaće i snaga tvoja. Vidi 5. Mojsijeva 33,25!“ (Letter 76, 1896)

Zadobiti bračnog druga koji nije hrišćanin. „Moja sestro, Naš Spasitelj je pomoć, prisutna u svakom trenutku potrebe. Nemoj izgubiti poverenje u Njega. Nemoj svoje probleme poveravati ljudskim bićima, povedi ih Bogu. Ti možeš misliti da će drugi saosećati s tobom u tvojim potištenim osećanjima, ali ćeš se ponekad razočarati. Isus nikada ne razočarava onoga koji od Njega zatraži pomoć.“

„Da li činiš greške? Izađi pred Isusa i zatraži od Njega da ti oprost i onda veruj da će On to zaista i učiniti. ‘Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprost grehe naše i da nas očisti od svake nepravde!’ (1. Jovanova 1,9) Zatraži od Gospoda da ti oprost tvoje greške, a onda se raduj u Njemu. Neće ti ni najmanje pomoći da samo tuguješ zbog svojih nedostataka. Kaži: ‘Gospode, stavljam svoju bespomoćnu dušu pred Tebe i samo pred Tebe, neću se brinuti, jer si Ti kazao: ‘Tražite

i primićete!’ Veruj da ćeš zaista primiti. Veruj da je tvoj Spasitelj pun saučešća, pun nežnog saosećanja i ljubavi. Nemoj dozvoliti da te male nezgode toliko muče. Gospod može tvoje male greške iskoristiti da te spreči da ne načiniš veće!“

Nemoj se prepirati sa Sotonom. „Obavi svoj deo posla u pomaganju sebi, kao što to moraju učiniti svi koji žele da budu blagosloveni. Veruj da će ti Isus pomagati. Odbij da izgovoriš ijednu reč neverovanja. Kada ti neprijatelj bude govorio da te je Gospod odbacio, kaži mu da znaš da to nije istina, jer je sam Isus izjavio: ‘Nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike na pokajanje!’“

„Isus kaže: ‘I koji dolazi k meni, neću ga isterati napolje!’ (Jovan 6,37) I tada, moja sestro, oteraj neprijatelja! Kaži mu da ne želiš da osramotiš Gospoda sumnjajući u Njegovu milost, Njegovu dobrotu, Njegovu ljubav. Nikada se nemoj prepirati sa Sotonom, jer on raspolaže neizmernom silom prevare. Da su Adam i Eva, kada im se on približio, ponavljali božanske reči i govorili: ‘On je rekao i ja verujem Njegovim rečima, neću odbaciti svoje poverenje u Njega!’ - nikada ne bi bili savladani.“

Pevati je bolje nego naricati. „Umesto da naričete nad svojim slabostima, da izričete neverovanje i osećanje da ste izloženi velikim nevoljama, počnite da pevate. Govorite o Božjoj milosti i ljubavi. Svima koji se trude i koji su umorni i teško natovareni, Isus upućuje poziv: ‘Dođite k meni... i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu i naći ćete pokoj dušama svojim! Jer je jaram moj blag i breme je moje lako.’ (Matej 11,28-30) To je lekcija koju Isus želi da naučite, i dok je budete učili, naći ćete mir.“

Blage reči. „Kada vam upućuju obeshrabrujuće reči, nemojte odgovarati sve dok ne budete u stanju da date ljubazan odgovor. Kada ste kušani i mučeni neljubaznim rečima, nemojte se osvećivati. Kažite sami sebi: ‘Neću razočarati moga Spasitelja!’ Svaki čovek koji je hrišćanin ujedno je i pravi gospodin; i svaka žena koja je hrišćanka ujedno je i prava dama. Zakon ljubaznosti je uvek na usnama hrišćanke. Ona ne izgovara prenagljene reči. Kada budete izgovarali ljubazne reči u trenutku kada se osećate uzrujani, tada će svetlost sunca zasjati u vašem srcu i vaši putevi će se poravnati. Jedna učenica je, odgovarajući na pitanje, kazala: ‘Krotki ljudi su oni koji daju blage odgovore na gruba pitanja!’ Hristos je rekao: ‘Blago krotkima, jer će naslediti zemlju!’ Oni će biti prikladni podanici nebeskog carstva, jer su spremni da prime pouku.“

„Ti kažeš da tvoj muž još nije obraćen, da nije prihvatio istinu. Pokaži mu svojim životom prednosti hvatanja Isusa za reč. Strpljivošću, podnošenjem i ljubaznošću ti možeš zadobiti svoga muža za Spasitelja.“

Život nije romansa već stvarnost. „U sili Božje blagodati ti možeš postići najdragocenije pobeđe. Ne smeš svom životu pristupati kao romantici, već kao stvarnosti. Ti treba da budeš Božji saradnik i oblikovanju karaktera koji On može da odobri. ‘Gradite spasenje svoje sa strahom i drhtanjem.’ Da li se zadatak ovde završava? Ne, ne, hvala Bogu! ‘Jer je Bog što čini u vama da hoćete i učinite kao što mu je ugodno.’ (Filibljanima 2,12.13)“

„Ti treba da budeš Božji saradnik u delu spasavanja tvoje duše.

Ti treba da želiš da činiš Božju volju. I zato nemoj trošiti svoje vreme i snagu na gundanje, na izražavanje neverstva i na traženje grešaka kod Boga. Govori ljubazno o Njemu. Daj čast Onome kojemu je tako ‘omilio svet da je i sina svojega jedinorodnoga dao da nijedan koji ga veruje ne pogine, nego da ima život večni’. (Jovan 3,16)“

Obavljanje dužnosti u domu. „Svakako obavljaj i najmanje svoje domaće dužnosti u strahu Božjem i u Božjoj ljubavi, verno i radosno. Bog kaže: ‘Jer ko je veran u malome, i u mnogome je veran.’ (Luka 16,10) Verno obavljaj svoje dužnosti u domu, a onda se prepusti Bogu i kaži: ‘Njemu prepuštam održavanje svoje duše. Neću upravljanje svojim životom uzimati iz Njegovih ruku! Prepustiću se Njegovom staranju!’“

Proučavaj Hristov život na Zemlji. „On nije propuštao ni najjednostavniju, najmanju dužnost koja bi mu pala u deo. Savršenstvo je obeležavalo sve što je činio. Obrati se Isusu za pomoć, i to će ti omogućiti da svoje svakodnevne dužnosti obavljaš s dražešću i dostojanstvom onoga koji čezne za krunom besmrtnoga života....“

„Sve što Bog očekuje od tebe i svih ostalih hrišćana je da živite onako kako govorite da verujete. Pokaži da je Hristova Reč istinita, da je On zaista u stanju da sačuva ljudska bića od greha. Usaglasi svoj život s Njegovim neporočnim, prekrasnim, svetim životom. Izvršavaj Njegove zapovesti. To će ti doneti praktičnu pobožnost.“

Samo jedan život. „Nemoj se baviti teškoćama hrišćanskog života. Nemoj govoriti o svojim nevoljama, jer, ako to budeš činila, bićeš sve sklonija da se tužiš na Boga. Govori o Hristovoj

ljubavi, unesi je u svoje srce i u svoj život. Budi zahvalna da te je Gospod poštedeo, da ti nije prekinuo život pre nego što si se pripremila za ulazak u Njegovo nebesko carstvo, u kojemu nema greha, nema žalosti. Ti imaš na raspolaganju samo jedan život da usavršiš svoj hrišćanski karakter. Ukoliko budeš pokazala Božju blagodat u svom životu, ako zakon ljubaznosti uvek bude na tvojim usnama, ako stalno budeš zahvaljivala Gospodu na Njegovoj dobroti prema tebi, ti ćeš se pripremiti da ga hvališ i u domu na nebesima.“ (Letter 72,1903)

Muževljeve želje u vezi sa hranom. „Onoga dana kada smo vas posetili, veoma smo uživali u obilnom obroku koji si nam pripremila. Međutim, tebi je neophodno da naučiš kako da pripremaš hranljive obroke na najjednostavniji način. Ti treba da poštuješ želje svoga muža što se tiče pripremanja hrane, ali da se i dalje trudiš da pripremaš privlačna jela na što jednostavniji i zdraviji način, tako da ti osetljivi živci u mozgu ne budu oslabljeni ili paralizovani, što bi te učinilo razdražljivom, nervoznom, i lako rasrdljivom...“

„Moja draga sestro, ti zauzimaš odgovoran položaj u svom domu. Drži uzde upravljanja mudrom, nepristrasnom rukom. Nemoj dozvoliti da članovi tvoga doma izgube ljubav i poštovanje prema tebi. Poveži ih sa svojim srcem svilenim nitima ljubavi. To ćeš moći učiniti ukoliko budeš živela u Isusovoj blizini. Dok ga budeš posmatrala, preobrazićeš se u Njegovo obličje, i tako ćeš izbeći pokvarenost koja je u svet ušla preko požude. Bog te voli; On voli tvoga muža i želi da ga privuče s sebi. On želi da prenese njegovu pažnju s običnih svetovnih pothvata i da je obrati na večna blaga.“ (Letter 145, 1900)

OSAKAĆENI BRAČNI DRUG

(Dok je još bio veoma mlad, Valter C. je učinio nešto na što je bio naveden pogrešno protumačenim tekstom u Mateju 19,12. Naime, kastrirao je sebe. Prema Valterovoj izjavi, Lora se udala za njega s punim poznavanjem njegovog stanja. Međutim, na kraju se ipak rastala od njega i udala za nekoga drugoga. Posle sklapanja njenog drugog braka, i Valter se ponovo oženio. Pisma u ovom delu knjige prikazuju ozbiljno nastojanje Elen G. Vajt da zaštiti svetost bračnog zaveta, čak i u slučaju da su bračni drugovi suočeni s izrazito teškim okolnostima!)

6. SAVET VALTERU I LORI

Obaveznost bračnog zaveta. „Devetog januara 1888. godine vodila sam razgovor s bratom C. Njegova iskrena molba navela me je da s njime odem u St. Helenu i da razgovaram s njegovom ženom...“

„Jedanaestog januara 1888. godine imala sam dug razgovor sa sestrom C, ukazivala sam joj da je bračni zavet obavezne prirode i da se ne može odreći svojih zahteva prema stranama koje su ga sklopile, osim u slučaju preljube, kršenja svetosti bračne postelje. Imale smo vrlo koristan razgovor o tom problemu.“
(Ms 22, 1888)

Zar zakletva ne znači ništa? „Osmog juna 1888. godine. Lora,

ja želim da ti ukažem na nekoliko tačaka. Zašto ne prihvataš činjenice onakve kakve jesu? Vas dvoje ste dali zakletvu koju je anđeo zapisničar zabeležio u knjigama izveštaja na Nebu, zakleli ste se da ćete voleti jedno drugo sve dok vas smrt ne rastavi. Zašto se ne sećaš toga? Zar tako lako odbacuješ svoju zakletvu? Hoćeš li pogrešnom savetu podrediti svoju čast, svoju zakletvu, svoju dužnost? Ako su te zle misli obuzele, ako si dobila neki pogrešan savet koji ti je predlagao otuđenje, zar je to razlog da tako olako odbaciš i pogaziš svoju zakletvu? Zar zakletva ne znači ništa? Zar su ti tvoji hirovi važniji od svega?“

„Ti možeš da kažeš da ne voliš svoga muža. Zar je to razlog da ne pokušaš da to učiniš? Zar je ovaj život tako dugačak i tebi tako dragocen da si morala izabrati da ideš svojim putem i da pogaziš Božji zakon? Ja ne vidim nikakvog mogućeg razloga za tebe da dobiješ razvod. Da te je tvoj muž prevario, pa čak i onda, tebe veže tvoja zakletva! A ako ti je rekao, kao što kaže da jeste, i tvrdi da te nije prevario, i ti si se ipak udala za njega, kako onda da dobiješ razvod? Želela bih da kreneš putem u skladu s mojim savetom, jer ti ja ne mogu savetovati ništa drugo.“

Mane nisu razlog za razvod braka. „Moje srce je bolno kada gledam olako postupanje kada su bračni zaveti u pitanju. Mi se približavamo sudu. Ja te pozivam da razmotriš, pažljivo i pošteno, tvoje ponašanje. Možda postoji, posle dubljeg upoznavanja, odbojnost prema putevima i ponašanju tvoga muža. Zar nisu mnogi drugi ljudi došli do sličnog otkrića, pošto je prošla prva novotarija braka? Ali, kada si davala svoj bračni zavet pred Bogom i svetim anđelima, znala si da nisi savršena i da tvoj muž nije savršen; ali to nije nikakav izgovor za kršenje bračnog za-

veta. Postoji potreba da navikneš svoj um i svoje srce da podnose jedno drugo, budete ljubazni jedno prema drugome, i da ne dozvolite da se jave nepoverenje i mržnja.“

Vaskrsavanje mrtve ljubavi. „Moja sestro, ja te volim, i ne bih želela da kreneš putem koji će uništiti tvoju sreću i sreću tvoga muža. Oni koji su došli da ti kažu da to činiš, bolje bi učinili da su ispitivali svoje srce. Kada bi se bolje poslužila svojom voljom, kada bi se savesnije ponašala u skladu s Božjom voljom, tada bi ljubav, za koju sada smatraš da je mrtva, mogla doživeti vaskrsenje, naravno, ukoliko ne budeš pozvala u pomoć i tvoju i njegovu zlu prirodu i pokrenula najgore osobine ljudskog srca. Studenac ljubavi bi mogao da se puni iz dana u dan i da na kraju ukloni svaku gorčinu i razočaranje.“

„Ti znaš da gajiš ljubazna osećanja prema svome mužu, jer je on tvoj muž i voli te celim svojim srcem. Tvoja ljubav bi mu bila dragocena, svetlost, nadahnuće u životu. Tvoj muž bi cenio tvoju ljubav; on će je i ceniti i to će imati oplemenjujući uticaj na njegov život. Ti možda imaš sklonosti, i zamisli, i hirova koje nisi u stanju odmah da pobediš, i tvoj muž će morati da se ponaša strpljivo i nesebično prema tebi. Međutim, ti imaš i plemenitih karakternih osobina koje će ti pomoći, ukoliko ih ne zloupotrebiš i ne potisneš.“

Potreba za popustljivošću. „Kažem ti sada da ne možeš prekršiti svoj bračni zavet i ostati bez krivice pred Bogom. Sjedini svoje interese sa interesima svoga muža. Voli ga i podnosi ga i radi s njime. Oteraj zle savetnike. Ovaj slučaj je između tebe i tvoga muža i vašeg Boga. Upravo te oholost srca navodi da zatvoriš svoje oči da ne možeš otkriti i ne otkrivaš pravednost i opravdanost vernosti tvome mužu. Drži se verno tvoga bračnog

zaveta, jer si ti poštena u srcu, i zar ćeš zažaliti što si održala svoj zavet kada se budeš odenula u haljine Hristove pravednosti?“

Savršenstvo jedino u Hristu. „Mi provodimo samo kratko vreme ovde na Zemlji, u vreme kada raspušteni običaji pod okriljem bračnog zaveta uništavaju sreću hiljada i desetina hiljada ljudi. Iako imaš da nosiš svoj krst, nemoj, molim te Hrista radi, da skrećeš sa puta pravednosti i pravičnosti. Živi trezveno svoj život, unesi snagu volje u ovo pitanje, nemojte tražiti savršenstvo jedno od drugoga, već gledajte na Isusa koji je začetnik i dovršitelj naše vere. Trudi se da trčiš u hrišćanskoj trci sa strpljenjem, imajući u vidu krunu života, trudeći se da stekneš poznanje Božje volje, da Njegovoj volji i upoznavanju s Njime daš prednost.“

„Znam da ćeš, kada se budeš uverila koji je put pravi, delovati odlučno, ne kao dete, već u skladu s tvojim uverenjima, a ne u skladu s osećanjima. Predaj sebe Bogu bez ograničenja, dušu, telo i duh. Uključi se u rad u Božjem delu, čini dobro, i Gospod će te blagosloviti. Nemoj se usredsrediti na sebe. Misli na duše drugih; misli o samoodricanju, požrtvovanju Isusa Hrista. Skreni svoju pažnju od sebe na Isusa i Njegov život i Njegov karakter.“ (Letter 57, 1888)

Prihvatanje činjenica. „Dvadeset i deveti avgust 1888. godine. Ne mogu da vidim šta bi se još moglo učiniti u ovom slučaju i zato mislim da jedino što ti, Valtere, možeš učiniti jeste da se odrekneš svoje žene. Ako je ona toliko odlučna da ne želi da živi s tobom, i ti i ona biste sebi natovarili najveću bedu kada biste to pokušali. I pošto je ona odlučno i u punoj meri odredila

svoj put, ti možeš jedino uzeti svoj krst i ponašati se kao muškarac....“

„Nadam se da ćeš se zaista ponašati kao muškarac. Prestani se baviti tim pitanjem, kreni na svoj posao, obavljaj svoju dužnost ne obazirući se na bilo koga na ovoj Zemlji, zaboravljajući na sebe, odričući se sebe, žrtvujući sebe. U tome će biti tvoja snaga. Isus, naš Otkupitelj, dolazi ljudima i kaže: ‘Ja te volim, želim da budeš srećan!’ On pokazuje svoje ruke i svoje noge i govori: ‘Ja sam se žrtvovao za tebe; mene je pogodilo koplje koje je bilo tebi namenjeno, ja ću nositi tvoje terete, zaštiticu te. Osloni se na moju zaštitu i dobićeš veliku nagradu večnog života.’“

Nemamo vremena za samosažaljenje. „Kažem ti, osloni se na Gospoda. Tvoj um je bio zbunjen i obuzet problemom odnosa sa tvojom ženom. Sada, u ime Isusa Hrista, prestani se baviti tim problemom, prepusti svoj slučaj Bogu. Neka te tvoje iskustvo učini poniznim. Hristos je sa slabima i kušanima i odbačenima, On im daje svoje božansko saučešće i svoj odmor. Tebi je potreban umni odmor. Odreci se Lore i posveti svoja osećanja Gospodu. On će ti dati olakšanje. Vreme je kratko, ti nemaš vremena da zastaješ i da žališ samoga sebe; idi na posao za Učitelja. Ispunjavaj svoje dužnosti po svojim najboljim sposobnostima; nemoj se predavati obeshrabrenju; hodi ponizno pred Bogom svojim, traži vezu s Bogom. Nemoj dozvoliti da te razočarenje učini egocentričnim, ga misliš samo o sebi, da govoriš samo o sebi... Živi za Gospoda. Budi ljubazan, uslužan. Nemoj dozvoliti da te razočarenje uništi. Odbaci svoju melanholiju. Bog će ti pomoći ukoliko mu budeš veran. Imaj na umu da je Božje oko na tebi, da ispituje dubine tvoje duše...“

„Neka ti Gospod pomogne, neka te ojača i blagoslovi, da učiniš ono što je najbolje. Odvrati pogled od zemaljskih stvari, zemaljskih idola, i služi Gospodu Bogu svome, služi mu celim srcem svojim, celom dušom svojom, i onda ćeš biti potpuno posvećen Gospodu.“ (Letter 40, 1888)

Nepoštovanje svetlosti. „Lora, nadala sam se da ćemo se sresti i razgovarati. Veoma se plašim da si prezrela svetlost koju ti je Gospod dao preko mene. Znam da Gospod gaji nežnu ljubav, punu sažaljenja, prema tebi, pa se nadam da nećeš pasti u iskušenje da kreneš putem koji će te odvojiti od Gospoda. Ima mnogo onih koji su spremni da pružaju savete i da svojim savetima zbune tvoj um, onih koji nemaju Boga kao svoga savetnika; tako da sve što kažu može samo doprineti da slučaj koji je već sam po sebi dovoljno težak postane još teži.“

„Sestro moja, tvoje raspoloženje i tvoj temperament su takvi da se veoma plašim za tvoju dušu. Plašim se da ćeš za svoje savetnike izabrati ljude koji nisu diskretni i mudri i ponizni u srcu, koji se ne boje Boga i ne drže Njegove zapovesti.“

Sotonina bitka za duše. „Čitamo da je Sotona sišao na Zemlju sa velikim gnevom, da svojom zavodničkom silom deluje na duše i um svih koji slušaju njegove predloge. Ti znaš ponešto o Božjoj ljubavi; ti znaš ponešto i u Hristovom miru; Sotona je na poslu, on igra igru života sa tvojom dušom. Hoće li pobediti? Hoće li ostvariti svoju nameru? Ne daj Bože!“

„Gospod ti je dao videlo, ali ti nisi hodila u njemu. Da li si zadovoljna putem kojim si krenula? Tvoj put, tvoja volja, to nije

ono najbolje što treba da slediš. Sigurna sam da Sotona pokušava da te zadobije za sebe. Hoće li uspeti u tome? Hoćeš li izabrati da ideš svojim putem umesto Gospodnjim putem? Hoćeš li stupiti na tlo neprijatelja?“

Izbegavaj čak i tragove zla. „Uzdrži se i od onoga što makar samo podseća na zlo, to je nalog nadahnutog apostola. Da li si to učinila? Kada se uzme u obzir tvoj temperament, onda je to nešto najteže što se može tražiti od tebe dok ideš iz mesta u mesto prodajući knjige. Osećaš li, sestro, da se ponašaš u skladu sa savešću? Zar se tvoj karakter ne razvija jednostrano? Zar ne jačaju u tvom karakteru upravo one osobine koje su najmanje poželjne i koje će upropastiti tvoj budući život? U tebi je ona senzacionalistička i emotivna strana mnogo razvijenija od intelektualne. Moja sestro, treba da izbegavaš sve što bi tu stranu tvoje ličnosti pretvorilo u vladajuću snagu tvoga bića. U tebi je snažna pokretačka sila, neka ostane nepokvarena i potpuno posvećena Bogu. Bog ti je dao sposobnosti i snage koje treba da budu posvećene Bogu i upotrebljene na Njegovu slavu.“

„Ti imaš svoju istoriju i ti je sada oblikuješ. Tvoj um u ovoj velikoj krizi tvog života može da doživi preokret, da se usmeri prema neotesanosti umesto prema uglađenosti. Zagađeni uticaji sveta mogu da oblikuju tvoje navike, tvoj ukus, tvoje razgovore, tvoje držanje. Ti si stala na stranu gubitnika. Dragocene trenutke, tako svečane, tako nabijene večnim posledicama, Sotona sada može da iskoristi potpuno za sebe tako da ti posluže na propast. Ne bih želela da se to dogodi. Želela bih da budeš hrišćanka, Božje dete, naslednica Neba.“

Važnost roditeljskih saveta. „Ti si sama oblikovala svoj život.

Kako on izgleda, onako kako je opisan u nebeskim knjigama? Iznad svega treba da težiš za onim što će ti doneti mir u životu. Izloži sebe uticajima koji neće biti razorni, koji neće uništavati nežnu osetljivost tvoje duše. Čuvaj svoju dušu neokaljanu od sveta. Neka prisnost s mladićima ne ostavi mrlju na tvom ugledu. Ti si u opasnosti da se odrekneš Hrista, da postaneš lakomislena i nespremna da primiš mudre savete. Saveti mudrih roditelja mogu da padnu na gluhe uši. Hoćeš li, sestro moja, ozbiljno razmisliti da primiš savete iskusnih ljudi? Hoćeš li dozvoliti da te vode tvoji prijatelji? Hoće li roditeljski saveti biti odbačeni? Hoćeš li svoj slučaj uzeti u svoje ruke?“

Vratiti se istim putem. „Nadam se da ćeš promeniti svoj način ponašanja, jer, ako je Gospod ikada progovarao preko mene, On ti sada govori da se vratiš natrag istim putem kojim si prošla. Tvoje strasti su snažne; tvoja načela su u opasnosti; ti izgleda nećeš hteti da razmisliš o savetima koje si dobila niti da ih poslušаш iako znaš da su dobri i da je to jedini siguran, jasan i dosledan put kojim bi mogla da kreneš. Hoćeš li odlučiti da činiš ono što je pravo, da budeš pravedna, da poslušаш savet koji sam ti dala u ime Gospodnje? Bog ti je dao sposobnosti. Hoćeš li ih uludo potrošiti, nasumce i bez cilja? Nasumični naponi mnogo češće kreću pogrešnim smerom nego pravim. Hoćeš li dozvoliti da prođu godine i godine u tvrdoglavosti, razočaranju i sramoti, da svojim ponašanjem ostaviš toliko nepovoljnih utisaka u sećanjima ljudi da više nikada ne možeš imati onaj uticaj kakav si mogla imati?“

„Tvoj način života je takve prirode da se i o svem tvojem dobru loše govori. Postala si mrzovoljna, neposvećena, nesveta. Da bi stekla ono što si smatrala slobodom, ti si krenula putem koji će

te, ukoliko nastaviš njime, držati u okovima koji su gori od rop-skih. Ti moraš promeniti svoj način ponašanja i dozvoliti da te usmeravaju saveti iskusnih i da, uz pomoć mudrosti onih koje Gospod uči, staviš svoju volju na stranu Božje volje.“

Mrlja na duši. „Ali, ako budeš odlučila da ne slušaš nijedan savet osim svojega, i da sama rešavaš svaki svoj problem, onda možeš biti sigurna da ćeš žnjeti ono što si posejala. Ti ćeš potpuno promašiti pravi put ili ćeš se, ranjena, izubijana i nerazvijena na verskom području, ipak ponovo vratiti Gospodu, ponizna, pokajnički raspoložena, spremna da priznaš sve svoje greške. Umorićeš se od bitke s vazduhom.“

„Da li si sigurna da je tvoj put dobar? Znam da nisi; ali je oholost uzela vlast nad tvojom dušom. Ti si suviše lakoumna ili suviše nerazborita da primiš savet. Imaj na umu, svako ponašanje i delovanje ima dvostruki karakter, može biti besprekorno ili pokvareno. Bog je nezadovoljan tobom. Možeš li sebi dozvoliti da i dalje ideš putem kojim si krenula? Mrlja je utisnuta u tvoju dušu.“ (Letter 47, 1889)

Kao glina u Isusovim rukama. „Preklinjem te, Lora, da od Boga potražiš mudrosti. Ono čime ćeš najteže upravljati to si ti sama. Tvoje lične svakodnevne teškoće, tvoje emocije, tvoj čudni temperament, tvoje unutrašnje pobude, sve ti to tako teško držiš u svojoj vlasti, te tvoje neuračunljive sklonosti tako često te drže u okovima i tami. Tvoj jedini izlaz je da sebe bez ograničenja predaš Isusu u ruke – i da dozvoliš da te Gospod oblikuje kao što lončar oblikuje glinu. Ti nisi svoja, zato se i javlja potreba da svoju neukročenu ličnost predaš u ruke Onome koji je u stanju da je ukroti; i tada će mir, dragoceni odmor i mir,

obuzeti tvoju dušu. Prepusti se Božjim rukama.“

Slike u nebeskim knjigama. „Imaj na umu da je tvoj karakter veliki Umetnik snimio i stavio u nebeske knjige, isto tako precizno kao što se lice odražava na uglačanoj ploči umetnika. Šta nebeske knjige kažu o tvom slučaju? Da li si usaglasila svoj karakter s Uzorom, sa Isusom Hristom? Da li si oprala haljine svoga karaktera i ubelila ih u krvi Jagnjetovoj? ‘Evo ću doći skoro i plata moja sa mnom, da dam svakome po delima njegovim.’ (Otkrivenje 22,12)“

Promena pre nego što bude kasno. „Lora, sada još nije suviše kasno da se pogreške poprave. Sada još nije suviše kasno da osiguraš svoj izbor i svoj poziv. Ti sada možeš da počneš da radiš po planu dodavanja. Dodaj svojoj veri vrlinu, i znanje, i umerenost, i strpljenje, i svaku drugu hrišćansku vrlinu. Sve ostalo će propasti u veliki dan ognja, ali će zlato svetog karaktera ostati. Ono ne poznaje kvarenje. Ono će izdržati probu ognja poslednjeg dana. Moje drago dete, želela bih da imaš na umu da će ‘svako delo Bog izneti na sud, i svaku tajnu, bila dobra ili zla.’ (Propovednik 12,14)“

„Istina se otkriva onima koji hode u svetlosti Sunca Hristove pravednosti. Istina posvećuje. Vidimo da porok preovlađuje na sve strane. Njega hrane i slave, dok istinsku pobožnost, pravičnost, pravednost i neporočnost bacaju pod noge. Ima mnogo onih koji oko sebe seju seme opakog uticaja. Šta ti činiš, Lora? Da li si ti, otkako si odlučila da prezreš savete, da odbaciš preporuke, uzrasla u odlučnu, dobro razvijenu hrišćanku ili si, izabравši svoj put, ustanovila da ti on donosi nemir, brige i zlovolju?“

Najvažnija odluka u životu. „Zašto nisi poslušala savet svojih roditelja? Pred tobom je put koji vodi u sigurnu propast. Hoćeš li se vratiti dok još možeš? Hoćeš li potražiti Gospoda dok te još poziva ugodni glas milosti ili ćeš i dalje ići svojim putem? Gospodu te je žao. Gospod te poziva. Hoćeš li doći? Hoćeš li se vratiti iz svog otpada? Neka ti Gospod pomogne da odlučiš da budeš potpuno Gospodnja.“ (Letter 51, 1889)

Vlastiti savet i vlastita volja. „Draga sestro Lora, pomislila sam da ti napišem nekoliko redova zato što mi je stalo do tvoje duše i zato što sam sigurna da su tvoje stope već opasno dugo išle putem koji vodi u propast. Ti nisi sticala snagu da savladaš svaki nedostatak svoga karaktera, već si išla putem koji se može nazvati nehrišćanskim. Nešto znam, naime, da si sledila savete koje sam ti davala u ime Gospodnje, stigla bi u duhovnom pogledu mnogo dalje nego što si sada. Međutim, sve moje savete si odbacila kao bezvredne, i ja sam osetila da nema koristi da pokušavam da ti činim dobro, jer će moja duša biti ranjena, a tvoja duša ostati bez pomoći, ukoliko se ne složim s tvojim idejama o tvom braku s Valterom. Ja to nikada ne bih mogla učiniti, jer znam da si pošla putem koji nije dobar, i koji Gospod ne može odobriti. Da je tvoje ponašanje bilo pravilno, svakako da ne bi toliko pretrpela koliko si morala.“

„Otkako si napustila Valtera ti se tako ponašaš da tvoj ugled u očima svih onih koji ljube Gospoda svakako nije porastao. Ti si uvek volela da budeš okružena društvom, podsticala si pažnju mladih ljudi. I to si činila na svoju štetu. Saveti i preporuke na tom području nisu ti ništa pomogli, već su samo izazvali u tebi osećanje odbojnosti. Ali, da li si razmotrila kako nebeski anđeli

gledaju na put kojim si istrajno koračala, povodeći se za svojim mislima, slušajući samo svoju volju, energično, prkosno, odlučno?“

Odras u Božjem ogledalu. „Ti si se držala samo svojih ideja, bez obzira koliko su bile dobre i prave. Da li ti se to isplatilo, Lora? Možeš li sebi dozvoliti da ovih nekoliko trenutaka vremena milosti provedeš živeći načinom života koji si sama izabrala? Sigurno je samo, da si odlučila da živiš s Valterom ne bi bila ništa nesrećnija nego što si sada. Ti si se povodila za svojom voljom, ali, da li je to bila i Božja volja? Ja bih želela da ti sebe vidiš onako kako te Bog gleda. Ti si nekada ljubila Gospoda, ali si izgubila svoju prvu ljubav. Ti ne voliš Boga, ti ne voliš ono što je sveto. Tvoj uticaj na druge nije miris života na život, već miris smrti na smrt. Umesto da rasteš u blagodati i poznanju našeg Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista, ti se sve više i više odvajáš od Gospoda.“

Duhovna hladnoća i opadanje. „Da si išla pravim putem svakako da ne bi došlo do ovakvog duhovnog opadanja. Biblija ti više nije onako dragocena kao što je nekada bila. Ti je pomalo čitaš iz osećanja dužnosti, ali ne zato što želiš da čuješ Božji glas iz Njegove Reči. Ti se moliš, ponekad, ali je to samo forma. Ti ne iznosiš sve svoje brige Gospodu i ne tražiš ponizna srca da saznaš Njegove puteve i Njegovu volju. Mi ne možemo odobriti tvoje ponašanje; ne mislimo da bi bilo dobro da se za tvojim primerom bilo ko povede.“

„Umesto da proširuješ razmak koji te deli od sveta, ti si ga sužavala sve dok se nije izgubio. Kada bi Gospod danas kazao: posecite drvo zašto da smeta zemlji, ti ne bi imala dela u prvom

vaskrsenju. Tvoji razgovori nisu oplemenjeni i izabrani, niko ne bi pretpostavio da si hrišćanka slušajući tvoje raskalašne, raspuštene reči ili gledajući društvo koje si sebi izabrala u toku poslednjih godina. Ti zaostaješ iz dana u dan, a to čini i tvoja sestra, i postaje ti sve teže i teže da se vratiš.“

„Potpuno lakomislena i raskalašna! Možeš li sebi dozvoliti da budeš takva? Da li si zaista postala potpuno lakomislena i raskalašna, ne misleći na svoju dušu? Bog mi je dao poruku za tebe da ne treba da očajavaš, nego da se vratiš Gospodu. ‘Tražite Gospoda dok se može naći, prizivajte ga dok je blizu; neka bezbožnik ostavi put svoj i nepravednik misli svoje; i neka se vrati ka Gospodu i smilovaće se nanj i k Bogu našem, jer prašta mnogo.’ (Isaija 55,6.7)“

„Možeš izgubiti iz vida sve osim jednoga: kako je mojoj duši? Ako bi me bolest ili iznenadna smrt zatekli sada, kakva je moja nada da uđem u stanove koje je Isus otišao da pripremi onima koji ga vole? Da li je Isus uzalud umro za mene? Hoćeš li se opredeliti za svoju volju, svoje puteve i odbiti da se držiš puteva Gospodnjih?“

Neophodnost vraćanja Gospodu. „Tvoje srce postaje sve tvrđe i tvrđe, ali, Lora, padni na Stenu i razbij se, predaj se Bogu, vrati se Isusu. Ista svetlost koja je nekada obasjavala tvoje srce i omekšavala ga, isti zraci sa Sunca pravednosti koji su rasvetljavali tvoj um svojim blistavim sjajem, i danas tragaju za tvojim srcem i tvojim umom. Isti Isus koji je izrekao oprostjenje tvojoj duši i danas ti se obraća. Njegova krv nije izgubila ništa od svoje delotvornosti; ona te može oprati od svih greha. Isti Duh koji te je nekada privlačio Isusu vezama Njegove ljubavi

čeka da te ponovo povede Njemu. Nemoj misliti ni o čemu osim o Isusu. Slomi svoje srce, priznaj svoje grehe, odbaci ih i obrati se Gospodu svim svojim srcem. Kada pokažeš odluku da budeš pravedna pred Bogom, da odbaciš svoje puteve i prihvatiš Gospodnje, On će ti obnoviti spasenje.“

Oslabljena snaga volje. „Ono što ti sada izgleda nemoguće svakako će se promeniti kada tvoje srce bude promenjeno Božjom blagodaću. Ono je ponekad žalosno, jer znaš da nisi spasena i da žalostiš Spasitelja svojim zlim delima. Kada dođeš k sebi ti se čudiš razdaljini koja te odvaja od tvog Spasitelja. Ti si stalno iznova odlučivala da se popraviš, ali si isto toliko puta doživljavala poraz, jer si te odluke donosila u svojoj snazi. Tvoja moralna snaga je oslabila. Snaga tvoje volje je još dovoljno velika, ali ne ona koja te vezuje uz Gospoda. Ti nisi sposobna da svoje misli usredsrediš na Božju Reč. Dovoljno si govorila, ali je to samo doprinelo da potoneš još dublje. Tvoje srce nije pokrenuto kada pokušaš da se moliš.“

Grešnikova vika. „Učini sada očajnički napor. Skreni svoje misli od sebe, od svojih nastojanja da dobiješ razvod, od Valtera, od svega što je smrtno; i počni da misliš na svoju dušu. Uzvikni ozbiljno: povedi me prema Steni koja je viša od mene, spasi me, Gospode, inače ću propasti! ‘Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav ponovi u meni... pokropi me isopom i očistiću se; umij me i biću belji od snega!’ (Psalam 51,10.7)“

„Mi smo okruženi bezakonjem u njegovim bezbrojnim oblicima. Tebi je potreban pomoćnik. Gospodu su poznata sva naša dela; čak su i naše misli pred Njime kao otvorena knjiga. Upućujem ti sada svoj poziv. Treba da se potpuno promeniš. Istupi

ispod Sotonine paklene zastave i stani pod krvlju poprskanu zastavu Isusa Hrista. Hoćeš li to učiniti? Hoćeš li svoj duh zaminiti Hristovim duhom? Kada tvoj um počne da uživa da se bavi Nebom i onim što je nebesko, neće više u tebi biti želje da uživaš u društvu mladih ljudi. Tada će se u tvojoj duši rasplamsati veoma snažna želja da postaneš slična Isusu.

Mi se menjamo gledanjem u to isto obličje. Telesne misli, telesna osećanja, neće se više gajiti. Nećeš više biti lakoumna, jef-tina u razgovorima i nesveta u životu. Onda ćeš dostići, blagodaću Hristovom, najviša merila neporočnosti i plemenitosti karaktera.“

„Ja te sada predajem Bogu i Njegovoj blagodati. Ali, gradi svoje spasenje sa strahom i drhtanjem, jer je Bog koji deluje u tebi da hoćeš i da činiš ono što je Njemu po volji.“ (Letter 14a, 1891)

7. PREPORUKA VALTEROVOJ DRUGOJ ŽENI

(Pisano 26. avgusta 1895. godine majci Valterove druge žene)
„Draga sestro, što se tiče udaje tvoje kćeri za Valtera C, vidim šta te muči. Međutim, do tog braka je došlo uz tvoj pristanak, a tvoja kćerka, znajući sve o njemu, prihvatila ga je kao svoga muža, pa sada ne vidim razloga zašto bi se ti morala opterećivati tim pitanjem. Tvoja kćerka voli Valtera C, i može biti da je taj brak po božanskom redu da bi i Valter i tvoja kćerka sticali bogatija hrišćanska iskustva i nadograđivali sebe tamo gde je to potrebno. Tvoja kćerka se zavetovala Valteru kao bračna druga-rica i kada bi prekršila svoje bračne zavete bilo bi to daleko od

onoga što je pravo. Ona sada ne može zanemariti svoje obaveze prema njemu.“

„Ti kažeš da je Valter bio veren sa nekom mladom damom iz Topeke. Ne mogu da govorim o tome, jer nisam čula Valterove razloge zašto je prekinuo tu veridbu, ukoliko je to uopšte i učinio. Međutim, lično sam upoznata s njegovim ranijim odnosom s njegovom prvom ženom, Lorom. Valter je voleo Loru isuviše, jer ona nije bila dostojna njegove pažnje. On je učinio sve što je bilo u njegovoj moći da joj pomogne, pokušao je na sve moguće načine da je privoli da ostane njegova žena. Svakako da nije mogao učiniti više od onoga što je učinio. Ja sam je preklinjala, pokušavala sam da joj prikažem nedoslednost njenog ponašanja, molila sam je da ne traži razvod; ali je ona bila odlučna i samovoljna i tvrdoglava; htela je da postigne ono što je naumila. Dok je živela s njime trudila se da od njega dobije što je moguće više novca, ali se nije ponašala prema njemu ljubazno kao što bi trebalo da se žena ponaša prema svom mužu.“

Pravo na sreću. „Valter nije odbacio svoju ženu. Ona je njega napustila i odbacila, i udala se za drugog čoveka. Ne vidim ništa u Pismu što bi mu zabranjivalo da se ponovo oženi u Gospodu. On ima pravo na ljubav žene koja, znajući njegov fizički nedostatak, odluči da mu pokloni svoju ljubav. Došlo je vreme kada sterilitet nije najgore stanje u kojemu se neko može nalaziti. Gledam žene koje su izrodile veliku porodicu dece, a bile nesposobne da im pruže odgovarajuću negu. Te žene nemaju vremena da se oporave od slabosti posle rađanja jednog deteta pre nego što će ponovo zatrudneti s drugim.“

„Mnoge od tih žena su supruge siromašnih ljudi koji nemaju dovoljno sredstava da izdržavaju svoje sve veće porodice, tako da im sada ja pomažem da hrane i odevaju i vaspitaju svoju decu. Ali, iako nisu bili sposobni da izdržavaju svoje potomstvo, donosili su decu na svet što su brže mogli. Međutim, Bog ne odobrava takvo ponašanje.“

„Muževi tih žena izgleda da misle da njihove žene ne služe ni zašto drugo nego za zadovoljavanje njihovih pohotnih strasti. Deca se donose na svet tako brzo, odgovornosti se gomilaju tako naglo, da žene i majke nemaju nikakve mogućnosti da oplemene svoj um, nemaju vremena ni prilike da se posvete verskom delovanju. Bog se ne proslavlja u takvim porodicama.“

„Mnoge od naših mladih sestara misionarki se udaju i za nekoliko meseci imaju decu o kojoj se moraju starati tako da moraju biti povučene iz misionarskih polja. Ti se možeš radovati da tvoja kćerka neće biti na takav način sprečena da radi za svoga Učitelja. Ona može da prati svoga muža na njegovim putovanjima i da mu pomaže, a kada ostane kod kuće može da radi za Gospoda kao da i nije udata. To je moje gledanje na problem.“

„Imam poverenja u Valtera i verujem da je hrišćanin. Imala sam priliku da se ponešto upoznam s njegovim temperamentom dok je prolazio kroz nevolje sa svojom prvom ženom. Ona je pokušavala da izvuče novac od njega kada je videla da ima prednost nad njime, a on je bio spreman da učini za nju i deset puta više nego što je bilo njeno pravo da očekuje ili njegova dužnost da učini. On je doživeo bolne i teške nevolje zbog nje. I ja sam pokušala da mu pomognem koliko god sam mogla“

„Trudila sam se da pomognem Lori da uvidi i shvati svoju dužnost. Ali, pošto je ona krenula putem kojim je krenula, ne vidim razloga da se ovaj novi brak zbog toga remeti. Vrlo je ozbiljna stvar odvojiti muža od žene. U ovom slučaju nema nikakvog biblijskog temelja da se preduzme takav korak. On nije napustio nju, već ona njega. On se nije ponovo oženio sve dok ona nije dobila razvod. Kada se Lora razvela od njega Valter je patio najiskrenije i tek kada se ona udala za drugog čoveka, on se ponovo oženio. Ona koju je izabrao, mislim da je to sigurno, biće mu od velike pomoći, a i on će njoj biti podrška.“

„Valterov karakter nije savršen. On ima nekih osobina kojima se može prigovoriti. Njemu su bila poverena sredstva i on ih nije uvek koristio na najbolji način. On je ponekad vrlo otvorene ruke sa svojim novcem, a ponekad vrlo sitničav prilikom njegove upotrebe, i vrlo oštro ekonomičan. Ali, dobra, bogobjazna žena uz njega bila bi u stanju da mu savetuje da se ne ponaša tako impulzivno, da mu savetuje da svoj novac stavi u Gospodnju riznicu.“

„Valter se nalazi na vrlo odgovornom položaju, ali ako se članovi porodice kojoj se on pridružio svojim brakom pokažu pošteni prema njemu, oni mogu uticati na njega da postane mudri pristav dobara koja mu je Gospod poverio. Onda će se on služiti svojim sredstvima kao da je izložen očima celog nebeskog svemira. Neće učestvovati ni u kakvim nezakonitim planovima za sticanje novca, već će uvek imati na umu jedino Božju slavu. On će se kloniti svih bezvrednih trikova i izbegavati sva niska, nepoštena sredstva i neće činiti ništa što bi na bilo koji način bilo štetno po građenje istinske pobožnosti. On će shvatiti da se svi njegovi poslovni poduhvati odvijaju na terenu koji je pod

božanskom vlašću.“

„Mi nikako ne smemo izgubiti iz vida činjenicu da pristav mora da trguje Gospodnjima sredstvima koja je dobio, i da mu je poverena sveta odgovornost. Biblija zahteva da ljudi kupuju i prodaju i da obavljaju sve svoje poslove s oštrom svešću o svojoj verskoj odgovornosti, na isti način kao kada upućuju molitve svom nebeskom Ocu, tražeći od Njega snagu i blagodat. Gospod nikome nije prepustio da po svojoj volji upravlja Njegovim dobrima niti da daje kako mu to njegove pobude nalažu, ili kako prijatelji zahtevaju. Novac kojim upravlja nije njegov i zato se ne sme trošiti nepotrebno, jer Gospodnji vinograd treba da bude obrađen, a njegovo obrađivanje zahteva ulaganje sredstava.“

„Sada je dan pristavske službe, a dan obračuna će tek doći. Gospod je sredstva poverio svojim pristavima da se njima mudro služe, jer su svi oni moralna bića i od njih se zahteva da nose odgovornosti. Naši različiti talanti su nam dani u skladu s našim sposobnostima da ih upotrebimo, ali mi se ne smemo služiti Gospodnjim sredstvima da bismo zadovoljavali samo svoje sebične želje, onako kako nam to naše sklonosti nalažu.“

„Valter C. je u prošlosti ponekad promašivao prilikom upotrebe Gospodnjih dobara i nije se uvek pitao da li se poverenim novcem služi tako da zadovolji svoga Učitelja i da unapredi delo istine. On će morati da položi račun kako se služio sredstvima koja su mu bila poverena. On se nije smeo oslanjati na svoju volju u tim pitanjima. On je morao tražiti mudrost od Boga. Ne bih želela da Valter uloži makar samo jedan jedini dolar u ovo oskudno polje protiv svoje volje, jer takvi darovi nisu praćeni Božjim blagoslovima. Nisam dobila nikakav nalog da to činim i ne želim da tražim novac od bilo koga za Božje delo.“

„Bog ima posao koji treba da se obavi i ja se služim svim sredstvima koja mogu da prikupim da osiguram sebi dom, sredstva za život i uobičajene udobnosti. Ima i drugih koji mi radosno i spremno pomažu u ovom delu Gospodnjeg vinograda. Ako bi svi obavljali svoju dužnost u skladu s merom svoje odgovornosti, količina koja im je poverena mogla bi se udvostručiti. Svaki koji vraća Gospodu ono što je Njegovo, biće nagrađen za svoju vernost i čuće svoga Učitelja kako govori: ‘Dobro, slugo dobri i verni!’ Ali, nije dobro da neko daje prema svojim shvatanjima. Hristos ima pravo na sve što mi imamo.“

„Nije trebalo da budeš iznenađena što Valter nije smatrao da treba da pomogne tvom sinu. Ako tvoj sin nije cenio prilike i prednosti koje je imao, ako je pogrešno upotrebio svoja vlastita sredstva, ako je uludo potrošio svoje od Boga dane talante, postavlja se pitanje, hoće li postići nešto bolje ukoliko mu se pruži još jedna prilika? Da li je naučio lekciju koju je Gospod želeo da nauči? Ima tako mnogo dragocenih duša koje bi bile posebno radosne da dobiju mogućnost da steknu obrazovanje, duša koje se neće razbacivati olakim zakletvama, već iskoristiti svaku sposobnost da steknu znanje kojim bi mogle da čine dobro.“

„Iznenađena sam da Valter nije odmah pristao na tvoj zahtev pošto si ti majka žene koju voli. Možda se naučio opreznosti, možda je uzeo k srcu pouke iz prošlosti. On je već pomogao mnogima kojima nije imao dužnost da pomogne. Ti treba da uzmeš njegovo odbijanje da ti da novac kao dokaz njegove iskrene odluke da neće pristajati na kompromise da bi zadobio tvoju naklonost. Ja sam sigurna da Valter namerava da ispuni

svoju dužnost. Pogreška koju je učinio kada je svoj novac uložio u porodicu svoje prve žene verovatno ga je naučila da ne ponavlja taj propali eksperiment. Nadam se da njegovo odbijanje da ti da sredstva koja bi omogućila tvome sinu da pohađa Batl Krik ili Junion koledž neće dovesti do toga da stekneš predrasude protiv njega. To ne bi smelo imati takav uticaj.“

„Ako tvoja kćerka voli Valtera C, ne vidim ništa u Božjoj Reči što bi od nje zahtevalo da se odvoji od njega. Pošto si ti tražila moj savet, osećam se slobodna da ti ga dam. Da ti je Valter dao novac koji si tražila od njega, zar to ne bi bilo protumačeno kao pokušaj da kupi tvoju naklonost? Zar ne bi bilo daleko odgovornije od tvoga sina da ide i da radi i da sam zaradi novac kojim će se obrazovati umesto da bude zavisan od nekoga da mu učini tu uslugu? Postoji i nešto što se zove pružanje nerazumne pomoći našoj deci.“

„Oni koji se radom probijaju kroz školu cene tu prednost daleko više od onih koju su je dobili na račun nekoga drugoga, pošto znaju koliko ih je ona stajala. Mi ne smemo nositi našu decu sve dok ne postanu bespomoćni tereti. Vaspitaj svoga sina da bude vredan, sposoban da izdržava sebe i da pomaže drugima.“

„Bog je vlasnik svemira. Svaki čovek, žena i dete, sa svim vremenom i talantima koji su mu povereni, pripada Bogu. On je ljudima dao sposobnosti da bi ih mogli upotrebiti Njemu na slavu i na taj način povećati svoje sposobnosti, svoju mudrost i svoj razum.“

Bog ima pravo na svaku dušu i mi smo Njegovi odgovorni predstavnici i moramo mu neprestano služiti. Telo, dušu, i duh, mi

treba da posvetimo Njegovoj službi i da činimo ono što će unaprediti Njegovo delo na Zemlji. Mi treba da izvršavamo Njegovu volju na Zemlji. Mi se ne smemo pitati da li nam je to ugodno, niti nam naša ugodnost sme poslužiti kao vodeća odrednica pri odlučivanju.“

„A sada, draga moja sestro, ja ću ti poslati ovo pismo, ali ću njegovu kopiju poslati i Valteru C. Ja želim da u odnosu na njega preuzmem ulogu majke. U trenucima potrebe njemu je bila neophodna majka. Svaka para koju je stavio u moje ruke bila je upotrebljena za spasavanje duša koje su propadale, i u neko buduće vreme on će doživeti iskustvo da čuje sa usana svoga Učitelja: ‘Dobro, slugo dobri i verni, uđi u radost gospodara svojega!’“

„Ja sam istinski žalosna što si sebi natovarila nepotrebne terete. Zar ne vidiš da ćeš, rastavljajući Valtera od svoje kćerke, napraviti dva zla umesto da izlečiš jedno? Tvoja kćerka se udala za Valtera, i nema razloga da se razdvoji od njega. Ti nemaš opravdanog razloga da želiš da oni prestanu da žive i rade zajedno kao muž i žena. Ti možeš da objaviš zle glasove koji su možda stigli do tebe, uz cenu da unesrećiš sebe, svoju kćerku i njenog muža. Neka to dvoje, kao Božja deca, ujedine svoje interese kao što bračni zavet od njih zahteva, neka se posvete Bogu da izvršavaju Njegovu volju, da budu sudovi na čast, načinjeni da se stave na raspolaganje svome Učitelju.“

„Što se tebe tiče, ponašaj se kao što verna majka treba da se ponaša. Budi mudra da ih posavetuješ i da im pomogneš na svaki način koji se nalazi u tvojoj moći. Znajući da svi mi pripadamo Bogu, treba da postupamo pravedno i s ljubavlju jedni

prema drugima.

Budi otvorena, budi ljubazna, gaji svestrano poštenje, i ti ćeš zadobiti venac života koji neće uvenuti nikada. Gaji savršeno poverenje u Boga i On će te blagosloviti i daće ti mir i odmor.“ (Letter 50, 1895)

8. RASPAD VALTEROVOG DRUGOG BRAKA

(Što se tiče drugog braka Valtera C, V. C. Vajt kaže: „Obuzeo ga je strah da će i njegova druga žena poželeći deo njegovog novca da bi njime pomagala svoje rođake, tako da se trudio u toku nekoliko godina da je što je moguće više odvoji od njenih rođaka. Doveo ju je u Kaliforniju, ali nije ništa preduzeo da joj stvori dom, već je bio zadovoljan da je upiše na tečaj za bolničarke u sanatorijumu St. Helena. Kada je ona na tečaju dovoljno napredovala da je mogla da nešto zaradi, on joj je dozvolio da radi i da se sama probija kroz život, pružajući joj vrlo ograničenu materijalnu pomoć... Godinama je novac stavljao u majčine ruke (misli na Elen G. Vajt) da ga ona upotrebi po svom nahođenju za unapređenje Božjeg dela. Ponekad je ona smatrala da se deo toga novca treba staviti na raspolaganje njegovoj ženi. Međutim, kada je Valter saznao da je deo novca koji je stavio u ruke moje majke, majka dala njegovoj ženi, poslao joj je poruku da se to protivi njegovim željama i da se ukoliko se to još jednom dogodi on više neće osećati siguran da joj poveri svoj novac!“ White Estate Document File 1002-A)

Drugoј ženi Valtera C, 16. april 1907. godine „Draga sestro C, Primila sam tvoje pismo i odgovarajući na njega želela bih da ti kažem: Ne mogu ti savetovati da se vratiš Valteru C ukoliko ne vidiš odlučujuće promene u njegovom ponašanju. Gospod nije bio zadovoljan idejama koje je on imao u prošlosti o tome šta je njegova dužnost prema ženi. Jednom prilikom razgovarala sam vrlo otvoreno s Valterom o njegovim odgovornostima prema njegovoj ženi. Meni je vrlo jasno da bi ti učinila grešku da se ponovo sjediniš s njime jer je tvoja ljubav prema njemu ohladnela. On te ne može usrećiti ukoliko se njegovi pogledi ne promene.“

Odgovornosti prema roditeljima. „Ti imaš dužnost prema svojoj majci i nju treba da obaviš. Ne bi smela da sebe staviš u položaj u kojemu ćeš se osećati bedno i nesrećno; i ukoliko brat Valter nije odustao od svojih ranijih gledišta, budućnost za tebe ne bi bila ništa bolja od prošlosti. On ne zna kako treba da postupa prema svojoj ženi.“

„Veoma sam žalosna zbog ovog problema. Zaista mi je žao Valtera, ali ti ne mogu savetovati da mu se vratiš ukoliko sama prosудиš da to ne bi bilo dobro. I s tobom razgovaram isto tako otvoreno kao što sam razgovarala s njime; bilo bi opasno po tebe da se još jednom staviš pod njegovu vlast. Nadala sam se da će se promeniti.“

„Brat Valter može staviti svoga oca u jedan od naših sanatorijuma gde će dobiti dobru negu. Tvoje iskustvo iz prošlosti ne bi trebalo da se ponovi. Kada budeš bila oslobođena staranja o svojoj majci, možeš dobiti dužnost u jednom od naših sanatori-

juma.“ „Sestro C, Gospod razume sve pojedinosti tvoga iskustva. Budi hrabra u Gospodu; On će neće ostaviti niti odbaciti. Moje srce je puno nežnog saučešća prema tebi. Poveži svoju bespomoćnu dušu sa Hristom.“

U sanatorijumu potrebna pomoć. „Ti znaš da nismo razmjenile nijednu reč o tvom odlasku u Batl Krik, niti si mi govorila o svom životu sa bratom C. u prošlosti. Nisi mi uputila nijednu reč pritužbe. Korak koji si preduzela da odeš u Batl Krik učinila si na svoju vlastitu odgovornost, zato što si ga smatrala opravdanim i dobrim, i ja te zbog toga ne osuđujem.“

„A sada, draga moja sestro, ti si stekla znanje kako treba negovati bolesnike i tvoja pomoć je potrebna u našem sanatorijumu. Kada mi budeš pisala, molim te, obavesti me o zdravlju tvoje majke.“

„Čime se baviš? Nama su potrebni odani radnici u našim sanatorijumima koji su sposobni da obavljaju terapiju.“ (Letter 148, 1907)

ODVOJEN ŽIVOT I RAZLOZI ZA RAZVOD

9. ODVOJEN ŽIVOT

Žena opsednuta demonima. „Dragi brate D, nadala sam se da će promena koja se dogodila kod tvoje žene u Čikagu biti trajna i bila sam vrlo zahvalna našem nebeskom Ocu kada sam čula njeno priznanje, jer sam mislila da mi je najteži teret skinut sa pleća; ali je taj teret i dalje na meni. Znam da se ona nije promenila na bolje. Opasnosti i teškoće koje će ona prouzrokovati ukoliko njeni hirovi budu zadovoljeni, skoro da su neverovatne onima koji ne znaju duh koji je pokreće...“

„Ma koliko iskreno se njen muž trudio da služi Gospodu, ona će biti njegov zli anđeo, koji će se truditi da ga odvrati od pravедnosti. Po njenoj vlastitoj proceni, ona je idol kojemu od treba da se klanja; u stvari, ona je Sotonino oruđe, koje pokušava da zauzme mesto na kojemu Bog treba da bude. Ona je sledila pobude svoga neobraćenog srca sve dok Sotona nije zadobio skoro neograničenu vlast nad njome...“

„Ukoliko ne dođe do promene, uskoro će doći vreme kada će niža priroda te žene, u vlasti volje koja je jaka kao čelik, slomiti jaku volju muža i spustiti je na svoj niski nivo... U tom slučaju to više nije žena s kojom se brat D bavi, već očajnički, sotonski duh. Gospod ima posao koji brat D treba da obavi; ali, ako je

nadjačan tim provalama gneva svoje žene, on je izgubljen čovek, a ona neće biti spasena njegovom žrtvom.“

Odvojen život je bolji od otpada. „Njegov najbolji potez s tom ženom-detetom, koja je tako arogantna, tako nepokorna, i tako neukrotiva, bio bi da je odvede njenoj kući i da je ostavi majci koja je od nje načinila ono što jeste. Iako bi to moglo da bude bolno, to je jedino što bi on mogao učiniti da ne bi bio uništen duhovno, žrtvovan demonu hysterije i sotonskih izmišljotina. Sotona preuzima potpunu vlast nad njenim temperamentom i njenom voljom i služi se njima kao uništavajućim ledenim gradom da savlada svaki otpor. Njen muž ne može za nju učiniti ništa dobro, ali samome sebi može naneti neprocenljivu štetu, a Bogu uskratiti talante i uticaje koje mu je dao.“

„Bog je stavio muža na čelo porodice i sve dok sestra D. ne nauči gde joj je mesto i kakve su dužnosti kao žene za njega bi bilo najbolje da ne bude povezan s njome ni na koji način. Žena treba da poštuje i da sluša, ali ako potpuno odbija da ispuni svoj bračni zavet, postajaće sve više i više cilj Sotonskih iskušenja; i ako se njen muž složi da je zadrži pored sebe, da mu razara život, on će postati obeshrabren i nesposoban za službu Gospodu. On nema nikakvu obavezu da pored sebe zadrži onu koja će mu samo mučiti dušu. Bilo mi je pokazano da je on polako gubio svoju muškost i da je bio pod uticajem svoje žene i oblikovan po njenom ukusu. Njihov brak je bio sotonska zamka.“

Božji zahtevi imaju prioritet. „Sestra D. je odlučna da vlada ili da uništi. Bilo mi je pokazano da se ona tako temeljito predala Sotoni u ruke da se njen muž plaši za njen razum, ali će on načiniti jednu od najtežih grešaka u životu ukoliko dozvoli sebi da

padne pod Sotoninu vlast preko svoje žene. Kažem vam otvoreno, njome upravljaju demoni, i ako ti zli duhovi budu uspeli da ostvare svoje namere, tvoje slobode, brate D, tvoje muškosti, će nestati i ti ćeš biti rob njenih hirova... Ona je isto toliko opsednuta demonima kao i onaj čovek koji se grčio i bacao kada je Isus iz njega isterivao demone... Brat D. treba da pusti Sotonu da se gnevi, i da ne dozvoli sebi da bude odvojen od svojih verskih prednosti zato što njegova žena tako želi.“

„Ukoliko pobegne, pustite je neka ide. Čak i ako preti da će sebi oduzeti život, nemojte popustiti njenim pokvarenim zahtevima. Čak i ako ostvari svoju pretnju, biće bolje gledati je smirenu u smrti nego joj dozvoliti da ubija ne samo svoju dušu, već i dušu svoga muža i da bude sredstvo za uništenje mnogih.“

Trajna priroda bračnog zaveta. „Brate D, ti si bio užasnut nasiljem svoje žene, ali put kojim ti treba da kreneš je pravi put istine, pravednosti i mudrosti, imajući strah Gospodnji uvek pred sobom. Sotona se već raduje svom uspehu.“

„Sestro D, ne bih predstavljala ovaj problem kao što to činim da nema drugog života koji je tako usko povezan s tvojim, života čoveka kojega je Bog izabrao da bude njegov sluga. Ovaj brak nije ni trebao da bude sklopljen, ali je taj korak već učinjen, i za tvoga muža je posao pobeđivanja sada postao deset puta teži nego da nikada nije sreo tebe. Hoćeš li ozbiljno razmisliti o ovom pitanju, naime, hoće li njegova korisnost biti uništena i njegov život postati promašaj samo zbog tvog ponašanja? ... Tvoj muž ne može utopiti svoju ličnost u tvoju. Bračni zavet koji povezuje muža i ženu mora ostati na snazi, ali on ima i zavete svome Gospodu, da ga ljubi celim srcem, nepodeljenom ljubavlju.“ (Letter 34, 1890)

10. RAZLOZI ZA RAZVOD BRAKA

Preljuba jedini razlog za razvod braka. „Žena može biti zakonski razvedena od svoga muža na temelju zakona svoje zemlje, ali da ipak ne bude razvedena u Božjim očima i prema uzvišenijem zakonu. Postoji samo jedan greh, koji je preljuba, koji može da stavi muža ili ženu u položaj da budu slobodni od bračnog zaveta u Božjim očima. Iako zemaljski zakoni mogu garantovati razvod, oni su ipak muž i žena u svetlosti Biblije, u skladu s Božjim zakonima.“

„Videla sam da sestra Džons, za sada, nema prava da se uda za drugog čoveka; ali ona, ili bilo koja druga žena, može legalno dobiti razvod na temelju činjenice da je njen muž kriv za preljubu, i onda je slobodna da se uda za koga god hoće.“ (AH 344)

„Među Jevrejima mužu je bilo dozvoljeno da odbaci svoju ženu zbog najbeznačajnijih pogrešaka i žena je tada bila slobodna da se ponovo uda. Taj običaj je dovodio do velikih nesreća i greha. U svojoj Besedi na Gori blagoslova Isus je otvoreno izjavio da nema razvoda braka osim zbog izneveravanja bračnog zaveta. Kazao je: ‘Svaki koji pusti ženu svoju, osim za preljubu, navodi je te čini preljubu, i koji puštenicu uzme preljubu čini.’ (Matej 5,32)“

„Kada su ga fariseji kasnije ispitivali o zakonitosti razvoda, Isus je ukazao svojim slušaocima na ustanovu braka, kakva je uspostavljena prilikom stvaranja. ‘Mojsije je vama dopustio po tvrđi vašega srca puštati svoje žene, a iz početka nije bilo tako!’ (Matej 19,8) Podsetio ih je na blagoslovene dane u Edemu, kada je

Bog proglasio da je sve bilo 'veoma dobro'. Upravo odatle Subota i brak vuku svoje poreklo, dve ustanove na slavu Bogu i na sreću čoveku. Tada, kada je Stvoritelj spojio ruke svetog para bračnom vezom, čule su se reči: 'Zato će ostaviti čovek oca svojega i majku svoju i prilepiće se ženi svojoj i biće dvoje jedno telo (1. Mojsijeva 2,24). Time je Bog proglasio zakon o braku za svu Adamovu decu sve do kraja vremena. To što je sam večni Otac proglasio dobrim bilo je zakon koji će ljudima doneti najuzvišeniji blagoslov i omogućiti najviši razvitak.' (MB 63)

Menjajte svoju prirodu, a ne bračni status. „Primila sam pismo od tvoga muža. Kazala bih da postoji samo jedan razlog da se muž zakonito razvede od svoje žene ili žena od svoga muža, a to je preljuba.“

„Ako vaše prirode nisu srodne, zar ne bi bilo na slavu Božju da promenite svoju prirodu?“

„Muž i žena treba da razvijaju međusobno poštovanje i ljubav. Oni treba da straže nad svojim duhom, rečima i delima da ništa ne bude rečeno ili učinjeno što bi razdražilo ili naljutilo. Svako treba da se stara o onome drugome, da čini sve što je u njegovoj moći da ojača njihovu međusobnu ljubav.“

„Kažem vama oboma da tražite Gospoda. U ljubavi i ljubaznosti činite ono što ste dužni jedno drugome. Muž treba da razvija naviku vrednoće, da čini sve što je u njegovoj moći da izdržava svoju porodicu. To će doprineti da ga njegova žena poštuje.“ (AH 345)

RAZVRATNOST I PRELJUBA

11. GREH RAZVRATNOSTI

Izbavljaj od greha i poroka. „Kada je Božji zakon napisan u srcu, on će se pokazati čistim i svetim životom. Božje zapovesti nisu mrtvo slovo. One su duh i život, i dovode maštu, pa čak i misli u pokornost Hristovoj volji. Srce u kojemu su one zapisane biće čuvano s najvećom mogućom pažnjom, jer iz njega izlazi život.“

„Svi koji vole Isusa i drže zapovesti trudiće se da izbegnu sve što makar samo liči na zlo; ne zato što su naterani da tako čine, već zato što slede čisti uzor i osećaju odbojnost prema svemu što se suproti zakonu koji je zapisan u njihovim srcima. Oni neće misliti da su dovoljni sami sebi, već će se oslanjati na Boga, koji je jedini u stanju da ih sačuva od greha i nemoralna. Atmosfera koja ih okružuje je neporočna; oni ne žele da pokvare svoju dušu ili duše drugih. Njima je zadovoljstvo da postupaju pravedno, da ljube milost i da hode smerno pred Bogom.“

Opasnosti poslednjih dana. „Opasnost koja pretila onima koji žive u ove poslednje dane je nedostatak čiste religije, nedostatak svetosti srca. Božja sila obraćenja nije dovela do preobraženja njihovog karaktera. Oni govore da veruju u svete istine, kao što je činio i jevrejski narod; ali, propuštajući da žive po istini pokazuju da ne poznaju ni Pisma ni silu Božju. Sila i uticaj Božjeg zakona su oko njih, ali ne i u njihovoj duši da bi u njoj obnovili

istinsku svetost; zato im Bog šalje svoj poziv da bi ih pokrenuo da primene u životu ono što je pravo. Ali, pozivi Njegovog Duha su zanemareni i odbačeni. Barijere se obaraju i duša je slaba, i zbog nedostatka moralne sile da pobedi, ona je zagađena i pokvarena. Oni se povezuju u svežnje kao snopovi, spremni da budu spaljeni u poslednji dan.“

Dužnosti i obaveze propovednika. „Od jevrejskih sveštenika se tražilo da, kao ličnosti, u svemu budu skladni i pravilno podešeni, tako da mogu odražavati veliku istinu. ‘Budite čisti vi koji nosite sudove Gospodnje!’ Gospod je zahtevao ne samo pravilno podešen um i skladno građeno telo jevrejskih sveštenika koji su učestvovali u svetoj službi, već i da njihov um bude neporočan i nepokvaren. On ništa manje ne zahteva ni od onih koji u ovom vremenu, obavljaju službu propovednika evanđelja. Njegovi pozvani i izabrani treba da budu na hvalu Onome koji ih je pozvao iz tame u svoje prekrasno videlo. Ista Biblija koja sadrži prednosti Božjeg naroda i obećanja koja im je On uputio, sadrži i svete dužnosti i svečane obaveze koje On očekuje od pastira koji su zaduženi za stado Gospodnje; tako da narod može da vidi, upoređujući živog propovednika sa božanskom slikom, da li on ima ovlašćenje Neba po sličnosti svog karaktera s karakterom Onoga koji je Veliki Pastir. Bog želi da učitelj Biblije po svom karakteru i životu u domu bude ogledni primerak načela istine koje propoveda svojim bližnjima.“

Pravi karakter je unutrašnji odraz. „Ono što čovek jeste ima daleko veći uticaj od onoga što on govori. Smiren, dosledan, pobožan život je živa poslanica, koju poznaju i čitaju svi ljudi. Čovek može da govori ili da piše kao neki anđeo, a da njegova životna praksa podseća na palog demona. Bog želi da sledbenici

istine budu revni da čine dobra dela.

Pošto zauzimaju viši položaj, oni će biti okušani po višim merilima. Biće rešetani; nedostaci i poroci će biti pronalazeni; jer, ukoliko budu postojali, izražavaće se rečima i ponašanjem. Pravi karakter nije nešto što se oblikuje spolja, ili ugrađuje, već je to nešto što zrači iznutra. Ukoliko istinska dobrota, neporočnost, krotkost, poniznost i nepristrasnost nastavaju u srcu, ta činjenica će se pokazivati u karakteru; a takav karakter je pun snage.“

Greške i navike nekolicine. „Sluge koje su bile poslone da dovedu Isusa izvestile su svoje gospodare da „nikada čovek nije govorio kao ovaj čovek’! Međutim, razlog za to je bio što nikada čovek nije ni živeo kao taj Čovek; jer da nije tako živeo, ne bi ni mogao tako govoriti. Njegove reči su imale uverljivu snagu, zato što su izlazile iz srca koje je bilo sveto, čisto, puno ljubavi i saučesća, dobročinstva i istine. Kako su radosni oni koji mrze Božji zakon kada nađu mrlju ili ljagu na karakteru onih koji su ustali da brane taj zakon! Oni su samo isuviše radosni da prigovore svim vernima i istinitima zbog mana i poročnih navika nekolicine!“

„Veoma je rečit tihi i dosledni život neporočnog, poštenog i nelicemernog hrišćanina. Mi ćemo biti izloženi iskušenjima dok se god nalazimo u ovom svetu; ali, umesto da nas ranjavaju, ona nam mogu poslužiti kao prednost, ukoliko ih pobedimo! Postavljene su granice koje Sotona ne može da pređe. On može da pripremi peć užarenu koja će spaliti trosku, ali, umesto da mu naškodi, ona će samo izneti na površinu zlato karaktera, mnogo čistije i na višem nivou nego pre kušanja.“

Kod Velfegora. „Zločin koji je učinio da se Božji sudovi izliju na Izraela bio je greh raspuštenosti. Drskost žena da u svoju zamku uhvate duše nije prestala kod Velfegora. Uprkos kazni koja je zadesila grešnike u Izraelu, isti zločin se ponavljao mnogo puta. Sotona je bio izrazito aktivan u svojim pokušajima da dovrši delo obaranja Izraela. Izrael bi se svakako vrlo hrabro suočio sa svojim neprijateljima u borbi, i suprotstavio bi im se, i izašao bi iz bitke kao pobednik; ali, kada su žene privukle njihovu pažnju i potražile njihovo društvo, kada su ih namamile svojim dražima, nisu se oduprli iskušenju. Bili su pozivani i na idolopokloničke svetkovine, a njihovo popuštanje vinu još je više potamnilo njihov ošamućeni um.“

„Izgubila se snaga vladanja sobom, nestalo je njihove vernosti Božjem zakonu. Njihova čula su bila toliko omamljena vinom, njihove nesvete strasti su toliko preuzele vlast, da su sve barijere bile oborene i da su počeli prizivati iskušenje, tako da su čak odlučili da prisustvuju idolopokloničkim svetkovinama. Oni koji nikada nisu ustuknuli u borbi, koji su bili hrabri ljudi, nisu zabarikadirali svoje duše da se odupru iskušenju da zadovolje svoje najniže strasti. Idolopoklonstvo i raspuštenost su išli zajedno. Prvo su okaljali svoju savest razuzdanošću, a onda su odstupili od Boga još dalje svojim idolopoklonstvom, pokazujući tako i prezir prema Bogu Izraelovu.“

Sotonine ponovljene zavere. „Pri kraju istorije ove Zemlje Sotona će raditi svim svojim silama na isti način i sa istim iskušenjima kojima je iskušavao nekadašnji Izrael neposredno pre njegovog ulaska u Obećanu zemlju. On će postavljati zamke onima

koji tvrde da drže zapovesti Božje i koji se nalaze skoro na samim granicama nebeskog Hanana. On će se poslužiti svojim krajnjim snagama da u svoju zamku uhvati duše i da napadne one koji sebe nazivaju Božjim izabranim narodom tamo gde su najslabiji. One koji svoje niske strasti nisu podložili vlasti viših sila svoga bića, one koji su dozvolili svome umu da luta kanalima telesnog popuštanja niskim strastima, Sotona je odlučio da uništi svojim iskušenjima – da zagadi njihove duše razvratnošću.“

„On ne gađa posebno niže i manje važne ciljeve, već se služi svojim zamkama preko onih koje može upregnuti kao svoja oruđa da zavode ili privuku ljude da sebi dozvole slobode zabranjene Božjim zakonom. Protiv ljudi na odgovornim položajima, koji govore o zahtevima Božjeg zakona, čija su usta puna dokaza kojima brane Božji zakon na koji je Sotona ustajao toliko puta – protiv njih on upravlja svoje paklene snage i svoja oruđa i ruši ih napadajući slabe strane njihovog karaktera, znajući da onaj koji pogreši u jednome postaje kriv za sve i tako zadobija potpunu vlast nad celim čovekom.“

„Um, duša, telo i savest, sve je to obuhvaćeno ovom propašću. Ako je neko bio vesnik pravednosti, ako je imao veliko videlo, ili, ako ga je Gospod upotrebljavao kao svog posebnog radnika u delu istine, kako je onda veliki bio Sotonin trijumf! Kako se on raduje! Kako je Bog obeščašćen!“

Razvratnost, jedna od Sotoninih čarolija. „Razvratni običaji Jevreja postigli su protiv njih ono što ni svi ratni pohodi naroda ni čaranja Valama nisu uspeali. Odvojili su ih od njihovog Boga. Izgubili su svoju zaštitu i svoje pokrivalo. Bog se pretvorio u

njihovog neprijatelja. Toliko je mnogo knezova i pripadnika običnog naroda postalo krivo zbog razvratnosti da je to postao nacionalni greh; jer se Bog razgnevio na celi sabor.“

„Isti taj Sotona i sada radi sa istim ciljem da oslabi i uništi narod koji tvrdi da drži Božje zapovesti i koji se nalazi na samim granicama nebeskog Hanana. Sotona zna da je sada njegov trenutak. Njemu je ostalo samo malo vremena za rad i on će delovati strahovitom snagom da Božji narod uhvati u zamku služeći se slabim mestima u njihovom karakteru.“

Žene kao kušači. „Biće žena koje će delovati kao kušači i koje će učiniti sve što do njih stoji da privuku i osvoje pažnju ljudi. Prvo, one će se potruditi da zadobiju njihovo saučešće, zatim njihova osećanja, i da ih onda navuku da prekrše Božji sveti zakon. Oni koji su obeščastili svoj um i svoja osećanja time što su ih usmerili prema onome što Gospodnja Reč zabranjuje, neće se ustručavati ni da sramote Boga različitim oblicima idolopoklonstva. I Bog će ih prepustiti njihovim pokvarenim sklonostima.“

„Neophodno je da čuvamo misli; da ogradimo dušu opomenama Božje Reči; da budemo vrlo pažljivi pri svakoj misli, reči i delu da ne bismo bili navedeni na greh. Neophodno je da se čuvamo sklonosti prema popuštanju nižim strastima. To ne bi bio plod posvećenih misli ili srca.“

„Upravo sada je dužnost Božjeg naroda koji drži zapovesti da straži i da se moli, da marljivo istražuje Pisma, da čuva Božju Reč u svom srcu, da ne bi pogrešio protiv Njega idolopokloničkim mislima i ponižavajućim običajima, i tako doprineo da se

Božja Crkva izopači i postane slična palim Crkvama koje pro-ročanstvo predstavlja kao ispunjene svakom nečistom i mrskom pticom.“ (R&H, 17. maj 1887)

Osposobljeni za uznesenje. „Trebalo da se prikupi narod spreman za uznesenje na Nebo. To su oni koji će tražiti Gospoda i čekati Njegov dolazak. To delo će obavljati svi oni koji žele da sarađuju sa Isusom u poslu otkupljenja. On je dao sebe za nas da bi nas mogao iskupiti od svakog bezakonja i očistiti sebi poseban narod, željan da čini dobra dela. Bog je pripremio sve što je potrebno da takvi postanu razumni hrišćani, puni poznanja Njegove volje, svake mudrosti i duhovnog razumevanja.

„Teoretsko poznavanje istine je bitno, ali ni poznavanje najvećih istina neće nas spasti; naše znanje mora da bude praktično. Božji narod treba ne samo da poznaje istinu, već i da je primenjuje. Mnogi će biti izbačeni iz broja onih koji znaju istinu, zato što nisu bili posvećeni istinom. Istina se mora useliti u njihova srca, mora ih posvetiti i očistiti od svake svetovnosti i senzualnosti i na najskrivenijim područjima života. Hram duše se mora očistiti. Svako potajno delo je učinjeno kao da se nalazimo u prisutnosti Boga i svetih anđela, jer je sve golo i otkriveno pred Bogom i od Njega se ništa ne može sakriti.“

Raspušteni običaji u braku. „U ovom vremenu u našem svetu bračni zavet se često krši. Bog nikada nije želeo da brak prikriva mnoštvo greha koji se čine. Senzualnost i ponižavajući običaji u bračnom odnosu pripremaju um i moralni ukus za raspuštene običaje izvan bračnog odnosa.“

„Bog čisti sebi narod koji će imati čiste ruke i čisto srce da stane

pred Njega na sudu. Merila se moraju povisiti, mašta očistiti; zaslepljenost koja se odnosi na ponižavajuće običaje mora prestati; duša se mora uzdići do čistih misli, svetih običaja. Svi koji će izdržati probu i nevolje upravo pred nama biće učesnici u božanskoj prirodi, zato što su pobjegli, nisu učestvovali, u pokvarenosti koja ušla u svet putem požude.“

Izvor duhovne snage. „Dela Sotone nisu još ni upola prepoznata, zato što neporočnost i svetost ne obeležavaju život i karakter onih koji tvrde da su Hristove sluge. Potkrepljeni svom Njegovom snagom, u skladu s Njegovom slavnom moći, mi bismo se na taj način ojačali protiv sotonskih iskušenja. Hristos i Njegova neporočnost i Njegova nenadmašna privlačnost treba da budu tema o kojoj će razmišljati naša duša. Duhovna snaga stoji na raspolaganju svima i svi je mogu dobiti ukoliko žele da se odupru iskušenju, da obave svoju dužnost i da se duša čvrsto drži svoga poštenja. Oni koji osećaju potrebu da se ojačaju silom Božjega Duha po unutrašnjem čoveku, neće izgubiti svoje poštenje. Ozbiljne molitve i budnost provešće ih kroz sva iskušenja. Mi se živom verom moramo sjediniti sa Hristom.

Slični Hristu po karakteru. „Mi se sada nalazimo usred opasnosti poslednjih dana. Sotona je sišao k nama s velikom silom da obavi svoje delo prevare. On zaokuplja um i maštu nečistim, bezakonim temama. Hrišćanin će postati sličan Hristu po karakteru ako se bude bavio svojim božanskim Uzorom. Ono s čime dolazimo u dodir svojim uticajem oblikuje naš život i karakter.“ „Čitala sam o slikaru koji nikada, ni za jedan jedini trenutak, nije želeo da pogleda neko nesavršeno slikarsko delo, da ono ne bi imalo razorni uticaj na njegove oči i shvatanja. Ono što mi dozvoljavamo sebi da najčešće gledamo, o čemu najčešće

razmišljamo, to se u izvesnoj meri prenosi i u naše biće. Mašta koja je naučena da se bavi Bogom i Njegovom lepotom neće uživati u prizorima koje je oblikovala mašta pokrenuta požudom...“

Paklena sotonska mudrost. „Sotona je na poslu sada isto onako kao je bio na poslu u Edemu, isto onako kao što je bio na poslu u toku svih ranijih naraštaja. Veliki varalica dobro zna s takvim materijalom ima posla. On poznaje slabe tačke svakog karaktera; ako se te slabe tačke ne ojačaju, on će se poslužiti svojom paklenom mudrošću da svim sredstvima pokuša da obori i najsnažnijeg ljude; knezove u vojsci Izraela. U toku svih uzastopnih naraštaja nailazimo da ruševine karaktera, na ljude koji su bili uništavani samo zato što im duša nije bila ojačana Hristovom silom. I sada, kada se približavamo kraju vremena, Sotona će raditi s majstorskom veštinom da potkopa načela, da pokvari moralni karakter.“

„Mnogi čine greh misleći da su svoja zlodela uspešno sakrili. Međutim, postoji Jedan koji kaže: ‘Znam dela tvoja!’ Nema ništa pokriveno što neće biti otkriveno; ništa sakriveno što neće biti poznato! Kada su misli obuzete razmišljanjem o grehu, onda će se prevare događati, laži izgovarati, jer oni koji čine takve grehe neće biti spori da izgovaraju i laži. Ali, svi gresi će biti razotkriveni.“

Nema sakrivanja greha pred Bogom. „Bog posmatra grešnika. Oko koje nikada ne drema zna sve što se čini. Sve je zapisano u Njegovoj knjizi. Neko može sakriti svoj greh od oca, majke, žene, i prijatelja, ali je ipak sve otkriveno pred Bogom i

sve je stavljeno u Njegovu knjigu izveštaja... David je bio pokajnik, i iako se pokajao, iako je mrzio svoj greh, nije ga mogao zaboraviti.“

„Uzviknuo je: ‘Kuda bih otišao od duha tvojega i od lica tvojega kuda bih utekao? Da izađem na nebo, ti si onde. Da siđem u pakao, onde si. Da se dignem na krilima od zore, i preselim se na kraj mora, i onde će me ruka tvoja voditi, i držati me desnica tvoja... Ni mrak neće zamračiti od tebe, i noć je svetla kao dan; mrak je kao videlo.’ (Psalam 139,7- 12)“

„Bog je svugde. On vidi sve, On zna sve i razume namere i pobude srca. Uzalud su pokušaji da se greh sakrije od Njegovog pogleda. On je video naše praroditelje u Edemu. Video je Kajina kada je podigao svoju ruku da ubije Avelja. Video je grehe stanovnika staroga sveta, izbrojao je njihove dane i kaznio ih Potopom. Video je grehe svoga starog zavetnog naroda, Jevreja, kada su se zaverili da uzmu život Božjeg Sina.“

Knjiga za spomen pred Bogom. „Isto tako sigurno On zapaža svaki prestup, isto tako sigurno će svaka tajna biti iznesena na sud. One se mogu sakriti od smrtnog čoveka, one se mogu sakriti od dobrih, čistih i svetih, od prijatelja i od neprijatelja; ali ih Bog ipak vidi. Svi gresi će biti otkriveni na dan suda, i ukoliko prethodno nisu bili okajani, primiće kaznu u skladu sa svojom veličinom; jer se izveštaj o svim ljudskim delima čuva u knjizi za spomen pred Bogom. Sva dobra i sva zla dela u životu su zapisana.“

„Činjenica da su nagomilani gresi sačuvani i na kraju obelodanjeni, strašna je činjenica; i zašto se oni koji tvrde da su sinovi i

kćeri Božje usuđuju, suočeni sa videlom, suočeni sa znanjem, da greše protiv svoje savesti i da svojim gresima i druge povlače u istu propast, ostaje tajna. Da li su ikada osetili moć sveta koji će doći? Da li su ikada uživali prednost svete veze sa Bogom? Kako se onda mogu okrenuti senzualnim, prokletim običajima, koji unižavaju dušu?“

Dan Božjeg razotkrivanja. „Poslednji veliki dan je upravo pred nama. Neka se svi zamisle nad činjenicom da se Sotona sada trudi da zavlada dušama. On igra igru života sa vašim dušama. Hoćete li činiti grehe i sada dok se nalazite na samim granicama nebeskog Hanana? O, kakvih li razotkrivanja! Muž će po prvi put saznati za prevare i laži žene koju je smatrao nevinom i neporočnom. Žena će prvi put upoznati slučaj svoga muža, a prijatelji i rođaci će videti zablude i laži i pokvarenosti koje su se nagomilale oko njih; jer će se tajne svih srca razotkriti. Čas suda je skoro došao – dugo odlagan zbog Božje dobrote i milosti. Ali, Božja truba će odjeknuti na zaprepašćenje nesprenih koji su još živi, i probuditi blede mnoštvo umrlih. Veliki beli presto će se pojaviti, i svi pravedni umrli će izaći u besmrtnost.“

„Kako god da su mali gresi kojima smo popuštali, oni će uništiti dušu, ukoliko ih ne savladamo. Mali gresi će nabreknuti u velike grehe. Nečiste misli, skrovita nečista dela, neplemenjene, niske i senzualne misli i dela u bračnom životu, popuštanje uzda nižim strastima u okviru bračnog zaveta, dovešće do svakog drugog greha, prestupa svih Božjih zapovesti.“

Tiransko rastenje ljudskih slabosti. „Ljudi kojima je Bog po-

verio plemenite talante biće, ukoliko se usko ne povežu s Bogom, krivi za velike slabosti i, pošto nemaju Hristove blagodati u duši, dovedeni u vezu s velikim zločinima. I to zato što Božju istinu nisu učinili delom sebe. Njihova disciplina je bila nepotpuna; oplemenjivanje duše nije napredovalo od jednog koraka do drugoga; urođene sklonosti nisu bile suzbijane, već su izopačile dušu. Za sve prirodne sklonosti Isus se obilno postarao, tako da mogu biti savladane Njegovom blagodaću. Ukoliko ne budu savladane, slabosti će postati tirani, pobednici, savladaće ih i nebesko videlo će biti pomračeno i ugašeno.“

Intelektualna veličina nedovoljna. „Primorana sam da otvoreno pišem o ovome, jer osećam opasnost koja nam preti. U prošlosti imamo primere najbolnijeg karaktera koji pokazuju opasnost da i ljudi na visokim mestima postanu pokvareni. Ljudi majstorskih umova, koji su imali veliki talent uticaja, a koji se ipak nisu potpuno oslonili na Boga, već su dozvolili sebi da budu hvaljeni i slavljani i milovani od strane velikih ljudi u svetu, izgubili su ravnotežu i pomislili da gresi velikih ljudi nisu poroci. Nebeski vodič ih je napustio, i oni su ubrzano krenuli u pokvarenost i propast. Oni su potpuno izgubili pravedno merilo časti, izgubili svako razlikovanje između dobra i zla, između greha i pravednosti. Postoje svetle i tamne strane karaktera, i jedna od njih će sigurno pobediti.“

„Ipak, Bog nebeski odmerava moralne vrednosti. On sudi pravedno. Zli neće uvek ostati neobuzdani. Ništa osim blagodati i istine u unutrašnjem čoveku, blagodati i istine u karakteru, neće biti dovoljno da održi i najvećeg, najtalentovanijeg čoveka moralno uspravnim. Kada bi intelektualna veličina bila dovoljna, njihov karakter bi bio čvrst kao stena. Međutim, njima je bio

neophodan besprekoran karakter. Pavle kaže da je ono što jeste blagodaću Božjom koja je u njemu! Božji narod mora ustati, mora se opasati svim oružjem pravednosti.“ (R&H, 24. maj 1887)

Razlozi poraza Izraelaca. „Mnogi od nekadašnjih Izraelaca pali su na domaku Obećane zemlje. U čemu je bio njihov greh? Razuzdanost! Te iste nesvete strasti srca majstorski upravljaju mnogima od onih koji tvrde da slede Hrista. Reči i dela mnogih koji poznaju istinu su pokvareni. Oni imaju moć rasuđivanja, oni shvataju istinu, ali nisu temeljito obraćeni; nisu osetili spasonosnu silu istine u svojoj duši. Oni ne primaju Hrista kao počasnog gosta u svoj dom. Senzualno zadovoljavanje nagrizi celokupnu ličnost, zagađujući i kvareći celokupno domaćinstvo... Neporočnost i svetost bračnog odnosa, uspostavljenog u Edemu da ostane svet i uzvišen, oborena je da služi požudi.“ (Ms 31, 1885)

Davidovo udaljavanje od pravde. „Bog je izabrao Davida, skromnog pastira, da vlada Njegovim narodom. On je bio tačan u svim ceremonijama povezanim s jevrejskom religijom, isticao se svojom smelošću i nepokolebljivim poverenjem u Boga. Bio je jedinstven po svojoj vernosti i pobožnosti. Njegova čvrstina, poniznost, ljubav prema pravednosti i odlučnost osposobile su ga da izvršava visoke Božje namere, da uči Izraelce pobožnosti, i da vlada njima kao velikodušan i mudar vladar.“

„Njegova pobožnost je bila iskrena i vatrena. Upravo zato što je David bio tako veran Bogu, što je imao tako uzvišene karakterne osobine, Bog ga je nazvao čovekom po svom srcu. Kada se po-

peo na presto, njegovo opšte ponašanje bilo je u oštroj suprotnosti s ponašanjem vladara drugih naroda. Veoma se gnušao idolopoklonstva i revnosno se trudio da okolni narodi ne navedu Izraelce na idolopoklonstvo. Njegov narod ga je veoma voleo i poštovao.“

„Često je osvajao i pobeđivao. Umnožavao je svoje bogatstvo i veličinu. Međutim, blagostanje ga je svojim uticajem udaljavalo od Boga. Bio je izložen mnogim i teškim iskušenjima.“

Žalosne posledice mnogoženstva. „Na kraju se poveo za uobičajenim ponašanjem drugih careva oko sebe da uzme sebi mnogo žena i njegov život je bio zagorčan zlim posledicama mnogoženstva. Njegova prva greška je bila u tome što je uzeo više od jedne žene, udaljavajući se na taj način od Božjeg mudrog plana. To udaljavanje od onoga što je pravo pripremilo je put za veće greške. Idolopoklonički carevi su smatrali da uzimajući mnogo žena povećavaju svoju čast i dostojanstvo, pa je i David mislio da čini čast svom prestolu ako ima mnogo žena. Međutim, Bog mu je pomogao da uvidi veliko zlo takvog ponašanja na temelju žalosnog nesklada, suparništva i ljubomore njegovih mnogih žena i mnogobrojne dece.“

Davidovo pokajanje. „Njegov zločin u slučaju Urije i Virsaveje bio je odvratan u Božjim očima. Pravedni i nepristrasni Bog nije odobrio ove Davidove grehe niti je tražio neki izgovor za njih, već je poslao ukor, tešku optužbu preko Natana, svoga proroka, koji je živim bojama naslikao njegov teški prestup. David je bio zaslepljen i nije shvatao da se veoma udaljio od Boga. On sam je pred sobom pronalazio izgovore za svoje grešno po-

našanje, sve dok ono nije izgledalo prihvatljivo u njegovim očima. Jedan pogrešni korak je pripremao put drugome, sve dok njegovi gresi nisu zahtevali ukor Gospodnji preko Natana.“

„David se probudio kao iz sna. Postao je svestan svoga greha. Nije ni pokušavao da pronađe izgovor za svoje ponašanje, ili da umanji svoj greh, kao što je to činio Saul; već je pokajnički i s dubokom žalošću sagnuo svoju glavu pred prorokom Božjim i priznao svoju krivicu. Natan je objavio Davidu da će mu Bog, na temelju njegovog pokajanja i poniznog priznanja, oprostiti greh, poštediti život i odvratiti deo teške kazne koja mu je zapretila.“

Prestup i kazna. „Ipak, morao je da bude kažnjen, jer je pružio veliku priliku Gospodnjim neprijateljima da hule. Ovu priliku su koristili Božji neprijatelji od Davidovog vremena sve do današnjih dana. Skeptici su napadali hrišćanstvo i rugali se Bibliji, jer im je David pružio priliku. Oni iznose hrišćanima Davidov slučaj – njegov greh u slušaju Urije i Virsaveje, njegovo mnogoženstvo – i onda naglašavaju da je David nazivan čovekom po Božjem srcu, i da je Bog, ukoliko je biblijski izveštaj tačan, opravdao Davida u njegovim zločinima.“

„Bilo mi je pokazano da je u vreme kada je David bio neporočan, kada je hodio po svim savetima Božjim, Bog rekao za njega da je čovek po Njegovom srcu. Kada se David udaljio od Boga, kada je uprljao svoj besprekorni karakter svojim zločinima, nije više bio čovek po Božjem srcu. Bog ga nije ni u najmanjoj meri opravdao u njegovim gresima, već je poslao Natana, svoga proroka, sa strašnim optužbama Davidu da je prekršio Gospodnje zapovesti.“

„Bog je pokazao svoje nezadovoljstvo Davidovim uzimanjem mnogih žena time što ga je pohodio svojim kaznama i dozvolio da se protiv njega podignu zla u njegovom vlastitom domu. Strašna katastrofa koja je zadesila Davida, koji je zbog svog poštenja nekada bio nazvan čovekom po Božjem srcu, dokaz je budućim naraštajima da Bog neće nikoga opravdati u prestupima Njegovih zapovesti, već da će sigurno kazniti krivca, koliko god bio pravedan i mio Njemu u prošlosti, dok je sledio Gospodnje puteve u neporočnosti svoga srca. Kada se pravednik odvrti od svoje pravednosti da čini zlo, njegova pravednost iz prošlosti neće ga spasti od gneva pravednoga i svetoga Boga.“

Gresi svetih ljudi u Bibliji. „Vodeći ljudi u biblijskoj istoriji su činili teške grehe. Njihovi gresi nisu bili prikrivani, već pošteno beleženi u istoriji Božje Crkve, zajedno s Božjom kaznom koja je pratila prestup. Ti slučajevi su zapisivani za dobro kasnijih naraštaja, i treba da ojačaju veru u Božju Reč kao u istinitu istoriju. Ljudi koji žele da sumnjaju u Boga, da sumnjaju u hrišćanstvo, da sumnjaju u Božju Reč, neće prosuđivati pošteno i nepristrasno, već će biti puni predrasuda i iz tog ugla pretraživati život i karakter, tražeći nedostatke u životu onih koji su bili najistaknutiji glavari Izraela.“

„Bog je učinio da se u nadahnutoj istoriji verno opišu karakteri najboljih i najvećih ljudi iz tih vremena. Ti ljudi su bili smrtnici, podložni kušanjima. Njihove slabosti i njihovi gresi nisu prikrivani, već verno zapisivani, zajedno s ukorom i kaznom koja je sledila. ‘A ova se zapisaše za pouku nama na koje posledak sveta dođe!’“

„Bog nije dozvolio da se u Njegovoj Reči mnogo vremena troši na uzdizanje vrlina najboljih ljudi koji su živeli na Zemlji. Sve njihove pobeđe i velika i dobra dela pripisivana su Gospodu. Samo Njemu je pripadala sva slava, samo Njega je trebalo uzdizati. On je bio sve u svemu. Čovek je bio samo oruđe, slabi instrument, u Njegovim rukama. Snaga i savršenstvo dolaze jedino od Boga. Bog je kod čoveka video stalnu težnju da se odvoji od Njega, da zaboravi Boga, da obožava stvorenje umesto Stvoritelja. Zato Bog nije hteo da dozvoli da se na stranama svete istorije zabeleže mnoge hvale upućene čoveku.“

Pokajnički psalmi. „David se pokajao za svoje grehe, u prahu i pepelu. On je tražio oprostenoje od Boga i nije sakrivao svoje pokajanje od velikih ljudi, pa čak ni od sluga u svom carstvu. Komponovao je pokajnički psalam, opisujući svoje grehe i pokajanje, iako je znao da će taj psalam pevati ljudi kasnijih naraštaja. Želeo da i drugi budu poučeni žalosnom istorijom njegovog života.“

„Pesme koje je David komponovao pevao je celi Izrael, posebno u prisutnosti okupljenog dvora i pred sveštenicima, starešinama i knezovima. On je znao da će priznanje njegove krivice privući pažnju budućih naraštaja na njegove grehe. On iznosi svoj slučaj, pokazujući u koga se uzda i od koga se nada da će dobiti oprostenoje. ‘Smiluj se na me, Bože, po milosti svojoj, i po velikoj dobroti svojoj očisti bezakonje moje. Operi me dobro od bezakonja mojega, i od greha mojega očisti me.’ ‘Izbavi me od krvi, Bože, Bože, spasitelju moj, i jezik će moj glasiti pravdu tvoju!’ (Psalam 51,1.2.14)“

„David nije pokazivao duh nekog neobraćenog čoveka. Da je

imao duh upravitelja naroda oko sebe, on ne bi podneo da mu Natan iznese sliku njegovog zločina u zaista odvratnim bojama, već bi oduzeo život vernom Božjem sluzi koji ga je ukorio. Ali, uprkos veličanstvu svoga prestola i svojoj neograničenoj moći, on je svojim poniznim priznanjem svega za što je bio optužen pružio jasan dokaz da se i dalje boji Boga i drhti od Reči Gospodnje.“

Posledice Davidovog prestupa. „David je morao da oseti gorke posledice svoga prestupa. Njegovi sinovi su se povelili za grešima koje je on činio. Amnon je učinio težak zločin. Avesalom se osvetio ubivši ga. Tako se David stalno morao podsećati na svoj greh, morao je da oseti punu težinu nepravde učinjene Uriji i Virsaveji.“ (4SGa 85-89)

Opomene u primerima drugih. „Božji ukor je jasno objavljen mnogim ljudima i ženama koji su zgrešili pokvarivši svoja tela i uprljavši svoju dušu svojom raspuštenošću. Oni predstavljaju opomenu drugima koji su se našli u sličnim okolnostima, koje je kušač savladao i koji su znali da Božje nezadovoljstvo počiva na njima... Bog je osudio greh u svim njegovim oblicima. Greh raspuštenosti je otvoreno ukoren i osuđen. Ljudima i ženama će se suditi u skladu sa svetlošću koju su primili od Boga.“ (TM 437)

Pod upravom posvećenog razuma. „Svaka nesveta strast se mora staviti pod upravu posvećenog razuma, koji nam Bog u obilnoj meri daje svojom blagodaću u svakoj nevolji. Međutim, nemojte sami stvarati uslove da padnete u nevolju; neka se niko dragovoljno, svojim postupcima, ne dovodi u položaj da bude izložen napadima kušača ili da pruži i najmanju priliku drugima

da pomisle da je kriv za nesmotrena dela.“ (1MCP 237)

Pravilno gledište o sebi u svetlosti Božje Reči. „Sotonina stalna iskušenja su tako oblikovana da oslabe čovekovu vlast nad svojim srcem, da potkopaju njegovu moć vladanja sobom. On navodi ljude da kidaju veze koje ih povezuju u svetu, srećnu zajednicu s njihovim Stvoriteljom. I onda, kada se čovek odvojio od Boga, strasti stiču vlast nad razumom, nagoni nad načelima, i on postaje grešan u mislima i delima; njegovo rasuđivanje je izopačeno, njegov razum naizgled oslabljen, i on mora da se vrati sebi vrativši se Bogu pravilnim gledanjem na sebe u svetlosti Božje Reči.“ (1MCP 228)

Moć religije. „Kojim sredstvima treba mladić da suzbije svoje zle sklonosti i da razvije ono što je plemenito i dobro u svom karakteru? Volja, intelekt i emocije, kada se podlože sili religije, postaju preobraženi. ‘Ako, dakle, jedete, ali li pijete, ako li drugo što činite, sve na slavu Božju činite!’ (1. Korinćanima 10,31) Ovo je načelo na kojemu će se temeljiti svako delo, misao i pobuda ukoliko se celokupno biće nađe pod upravom Božje volje.“

Reči i strasti moraju se razapeti. „‘Sve mogu u Hristu Isusu koji mi moć daje!’ (Filibljanima 4,13) Volja, prohtevi i strasti će zahtevati da im se popusti, ali je Bog u nas usadio želju za svetim i uzvišenim namerama; i zato nije neophodno da one budu unižene. To se događa jedino kada odbijemo da se pokorimo vlasti razuma i savesti. Mi morano da suzbijemo svoje strasti i da se odrekemo sebe.“

Sotonina potera za mladima. „Neposvećen um propušta da

primi snagu i utehu koje je Bog osigurao svima koji dolaze k Njemu. Postoji neki nemir, neka vruća želja za nečim novim što će zadovoljiti, obradovati i zaokupiti um, i to popuštanje sebi se naziva uživanje. Sotona ima zavodničke moći kojima pobuđuje zanimanje i raspaljuje maštu mladih, kojima ih uvlači u svoje zamke. Nemojte svoj karakter graditi na pesku.“ (Ms 59, 1900)

12. NEPOŠTOVANJE SEDME ZAPOVESTI

Božji zakon put ka sreći. „Pre nego što je stari svet bio uništen Potopom, njegovi stanovnici su utonuli u pokvarenost. Greh i zločini svih vrsta su preovladavali. Stanje sveta danas skoro da je dostiglo stepen kada će Bog kazati, kao što je nekada rekao: ‘Neće se moj duh dovek preći s ljudima!’ Jedan od najtežih greha koji postoji u ovom degenerisanom vremenu pokvarenosti je preljuba. Taj sramni greh se ponavlja u zabrinjavajućem broju. Subotu i bračnu ustanovu Bog je uspostavio u Edemu i one moraju ostati nepovredive i svete. Obe ove ustanove božanskog porekla krše i odbacuju ljudi i žene čija su srca potpuno odana zlu.“

Preljuba, greh hrišćana. „Međutim, kada bi se prekršioc sedme zapovesti nalazili samo među onima koji ne tvrde da su Hristovi sledbenici, zlo ne bi bilo ni deseti deo tako veliko kao što je sada; ali, zločin preljube se pretežno događa među onima koji se izdaju za hrišćane. I klerici i laici, čija imena stoje visoko u crkvenim knjigama, jednako bivaju krivi.“

„Mnogi koji tvrde da su sluge Hristove slični su Ilijevim sinovima koji su obavljali svetu službu i koristili se prednostima

svoje službe da čine zločine i da se upuštaju u preljubu, navodeći ljude da krše Božji zakon. Strašan će biti obračun koji će morati da polože takvi kada se slučajevi svih ljudi budu ispitali pred Bogom, i kada svima bude suđeno prema delima koja su u telu činili... Preljuba je jedan od strašnih greha ovog vremena. Taj greh postoji u svim klasama onih koji se izdaju za hrišćane.“

„Hrišćani su pozvani da prinesu svoja tela u živu žrtvu na Božjem oltaru. ‘Da ne caruje, dakle, greh u vašemu smrtnome telu, da ga slušate u slastima njegovim; niti dajite udova svojih grehu za oružje nepravde, nego dajite sebe Bogu, kao što ste živi iz mrtvih, i ude svoje Bogu za oružje pravde.’ (Rimljanima 6,12.13)“

„Kada bi tela koja se prinose na Božjem oltaru morala da prođu kroz isti pregled kroz koji su prolazile jevrejske žrtve, kako bi retke izdržale probu i bile proglašene savršenima pred Bogom, sačuvane u svetosti, slobodne od svake mrlje greha ili prljavštine. Nikakvu hromu žrtvu Bog neće primiti. Nijednu oštećenu ili bolesnu žrtvu Bog neće primiti. Dar koji se prinosiso Bogu morao je biti zdrav, bez mrlje u svakom pogledu, i dostojan.“

Poreklo nečistih dela. „Niko neće moći da proslavi Boga u svome telu, kao što On zahteva, ako živi u prestupima Njegovog zakona. Ukoliko telo krši sedmu zapovest, ono to čini pod diktatom uma. Ukoliko je um nečist, i telo će se sasvim prirodno uključiti u nečista dela. Neporočnost ne može postojati u duši onoga koji svoje telo ustupa nečistim delima. Ako telo služi požudi, um ne može ostati posvećen Bogu. Da bi se sačuvao posvećen um, telo mora da bude sačuvano u posvećenju i u

časti. Onda će i um služiti zakonu Božjem i pružiti dragovoljnu poslušnost svim njegovim zahtevima. I tada, zajedno s apostolom, takav može dati svoje udove kao oruđa pravednosti Bogu...”

Grešnici nemaju pravog uživanja u životu. „Bog je čoveka stvorio da bude pošten; ali je on pao i postao izopačen zato što je odbio da bude poslušan svetim zahtevima koje mu postavlja Božji zakon. Sve čovekove strasti, ako se na odgovarajući način kontrolišu i pravilno usmeravaju, mogu da doprinesu njegovom fizičkom i moralnom zdravlju i osiguraju mu veliku količinu sreće. Preljubnik, bludnik i neuzdržnik ne uživaju život. Ne može biti nikakvog pravog uživanja za prestupnike Božjeg zakona. Gospod je to znao, pa je zato i ograničio čoveka. On usmerava, zapoveda, i izričito zabranjuje... Gospod dobro zna da sreća Njegove dece zavisi od njihove pokornosti Njegovom autoritetu, i njihovog življenja u poslušnosti ovom svetom, pravednom i dobrom pravilu upravljanja.“

Misli i dela otvoreni Bogu. „Čovek može da se provlači neko vreme i da prikriva činjenicu da je preljubnik; ali Božje oko ga prati. Ono ocenjuje čoveka. Čovek ne može sakriti svoja zlodela od Boga. On se može prividno ponašati kako dolikuje pred svojom porodicom, pred društvom, i uživati glas dobrog čoveka. Ali, da li vara samoga sebe misleći da Svemogući ništa ne zna o njemu?“

„Njegova krivica je otkrivena pogledu Veličanstva Neba. Onaj koji je visok i uzvišen, i skut čije slave ispunjava hram, vidi i zna čak i misli i namere srca prestupnika koji se sramoti pred očima čistih, svetih anđela, koji beleže sva dela sinova čovečjih.

I ne samo da je njegov greh viđen, već ga je i zabeležio anđeo pisar.“

„Prestupnik Božjeg zakona može da se provlači neko vreme i da ne bude otkriven; ali, pre ili kasnije, on će biti zatečen, razobličan i osuđen. Ko god se usudi da prekrši Božji zakon sam će iskusiti da je ‘put prestupnički tvrd.’“ (R&H, 8. mart 1870)

Božje svevideće oko. „Kada bismo gajili stalni utisak da Bog vidi i čuje sve što činimo i kažemo i da On vodi tačan izveštaj o našim rečima i delima, i da ćemo morati da se suočimo s njime, mi bismo se plašili da grešimo. Neka mladi uvek imaju na umu da gde god da se nalaze, i šta god da čine, da se uvek nalaze u Božjoj prisutnosti. Nijedan deo našeg ponašanja ne može izbeći nadzor. Mi ne možemo sakriti svoje puteve od Najvišega.“

„Ljudski zakoni, iako su ponekad oštri, često bivaju prekršeni i prekršilac ostaje neotkriven; ali nije tako s Božjim zakonom. Najdublja ponoćna tama nije nikakva zaštita za krivca. On može misliti da je sam, ali za svako delo postoji i nevidljivi svedok. I same pobude njegovog srca su otvorene za božanski pregled. Svako delo, svaka reč, svaka misao, tako su jasno zabeležene kao da je to jedna jedina osoba na celom svetu i kao da je sva pažnja Neba usredsređena samo na nju.“ (PP 217. 218)

Krivica onih koji kažu da drže zapovesti. „Čak i neki među onima koji tvrde da drže sve zapovesti krivi su za greh preljube. Šta ja da kažem da bih razbudila njihovu otupelu osetljivost? Moralna načela, strogo poštovana, postaju jedina sigurnost duše.“ (2T 352)

Što je veće znanje, to je veći i greh. „Ne drže svoja tela u posvećenju i časti svi oni koji tvrde da poštuju sve zapovesti Božje. Najsvečanija vest koja je ikada bila poverena smrtnicima poverena je upravo ovom narodu i njegovim pripadnicima bi mogli da imaju snažan uticaj kada bi bili posvećeni njome. Oni tvrde da stoje na uzdignutoj platformi večne istine, da drže sve Božje zapovesti; i zato, ukoliko se odaju grehu, ukoliko učine blud i preljubu, njihov zločin je deset puta veći nego greh onih koje sam navela (adventisti prvog dana), koji ne priznaju Božji zakon kao obavezan. Na neobičan način, upravo oni koji govore da drže Božji zakon sramote Boga i čine da se prigovara istini samo zato što prestupaju njene propise.“

Žalostan primer Izraela. „Upravo je preovladavanje ovog istog greha, razvrata, među nekadašnjim Izraelcima navuklo nad njih posebno izražavanje Božjeg nezadovoljstva. Njegovi sudovi su usko sledili njihov odvratni greh; hiljade su pale i njihova oskvrnjena tela su bila ostavljena u pustinji...“

„‘Ovo se pak sve događalo ugledi njima, a napisa se za nauku nama, na koje posledak sveta dođe. Jer koji misli da stoji, neka se čuva da ne padne.’ (1. Korinćanima 10,11.12) Adventisti sedmog dana, više od svih ljudi u ovom svetu, treba da budu uzor pobožnosti, posvećeni u srcu i u govoru.“ (2T 450.541)

13. POSTUPANJE PREMA NEČISTIM MISLIMA I PREDLOZIMA

Potreba da jasnim duhovnim vidom. „Nikada nije bilo vremena kada bi hrišćani, ljudi i žene, bili u tako velikoj potrebi za jasnim duhovnim vidom kao sada. Nije sigurno izgubiti Hrista iz vida ni za trenutak. Njegovi sledbenici treba da se mole, i da veruju, i da ga vatreno vole.“

„Vrlo temeljno delo mora da se obavi u čišćenju hrama duše od njene prirodne poročnosti. Hrišćanin mora da bude potpuno bundan da bi se odupro uvlačenju duha razuzdanosti među one koji tvrde da su posvećeni. Kada su naša srca čista, oprana i ubeljena krvlju Jagnjetovom, delo će ići napred u onom našem iskustvu koje je bilo opisano u prekrasnoj Hristovoj molitvi: ‘Ja posvećujem sebe za njih, da i oni budu posvećeni istinom.’ (Jovan 17,19)“

„Šta bi se moglo kazati o čoveku koji je bio bogato blagosloven kao učitelj pravednosti, ali koji je u vreme iskušenja bio naveden da krene grešnim putem? Sotona je u obliku nebeskog anđela došao k njemu, isto onako kako se približio Hristu u pustinji kušanja, i odneo je pobedu...“

Sotona se prurušava u anđela svetlosti. „Upravo one koji su dobili najviše svetlosti Sotona istrajno pokušava da uhvati u svoje zamke. On zna da ukoliko uspe da ih prevari, oni će, pod njegovom upravom, odenuti greh u odeću pravednosti i povesti mnoge pogrešnim putem. Zato kažem svima: ‘Budite budni, jer Sotona, prurušen u anđela svetlosti, dolazi na svaki skup

hrišćanskih radnika i u svaku crkvu i pokušava da zadobije vernike na svoju stranu. Meni je naređeno da uputim opomenu Božjem narodu da se niko ne vara, jer se Bog ne da ružiti!”“ (R&H, 14. maj 1908)

Prokletstvo prestupa. „O, kada bi ljudi i žene razmotrili i ispitati šta se može postići prestupanjem Božjeg zakona! U sva vremena i na svakom mestu, u svim okolnostima, prestup je strašna greška, uvreda Bogu i prokletstvo čoveku! Mi ga moramo smatrati prokletstvom, ma koliko blistava bila njegova maska i ma ko da ga čini! Kao Hristov poslanik, ja preklinjem vas koji ispovedate sadašnju istinu da smesta zatvorite svaki prilaz pokvarenosti, da odbacite društvo onih koji samo nagoveste ili izuste neki pokvaren predlog. Gadite se tih prljavih greha s najžešćom mržnjom. Bežite od onih koji bi makar samo u razgovoru dozvolili svome umu da krene tim putem, ‘jer usta govore od suviška srca’. Izbegavajte ih kao gubu!”“

„Pozivam sve one koji su gajili imalo poverenja u te prevarante, čiji život nije oplemenjen i čiji razgovori nisu neporočni, da ih odmere evanđeoskim merilom: ‘Zakon i svedočanstvo tražite; ako li ko ne govori tako, u njemu nema zore!’ (Isaija 8,20) Neka se ogledalo Božje Reči okrene prema njima i neka prikaže nedostatke njihovog moralnog karaktera!”“

Uvredljiv karakter greha. „Mi se nalazimo u jednoj epohi svetske istorije kada upravo fascinantnu, hipnotičku snagu ima ona klasa ljudi koja samovoljno drukčije tumači greh, potajno protura nečiste misli i dolazi odevena u odeću anđela svetlosti iako u stvarnosti služi grehu. Ti ljudi ne shvataju uvredljiv karakter greha ili osvetnički karakter Božje pravde koja će zadesiti

grešnike. Ja drhtim zbog onih koji nisu potpuno budni i koji će se naći u opasnosti da budu prevareni ili pokvareni. Kao sluškinja Isusa Hrista, ja vam opominjem da se čuvate društva ove klase ljudi! Ne puštajte ih u svoje domove, niti im želite srećan put! Odvojite se od njihovog društva, jer oni kvare i samu atmosferu koju udišete...“

„Kao što je Mojsije pozvao Izraelce da se udalje od šatora Koreja, Datana i Avirona, i mi pozivamo sve vas da ostavite na miru te pokvarene ljude da pretrpe sramotu i kaznu za svoja zlodela.“

Sotona u obliku čoveka. „Pošto mi je Bog pokazao koliko su odvratni u Njegovim očima ti prljavi gresi, pošto se oni stalno povećavaju u našem svetu i pošto će se uvući i u naše crkve, ja vas opominjem da ne date mesta đavolu. Bežite od zavodnika! Čak i da je propovednik, on je Sotona u obliku čoveka! On je samo pozajmio odeću Neba da bi mogao da služi svome gospodaru i da vara duše! Ne smete ni za jedan trenutak da date mesta nekom pokvarenom, prikrivenom nagoveštaju. Nemojte dozvoliti nikakvo popuštanje! Ukorite ih! Ne družite se s njima, čak ni toliko da jedete s njima! Nemojte imati nikakve popustljivosti prema rečima koje bi mogle uprljati neporočnost vaše duše. Čak bi i samo slušanje pokvarenih predloga moglo uprljati vašu dušu, kao što bi i smrdljiva, nečista voda zagadila kanale kroz koje prolazi.“

Jasna kao svetlost Sunca. „Izaberite siromaštvo, odvajanje od prijatelja, gubitke, ukore ili bilo koju patnju radije nego li da uprljate svoju dušu grehom. Bolje smrt nego nečasnost ili pre-

stup Božjeg zakona! – to treba da bude lozinka svakog hrišćanina. Kao ljudi koji sebe smatraju reformatorima, kao oni koji čuvaju najsvetije i najsvečanije istine Božje Reči, koje čiste dušu, moramo uzdignuti merila mnogo više nego što su sada. Prema grehu i grešnicima u crkvi smesta se mora povesti postupak, tako da se i drugi boje Boga. Istina i neporočnost zahtevaju da preduzmemo temeljno delo da bismo očistili logor od Ahana.“

„Neka oni koji se nalaze na odgovornim mestima ne trpe greh na svome bratu. Pokažite mu da mora odbaciti svoje grehe ili biti odvojen od Crkve. Kada bi pojedinačni vernici Crkve delovali kao istinski sledbenici krotkoga i poniznoga Spasitelja, bilo bi manje prikrivanja greha i nalaženja izgovora za greh. Svi bi se trudili da u svako vreme postupaju kao da se nalaze u Božjoj prisutnosti. Shvatili bi da je Božje oko stalno na njima i da je Njemu poznata svaka, pa i najtajnija misao. Karakter, pobude, želje i namere, jasni su kao svetlost Sunca oku Sveznajućega.“

Opasnost od popuštanja grehu. „Daleko najbrojnija klasa nema to na umu zato što ne gaji duhovnost niti ocenjuje svoj karakter prema Božjim merilima pravednosti. Oni nemaju stalno na umu da će se na Božjem sudu strašni obračun zahtevati od svih prestupnika Njegovog zakona. Život se mora srediti i oblikovati kao da se nalazimo na vidiku velikog Nadglednika. Možete li vi koji tvrdite da ste dobili tako veliko videlo, veće od bilo kojeg drugog naroda na licu Zemlje, biti zadovoljni nekim niskim merilom?“

„O, kako ozbiljno i stalno bismo se morali moliti za božansku prisutnost, tako da ne dođe samo do objavljivanja, nego i do

ostvarenja svečane istine da se kraj svemu približio i da Sudija cele Zemlje stoji pred vratima! Kako možete potcenjivati Njegove pravedne i svete zahteve? Kako možete grešiti pred samim licem Gospodnjim? Zar možete ići stazom greha u punoj svesti o njegovim posledicama? Zar možete gajiti nesvete misli i niske strasti izloženi nesmetanom pogledu neporočnih anđela i Spasitelja koji je dao sebe da bi vas otkupio od svakog bezakonja i očistio sebi narod poseban, koji čezne za dobrim delima? Možemo li biti nevini, a ipak gajiti greh Bogu na vidiku? Ako ovo pitanje budemo razmatrali u svetlosti koja blista sa Hristovog krsta, zar nam onda greh neće izgledati suviše bedan, suviše opasan, suviše strašan, da bismo mu popustili?“

Bez mrlje i nepokvareni sve do kraja. „Grešna pokvarenost! Kako je ona bila grešna u svako doba, ali koliko je grešnija upravo sada kada se nalazimo na samim granicama večnog sveta! obraćam se svojoj Crkvi; braćo, ukoliko biste se približili Isusu i trudili se da ispovedanje svoje vere ukasite sređenim životom i pobožnim razgovorima, vaše stope bi bile sačuvane od skretanja na zabranjene puteve. Ukoliko biste samo stražili, stalno stražili, uz molitvu; ukoliko biste činili sve kao da se nalazite u neposrednoj Božjoj prisutnosti, bili biste sačuvani od popuštanja iskušenju i mogli biste se nadati da ćete ostati neporočni, bez mrlje, i nepokvareni sve do kraja.“

„Ukoliko početak svoga uzdanja održite verno sve do kraja, svi vaši putevi biće utvrđeni u Bogu, i što je blagodat započela slava će krunisati u carstvu Boga našega. ‘A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotkost, uzdržanje; na to nema zakona!’ (Galatima 5,22.23) Ukoliko Hristos bude u

nama, mi ćemo raspeti telo sa svim njegovim sklonostima i strastima.“ (Ms 9, 1880)

Čišćenje srca. „Prihvatajući Hrista kao svog ličnog Spasitelja, čovek dolazi u isto tako usku vezu sa Bogom i uživa Njegovu isto tako posebnu naklonost kao i Njegov ljubljeni Sin. On je tada slavljen i hvaljen i usko povezan s Bogom, jer je njegov život sakriven sa Hristom u Bogu. O, kakve li ljubavi, kakve li predivne ljubavi!“

Ovo je moja pouka o moralnoj neporočnosti. „Razobličavanje zlokobne pokvarenosti greha neće biti ni upola tako uspešno u iskorenjivanju greha kao što je objavljivanje ovih uzvišenih i oplemenjujućih tema. Gospod nije ženama poverio zadatak da napadaju ljude i optužuju ih zbog njihove pokvarenosti i neuzdržanosti. One samo stvaraju senzualnost umesto da je iskorenjuju. Biblija, i samo Biblija je objavila istinske pouke o neporočnosti. Prema tome, propovedaj Reč!“

Hristos, žrtva pomirnica za greh. „Takva je Božja blagodat, takva je ljubav kojom nas On ljubi, čak i dok smo još mrtvi u gresima i prestupima svojim, dok smo svojim pokvarenim delima u svojim mislima još njegovi neprijatelji, koji služe svojim različitim strastima i uživanjima, robovi svojih iskvarenih apetita i strasti, sluge greha i Sotone! Kakva se dubina ljubavi pokazala u Hristu kada je postao žrtva pomirnica za naše grehe! Pod uticajem Svetoga Duha duše bivaju navedene da nađu oprostjenje greha.“

„Neporočnost i svetost Isusovog života kao što je objavljena u Božjoj Reči, ima više snage da reformiše i da preobrazi karakter

nego svi napori uloženi u opisivanje greha i zločina ljudi i imaće sigurnije rezultate. Jedan čvrst pogled prema Spasitelju na krstu učiniće više za očišćenje uma i srca od svake nečistote nego sva naučna objašnjenja najsposobnijeg jezika.“

Oproštenje u podnožju krsta. „Kod krsta grešnik uviđa koliko se razlikuje od Hristovog karaktera. Vidi i strašne posledice prestupa; počinje da mrzi greh koji je činio, i hvata se za Isusa svojom živom verom. On sam ocenjuje svoje stanje moralne ukaljivosti u svetlosti Božje prisutnosti i prisutnosti nebeskih bića. On ga odmerava po merilima krsta. Odmerava ga na vagi Svetilišta. Neporočnost Isusa Hrista otkriva mu njegovu poročnost u najodvratnijim bojama. I zato se odvraća od greha koji ga prlja; baca pogled na Isusa i živi!“

„U Isusu upoznaje biće najsvestranijeg, najdominantnijeg, najprivlačnijeg karaktera, Onoga koji je umro da ga oslobodi izopačenosti greha i zato drhtavih usana i očiju punih suza izjavljuje: ‘Za mene On neće umreti uzalud!’“ (Letter 102, 1894)

DRUGA ZLA NA SEKSUALNOM PODRUČJU

14. KRAJNOSTI NA SEKSUALNOM PODRUČJU U OKVIRU BRAKA

Celibat u braku nije preporučljiv. „Draga moja braćo, želela bih da vam iznesem nekoliko činjenica o opasnosti koje prete delu u poslednje vreme! Delo Ane Filips ne nosi pečat Neba.“

(U takozvanom ‘svedočanstvu’ koje je objavila 10. avgusta 1892. godine, Ana Rajs Filips je napisala: „Došlo je vreme o kojemu je Pavle govorio kada je rekao: ‘A ovo govorim, braćo, jer je ostalo vreme prekraćeno da će i oni koji imaju žene biti kao oni koji nemaju!’ (1. Korinćanima 7,29)... Sotona će učiniti da mislite da se ne možete odreći te jedne stvari, da vam ona pripada po vašem pravu, ali, moja braćo, da li je tako i kada Gospod progovori?“ – E.G.White Estate Document File No 363)

„Ja znam o čemu govorim! U našim prvim danima, u detinjstvu ovog pokreta, morali smo da se suočavamo sa sličnim pojavama. Mnoga takva otkrivenja su bila objavljivana, i mi smo se morali baviti najneprijatnijim poslom suočavanja s takvim elementima i njihovim odbacivanjem! Neki delovi tih otkrivenja su se ispunili i to je navelo neke da ih prihvate kao verodostojne.“

„Oni koji su bavili takvim poslom nisu bili pripadnici površne, nemoralne grupe, već osobe koje su spadale među najodanije radnike. Sotona je video priliku da iskoristi postojeće stanje i da osramoti Božje delo. Oni koji su sebe smatrali sposobnima da izdrže svaku probu bez opasnosti da razdraže svoje telesne sklonosti bili su savladani, a nekoliko nevenčanih ljudi i žena bilo je prisiljeno da se venčaju. Ja se plašim onih koji osećaju tako veliku odgovornost da deluju u tom smeru. Sotona deluje na maštu, tako da je posledica pokvarenost, a ne neporočnost.“ (Letter 103, 1894)

„Isus nije nametao celibat nijednoj klasi ljudi. On nije došao da uništi sveti odnos braka, već da ga uzdigne i obnovi u njegovoj prvobitnoj svetosti. On sa zadovoljstvom gleda na porodične odnose u kojima vlada sveta i nesebična ljubav.“ (AH 121)

Trošenje životne energije. Mnogi roditelji ne stiču znanje koje bi morali da imaju o bračnom životu. Oni se ne čuvaju, tako da Sotona koristi priliku da zavlada njihovim umom i njihovim životom. Oni ne uviđaju da Bog zahteva od njih da čuvaju svoj bračni život od svakog preterivanja. Samo mali broj ljudi smatra da je njihova verska dužnost da vladaju svojim strastima. Oni su se sjedinili brakom sa osobom po svome izboru i zato zaključuju da brak posvećuje odavanje nižim strastima. Čak i ljudi i žene koji sebe smatraju pobožnima daju slobodnog maha svojim požudnim strastima i uopšte ne razmišljaju da ih Bog smatra odgovornima za trošenje životne energije, što slabi njihovo uporište u životu i iscrpljuje celi organizam.“

Neumereno popuštanje seksualnim strastima. „Bračnim zavetom se pokrivaju gresi najmračnije vrste. Ljudi i žene koji

sebe smatraju pobožnima kvare svoja tela popuštajući telesnim strastima i tako sebe spuštaju ispod nivoa u svetu životinja. Oni zloupotrebljavaju snage koje im je Bog dao da se čuvaju u posvećenju i časti. Zdravlje i život se žrtvuju na oltaru niskih strasti. Uzvišenije, plemenitije snage se podređuju animalnim sklonostima. Oni koji na taj način greše nisu upoznati s posledicama svoga ponašanja.“

„Kada bi svi mogli da vide količinu patnji kojima izlažu sami sebe svojim grešnim popuštanjem, bili bi prestrašeni; i bar neki, u najmanju ruku, izbegavali bi grešno ponašanje koje donosi tako strašnu platu. I tako nedostojno životarenje pada u deo širokom krugu ljudi kojima smrt izgleda prihvatljivija od života, a mnogi i umiru prerano, žrtvujući svoj život neslavnom delu preteranog popuštanja animalnim strastima. Međutim, pošto su u braku, misle da ne čine nikakav greh.“

„Ljudi i žene, vi ćete jednoga dana shvatiti šta je požuda i kakve su posledice njenog zadovoljavanja. Strasti isto tako niskog kvaliteta mogu se naći i u bračnom odnosu kao i izvan njega.“
(R&H, 19. septembar 1899)

Ženino dostojanstvo i samopoštovanje. „Mnogi priznati hrišćani koji prošli pored mene izgledali su mi kao ljudi lišeni suzdržljivosti na moralnom području. U njima je animalno bilo jače od božanskog. U stvari, kao da je sve bilo samo animalno. Ljudi te vrste ponižavaju ženu kojoj su obećali da će je hraniti i paziti. Ona je postala oruđe koje služi zadovoljavanju niskih, požudnih sklonosti. I vrlo mnogo žena pristaje da bude rob požudnih strasti; one ne drže svoja tela u posvećenju i časti. Žena nije sačuvala dostojanstvo i samopoštovanje koje je imala pre

braka.“

„Trebalo je da ova sveta ustanova sačuva i uzdigne njeno žensko poštovanje i sveto dostojanstvo; ali je njena čedna, dostojanstvena, bogolika ženstvenost bila spaljena na oltaru niskih strasti; bila je žrtvovana da bi se ugodilo mužu. Ona uskoro gubi poštovanje prema njemu, zato što ne poštuje zakone kojima je poslušan i životinjski svet. Bračni život postaje mrzak jaram, ljubav umire, a njeno mesto vrlo često zauzimaju nepoverenje, ljubomora i mržnja.“

Nepoverenje između muža i žene. „Nijedan čovek ne može istinski voleti svoju ženu ukoliko ona strpljivo pristaje da bude njegova robinja, sluga koji služi njegovim ponižavajućim strastima. U svojoj pasivnoj pokornosti, ona u njegovim očima gubi vrednost koju je nekada imala. On je posmatra oborenu s plemenitih visina na kojima se nekada nalazila i uskoro počinje pomišljati da će ona isto tako krotko dozvoliti i nekome drugome da je ponižava kao što je to dozvolila njemu. Počinje sumnjati u njenu vernost i nepokvarenost, umara se od nje, i traži nove objekte koji će pobuditi i pojačati njegovu paklenu strast. Božji zakon nije ispoštovan...“

„I žena postaje ljubomorna na svoga muža, počinje sumnjati da će se on, ukoliko mu se pruži prilika, isto tako spremno obratiti nekoj drugoj kao i njoj. Ona vidi da njime ne upravlja savest ili strah Božji; da su sve te posvećene barijere srušene požudnim strastima; da je sve što podseća na Boga u njenom mužu podložno sada niskim, bezosećajnim strastima...“

Razorna priroda neumerenosti u seksu. „Kada žena podloži

svoje telo i svoj um vlasti svoga muža, kada se pasivno pokorava njegovoj volji u svemu, žrtvujući svoju savest, svoje dostojanstvo, pa čak i svoj identitet, ona gubi priliku da širi taj moćni uticaj na dobro kojim bi trebalo da oplemenjuje svoga muža. Ona može da umekša njegovu strogu prirodu, a njen posvećujući uticaj kojim uzdiže i pročišćava, navodi ga da se iskreno trudi da zavlada svojim strastima i da bude mnogo više okrenut duhovnim vrednostima, tako da zajedno mogu postati učesnici u božanskoj prirodi, utekavši od pokvarenosti koju je požuda donela na svet.“

„Snaga uticaja može biti vrlo velika, može navesti um da se bavi uzvišenim i plemenitim temama, da se uzdigne iznad niskih, senzualnih uživanja za kojima srce, neoplemenjeno blagodaću, sasvim prirodno teži. Ukoliko žena smatra da bi da ugoditi mužu morala da se spusti na njegov nivo, na kojemu animalne strasti predstavljaju temelj njegove ljubavi i upravljaju njegovim postupcima, ona žalosti Boga; jer propušta da širi posvećujući uticaj na svoga muža. Ukoliko misli da mora da se pokori njegovim animalnim strastima bez reči protesta, onda ne shvata svoju dužnost ni prema njemu ni prema svome Bogu.

Preterivanja na seksualnom području uspešno će potkopati njenu ljubav prema bogoslužbenim aktivnostima, oduzeće njenom mozgu materije koje treba da hrane nervni sistem, i vrlo uspešno će iscrpsti njenu vitalnost. Nijedna žena ne bi smela da pomaže svome mužu u ovom delu samouništenja. Ona to neće ni činiti ukoliko je prosvetljena i gaji iskrenu ljubav prema njemu...“

Čuvanje uma i tela. „Neka bogobožni ljudi i žene budu svesni svoje dužnosti. Mnogi među onima koji sebe smatraju

hrišćanima pate od paralize nerava i mozga zbog svoje neume-
renosti u tom smeru. Truljenje zahvata kosti i koštanu srž mno-
gih koji su smatrani dobrim ljudima, koji se mole i plaču i koji
se nalaze na visokim položajima, ali čiji oskvrnjeni zemni ostaci
nikada neće proći kroz vrata nebeskog grada.“

„O, kada bih mogla postići da svi shvate svoju obavezu prema
Bogu da sačuvaju svoje mentalno i telesno zdravlje, da sačuvaju
svoj organizam u najboljem stanju da bi mogli obaviti najbolju
službu svom Stvoritelju...“

Prenošenje poroka od roditelja na decu. „Od svoje mladosti
na dalje oni su oslabljivali svoj mozak i iscrpljivali organizam
zadovoljavanjem svojih animalnih strasti.

Samoodricanje i umerenost treba da postanu lozinka u njihovom
bračnom životu; onda ni deca koja im se rađaju ne bi bila tako
podložna moralnoj i intelektualnoj slabosti, niti bi njihove ani-
malne sklonosti bile tako snažne. Poroci kod dece su skoro sve-
opšte rasprostranjeni. Zar to nema nekog razloga? Ko im je svoj
ostavio pečat na karakteru?

Neka bi Gospod otvorio oči svima da vide da stoje na klizavom
terenu...“

„Na temelju slike koja mi je bila pokazana o pokvarenosti ljudi
i žena koji se hvale svojom pobožnošću uplašila sam se da ću
potpuno izgubiti poverenje u ljudski rod. Videla sam da je
strašno mrtvilo zahvatio skoro sve. Postalo je skoro nemoguće
probuditi upravo one koji se moraju probuditi da bi stekli pra-
vilnu svest o sili koju Sotona ima nad umom ljudi. Oni nisu sve-
sni pokvarenosti koja buja svuda oko njih. Sotona je zaslepio
njihov um i uljuljkao ih u telesnu sigurnost.“

„Neuspeh naših napora da navedemo druge da shvate veliku opasnost koja pretila dušama učinio je da se uplašim da su moje ideje o izopačenosti ljudskog srca bile preterane.

Međutim, kada su nam bile objavljene činjenice koje su pokazivale žalosnu izopačenost čoveka koji se usuđivao da služi kod svetih stvari iako je bio pokvaren u srcu, čoveka čije su ruke uprljane grehom profanisale sudove Gospodnje, sigurna sam da sliku nisam nacrtala suviše mračnim bojama.“ (R&H, 26. septembra 1899)

(DVA ČLANKA U ČASOPISU PREGLED I GLASNIK OD 19. I 26. SEPTEMBRA NOSE ZAJEDNIČKI NASLOV: „HRIŠĆANSTVO U BRAČNOM ODNOSU“)

Zloupotreba seksualnih prednosti. „Neka se muž i žena u svom bračnom životu pokažu kao pomoć i blagoslov jedno drugome. Neka razmotre cenu svakog popuštanja neumerenosti i senzualnosti. Ta popuštanja ne povećavaju ljubav, ne oplemenjuju niti uzdižu. Oni koji će popuštati animalnim strastima i zadovoljavati požudu sigurno će na svom potomstvu ostaviti pečat svojih sramotnih običaja, prostotu svoje fizičke i moralne prljavštine.“ (Ms 3, 1897)

„Biti neumeren u onome što je inače potpuno zakonito predstavlja težak greh.“ (4T 505) „Oni koji za sebe tvrde da su hrišćani... treba pravovremeno da razmotre posledice svih prednosti bračnog odnosa, a posvećena načela treba da budu temelj svakog postupka.“ (2T 380)

Dobar primer je od životne važnosti. „Animalne strasti, kada se gaje i kada im se popušta, postaju veoma jake u tom dobu, i

neizreciva zla u bračnom životu su sigurna posledica. Umesto da se um razvija i da preuzima upravljačku vlast, animalne sklonosti vladaju višim i plemenitijim silama sve dok one ne budu dovedene u podložnost animalnim sklonostima. Kakav je rezultat? Ženini nežni organi su istrošeni i postaju bolesni; trudnoća više nije sigurna; seksualne prednosti se zloupotrebljavaju. Ljudi izopačuju svoja sopstvena tela; i žena postaje sluškinja koja zadovoljava njihove neumerene, niske strasti, sve dok straha Božjega ne nestane ispred njihovih očiju.“

„Ništa osim Božje istine ne može čoveka umudriti na spasenje niti ga održati u tom stanju. Ako treba da se stekne besmrtni život, ako se mora razviti neporočan i svet karakter da bi čovek dobio pravo da nastava u prisutnosti Boga i u društvu svetih anđela, zašto onda nastavnici, lekari i propovednici ne pokažu to svojim primerom dok poučavaju? Zašto nisu revnosniji za svoga Učitelja? Zašto ne pokazuju više vatrene ljubavi prema dušama za koje je Hristos umro?“

„Ako čovek treba da postane besmrtnan, njegov um mora da bude u skladu s Božjim umom. Pravi učenik u Hristovoj školi, čiji um je u skladu s Božjim umom, neće samo neprestano učiti, već će i poučavati druge dok sam bude učio, stalno će odražavati svetlost, poučavaće druge da se uzdignu iznad i odbace uobičajene, sveopšte zablude ovog izopačenog i preljubničkog naraštaja...“

„Hrišćanin treba da neprestano prati Uzor, da sledi Isusov sveti primer. I onda će pravi duh biti udahnut u život i karakter drugih. Kada bismo svakodnevno u iskrenoj i poniznoj molitvi tražili od Boga svetlost i usmerenje, sigurno bi došlo do promene

u našem načinu ponašanja; suzbili bismo nesvete navike i odu-
stali od nesvetih planova, a Isus bi nam postao pravilo života.“
(Ms 14, 1888)

Niske strasti i nezdrav um. „Niske strasti se moraju strogo nadzirati. Sposobnosti opažanja se zloupotrebljavaju, strašno zloupotrebljavaju, kada se strastima dozvoljava da se raskalaše. Kada se popušta strastima, krv, umesto da cirkuliše svim delovima tela, i da tako olakšava srcu i razbistrava um, biva usmeravana u prekomernim količinama u unutrašnje organe. Bolesti se pojavljuju kao posledica. Um ne može biti zdrav sve dok se zlo ne prepozna i ne ukloni.“ (Ms 24, 1900)

Ugađanje željama slabi moralne snage. „Pavle je rekao: ‘Umom svojim služim zakonu Božjem!’ Pomračite taj um popuštanjem animalnim prohtevima i strastima i moralne snage će biti oslabljene, tako da će sveto i obično biti stavljeno na isti nivo.“ (1MCP 229)

15. PETING I PREDBRAČNI SEKS

Slepa zaljubljenost nije ljubav. „Provodio si mnoge noćne sate u njenom društvu, jer ste oboje bili slepo zaljubljeni. Ona je izjavljivala da te voli, iako još ne zna šta je to istinska ljubav iz čistog srca. Sotona je tvoju dušu uhvatio u svoju zamku. Bilo mi je pokazano da si opčinjen, zaveden i da se Sotona raduje što neko ko jedva da ima neku karakternu osobinu koja bi mogla da stvori srećnu ženu i srećan dom može da ima takav uticaj da te odvoji od majke koja te voli nepromenljivom ljubavlju. U ime

Gospodnje, prestani da ukazuješ svoju pažnju Meti F. ili se oženi njome – nemoj nanositi sramotu Božjem delu...”

„Intimnost koja se stvorila između tebe i Meti F. ne dovodi te bliže Gospodu niti te posvećuje istinom.“

„Meti očekuje da ostvari brak sa tobom i ti si je u tome ohrabrio svojim pažnjama. Ali, hoćeš li izabrati to izopačeno stvaranje za svoju ženu, hoćeš li uskratiti svoju ljubav svojoj majci i Božjem narodu?...“

Bolje se oženiti nego ukazivati neprikladnu pažnju. „Ako nastaviš da se ponašaš kao što si se do sada ponašao onda bi bilo mnogo bolje za tebe da se oženiš njome, jer je tvoje ponašanje isto toliko u direktnoj suprotnosti s Božjom voljom kao i brak s njome. Sotona će ostvariti svoje ciljeve u svakom slučaju. Ukoliko je atmosfera koja je okružuje tebi najprihvatljivija, ukoliko ona zadovoljava tvoja merila za ženu koja će stati na čelo tvoje porodice, ukoliko je, po tvom smirenom prosuđivanju, po videlu koje si dobio od Boga, njen primer dostojan kopiranja, onda se možeš oženiti njome, jer je to isto kao i tvoje druženje s njome i ponašanje kao što se jedino muž i žena mogu ponašati jedno prema drugome. Ti si skoro uništio svoj život. Ako u toku jednog razdoblja tvog života ti želiš da uživaš u društvu Meti kao što izgleda da sada činiš, ako želiš da budeš opčinjen njome, zašto ne bi krenuo i korak dalje nego što si sada i učinio sebe njenim zaštitnikom i tako stekao neoporecivo pravo da joj posvetiš sate koje želiš da provodiš u njenom društvu i da budeš očaran njenim prisustvom iz noći u noć?“

„Tvoja dela i razgovori su uvreda za Boga. Božji anđeli donose

izveštaje o tvojim rečima i tvojim delima. Ti si dobio videlo, ali ga nisi poslušao. Put kojim si krenuo nanosi sramotu Božjem delu. Tvoje ponašanje je neprikladno i nehrišćansko. Kada biste oboje već morali da budete u svojim posteljama, vi ste još zajedno i jedno drugome u zagrljaju skoro cele noći... Vi dajete priliku našim neprijateljima da ocenjuju naš narod kao ljude labavog morala.“ (Letter 3, 1879)

Kršenje sedme zapovesti. „Bio si mi pokazan u Metinom društvu u toku noćnih sati; ti najbolje znaš na koji način ste provodili te sate. Ti si me zamolio da kažem da li si prekršio Božje zapovesti. Ja te pitam, pa zar ih nisi prekršio? Kako ste trošili svoje vreme kada ste sate provodili zajedno iz noći u noć? Da li su tvoj položaj, tvoje držanje, tvoja osećanja takva da bi želeo da budu zapisani u nebeskim knjigama? Videla sam, čula sam, ono što bi učinilo da i anđeli pocrvene... Nijedan mladić ne bi smeo da čini Meti ono što si joj ti činio ukoliko nije oženjen njome; i bila sam veoma iznenađena kada sam videla da ti sve to pronicljivo ne ocenjuješ...“

„Hoćeš li se sada potpuno promeniti, prekinuti sve veze s Meti? Hoće li i ona to učiniti sa svoje strane? Ukoliko nijedno od vas nije spremno da to učini, onda se smesta oženi njome i nemoj više da sramotiš sebe i Božje delo.“ (Letter 61,1880)

16. HOMOSEKSUALNOST

(Godine 1977. na godišnjem zasedanju Generalne konferencije Crkve adventista sedmog dana izglasan je sledeći zaključak: „Teške seksualne izopačenosti, uključujući i homoseksualno ponašanje, prepoznaju se kao zloupotreba seksualnih moći i

kršenje božanskih namera povezanih s brakom. Kao takve, one predstavljaju zakonit razlog za razvod braka.“ General actions – p. 10.

Razlozi da neko bude isključen iz Crkve adventista sedmog dana obuhvataju: „Homoseksualno ponašanje i druge izopačenosti.“ Crkveni pravilnik, revidirano izdanje iz 1986. p. 162)

Sodomija. „O, kako je Bog nezadovoljan mlakim, beživotnim, nehrišćanskim naporima nekih koji tvrde da su Njegove sluge? Božje delo se mora obavljati snažno, ono mora da napreduje. To se ne može postići ukoliko senzualnost koja kvari celog čoveka ne bude udaljena iz verskog iskustva. Ovo delo se mora obaviti.“

„Vernici Crkve treba da poste i da se mole, da se iskreno trude da pobede krvlju Jagnjetovom i rečju svoga svedočanstva. Nijedan delić sodomske izopačenosti neće izbeći Božji gnev prilikom Njegovog suda. Oni koji se ne pokaju od nje i koji ne odbace svaku poročnost biće kažnjeni zajedno s bezakonicima. Oni koji postanu članovi Božje carske porodice i oblikuju obnovljeno Božje carstvo na Zemlji biće sveti, a ne grešnici. (Isaija 30,1-3.8-16)“

„Oni koji su dobili veliko videlo i nisu ga poslušali nalaze se težem položaju od onih koji nisu imali tako velikih prednosti. Oni uzdižu sebe, ali je i Gospoda. Kazna izrečena ljudskim bićima biće u svakom slučaju u skladu sa sramotom koju su naneli Bogu. Mnogi su, popuštajući samima sebi, izvrgnuli Hrista javnom sramoćenju.“ (Letter 159, 1901)

Najniže strasti ljudskog srca. „Popustljivost u onome što je

nedozvoljeno postalo je sila koja izopačuje čovečanstvo, koja čovekov um sprečava u rastenju, koja izopačuje njegove sposobnosti. Isto stanje koje postoji danas postojalo je i pre Potopa i pre uništenja Sodoma. Raspuštenost se povećava u naše vreme. Plakate na kojima se nalaze nepristojne slike štampaju se i lepe po našim ulicama da bi privukle pogled i izopačile moral. Te slike su takvog karaktera da raspiruju najniže strasti ljudskog srca pokvarenim zamislima. Te pokvarene zamisli su praćene izopačenim običajima koji su vrlo slični onima kojima su se bavili Sodomljani. Međutim, najstrašniji deo ovog zla je onaj koji se obavlja pod plaštem svetosti. Naša omladina će se izopačiti, njihove misli će se degradirati, i njihove duše zagaditi ukoliko mladi ne budu okruženi barikadama istine.“ (Letter 1, 1875)

Sodomski gresi danas. „Mi nismo u neznanju što se tiče pada Sodoma zbog pokvarenosti njegovih stanovnika. Prorok je ovde (Jezekilj 16,49) poimence naveo posebna zla koja navode na razvodnjavanje morala. Mi vidimo da isti gresi koji su se činili u Sodomu, i koji su navukli na njega Božji gnev i njegovo potpuno uništenje, postoje i danas u svetu.“ (4BC 1161)

Čudno odbacivanje načela. „Zar nema dovoljno glasina oko nas da nam pokažu kakve opasnosti nam prete na našem putu? Na sve strane se vide ljudske ruševine, oboreni porodični oltari, rasturene porodice. Vidi se čudno odbacivanje i zanemarivanje načela, merilo morala se snižava, i Zemlja se skoro pretvorila u Sodom. Sodomske običaji, koji su navukli Božje sudove na svet, i izazvali da on bude uništen vodom, koji su učinili da Sodom bude uništen vatrom, brzo se šire. Mi se približavamo kraju. Bog je dugo podnosio izopačenost ljudskog roda, ali njegova kazna nije ništa manje izvesna. Neka se zato oni koji tvrde da

su videlo svetu, odvoje od svakog bezakonja.“ (R&H, 10. novembar 1884)

„Pokvarenost je danas široko rasprostranjena, čak i među onima koji tvrde da su Hristovi sledbenici. Strasti su nesputane; animalne sklonosti dobijaju moć popuštanjem, dok moralne snage stalno postaju sve slabije... Gresi koji su uništili pretpotopne stanovnike i gradove u ravnici postoje i danas, i to se ne samo u neznabožačkim zemljama, ne samo među širokim slojevima onih koji govore da su Hristovi sledbenici, nego i među nekima koji tvrde da očekuju dolazak Sina čovečjega. Kada bi vam Bog predstavio te grehe onako kako izgledaju u Njegovim očima, bili biste ispunjeni stidom i užasom.“ (5T 218)

17. MASTURBACIJA

Uništava visoke odluke i duhovni život. „Potajni porok uništava visoke odluke, ozbiljne težnje i snagu volje da se oblikuje dobar duhovni karakter. Svi oni koji imaju istinsku svest o tome šta je sve obuhvaćeno hrišćanstvom, nalaze se pod obavezom kao Hristovi učenici da sve svoje strasti, svoje fizičke snage i mentalne sposobnosti dovedu u savršenu pokornost Njegovoj volji. Oni kojima upravljaju njihove strasti ne mogu biti Hristovi sledbenici. Oni su suviše posvećeni služenju svome gospodaru, začetniku svakog zla, da bi napustili svoje pokvarene navike i odabrali da služe Hristu.“ (CG 445.446)

Iscrpljuje se životna energija. „Običaj tajnoga poroka svakako uništava životne snage organizma. Svaka neophodna životna

delatnost biće praćena odgovarajućom potištenošću. Među mladima njihov životni kapital, mozak, tako je visoko opterećen u ranoj mladosti da dolazi do nedostatka energije i velike iscrpljenosti, što organizam izlaže bolestima raznih vrsta.“

Postavlja se temelj bolestima u kasnijem dobu. „Ako se ovaj običaj nastavlja od petnaeste godine života i dalje, priroda će se buniti protiv zlostavljanja koja trpi i nastavlja da trpi, i učiniće da prestupnici plate kaznu za kršenje njenih zakona, posebno u godinama od tridesete do četrdeset i pete, mnogobrojnim bolovima u organizmu i različitim bolestima, kao što su oboljenje jetre i pluća, neuralgija, reumatizam, oboljenje kičme, bubrega, i kanceroznim telesnim sokovima. Neki od nežnih telesnih mehanizama popuštaju, ostavljajući teži zadatak preostalima, što narušava fini prirodni red, pa često dolazi do iznenadnog sloma konstitucije i smrt je posledica.“ (CG 444)

Posledice masturbacije. „Žene imaju manje životne snage od suprotnog pola i u velikoj meri su, zbog zadržavanja u zatvorenim prostorijama, lišene okrepljujućeg, oživljujućeg vazduha. Posledice masturbacije kod njih se vide u raznim bolestima kao što su katari, edemi, glavobolja, gubljenje pamćenja i vida, velikih slabosti u leđima i krstima, infekcijama kičme, dok glava često vene iznutra. Kancerozni sokovi, koji bi inače mirovali u organizmu u toku celog života, sada se aktiviraju i započinju svoje izjedajuće, uništavajuće delovanje. Um je često teško oštećen, pa može doći i do ludila.“ (AM 27 – Vidi Dodatak A!)

Zahtev za molitvu izlečenja. „Moj muž i ja smo jednom prisustvovali sastanku na kojemu je naše saučešće probudio brat koji je patio od uznapredovale tuberkuloze. Bio je bled i mršav.

Tražio je molitve Božjeg naroda. Rekao je da je i njegova porodica bolesna i da je izgubio dete. Govorio je svestan svog gubitka. Rekao nam je da već neko vreme čeka da se sretne s bratom i sestrom Vajt. Verovao je da će svakako ozdraviti ukoliko se oni budu molili za njega. Kada je sastanak bio završen, braća su nam skrenula pažnju na njegov slučaj. Objasnili su nam da im crkva pomaže, da je njegova žena bolesna, i da je njegovo dete umrlo. Braća su se okupila u njegovoj kući i molila se za ožalošćenu porodicu. Mi smo bili veoma umorni i imali smo teret odgovornosti za rad u toku sastanka, pa smo tražili da nas izgovore. Ja sam odlučila da se ni za koga ne molim ukoliko me Gospodnji Duh ne pokrene na to...”

„Te noći smo kleknuli na molitvu i izneli njegov slučaj pred Gospoda. Molili smo se da saznamo Božju volju o njemu. Jedino smo želeli da se Gospod proslavi. Želi li Gospod da se molimo za tog obolelog čoveka? Prepustili smo odgovornost Bogu i otišli na počinak. U snu mi je slučaj ovog čoveka bio jasno predstavljen. Bilo mi je pokazano njegovo ponašanje od detinjstva na dalje. Ukoliko se budemo molili, Gospod nas neće uslišiti, jer je on gajio bezakonje u svom srcu. Sledećeg jutra čovek je došao da se molimo za njega. Mi smo ga odveli u stranu i kazali da smo prinuđeni da odbijemo njegov zahtev. Ispričala sam mu svoj san i on je priznao da je istinit. On je masturbirao od dečastva i nastavio je da to čini u toku celog svog bračnog života, ali je izjavio da će se potruditi da prekine s tom navikom. Taj čovek je morao da savlada jednu svoju dugogodišnju naviku. Bio je negde srednjih godina. Njegova moralna načela su bila tako slaba da je u trenutku kada je došao u sukob sa svojom dugogodišnjom slabošću bio pobeđen...”

„Pred nama je bio čovek koji je sebe iscrpljivao svakoga dana, a ipak se usuđivao da stupi u Božju blizinu i da traži povećanje snage koju je namerno razbacivao i koju bi, ukoliko bi mu bila poklonjena, ponovo potrošio na svoju strast. Koliko samo strpljenja ima Bog? Kada bi postupao s čovekom u skladu s njegovim pokvarenim putevima, ko bi ostao živ pred Njime? Šta bi se dogodilo da smo bili manje pažljivi i da smo izneli slučaj ovog čoveka pred Boga iako je činio bezakonje, da li bi nas Gospod čuo? Da li bi nam odgovorio? ‘Jer ti nisi Bog koji se raduje bezakonju; niti će zlo stajati pred tobom. Bezumnik neće ostati pred licem tvojim, ti mrziš sve koji čine bezakonje!’...“

Ovo nije usamljen slučaj. „Čak ni bračni odnos nije bio dovoljan da sačuva ovog čoveka od pokvarene navike iz mladosti. Želela bih da me neko može uveriti da su retki slučajevi kao što je ovaj koji sam vas iznela, ali ja znam da su česti.“ (CG 450.451)

18. ZLOSTAVLJANJE DECE

„Dragi brate, upravo sam pročitala tvoje pismo napisano 26. aprila. Neka mi Gospod pomogne da ti napišem reči koje će poslužiti da se oporaviš, a ne da propadneš.“

„Žalosna sam, vrlo žalosna, zbog tebe. Moj brate, greh je greh; to je prestup zakona i kada bih pokušala da taj greh umanjim pred tobom, ne bih ti učinila nikakvo dobro. Ti si kao hrišćanin naneo štetu svojoj duši. Celo tvoje versko iskustvo je palo u ceni i ti više ne možeš imati ni vere ni poverenja u Boga sve dok se baviš nečistim mislima i imaš nečiste ruke. Delo treba da počne na srcu, a onda će se preneti i na karakter. Tvoj um i srce su uprljani, inače bi ti sva takva dela bila odvratna. To je veliki

greh, posebno za onoga koji tvrdi da propoveda Hristovo evanđelje.“

„Ta vrsta greha mi je bila pokazana kao bezakonje koje dovodi do moralne pokvarenosti. Kakav će utisak ostati kod tih devojčica čija telesa si ti zloupotrebio svojim delima? Kako bi ti mogao da budeš pastir ovaca i jaganjaca ako kvariš njihov um i zamračuješ i prljaš njihov moralni osećaj? Da li bi to pitanje razmatrao isto tako olako kada bi neki propovednik evanđelja, kao što je pastor W, učinio to isto tvojim sestrama ili tvojoj deci? To je zločin u Božjim očima i ja ga ne mogu prikriti kao neko lako pitanje. To je sodomski greh! On zagađuje i prlja na svim svojim putevima, to je sramno delo, gad u očima svetog Boga. To je bezakonje na delu.“

„Nijedna devojčica koja bi dozvolila da njenim telom barata neki muškarac ni na koji način ne bi bila spremna za nebesko carstvo. Svi ti pokvareni običaji i prostaštvo su ono što kvari našu mladež. Da li bi ti to činio i sa telom svoga deteta? Zar ne bi smatrao incestom da otkrivaš njegovu golotinju? Svi oni koji tako nešto čine navode mlade žene na odvratne postupke. Ja znam da to upravo navodi na tako nešto. Na besramnost, na požudne običaje. Razmisli koliko si obeščastio i unizio istinu. O, Bog mrzi sve takve grehe. Kako si to mogao činiti i istovremeno propovedati evanđelje grešnicima – i sam grešnik?“

„Ja znam kako Bog gleda na te grehe. Oženjen čovek, koji propoveda evanđelje, i koji navodi jaganjce iz stada na sodomsko ponašanje! Hrista radi nemoj više ponavljati ova pokvarena dela i uništavati svoju dušu i duše drugih! Dobro je što ti nisu doz-

volili da nastaviš to užasno zagađujuće delovanje. To nije nikakav laki greh. Posledice po um one koja se podloži tvome dodiru ne mogu se izmeriti. Ljudska bića su Božje vlasništvo i svaki postupak kojim se ona kvare je uvreda za Isusa Hrista, koji je dao svoj život za te dragocene duše da ne bi izginule u svojim gresima, već dobile večni život, a takvi postupci mogu pokvariti duše za koje je Hristos umro. Zar ćeš nastaviti da upropaštavaš duše svojim ponašanjem?“

„Gledajući na Isusa koji je začetnik i dovršitelj naše vere, ti se možeš ohrabriti u Gospodu. Mi moramo biti svesni da se kraj svega približio. Ja ti se obraćam kao lekar duše; kažem ti da ti ne možeš nastaviti da radiš kao propovednik. Šta ti to činiš? Dovodiš mlade žene do drveta poznanja pokvarenih navika i učiš ih da beru plod koji je potpuno pokvaren. To znači da na najuspešniji način obavljaš Sotonino delo. To znači da truješ umove i puniš ih nesvetim zamislama.“

„To su upravo oni gresi koji su izopačili Sodom. Te pokvarene navike se nisu pojavile odjednom. Prvo su jedan čovek i jedna žena omamili sebe nesvetim, pokvarenim navikama. I onda su se naselili u Sodomu i dalje činili ono što su činili, učeći i druge onome što je Bog zabranio. Kada su stanovnici počeli da se umnožavaju, te sluge greha su nastavile da ih navikavaju na svoje pokvarene navike, tako da su na kraju, kada god bi se neko novi pojavio u njihovoj sredini, odmah počinjali da ga uče svome pokvarenome delu, pa je Sodom uskoro postao poznat po svojoj pokvarenosti. Njihovi gresi su dosegli do Neba, i Gospod ih više nije mogao podnositi. Uništio je njih i sve što je bilo prekrasno, što je taj grad činilo drugim Edemom, jer se Zemlja pokvarila pod stanovnicima svojim.“

„Ta tela kojima se ti baviš predstavljaju otkupljeno Hristovo vlasništvo. Znam da je to bio tvoj greh, ali znam takođe da istina, ukoliko je ikada nastavala u tvom srcu, može učiniti da taj greh sagledaš u svoj njegovoj odvratnosti, jer istina, unesena u hram duše, isteruje pokvarenost i požudu iz srca...“

„Ti kažeš da nisi učinio preljubu. Bog optužuje za preljubu svakoga koji čini takva dela, i svi oni koji drugima prenose takve pokvarene navike prljaju te duše pokvarenim zamislima. Zar ne uviđaš, zar ne shvataš na temelju tvog vlastitog iskustva, da ti navodiš mlade da prihvate naviku samozadovoljavanja? Ti si im ponudio plod sa drveta poznanja dobra i zla, i svako zlo kojemu si ih naučio navodi ih da jedu plod s drveta poznanja dobra i zla, koji je Bog zabranio...“

„Kako da pronađem reči kojima bih izrazila strahotu tog užasnog greha? Kako da ga predstavim na takav način da ga više ne smatraš, kao što si do sada činio, nekim ne tako velikim zlom? I ja imam unuke, decu mojega sina Vilijama C. Vajta. Kada bih bila prisiljena da biram da ta deca budu izložena takvim iskušenjima, naučena takvim zlim navikama, ili da budu zahvaćena rukom smrti, kazala bih: bolje da umru u svojoj nevinosti, nego da budu pokvarena jedući sodomske jabuke!“

„Ukoliko se budeš uhvatio za Hrista živom verom, ukoliko budeš ponizio svoju dušu pred Njime, On će preuzeti tvoj slučaj i anđeli će te čuvati. Ali, ti se moraš odupreti đavolu! Moraš sebe naučiti drukčijem načinu razmišljanja. Nemoj se oslanjati na sebe. Nikada nemoj tražiti društvo žena ili devoj-

čica. Drži se daleko od njih. Tvoj moralni smisao je tako izopačen da ćeš upropastiti sebe i mnoge druge duše ukoliko se ne budeš okrenuo u drugom smeru. Nauči svoj um da proučava Božju Reč. Proučavaj je celim svojim srcem i često se moli. Večni život je vredan doživotnog, neumornog napora. Nauči taj um koji si zloupotrebio i usmeravao pogrešnim kanalima razmišljanja, nauči ga da se bavi životom, karakterom i poukama Isusa Hrista...“

„Nemoj misliti da je za tebe najgore što si izgubio tvoju punomoć za rad. Ti nisi dostojan da ti bude povereno staranje o stadu. Ti to moraš sam znati i nije potrebno da ti ja o tome govorim. Jedno kratko vreme probe ti je ipak dato, iskoristi ga na najbolji način istražujući Božju Reč. Svaki izgubljeni blagoslov predstavlja veliki gubitak za tebe, ali ako sebe staviš u pravi položaj pred Bogom mogao bi da dobiješ oprostjenje za ono što se dogodilo u prošlosti, ali nemoj dozvoliti da tvoja budućnost nosi na sebi mračnu mrlju prošlosti...“

„Pitao si me da li bi trebalo da učiniš javno priznanje. Ja kažem: ne! Nemoj sramotiti svoga Učitelja objavljujući činjenicu se neki sluga Reči mogao naći kriv za takav greh kakav si ti učinio! Bila bi to sramota za službu. Nemoj ni u kojem slučaju objavljivati u javnosti to što si učinio. To bi bilo nepravedno prema celom Božjem delu. To bi mnoge navelo na nečiste misli, čak i da samo čuju da se o tome govori. Nemoj prljati svoje usne govoreći o tome svojoj ženi, tako da se i ona oseća osramoćena i da žalosno sagne glavu. Izađi pred Boga i pred braću koja znaju to žalosno poglavlje tvoga iskustva i kaži im ono što treba da kažeš i neka se tada uputi molitva za tebe. Budi trezven. Hodi s molitvom i oprezno pred Bogom. Stekni moralnu čvrstinu time što

ćeš odlučiti: ‘Ne želim da osramotim moga Otkupitelja!’“
(Letter 106a, 1896)

Predati poruku ukora. „Žao mi je što se osećaš povređen što sam bratu A poslala kopiju pisma koje sam uputila tebi. Nisam to učinila da bih te povredila na bilo koji način. Ti si mi sam pisao da si njega upoznao sa svim pojedinostima tvoga problema i da je on mislio da svoj greh treba da priznaš pred celom crkvom. Smatrala sam da će prepis pisma sprečiti svaki takav korak i zadržati problem u što je moguće užem krugu.“

„Ja ni na koji način nisam podržavala njegovu nameru da pismo pročita tvojoj majci. Ona već ima preobilje žalosti da nosi. Ne mogu da odobrim nikakvo javno izlaganje. Mislim da pismo, koje je osudilo greh, ujedno hrabri tebe da se nadaš Bogu i da imaš poverenja u Njega. Mislila sam da će navesti brata A da ti pomogne. Ako je ono ponešto dodalo tvojim mukama, ako je na bilo koji način otežalo tvoj položaj, meni je iskreno žao.“

„Kada god sam pisala neku poruku ukora, uvek sam kopiju slala propovedniku koji je odgovoran za tu crkvu, tako da bude u stanju da pridobije one koji su u opasnosti da podlegnu iskušenju, i davala im neophodne savete. Znam takođe, da pod postojećim okolnostima ne bi bilo moguće da dobiješ ovlašćenje kao pastir, da budeš preporučan kao osoba poverenja vernicima, jer mi je poznato tvoje ponašanje. Kada bi na bilo koji način podlegao iskušenju, Gospod bi Oblast smatrao odgovornom za greh koji bi ti učinio.“ (Letter 120, 1897)

SAVETI LJUDIMA KOJI IMAJU MORALNE PROBLEME

(Ovaj deo sadrži lična svedočanstva upućena pretežno propovednicima i radnicima u našim ustanovama u toku devetnaestog stoleća. Elen G. Vajt je želela da ovi njeni saveti, upućeni određenim osobama, budu od koristi i drugima, koji se budu našli u sličnim okolnostima. Ona sama piše: „Kada Gospod izdvoji neke pojedinačne slučajeve i obelodani njihove greške, drugi, koji mi nisu bili pokazani u viđenju, misle da su u pravu ili skoro u pravu. Ukoliko je neko ukoren za neko posebno zlo delo, braća i sestre treba pažljivo da ispituju sebe da vide u čemu nisu valjani i u čemu su krivi za taj isti greh... ukoravajući jednoga za greh, Bog želi da opomene mnoge... On obelodanjuje greške nekih da bi i drugi mogli biti opomenuti, da se plaše tih grešaka i da ih izbegavaju.“ (2T 112.113) Što se tiče činjenice da je veliki broj pisama upućen upravo propovednicima evanđelja, čitalac mora za zna da se Elen G. Vajt pretežno i dopisivala s propovednicima i da je bila posebno zainteresovana za njihov duhovni napredak. Pogledajte Predgovor!)

19. JEDNA DOMAĆICA

(JEDNA ŽENA KOJA SE TOLIKO ZALJUBILA U MUŽA
DRUGE ŽENE DA JE BILA SPREMNA DA UČINI PRE-
LJUBU)

Uništenje sreće jedne žene. „Moj duh se uskomešao u meni tako da ne mogu da ostanem mirna. Nedavna zbivanja su mi priredila nemir u duhu i jad u duši; i kada pomislim na muku jadne sestre J, čiju sreću si zauvek uništila, onda se pitam: Kakvu nagradu ćeš dobiti za sve što si učinila? Nama svima će se suditi po delima koja smo u telu učinili.

Mislimo da bi bilo pravedno i pravično da primiš kaznu koju si zaista zaslužila, ali se onda sećamo i reči Pisma: ‘Osveta je moja, ja ću platiti, govori Gospod!’ Ono što si posejala, to ćeš i požnjeti. Da, požnjećeš u obilnoj meri! Nikakav mraz ti neće pokvariti žetvu; nikakva plesan je neće uništiti, nikakav crv pojedeti. Ti si sejala u telo; zato će požnjeti trulež. Teška odmazda te očekuje.“

„Ti nisi samo zgrešila protiv svoje porodice i bacila ljagu na svoju decu, plod tvoga tela, ljagu koja će se zalepiti na njih kao guba, već si zauvek zatrla i radost i sreću na ognjištu sestre J.“

„Zar si toliko otvrdnula da više nemaš straha Božjega, straha od suda, od večnosti, od časa kada će se tvoja dela, ma koliko tajna, pojaviti pred Bogom? Da li shvataš da su tvoja zla dela verno zabeležena na Nebu, zapisana u knjigu, i da će te Božja Reč, knjiga zakona, osuditi u taj dan?“

Večne posledice neokajane preljube. „Šta je Bog naredio Mojsiju da učini s onima koji su bili krivi za preljubu? Trebalo je da budu zasuti kamenjem i da poginu. Da li se kazna zaustavila na tome? Ne, oni će morati da umru i drugom smrću. Sistem kamenovanja je ukinut, ali kazna za prestup Božjeg zakona nije ukinuta. Ukoliko se prestupnik iskreno ne pokaje, biće u

Gospodnjoj prisutnosti kažnjen večnim uništenjem.“

„Čula sam da si izjavila: ‘Ja volim Valtera J!’ Po čemu ti treba da voliš Valtera J, kada on pripada drugoj? Hoćeš li slomiti i uništiti srce nevine žene da bi zadovoljila svoju izopačenu ljubav?“

Nezakoniti odnosi u porodici. „Koja porodica bi bila sigurna kada bi i drugi krenuli istim putem, izazivajući Nebo svojim ponašanjem? Ti si mogla isto tako da prodreš u moju porodicu, da se nametneš osećanjima moga muža i da ga otrgneš od mene da bi zadovoljila svoju izopačenu ljubav! Zato te ponovo pitam: Zar si toliko otvrdnula da nemaš više straha od Boga, od Njegovog raspaljenog gneva, koji će se uskoro izliti na grešnike, nepomešan s milošću? Zar si spremna da tako jeftino prodaš svoju dušu, osramotiš svoga brata, osramotiš svoju decu da bi zadovoljila svoje požudno srce?“

„I pošto si dobila Valtera J, šta onda? Imaš čoveka koji se ne plaši da prekrši Božji zakon, koji se ne ustručava da slomije srce ljubazne žene koja mu je rodila mnogu decu i položila ih u grob – žene koja mu je dala toplinu svoje ljubavi u mladosti – ženu s kojom je trebalo da živi dok ih smrt ne rastavi! I kada jednom budeš potpuno privukla tog Valtera na svoju stranu, kada ga budeš ukrala od žene njegove mladosti, misliš li da će zauvek ostati stalan i veran tebi koja si izazvala toliko zala da bi zadovoljila svoju izopačenu ljubav?“

„Valter J. je postao težak slučaj sa stanovišta istine. Ona je učinila sve za njega. Sada on više nema straha od Boga, nema straha od kršenja Njegovog zakona. Zli anđeli su preuzeli brigu

o njegovom i tvom umu, pa onda, kako će stalna i iskrena i glatka biti vaša ljubav? Ti si sebi posejala bedu, bedu i bedu. Večno će te progoniti nečista savest. Da li bi ti bilo moguće da se vratiš nazad istim putem? Da li je moguće da bi ti se milostivi Bog ipak još smilovao?“

„Kako se usuđuješ da voliš Valtera J. i da svojemu grehu dodaš i krivicu za slamanje srca njegove žene? Tvoj život je predodredio tvoj izbor, život proveden izvan grada, sa psima, vračarima, preljubicima, i onima koji vole da lažu i koji lažu!“

„Molim te, čitaj tekst u Pričama 6,20. i dalje! Čitaj tekst u Otkrivenju 7!“ (Letter 12, 1864)

20. DUGOGODIŠNJI ADVENTISTA I NJEGOVA LJUBAVNICA

Jednome koji je otišao daleko u neposlušnosti. „Jadni moj prevareni i grešni brate, uputiću sada nekoliko reči tebi za kojega sam nosila tako veliku odgovornost i za kojega sam se interesovala tako mnogo godina. Ajra K, tvoje ponašanje je godina bila grešno ponašanje. Pisala sam ti, ali nisam dobila odgovor, i ukor koji sam ti poslala nije imao nikakvog uticaja na tvoj način ponašanja...“

„Ti treba da obaviš delo za svoju vlastitu dušu. Požuri, ili će biti zauvek prekasno. Bog će ti oprostiti taj skerletni greh ukoliko budeš učinio ono što treba da učiniš da bi popravio svoja zla dela. Ja ne kažem da je tvoj slučaj beznadežan, ali je sigurno da si ti skoro izgrešio i tvoj dan milosti; ali, Isus je još u Svetilištu.

On se moli za tebe. Tvoja braća i tvoje sestre su mnogo radili za tebe; toliko interesovanja su pokazali prema tebi da si ti zlodelo i greh počeo smatrati nečim lakim i beznačajnim. Međutim, Isus te voli, i ja predstavljam ili uzdižem Isusa pred tobom.“

„Sotona ti govori da nije najbolje rešenje za tebe da prestaneš grešiti; da si otišao tako daleko u neposlušnosti i prestupu da nema nikakve koristi ukoliko budeš pokušao da se vratiš Bogu. Iako mislim da cela sramota tvoga greha počiva na tebi, iako bih želela da ti svoj greh sagledaš u pravoj svetlosti, ipak ti celo vreme predstavljam Isusa kao Spasitelja koji oprašta grehe.“

Oproštenje u jedanaesti čas. „Pesak u satu tvoga života je već skoro sav istekao, i ako sada budeš došao Bogu onakav kakav jesi, bez ikakvog opravdanja, osim što je Isus umro da spase i najtežeg grešnika, dobićeš oproštenje čak i u ovaj jedanaesti čas. Čovek mora da saraduje s Bogom. Hristos nije umro da bi dobio pravo da pokrije grehe koji nisu ni okajani ni priznati. Ne moraju svi gresi ga budu javno priznati, već neki moraju da se priznaju samo Bogu i onima koji su njima bili povređeni.“

Hristova pripisana pravednost. „Hristova pravednost, pripisana ljudima, znači svetost, poštenje, neporočnost. Ukoliko nam Hristova pravednost ne bi bila pripisana mi se ne bismo mogli na pravi način ni pokajati. Pravednost koja verom boravi u nama sastoji se od ljubavi, strpljenja, krotkosti, i svih ostalih hrišćanskih vrlina. I tako Hristova pravednost preuzima upravu nad našim bićem i postaje njegov sastavni deo. Svi koji budu imali tu pravednost, činiće dela Božja...“

„Međutim, odeća Hristove pravednosti nikada neće pokriti

grehe koje gajimo. Niko neće ući na večeru svadbe Jagnjetove bez svadbene odeće na sebi, a to je Hristova pravednost. Bez svetosti niko neće videti Boga. Bog čeka da božansku snagu u-deli svakoj duši tako da se ona sjedini s ljudskim naporima. ‘Gradite spasenje svoje sa strahom i drhtanjem, jer je Bog koji čini u vama da hoćete i činite što je njemu ugodno.’“

„Hristos je savršenstvo božanskog karaktera. On je uzor koji treba da sledimo. Petrove reči su pune značenja: ‘Kao poslušna deca, ne vladajući se po prvim željama u svojem neznanju, nego po svecu koji vas je pozvao i vi budite sveti u svemu življenju, jer je pisano: budite sveti, jer sam ja svet!’ (1. Petrova 1,14-16)...“

Imena u knjizi života. „Jovan u Otkrivenju, prilikom opisivanja novog Jerusalima, kaže: ‘I neće u njega ući ništa pogano, i što čini mrzost i laž, nego samo koji su zapisani u životnoj knjizi Jagnjeta.’ (Otkrivenje 21,27) Ti možeš da pitaš: ‘Da li je moje ime zapisano u njoj?’ Ono će biti zapisano u toj knjizi ukoliko budeš imao karakter koji je neporočan i svet kao i Hristov karakter. Sama vera u istinu neće nas spasti. Mi moramo biti kao Hristos ukoliko želimo da ga jednoga dana vidimo kao što jeste.“

„‘I svaki koji ovaj nad ima u njega čisti se kao i on što je čist.’ Svaka nada mimo i odvojena od neporočnosti i pravednosti predstavlja Sotoninu zamku, lukavstvo, i smrtonosnu obmanu. Isus je došao u naš svet i milostivo stoji pozivajući nas da dođemo k Njemu i da se naučimo od Njega, da verujemo u Njega; i kada dođemo, On u nas usađuje svoj život i svoj karakter. Naše

prilaženje Hristu je vera; proces usađivanja je posinjenje, usvajanje; i tim dvostrukim delom mi postajemo sinovi Božji i sunaslednici Hristovi, učesnici u božanskoj prirodi, pošto smo izbegli pokvarenost koju je u svet donela požuda.“

Nakalemljeni na Hrista. „Ovaj proces kalemljenja na Hrista odvaja nas od sveta. Više nećemo voleti društvo pokvarenih, zagađenih i koji zagađuju. Bićemo zaista mrtvi grehu, ali živi Bogu u Hristu Isusu, Gospodu našem. I tada ćemo donositi bogate grozdove roda. Vrline Duha će se rađati u ljubavi, radosti, miru, trpljenju, ljubaznosti, dobroti. Mi ćemo imati druge naklonosti, nove prohteve, nove ukuse. Sve staro će tada proći i gle, sve će postati novo.“

Izbor između života i smrti. „Pitam te sada, brate K, hoćeš li služiti Bogu iz celoga srca, držati sve Njegove zapovesti, ili ćeš služiti Sotoni? Hoćeš li se, bez obzira na posledice, staviti na Hristovu stranu? Bog te neće silom terati da mu služiš. To je pitanje života ili smrti za tebe. Ukoliko dođeš Isusu, priznajući svoje grehe kao ponizni pokajnik, On će ti oprostiti grehe i očititi te od svake nepravde. Ti se ne možeš odvratiti od greha sve dok ne zamrziš greh i zavoliš neporočnost i istinu i pravednost. Ja te pozivam sada da dođeš kao malo dete, skrušena srca pred Boga i Isus će ti oprostiti tvoje prestupe.“

Društvo bezbožnih. „Nadam se da Eni više neće imati na tebe takav uticaj kakav je ranije imala. Ukoliko to bude slučaj, to će značiti propast, večnu propast za vas oboje. Ti uživaš mnogo, suviše mnogo saosećanja, dok je tvojoj ženi učinjena nepravda, ona je razočarana, lišena poštovanja koje joj pripada, tvoja deca su lišena sigurnosti koji ti treba da im daš, a daješ je drugima.

Ti treba da obaviš posao i to bez odlaganja ili će plata za greh pasti tebi u deo.“

„Odvoj se od društva bezbožnih; posveti svaki trenutak svoga vremena traženju Gospoda dok se još može naći. Ti ne možeš živeti dvostrukim životom, jednim za Boga, a drugim za đavola. Koliko ćeš još uživati u grehu koji je tako odvratn Bogu? Svaki dobar uticaj Božjega Duha je izbrisan iz tvoje duše. Promeni se sada! Pozivam te da ne očajavaš, već da se obratiš milosrdnom Spasitelju koji oprašta grehe. Pokidaj veze; odvoj se od njih!“

„Ti drhtiš i plašiš se da to učiniš, jer ti je neugodna misao da sebe razobličiš. Ali, neće dugo potrajati i ti ćeš morati da budeš razobličen, koliko god se trudio da prikriješ svoj pravi položaj. Bog nam je pokazao stanje tako da te mogu ohrabriti da preduzmeš još jedan pokušaj za svoju dušu. Ti moraš da izabereš između sebičnosti i greha s jedne strane, i Hrista, Njegove neporočnosti i pravednosti, sa druge strane. Ako budeš Bogu predao svoje srce i telo i svoju dušu, nećeš više biti sluga greha. O, nikako ne mogu podneti pomisao da neko ko je dobio toliko svetlosti ostane sluga greha i Sotone.“

Potpuna promena. „Za tebe nema nade osim da dođe do potpune promene tvoga karaktera. Tada bi pokušao da proslaviš Hrista i da budeš sličan Hristu. Njegov zakon bi postao pravilo tvoga života. Požuri se zato da uputiš svoje stope na put svetosti. Spasi svoju dušu time što ćeš se baciti u podnožje krsta. Dođi onda Isusu i budi srećan, nađi se na Nebu. Propovedanje nije sve što je tebi potrebno, već je neophodno da te neko ukori za greh kao što je Natan ukorio Davida. ‘Ti si taj čovek!’ Ti moraš

steći pobožnost, čisto srce, savršen život ili umreti u svojim grešima i propasti s bezbožnicima.“

„Neka Gospod osvedoči tvoju dušu, to je moja molitva.“ (Letter 1e, 1890)

Poruka ljubavnici. „Želim da ti napišem nekoliko reči. Pre nekoliko godina bilo mi je prikazano tvoje ponašanje u vezi s porodicom Ajre K, ali to su skrivena poglavlja u iskustvu vas oboje, o kojima su nagađali samo neki koji su vas povezali vezama nesvetog zajedništva. Čula sam da ste se ti i tvoj brat obratili; ukoliko je taj izveštaj tačan, ti ćeš svakako doneti rodove pokajanja. ‘Ko sakriva svoje grehe, neće biti srećan!’ „

„Ti si imala snažan uticaj na Ajru K. Tvoja veza s njime je bila takvog karaktera da ti vrlo dobro znaš da nećeš videti carstva nebeskoga ukoliko se ne pokaješ i ne priznaš svoj greh. Zar ćeš tako jeftino prodati svoju dušu? Zar je moguće da je greh u tvojim očima izgubio svoju odvratnost? Ja nemam ni najmanjeg poverenja u onoga kojega sam dugo vremena zvala brat K.“

Njegovo ponašanje mi je bilo prikazano jasnim, određenim potezima. Niko drugi ne zna ono što ja znam o jadnoj prošlosti. Nikada nisam mislila da bi bilo ko i trebao o tome nešto znati, ali kraj života Ajre K. nije daleko, treba li on da pođe u večnost nepriznatih greha, nepokajan? Šta ćeš i ti kazati kada budeš stajala pred Božjim sudom?“

„Da li ti greh izgleda grešan? On je tako dugo sledio pobude svoga pokvarenoga srca da mu greh uopšte ne izgleda izrazito grešan. Sada, kada su vaše misli bile pokrenute da ozbiljno

razmislite o spasenju svoje duše, nadam se da ćeš uvideti koliko je greh odvratn, nadam se da ćeš sada priznati svoje grehe pre nego što bude zauvek prekasno. Ukoliko Ajra K. umre onakav kakav je sada, okovan bezakonjem, sa čime ćete vi morati da se sretnete na sudu? Vaše ponašanje je u ovome bilo žalosno i tužno. Zar misliš da Bog nije video sve to?...“

„Božje oči su na tebi. On je žigosao tvoje prevarno ponašanje. Ti si odvratila ljubav Ajre K. od njegove napaćene žene. Ti si imala uticaj na Ajru K. i on se nije usuđivao da mu se suprotstavi, nije se usuđivao da te oneraspoloži... Ti si, kao i veliki varalica, oblikovala laži, i uticala si na um koji se već srozao, izopačio i pao pod uticajem svoga greha i učinila si da sve gleda u potpuno iskrivljenom svetlu.“

„A sada, ako je Bog dirnuo tvoje srce, kao što se ja iskreno nadam, ti ćeš se poniziti u srcu, pašćeš na Stenu i razbićeš se. Ti ćeš priznati svoje grehe, zauvek ih odbaciti i započeti novi život. Tebi će se onda vratiti u sećanje neke činjenice o tome kako si svojim ponašanjem uticala na život izmučenog i opterećenog Božjeg deteta – sestre K. Ima i ona svojih mana, ali nije odbacila ni prezrela ukor. Ona je uvek bila spremna da se pokori svetlosti i volji Božjoj.“

„Međutim, kada mi je tvoj slučaj bio pokazan i kada su mi bili naglašeni tvoji gresi, ja sam sve zadržala za sebe, nadajući se da će doći vreme kada će tvoj uporni duh biti omekšan. Ja te sada pozivam da tražiš spasenje svojoj duši pre nego zauvek bude prekasno. Greh kritizerstva sestre K. je lak kada se uporedi s tvojim grehom i grehom njenog muža. Vas oboje ste ispleli mrežu oko sebe koja je postala čvrsta kao čelična traka, a ni sudovi Božji neće još dugo biti odlagani ukoliko nastavite da idete

putem kojim ste krenuli.“

Božje strpljenje. „A onda Božji gnev. Bog vodi zapis o gresima naroda i pojedinaca, i kada oni dostignu određenu meru, tada je dosta; tada je dugo Božje strpljenje iscrpljeno, i Njegov gnev neće spavati. Ukoliko bude potrebno, ja ti mogu pokazati ukor upućen Ajri K. Više ga ne mogu nazivati bratom, jer nije ni hrišćanin. Ja sam se trudila da ga sačuvam od dubina očajanja, nadajući se celo vreme da će shvatiti pokvarenost svoga ponašanja, da će se pokajati pre nego što mu zauvek bude oduzet i poslednji zrak Božje milosti.“

„Međutim, bilo mi je pokazano da se on umom i srcem opredelio protiv dobra i da tvoj surovi uticaj prihvata kao istinu. Ti si mu pomogla da se okrene od onih koji su mu bili pravi prijatelji, koji bi mu svojim uticajem pomogli da spase svoju dušu. Sada je vreme za mene da progovorim. Ajra K. ne želi da dođem u njegov dom. On je želi da budem u njegovoj blizini, jer se plaši da će Bog ukoriti njegovo i tvoje pokvareno ponašanje.“

„Ne usuđujem se da sve ovo zadržim od tebe. Nadam se da ćeš sada tražiti Gospoda svim svojim srcem, da bi ga mogla naći. Bolje bi bilo da ideš u poniznosti u toku celog svog preostalog života nego da izgubiš dušu svoju i da postaneš sredstvo da i druge duše budu izgubljene zbog tvog ponašanja. Greh tebi ne izgleda neizmerno grešan, ali Bog kaže: ‘Znam tvoja dela!’ I tako, svaka prevara koju si učinila, svaka lažna reč koju si izgovorila, i svako nesveto delo koje si preduzela, sve je to zabeležio stražar kod kojega se nećeš moći izgovoriti.“

Valtasarova gozba. „One noći kada je priredio svoju svetogrdnu gozbu Valtasar nije mnogo razmišljao o tome da neki glasnik Neba posmatra svaki njegov pokret; ali te noći su događanja u palati dovela brojke njegovih zlih dela do pune mere i Bog više nije mogao da ga štiti niti da ga čuva. Zaštitnička sila nije više mogla da zadržava zlo; morao je da padne, da njegovo carstvo pređe u druge ruke i da njegovo telo padne od ruke ubica.“

Pozivi Božje Reči. „Moje srce je puno žalosti. Pitam se: moramo li te duše pustiti da vaskrsnu u drugom vaskrsenju; pustiti ih da ostanu izvan Božjeg Grada zajedno sa psima i vračarima i preljubnicima i onima ‘koji ljube i čine laž’? Šta bih mogla da vam kažem? Ti imaš snažan, tvrd duh i on će i ostati takav ukoliko ne padneš na Stenu i ne razbiješ se.“

„Gospod je rekao: ‘Tada dođite... pa ćemo se suditi; ako gresi vaši budu kao skerlet, postaće beli kao sneg; ako budu crveni kao crvac, postaće kao vuna!’ (Isaija 1,18) ‘Tražite Gospoda dok se može naći, prizivajte ga dok je blizu. Neka bezbožnik ostavi svoj put i nepravednik misli svoje, i neka se vrati ka Gospodu i smilovaće se na nj, i k Bogu našem, jer prašta mnogo.’ (Isaija 55,6.7) ‘Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprost i očisti nas od svake nepravde. Ako rečemo da ne sagrešismo, gradimo ga lažom, i reč njegova nije u nama.’ (1. Jovanova 1,9.10)“

„Ja te preklinjem, neka delo duboko zaore; neka bude temeljito. Umesto da se baviš svojim takozvanim pritužbama na Ajru K, jadnog, zabludelog, grešnog smrtnika da bi zadobila simpatije; izloži svoje pritužbe Isusu, jer te je On pozvao: ‘Hodite k meni

svi koji ste umorni i natovareni i ja ću vas odmoriti! Uzmite jaram moj na sebe i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu i naći ćete pokoj dušama svojim. Jer je jaram moj blag i breme je moje jako.' (Matej 11,28-30)“ (Letter 23a, 1890)

Još jedna poruka ljubavnici. „Ponovo te pozivam da ne propustiš u ovo vreme krize tvog života da kreneš jednim pravim putem koji ti je preostao. Tvrđava greha je u volji. Stavi svoju volju na Gospodnju stranu problema; nemoj sebe više stavljati u položaj grešnice, bludnice. Možda ne možeš jasno da vidiš kako da stekneš izbavljenje od greha koje si gajila, i stalno jačala. Jedini način je da priznaš svoje grehe, da ih odbaciš, i da veruješ da će ti Isus oprostiti.“

„Tvoje izbavljenje treba da se nađe u Hristu i samo u Njemu. Tvoj temperament i tvoja oholost moraju da umru i da Hristos zaživi u tebi, jer ćeš inače ostati u okovima greha i bezakonja. Moraš poniziti svoje srce pred Bogom, pa će se Isus sažaliti na tebe i spasti te...“

„Ako želiš da budeš hrišćanka, sada je tvoje vreme; sada ti je zlatna prilika. Ti ćeš moći da hodiš neporočno jedino gledajući i posmatrajući, moleći se i verujući u Isusa iz časa u čas. Ti si živela u preljubi tako dugo da ti greh više ne izgleda odvratn. Ti voliš greh. Ako sada želiš da napustiš greh, moraš ga se zauvek odreći. Ako priznaš svoje grehe, On je veran i pravedan da ti oprost i da te očisti od svake nepravde. Ti ne smeš da sakrivaš ili da opravdavaš svoje grehe, već moraš ustati i požuriti se da ih priznaš, da spaseš svoju dušu tražeći oproštenje svojih greha.“

Pokvareni uticaj članova porodice. „O, strašno je biti izgubljen. Tvoje ponašanje je bilo žalosno i mučno. Vreme je kratko. Hoćeš li sada doći? Hoćeš li sesti kod Isusovih nogu, i učiti se od Njega? Ima nade za tebe, ali ti si imala bedne savetnike, i ako voliš Isusa ti ćeš zamrziti svoje pokvareno ponašanje, pa čak i razgovore i društvo svojih rođaka koji su sebe cele, duh, dušu i telo, predali da rade dela Sotonina. On ima vlast nad njihovim zamislima i zlim namerama da se bezakonički ponašaju.“

„Neka Gospod pošalje duboko osvedočenje u tvoju dušu, jer ja nikada nisam želela da javno objavim ono što mi je bilo pokazano; nadam se da ćeš se ponašati tako da mi ne bude neophodno da to učinim.“ (Letter 24a, 1890)

Drugo pismo Ajri K. „Upravo sam primila tvoj odgovor na moje pismo i ne mogu da otpočinem večeras ako ti ne odgovorim i ne kažem ponovo: ‘Pokaj se bez oklevanja za svoje grehe!’ Tvoje ponašanje mi je bilo pokazano; tvoje upravljanje poslovima, tvoje nepromišljeno trošenje novca, tvoje druženje s bezakonima i pokvarenima, a ipak je Gospod voljan da čak i tebi oprost...“

„Da nisi održavao svoju nezakonitu, nesvetu vezu sa gospođicom L, ne bi se tako neprirodno ponašao ni prema svojoj vlastitoj deci. Bio si oštar i nepomirljiv prema svojoj kćerki Lusindi, a celo vreme se nisi odvajao od bludnice, i tvoje druženje s njome bilo je kakvog karaktera da tvoja deca nisu uživala ni delić tvoje ljubavi, ni tvoga saučešća. Međutim, moje pismo ne treba da te osudi, već da te pokrene na pokajanje. Čula sam da je Ana govorila da se obratila. Ovo je jedino vreme kada sam se usudila da pišem tebi ili njoj, znajući da moje pismo neće imati

nikakvog pozitivnog delovanja, jer je zaista čudesna tvrdoća srca vas oboje i tvoja tvrdoglavost da nastaviš ići lošim putem koji si izabrao.“

Isus, jedina nada grešnika. „Sotonina moć da općini usmerena je na tebe. Ali, ti nemoj oklevati; Isus se nalazi s desne strane Boga i milost je još na delu. ‘Tada dođite, veli Gospod, pa ćemo se suditi, ako gresi vaši budu kao skerlet, postaće beli kao sneg; ako budu crveni kao crvac, postaće kao vuna!’ (Isaija 1,18) Da, Isus je jedina nada grešnika. „Oj, žedni koji ste god, hodite na vodu, i koji nemate novaca, hodite, kupujte i jedite; hodite, kupujte bez novaca i bez plate vina i mleka.’ (Isaija 55,1)“

„Zar ne bi mogao da dođeš sada, takav kakav si, i da kažeš: ‘U svojim rukama ništa ne donosim, samo uz krst tvoj prijanjam!’ ‘Zašto trošite novce svoje na ono što nije hrana, i trud svoj na ono što ne siti? Slušajte me, pa ćete jesti što je dobro i duša će se vaša nasladiti pretiline. Prignite uho svoje i hodite k meni; poslušajte i živa će biti duša vaša; i učiniću s vama zavet večan, milosti Davidove istinite.’ (Isaija 55,2.3)...“

Promena srca umesto samoubistva. „Razmisli o ovim rečima: ‘I videh mrtvace male i velike gde stoje pred Bogom i knjige se otvoriše; i druga se knjiga otvori koja je knjiga života; i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u knjigama, po delima svojim’ ‘I ko se ne nađe zapisan u knjizi života bačen bi u jezero ognjeno.’ (Otkrivenje 20,12.15)

„Nemoj, preklinjem te, samo sedeti u beznadežnom očajanju i ništa ne činiti! Nemoj više ni trenutka slušati velikog kušača, jer od toga ne bi imao baš nikakve koristi. Ti ćeš propasti ukoliko

ne dođeš Isusu onakav kakav si, grešan i uprljan, pokvaren i izopačen, jer je Isus i više nego sposoban da spase i najtvrdjeg i najpokvarenijeg i najprljavijeg grešnika.“

„Kažeš da si u iskušenju da prekineš tanku nit svoga života; ali, ako to učiniš, tvoj slučaj je beznadežan, jer ćeš greh ubistva dodati svim svojim drugim gresima. Ali, ako budeš došao upravo takav kakav si, bespomoćan i uprljan grehom i budeš se bacio ničice u podnožje krsta, jadan, bedan, slep i go, postoji Spasitelj koji će te podignuti. Znam da mnogo, mnogo godina nisi bio u skladu s Bogom. Ti si u toku dugog niza godina sledio drugog vođu, koji se zove knez tame; ali, ako budeš odbacio dela tame, ako budeš sada gledao na Isusa, ti ćeš živeti.“

Molitve za grešnike. „Ali, ti moraš gledati sa verom. Godinama nisi ništa znao o istinskom hrišćanskom životu; i dok si tako uzaludno trošio svoje snage i služio Sotoni rukom uzdignutom, Gospod je čuo molitve upućene za tebe, i nije te uzeo u gresima tvojim, što je sasvim lako mogao učiniti da je milost zauvek bila ukinuta. Da, Bog je čuo molitve onih s kojima si odbijao da održavaš vezu, onih koje ljube Boga i drže Njegove zapovesti. Ti si bio potpuno slep, bedno prevaren, obmanut, uhvaćen u sotonsku zamku...“

Još jedna prilika. „I tako je prolazila godina za godinom, a onda ti je Bog preko svoje izabrane sluškinje pružio još jednu priliku. Hoćeš li se pokajati? Hoćeš li priznati svoje grehe i odbaciti ih? Ukoliko se budeš poslužio snagom svoje volje, oslonivši se potpuno na Isusovu silu, i ti ćeš biti pobednik; ali, bez obzira kakve bi mogle biti posledice, ti se moraš odvojiti od onih s kojima su se do sada družio...“

Ne mogu dozvoliti da budeš izgubljen. „Ti si bio potpuno slep za sve uzvišene interese tvoje duše, za sve blagoslovene, slavne privlačnosti nebeskog života u Božjem Gradu. Ti si radio za ono što nije hleb; ti si žrtvovao mir i čast, žrtvovao si društvo Božje dece, pa čak i svoje vlastite dece, da bi bez smetnji mogao da ideš svojim putem. Trudio si se da se upoznaš s tajnama grešnih zadovoljstava i niskih užitaka, ne obraćajući pažnju na Boga i Nebo, a ipak ti Isus nudi ono što ti je najpotrebnije, ono što predstavlja beskrajno veliki dobitak, iako zahteva trud i patnje u toku celog života.“

Nada za onoga čija je savest otvrdnula. „Sada nemaš nikakve nade; živiš bez Boga; a ipak te Isus iz Nazareta ne zaobilazi. Hoćeš li se sada obratiti Bogu i povikati iz slomljenog, pokajnički raspoloženog srca: ‘Isuse iz Nazareta, pomiluj me!’ Ja ovo pitanje postavljam tvojoj savesti. Neka ga Bog nametne tvojoj duši uz pomoć svoje moćne sile. O, kada bi slepi mogao videti ozbiljnost večnog suda i pojačati poziv koji ti upućujem u ovom trenutku! Pišem ti u rano jutro, dok još svi u kući spavaju. Nemoj odlučiti da budeš izgubljen. Ti ne možeš ni shvatiti kako je užasno biti izgubljen. Tvoja savest je otvrdnula u grehu i prestupu i neverovanju; ali ti možeš, ukoliko želiš, pasti na Stenu, na Isusa Hrista, i slomiti se pre nego što bude potpuno kasno, vičući: ‘Isuse iz Nazareta, budi milostiv meni grešnome!’ Ako to budeš učinio, Bog te neće ostaviti da propadneš...“

„Ma kakve predloge da ti Sotona daje da bi tvoju dušu održao u okovima greha i očajanja, ja ti ipak govorim: Obrati se Isusu, Spasitelju koji oprašta grehe, i to bez oklevanja. I neka te Bog koji je moćan da spase, izbavi iz zamke đavolske, to je moja

molitva.“ (Letter 1d, 1890)

21. MEDICINSKI RADNIK

Lakoumna, nemudra pažnja ženama. „Božji anđeli posmatraju razvoj karaktera, oni odmeravaju njegovu moralnu vrednost. Ukoliko svoju pažnju ukazuješ onima kojima to nije potrebno, nanosiš štetu primaocima pažnje i primićeš pre osudu nego nagradu. Imaj na umu kada svoje ništavne razgovore spuštaš na nivo lakoumnosti da ih podstičeš da krenu putem koji vodi u propast. Tvoje nemudre pažnje mogu dovesti do uništenja njihovih duša. Ti snižavaš njihova shvatanja o sadržini hrišćanskog života i karaktera. Ti unosiš zbrku u njihove ideje i ostavljaš utiske koji se nikada neće izbrisati.“

„Šteta koja se time nanosi dušama kojima je potrebno da budu ojačane, oplemenjene, uzdignute često predstavlja greh na smrt. One nisu u stanju da te ljude dovedu u vezu sa svetim položajem koji zauzimaju. I onda počinju smatrati da nijedan propovednik ili službenik crkve nije ništa bolji od njih samih. A gde onda da nađu svoj uzor?“

Božja neporočna merila. „Bog poziva sve one koji tvrde da su hrišćani da uzdignu merila pravednosti i da budu čisti kao On što je čist...“

„Postavlja se pitanje: hoćemo li biti biblijski hrišćani? Hoćemo li zanemariti najjednostavnija uputstva koja su nam data u Reči života i početi da uzdižemo lažna merila i da njima ocenjujemo svoj karakter? Da li smo sigurni ako se tako ponašamo? Kada

podlegneš iskušenjima neprijatelja i činiš upravo suprotno od onoga što nam je Bog rekao da treba da činimo, pa se onda izgovaraš, govoreći da nisi mislio ništa loše, da nisi učinio ništa moralno nedopustivo, kakvo je onda tvoje merilo pobožnosti i svetosti? Hristos nam je dao znake po kojima možemo prepoznati istinske hrišćane; niko ne treba da bude prevaren uobraženim tvrdnjama licemera.“

Nema izgovora za flertovanje. „Nema nikakvog izgovora za upuštanje u zaljubljenički sentimentalizam; nema izgovora za dangubno flertovanje oženjenih ljudi sa mladim devojkama ili oženjenih ljudi s udovicama. Neka se ljudi koji tvrde da su hrišćani drže apostolovog saveta: ‘Ljubazni, molim vas kao došljake i goste, da se čuvate telesnih želja koje vojuju na dušu. Vladajte se dobro među neznabošcima da bi za ono što vas opadaju kao zločince, videći vaša dobra dela hvalili Boga u dan pohođenja.’ (1. Petrova 2,11.12)“

„Hoćeš li, onda, zanemariti najjednostavnija uputstva u Božjoj Reči o tvojim rečima, tvome držanju, i tvom karakteru? Hoćeš li opravdavati nepristojnost, pa čak i raspuštena dela, kao da nisi učinio ništa moralno nedozvoljeno? Hoćeš li sve to prikazivati kao nevažno govoreći da je to bila samo nepromišljenost sa tvoje strane? Zar nije dužnost hrišćanina da razmišlja trezveno? Ako je Isus na prestolu tvoga srca, zar bi onda tvoje misli stalno skretale sa pravoga puta?...“

Primer prepotopnih ljudi. „Mi imamo istoriju prepotopnih stanovnika i stanovnika gradova u ravnici čije se ponašanje spuštalo od lakoumnosti i nepristojnosti do sramotnih greha koji

su učinili da se gnev Božji izlije na njih u delu najstrašnijeg uništenja da bi se Zemlja očistila od prokletstva njihovog otrovnog uticaja. Sklonosti i strasti su nadvladale razum. Njihovo ja je postalo njihov bog, a poznavanje Najvišega je bilo skoro potpuno izbrisano sebičnim popuštanjem pokvarenim strastima.“ (Letter 6a, 1888)

22. UPRAVNIK SANATORIJUMA

(Ovaj rukopoloženi propovednik je bio udovac oko pet godina kada su ova pisma bila napisana. Povremene praznine su prenesene upravo onako kako se pojavljuju u pismima koja se čuvaju u arhivi White Estate)

Jednaka krivica dweju osoba. „U noćnom viđenju videla sam te u društvu nadzornice ustanove. Što se tiče pažnji koje ste jedno drugome ukazivali, mogli biste se smatrati mužem i ženom. Vaše međusobno ponašanje je bilo pogrešno u Božjim očima i moje srce je bilo žalosno zbog tog stanja. Upitala sam: ‘Ko te je tako začarao da više nisi poslušan istini?’ Bog je nezadovoljan. Ti si ožalostio Njegovog Svetog Duha. Sestra N. nikada više neće biti ono što je nekada bila. Vas oboje ste krivi pred Bogom.“ (Letter 30, 1887)

I propovednici su izloženi sumnjama i iskušenjima. „Starešina M. je bio veoma nerazborit u svom ponašanju prema gospođi ili sestri N, i ja sam postupila prema toj prisnosti odlučno i u strahu Božjem, sa velikom odgovornošću. On je izjavio da je bila njegova prednost kao nadzornika da se vozi sa nadzornicom; kazao mi je, prilično ožalošćen, da vernici mnogo

pričaju o tome da on uvek dovozi sestru N. na bogoslužnja; i da je, kada se o tome govorilo na sastanku pod šatorima u Oklendu u prisutnosti od oko dvadesetak osoba, on sebe opravdavao govoreći da su mu već i drugi prigovarali što se vozi sa sestrom N, iako njen muž nije prisutan, ali da on zna da ne čini ništa nemoralno i da je upravo zato i nastavio da se tako ponaša.“

„Ja sam ustala i kazala mu sasvim otvoreno da on nije biblijski hrišćanin; da je Reč Gospodnja sasvim jasna da treba da se čuvamo od svega što makar samo izgleda kao zlo i da ne dozvolimo da se prigovara ili huli na Božje delo zbog nas. Ali, znajući da se mnogo pričalo o njegovom prisnom druženju sa ženom drugog čoveka, on nije pokušao da svojim ponašanjem ukloni svaki povod za prigovor, nego je opravdavao svoje ponašanje. Da je video nekog drugog čoveka kako sebi uzima istu slobodu s njegovom ženom dok je još bila živa, svakako da bi se osetio povređen. Da je video bilo kojeg čoveka koji radi u ovoj ustanovi, mladoga ili staroga, da se ponaša tako prisno prema udatoj ženi ili mladoj devojci, odmah bi video zlo i bez oklevanja bi prekratio takvo ponašanje služeći se prilično ostrim rečima.“

„Izjavio je da bi se zaista tako ponašao, ali da je smatrao da je on kao propovednik iznad svih sumnji i iznad svakog iskušenja i da zato može činiti i ono što bi kod drugoga proglasio grehom. Priznao je da je pogrešno rezonovao, ali je ipak, svaki put kada bi se govorilo o tom problemu, iznosio iste izgovore.“ (Letter 10, 1888)

Bez priznanja. Bez obraćenja. „Dragi brate C, ti ćeš možda kazati: da li ti je Bog zaista pokazao poseban slučaj starešine M.

i sestre N?“

„Imam ovde svoj dnevnik, koji sam pisala u toku svog poslednjeg putovanja kroz Dansku, Norvešku i Švedsku i mogu da ti pročitam neke navode iz njega. U noćnom viđenju prolazila sam kroz prostorije ustanove i videla stvarne prizore koji su se događali tamo, prizore prisnosti muškaraca sa ženama i žena sa muškarcima. Moja duša je bila duboko ožalošćena, ustala sam i opisala sve te prizore u jedan sat posle pola noći...“

„Bilo mi je pokazano da je u određeno vreme, kada je Gospodnji Duh delovao na one koji su povezani s tom ustanovom, došlo do izvesnih priznanja. Izgledalo mi je kao da su svi bili okupljeni na bogoslužnju. Starešina M. je stajao i Božji Duh je snažno delovao na njegovo srce da prizna svoj put iz tame prema videlu. Međutim, on je govorio uopštenim rečima. Ni na koji način nije očistio svoju dušu od mrlje zla u vezi sa sestrom N. Drhtao je neko vreme pod uticajem Božjega Duha, ali je ipak odbio da ponizi svoju dušu pred Bogom uzdižući krst.“

Skretanje s puta pod vođstvom Sotone. „Od tog vremena on je počeo da hodi u tami, suprotno videlu i istini. On svojim uticajem oblikuje sestru N. U jednom trenutku, ona je osetila da nikada neće biti slobodna ukoliko ne učini ponizno priznanje. Međutim, starešina M. je oblikovao stvari tako da ugodu sebi. On je mogao učiniti ono što je pravo; mogao je izaći iz tame na videlo; mogao se približiti Bogu, i Gospod bi mu oprostio grehe i podigao bi zastavu nasuprot njegovim neprijateljima. Međutim, on se zaista okrenuo od videla i uveravanja Božjega Duha, kao što je učinila skupština Jevreja u Nazaretu, kada se Hristos predstavio kao Pomazanik... Zaista je opasno u okolnostima

koje su slične ovima da čovek otvori svoje srce neverstvu i da tako navede Božjega Duha da se udalji...“

„Sotona se neprestano trudi da navede ljude da odbace videlo. Dovoljan je jedan korak u stranu sa pravog puta da čovek stupi na pogrešan put na kojemu ga Sotona počinje voditi.“ (Letter 33,1888)

Izlečenje od rane greha. „Dragi brate M, moja duša je veoma opterećena zbog tebe, ali u isto vreme prožima me duboko poverenje u Boga da će te on ovom prilikom navesti da uvidiš svoje pogreške i zablude. Veoma bih želela da ti, sebe radi i Hrista radi, poniziš svoje srce i da priznaš svoj greh, tako da se teret skinu sa tvoje duše, da se molitve tvoje braće sjedine s tvojim molitvama tako da budeš izlečen od rana koje ti je naneo greh.“

„Moj brate, ti si odlutao od videla i našao si se u tamnome mestu. Kada sam se trudila oko tebe tako ozbiljno, kada sam u agoniji očajanja zbog tebe u.... o, zašto se nisi sažalio na mene i na samoga sebe? Zašto nisi skinuo taj teret sa moje duše koji ju je skoro skršio i priznao svoj greh? Zašto nisi razmišljao o Isusu koji je tvojim gresima ponovo bio proboden i bio izložen javnoj sramoti? Zašto si se odrekao Hrista? O, moj brate, moja duša duboko saoseća s tobom. Ja sam ti prikazala videlo u kojemu je tvoj slučaj bio meni otkriven i svakako da ne preterujem kada kažem da je moja duša bila mučena brigama. Kako si ti mogao da se tako ponašaš, kao da te sve to uopšte ne tiče?“

Potreba za istinskim pokajanjem. „Zašto sebe opravdavaš po svakom pitanju i dozvoljavaš da taj teret sve teže i teže pritiska

tvoju dušu, a mene izlaže tako teškim naporima? Zašto pokazuješ to hladno, ledeno oklevanje da priznaš svoje greške? Da li su visoka merila Božjeg svetog zakona suviše oštra? Da li te samoodricanje, uzvišena neporočnost misli koja se zahteva, suviše ograničava, da li je suviše neugodna da bi se mogla izdržati? Nijedan od zahteva koji su ti upućeni neće ograničiti tvoju sreću ukoliko ga poslušаш. Znam da patiš. Znam da nisi srećan, pa i ja patim zajedno s tobom, jer si i ti jedan od udova Hristovog tela.“

„Ti si uživao Hristovu ljubav, Hristov mir, u velikoj meri. A sada najstrašnije sumnje i kolebanja muče tvoju dušu. Zašto se ne pokoriš Bogu? Zašto svoju dušu okružuješ barijerama koje ne dozvoljavaju da videlo prodre u nju? Hoće li moj brat uvideti i ceniti vrednost svoje duše i Hristovog dela, tako da dar večnog života može biti stavljen njemu na dohvat ruke? Velika sila se krije u pomirenju. Tvoj um je u nevolji, i cela tvoja duša oseća očajničku potrebu za lekarom.“

„Ne mogu da se prestanem truditi oko tebe. Moram da te vidim na mestu na kojemu Bog želi da te vidi, ispunjenog kajanjem i žalošću, posle kojih dolazi slatka svest o oproštenju i čista, sveta radost. Isusu je žao tebe; On želi da te spase. On ne želi da propadneš, već da imaš večni život.“

Božji zakon jedino merilo pravednosti. „Bog se nije udaljio od tebe, već su tvoji gresi i tvoja bezakonja odvojila tvoju dušu od Boga. Ti si bolestan od greha i tebi je neophodan lekar. Pogledaj se u ogledalu Božjeg svetog zakona, koji je jedino merilo pravednosti. To je mehanizam za otkrivanje greha. Hoćeš li videti svoje grehe u svetlosti zakona? Hoćeš li imati vere u Isusa kao Spasitelja koji oprašta grehe? Carski zakon je pred tobom,

i ti moraš zadovoljiti njegove zahteve. To je jedino merilo pravednosti, njime se meri tvoj život i tvoj karakter. Meni je žao što sam prisiljena da kažem da si ti prestupnik zakona. Praktična vera u Hrista je jedino sredstvo kojim se možeš spasti; i samo te dragocena krv Isusa Hrista može očistiti od svake mrlje i prljavštine greha.“

Živi prikaz preljube. „Dok sam boravila u Evropi događaji koji se zbili u.... bili su mi otkriveni. Jedan glas mi je rekao: ‘Pođi za mnom i ja ću ti pokazati grehe koje čine ljudi koji se nalaze na odgovornim položajima!’ Prošla sam kroz prostorije i videla sam tebe, stražara na zidovima Siona, u veoma prisnom položaju sa ženom drugog čoveka, kako izdaješ sveto poverenje, kako iznova razapinješ svoga Gospoda. Da li si razmišljao da postoji Stražar, Svetac, koji je svedok tvoga zlog ponašanja, koji je video tvoje ponašanje i slušao tvoje reči, zabeležene i u knjigama Neba?“

„Ona ti je sedela na krilu, ti si je ljubio i ona je ljubila tebe. I drugi prizori nežnosti, senzualnih pogleda i ponašanja, bili su mi pokazani, izazivajući užas u mojoj duši. Tvoja ruka je grlila njen struk, a izražena nežnost je imala očaravajući uticaj. A onda je zavesa bila podignuta i meni si bio pokazan ti u postelji sa sestrom N. Moj vodič je rekao: ‘Bezakonje, preljuba!’...“

Neosetljiv kao kamen. „Kada sam pokušala da ti pokažem otežavajući karakter koji u Božjim očima ima greh stražara na zidovima Siona, nisi mi se činio kao čovek koji shvata ili oseća svoj greh, već si izgledao neosetljiv kao kamen. Znam da pokušavaš da prikriješ svoje puteve od Gospoda. Tada ti ih nisam iznela onako kako to sada činim, svojim perom. I ja ne želim da

o njima saznaju drugi, jer se još nadam da ćeš uvideti i osetiti zlo i priznati svoj greh Bogu i tvojoj braći i da ćeš se očistiti, tako da se ta smrdljiva mrlja ukloni s tvoje duše krvlju Isusa Hrista koja čisti grehe. Ti nisi priznao svoja zlodela. Ti si učinio veliko bezakonje; učinio si preljubu, prekršio sedmu zapovest.“

„Sve ovo vreme nosila sam na svojoj duši to teško breme. Kada smo održavali sastanke u ti si tačno znao šta treba da priznaš. Ti si znao da ti opomene dolaze od Boga, znao si da su poruke koje sam ti slala iz Evrope istinite. I kada sam nosila odgovornost sve dok se moja duša nije skoro skršila pod njom, ti si razbudio saučešće tvojih prijatelja ostavljajući utisak na njih da nisam pravična, već pristrasna, i vrlo oštra; da ti patiš zbog optužbi koje vrlo teško podnosiš; da su svedočanstva koje sam ti uputila samo moji sudovi, moje reči, da sam ti nanela nepravdu; ili da su mi bili upućeni pogrešni izveštaji. Ali, moj brate, ništa nije moglo biti pogrešnije od toga...”

Sumnje u vezi sa Sotoninim zamkama. „Pokazala sam ti da će tvoj položaj propovednika evanđelja učiniti da tvoje ponašanje nanese sramotu Božjem delu, da se pretvori u skandal, da su tvoja dela miris smrti na smrt, a ne na život. Ako zastavnik padne, ko će se boriti? Kada krst obaraju oni koji bi trebalo da ga uzdignu, kome ćeš verovati? Šta bi moglo biti užasnije nego kada propovednik Isusa Hrista postane prekršilac zapovesti?

Vidim samo jedan način za tebe da se izvučeš – smesta raščisti sa sotonskim iskušenjima i trči kao videlu! Čak i propovednici koji tvrde da veruju u istinu predstavljali bi samo slepe vođe ukoliko istina nije ukorenjena u njihovom srcu i ukoliko nije došlo do njihovog temeljitog prelaska iz tame u videlo. Oni bi bili samo oblaci bez vode. I zato te pozivam, ako ti je stalo do tvojega večnog dobra, da je neophodno da istina sedne na presto

tvojega srca, jer će tek tada njena načela posvetiti tvoj karakter...“

„Ti si raspravljao o problemima onako kako ih ti sagledavaš, govorio si da poruke sestre Vajt ne potiču sve od Gospoda, već da jedan njihov deo izražava samo njeno lično mišljenje, njene sudove, i da zato nije ništa bolji od sudova i mišljenja bilo koga drugoga. To su samo neke sotonske kuke na koje treba da obesiš svoje sumnje da bi prevario svoju dušu i duše drugih koji bi se usudili da povuku graničnu liniju o tim pitanjima i da kažu: ovaj deo kojim sam zadovoljan dolazi od Boga, ali ovaj deo koji razotkriva i osuđuje moje ponašanje dolazi samo od sestre Vajt i nema na sebi sveti pečat. Ti si na taj način stvarno odbacio sveukupnu vest, koju Bog u svojoj nežnoj ljubavi, punoj sažaljenja, upućuje tebi da bi te spasio od moralne propasti.“

Istina koja osuđuje. „Bog ti objavljuje svoju volju i svoje puteve koji su u izrazitoj suprotnosti sa tvojim putevima upravo na onaj način na koji to tvoji putevi i zahtevaju, i si tako stavljen na probu hoćeš li prihvatiti ukor, hoćeš li pasti na Stenu i razbiti se ili ćeš postati uznemiren zbog jasnih izjava koje su se toliko približile tvojoj duši zato što je ukor istinit i osuđuje te, da se u tebi razbukti neprijateljstvo prema meni! (Jevrejima 4,12) Iza mene stoji Neko, sam Gospod, koji me je pokrenuo da ti uputim ove poruke, koje ti sada odbacuješ, ne slušaš, ne poštuješ. Kušajući Boga ti si obeshrabrio samoga sebe, tako da su zbunjenost i slepilo uma nastupili kao posledice. Srdita odlučnost se javila u tvom srcu u duhu prkosa da se suprotstaviš svemu...“

„Ti moraš da obaviš delo za svoju dušu, koje niko drugi ne može obaviti umesto tebe. Tvoj put zabluda i zlodela bio je sredstvo

da se i mnogi drugi upute u istom smeru. Ti nikada nisi bio sam. Ista ruka koja je napisala slova na zidu Valtasarove palate zapisala je i u nebeskim knjigama dela i reči koje su učinile da se Hristos postidi tebe. Ti nisi gajio uslužnost punu poštovanja prema onima koje si morao sretati s poštovanjem i prema onima o čijim potrebama si se morao starati. Ta nesveta ponašanja su te onesposobila da obavljaš Gospodnje delo, ali si ti svojim nesvetim rukama uzimao Bibliju i vodio bogoslužjenje i kao Božji predstavnik bio prvi da propovedaš narodu. Gde ti je bila savest? Gde ti je bila poniznost? Gde ti je bio strah Božji? Gde je nestalo tvoje verno nastojanje da svoju zdravstvenu ustanovu podigneš na najviši nivo?“ (Letter 16, 1888)

Gospod živi. „Održali smo zatvoreni sastanak na kojemu su starešina M. i brat i sestra N. ponizno priznali svoje greške...“

„Da, Gospod zaista živi! Vodila sam tešku bitku i postigla nekoliko dragocenih pobeda. Starešina M. je odeven i pri zdravoj pameti, ponizan, nežan, i slomljena srca pred Gospodom. Ponizan kao dete. Ne vidim nekog drugog načina, nego da nastavim davati jasno svedočanstvo u ljubavi, u strpljenju.“ (Letter 27, 1888)

23. NAVODNI UPRAVNIK SANATORIJUMA

Odvajanje od porodice nije mudar korak. „Brate O, nešto moram da ti kažem, jer je tvoje ponašanje dostojno prigovora. Ti znaš kakvo je bilo ponašanje starešine M. i drugih povezanih s ovom zdravstvenom ustanovom, i kako je bilo teško ukloniti

utisak koji je jednom bio ostavljen. Ti znaš proteklu istoriju i poniženje i sramotu koja još pritiska ustanovu, a ni ljudi u St. Heleni nisu u neznanju što se tiče velikog prokletstva koje je prati kao posledica nemoralnog ponašanja nekih koji su bili povezani s njome.“

„Nikako ne mogu da zamislim da bi bilo mudro kada bi ti delovao na mestu upravnika ove zdravstvene ustanove, jer ti nisi mudar čovek. Ti si ovde daleko od svoje žene i porodice iako bi trebalo da budeš s njima; ali, ako bi i bilo razloga da opravdaju to odvajanje, onda bi tvoje ponašanje trebalo da bude potpuno drukčije nego što je sada. Kada bi tvoje srce bilo izloženo posvećujućem uticaju Hristove blagodati, ti bi pazio na svoje ponašanje i uzdržavao bi se od svakog oblika zla.“

„Tvoje ponašanje je bilo takvo da je mnogim dušama otvaralo vrata iskušenja i mnogi će i biti izgubljeni zbog njega. Ti se možeš reformisati, ti možeš uvideti svoje pogreške, ali ti nikada nećeš biti u stanju da ukloniš utisak koji si ostavio.“

Ukor zbog prisnosti sa suprotnim polom. „Brate O, tebe svi posmatraju kritičkim očima. Tvoje pažnje prema mladim damama nisu dobrodošle. Ti se ponašaš neumesno kada daješ toliko pažnje P. porodici. Gospođa P. je obavila svoj posao uništavajući jednog dobrog čoveka. Taj problem mi je bio prikazan jasno kao otvorena knjiga. U toku noćnog viđenja bilo mi je rečeno da ti nisi osposobljen da ti se poveri neka velika, pa čak ni neka ograničena odgovornost sve dok se ne pokaješ i postaneš reformisani čovek. Bog ne može da bude s tobom sve dok ideš tim putem. Moj vodič mi je rekao da te sledim, i meni je bilo pokazana tvoja dečaćka prisnost s devojkama i tvoja posebna

simpatija prema gospođi P. i njenim kćerkama. Ta majka provodi u postelji veliki deo svoga vremena koje bi trebalo da troši na neko korisno zaposlenje i na staranje o svojoj porodici.“

„Tvoja prisnost s majkom i kćerkama bila mi je pokazana. Tvoje pažnje i tvoji darovi govore mnogo glasnije i od tvojih laskavih reči. Ti si izazvao Božje nezadovoljstvo i Nebo te gleda prekorno... Kada bi imao novo srce, tvoje pobude, dela i način ponašanja bili bi takvi da bi i vernicima i nevernici mogli da posluže kao primer karaktera sličnog Hristovom. Ja sam videla tvoj karakter onako kako ga Bog gleda i sada ti ga prikazujem. Bilo bi bolje, mnogo bolje, da si raskinuo svoje veze sa zdravstvenom ustanovom još pre nekoliko meseci.“

„Ta sloboda i galantnost prema mladim damama nisu neki izraz nežne, hristolike simpatije... Ukoliko ti na sve ovo gledaš kao sitnice nedostojne spominjanja, onda ćeš ih ponavljati. Ispitaj svoj protekli život, i pokušaj da razviješ svoj moralni ukus čišćenjem hrama svoje duše. Odbaci svoje izgovore, jer i tako nemaš nijednoga. Tvojim idejama je neophodna moralna obnova i tek tada ćeš na sve gledati drugim očima. Da obavljaju ovo delo Bog poziva ljude koji su čistoga srca i neuprljanih misli, koji gledaju samo Njegovu slavu...“

Religija nije samo neki plašt. „Bog gleda na srce, na dela, i na namere uma. Trebalo bi da na savesti bude napisano kao gvozdenom pisaljkom na steni da čovek koji očekuje istinski uspeh kršeći večna načela pravednosti koja su napisana u nebeskim knjigama, nije samo lud već i pokvaren. Zar čovek može da zaboravi: ‘Ti me Bože vidiš!’ Hoćeš li se, moj brate, odvratiti od idola? Tvoj moralni smisao je pomračen. Moli se Bogu da ti u

sećanje vrati sve činjenice tako da sve možeš da vidiš u njegovom pravom značenju. Nemoj Hristovu religiju nositi kao neki plašt, već se obuci u Gospoda Isusa Hrista.“

Proba pravog hrišćanstva. „Razgovori čoveka koji tvrdi da veruje u istinu za ovo vreme treba da budu o Nebu, nikako obični, zemaljski, jeftini, senzualni. Sveta pravila se moraju prihvatiti, jer će inače taj čovek hoditi suprotno Hristu, varajući svet, izdajući istinu. Zašto, o, zašto se takozvani hrišćani zadržavaju na tako niskom nivou iako imaju tako neporočno i savršeno evanđelje?“

„Straži nad svojom religijom s ljubomornom brigom, i neka Božja Reč obilno prebiva u tebi. Neka se stalno postavlja pitanje: Da li sam zaista hrišćanin? Volim li svoje bližnje kao sebe samoga? Poštujem li zlatno pravilo da drugima činim samo ono što bih želeo da oni meni čine? Mogu li biti hrišćanin i prljati i zagađivati svoju dušu grešnim, pokvarenim zamislima? Upravo je greh raspeo Otkupitelja sveta. Naizgled poštenu ljude čine čudna dela, potpuno suprotna Božjim rečima. Njihova pravednost je pretvaranje pred Onim koji ispituje srca. Mi ne smemo proučavati i planirati kako da zadovoljimo svoje interese, već kako da sačuvamo neporočnost svoje duše da bismo pružili dobar primer mladima i svima drugima s kojima se družimo.“
(Letter 5, 1890)

24. DOKTOR MEDICINE

Pogrešne ideje o bračnom odnosu. „Doktore K, tvoj um nije bio na zdrav način uvežbavan otkako si došao u ovu zdravstvenu

ustanovu. Tvoje zamisli o bračnom odnosu su pogrešne. Ništa osim kršenja pravila o bračnoj postelji ne može raskinuti ili poništiti bračni zavet. Mi živimo u opasnom vremenu, kada nema sigurnosti ni u šta, osim u čvrstu, nepokolebljivu veru u Isusa Hrista. Nema srca koje ne bi moglo da bude odvrraćeno od Boga sotonskim prevarama, ukoliko ne bude pazilo i stražilo uz molitvu.“

„Tvoje zdravlje bi bilo u daleko boljem stanju da je tvoj um smiren i spokojan; ali, on je postao zbunjen i neuravnotežen, i ti si pogrešno umovao o pitanju razvoda braka. Tvoji pogledi se ne mogu podupreti na temelju razloga od kojih polaziš. Ljudi nemaju prava da sebi stvaraju zakonska pravila da bi izbegli Božji zakon, i da bi ugodili svojim sklonostima. Oni se moraju vratiti velikom Božjem moralnom merilu pravednosti.“

„Ukoliko je žena nevernik i još protivnik, muž ne može, na temelju Božjeg zakona, da se rastane od nje samo iz tog razloga. Da bi bio u skladu s Gospodnjim zakonom, on mora da ostane s njom, ukoliko ona sama ne odluči da ga napusti. On može da trpi protivljenje i da bude ugnjetavan i uznemiravan na mnogo načina; i on će naći svoju utehu i svoju snagu i svoju podršku u Gospodu, koji je u stanju da udeli svoju blagodat za svaku priliku. On treba da bude čovek čistoga uma, odlučnih, čvrstih načela, i Bog će mu dati mudrosti u vezi sa smerom kojim treba da pođe. Nagoni neće upravljati njegovim razumom, ali će razum držati uzde vlasti čvrstom rukom, tako da požuda dobije u uzde i brnjicu.“

Brak isto tako čvrst kao i subota. „Ljudi koji se nalaze na odgovornim dužnostima, kao što su oni u ovoj zdravstvenoj

ustanovi, postali su poseban cilj Sotoninih napada. Oni se moraju nalaziti u društvu ljudi i žena. Neke od njih imaju prostačku, strastvenu, senzualnu prirodu i kada se nađu u iskušenju učiniće sve što mogu, ne obazirući se na Boga, ne obazirući se na posledice. One će srušiti barijere bračnog odnosa da bi mogle uspostaviti nove veze.“

„Bog je dao samo jedan jedini razlog zašto bi žena mogla da napusti svoga muža ili da muž napusti svoju ženu, a to je preljuba. Razmotrimo taj razlog uz molitvu. Brak je još od stvaranja ustanovljen kao božanska ustanova. Bračna ustanova je osnovana u Edemu. I subota iz četvrte zapovesti je osnovana u Edemu, kada su bili položeni temelji svetu, kada su zajedno pevale sve zvezde jutarnje, i kada su svi sinovi Božji radosno klicali. I zato neka ta božanska ustanova braka stoji pred vama isto tako tvrdo kao i subota iz četvrte zapovesti.“

„Mi se pitamo: šta bi se moglo kazati ili učiniti da se zaustavi moralno opadanje koje se sve više ukorenjuje u ovoj zdravstvenoj ustanovi? Neka Bog oprost onima koji imaju dugogodišnje iskustvo u radu i delu Božjem, i koji u praksi dozvoljavaju stanje koje će dovesti u opasnost vrlinu i čednost i samopoštovanje devojaka i žena. Moram ti kazati ono što znam na temelju videla koje je Gospod bio voljan da mi udeli.

Pokazano mi je da ljudi i žene koji uživaju u Hristovoj religiji neće biti ni bojažljivi, ni nemirni, ni nezadovoljni, ni kolebljivi; mir Hristov u srcu daće čvrstinu karakteru.“

Svetost bračnog zaveta. „Bila sam u toku noći u snu dovedena u vezu sa zdravstvenom ustanovom. Bila sam žalosna kada sam te videla nesrećnog i vrlo obeshrabrenog... Ali, dok sam bila

nesrećna zbog tog otkrivenja koje sam dobila, Neko je počeo razgovarati s tobom, doktore K. Njegove reči su te ukoravale, ali uz mnogo nežnog saučešća. Ne mogu da napišem tačne reči koje ti je uputio. Potrudću se da na najbolji način prenesem njihovo osnovno značenje. On je rekao:

„Ti si upao u malodušnost, ali se pri tome ne ponašаш mudro, pa ćeš postati slab i neuspešan. To će tvojim neprijateljima dati prednost pred tobom. Bog želi da uzrasteš i mu se približiš, da podsećaš na lik i karakter Isusa Hrista. Tvoje srce je sedište mnogih neobuzdanih osećanja, i ti se ne trudiš svim srcem da ih savladaš. Ti nisi uložio celo svoje srce i celokupnu volju u delo čišćenja hrama svoje duše. Tvoj um je nemudro obuzet pitanjem razvoda od tvoje žene. Bog te u tome ne vodi. Ti nisi zadržao to pitanje u okviru svoga uma, već svoje ideje i planove otkrivaš drugima i čineći tako pružaš priliku Sotoni da utiče na um drugih preko tvojih predloga.“

„Pitanje bračnog zaveta u tvom umu nije tako sveto i uzvišeno kao što bi trebalo da bude, i ti ćeš sigurno doći u opasnost da pođeš pogrešnim putem i da i druge duše dovedeš u opasnost svojim sugestijama. Dok je uznemiren zbog ovog pitanja, tvoj um ne može biti spreman da obavlja najbolji posao i ti nećeš biti u stanju da iskreno tražiš Gospodnje blagoslove sve dok ne dosegneš viši nivo. Ti si naneo stvarnu štetu srcima i umu svojih bližnjih. Brzo zatvori vrata svoga srca koja su bila otvorena neprijatelju. Otvori ih ponovo i pozovi Isusa da uđe. Imaćeš tada nekoga koji će ti poslužiti kao protivteža tvojoj ponešto nesređenoj prirodi, tako da ćeš moći uneti celo svoje biće u svoj posao, shvativši njegovu važnost. Iskoristi svaku mogućnost da kreneš prema gore, da širiš pozitivan, zdrav uticaj. Nemoj gubiti ni časa da to postigneš. Ukoliko želiš da budeš slobodan i srećan

čovjek, moraš se odupreti neprijatelju.“

Usmeri misli uzvišenijim kanalima. „Doktore K, tvoj um nije u zdravom stanju. Ti usmeravaš svoje misli na ono što ti ne može doneti ni fizičko ni mentalno zdravlje. Kod tebe mora doći do promene srca; i tada će tvoje misli poteći uzvišenijim, neporočnijim kanalima. Ti uživaš u društvu žena i devojaka. To ti je skoro postalo zamka. U ovakvoj ustanovi misli lekara se moraju neprestano uzdizati Bogu, tražeći od Njega snagu i mudrost. Postoji stalna opasnost da misli krenu nižim kanalima. Ukoliko ti Gospod ne postane središte privlačnosti, ukoliko ti On ne postane posebna odbrana od iskušenja neprijatelja, Sotona će steći vlast nad tvojim umom i odvojiće te od Boga.“

Neophodnost religije srca. „Drugom prilikom, u jednom snu, ti si mi bio prikazan. Glava ti je bila spuštena na sto. Izgledao si skoro besvestan. Reči su ti bile upućene s čvrstim, odlučnim naglaskom: ‘Pusti to iz svoje ruke! Ne treba da to uzimaš; tvoj život ne pripada tebi, tvoje medicinsko znanje ti ne može doneti mir i odmor. Tebi je neophodna religija srca, srce koje je očišćeno, oplemenjeno i uzdignuto iznad običnih stvari, srce koje se uhvatilo za ono što je božansko. Budi čovek. Pozovi svoju ženu da bude uz tebe, upoznaj se bolje sa istinom, dozvoli Božjemu Duhu da te oblikuje, i onda ćeš imati mir. Ako budeš pošao pravim putem, ako budeš nepokolebljiv u istini, ako održiš svoju dušu u ljubavi Božjoj, ti ćeš u Gospodnjim rukama postati sredstvo za spasenje tvoje žene, a ona će, sa svoje strane, ukoliko bude prihvatila istinu nebeskog porekla, ako bude postala krotka i ponizna Hristova sledbenica, u Božjim rukama postati sredstvo da ti donese velike blagoslove...“

„A sada, doktore K, ustani u sili tvoje bogomdane muževnosti! Uzdiži svakoga dana Hristov krst, uzdigni i svoje misli i usmeri ih prema uzvišenijim, neporočnijim kanalima! Poštuj svoj bračni zavet, i budi Božji sluga u delu uzdizanja ljudskog roda. Ako budeš pobednik, bićeš među onima koji će dobiti sve, večna slava će biti tvoja!“

Posledice neprikladne prisnosti. „Postoji jedna životinja od koje ruka odrveni onog trenutka kada je ona dodirne. Mišići se jednostavno paralizuju. Nešto slično će se i tebi dogoditi duhovno, ukoliko budeš dozvolio svojim mislima da teku određenim kanalom, ako budeš ukazivao pažnju i davao prednost mladim devojkama i udatim ženama. Sva ta prisnost znači smrt za duhovnost.“

„Neka se tvoje naklonosti i simpatije obavijaju oko Boga, jer će inače tvoji nagoni postati nečisti, tvoj karakter će biti defektan, a tvoje srce će se udaljiti od Boga. Ko je ikada dirao ono što prlja ili se bavio time i ostao čist? Duša ne može ostati čista ukoliko udiše atmosferu koja prlja ili kvari. Sve to odvlači srce od Boga. Duša se suši i postaje izopačena zato što je svoj šator podigla suviše blizu Sodoma da bi i dalje mogla udisati neporočnu atmosferu Neba.“

Naša jedina sigurnost. „Kršenje jednoga od Božjih pravila predstavlja nasilje nad našom moralnom prirodom. Hrista radi, nateraj sebe da dostigneš uzvišenija merila. Predaj sebe bez ostatka Gospodu. Ti još moraš da naučiš lekciju da je tvoja jedina sigurnost da ispuniš Božje zahteve, da predaš svoje telo ‘u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, i to da bude tvoja razumna slu-

žba'. Tada ćeš Božju Reč prihvatiti kao ugodnog i korisnog vodiča, kao videlo svojoj nozi i žižak svojoj stazi. Onda ćeš moći podnositi nevolje i one te neće moći savladati; jer ćeš znati da je tvoja duša vezana uz večnu Stenu, jer se držiš jednostavne Božje istine.“ (Letter 8, 1888)

25. JEDAN LITERARNI EVANĐELISTA

Savet ženi literarnoj evanđelistkinji. „Primila sam od tebe dva pisma, i želim da smirim tvoje misli, ukoliko budem mogla. Tvoj položaj je vrlo izuzetan, i Bog mi je dao posebnu vest za tebe. Na temelju činjenica koje si mi pružila, nisam mogla da zaključim da je tvoj položaj potpuno beznadežan; ali, tvoje shvatanje šta je dobro i šta je loše je tako nisko na lestvici ocenjivanja da je za tebe postalo potpuno nesigurno da putuješ, da prodaješ knjige i daješ biblijske časove, da tako i dalje budeš izložena iskušenjima. Ti spadaš među one koji nisu u stanju da na temelju Božje Reči shvate da je greh staviti svoje telo na raspolaganje nekom čoveku da ga zagađuje, bez obzira kakva je njegova profesija, i onda zahtevati oproštenje. Pokazano mi je da je to odvratan greh u Božjim očima, ali da su tvoja shvatanja tako pomračena i izopačena da bi ti mogla da nastaviš prodavati svoje verske knjige i davati biblijske časove iako bi i dalje činila nemoral.“

Ukor od Boga. Božji zakon je objavio na brdu Sinaju: ‘Ne čini preljube!’ – a ti, koja si taj zakon prekršila na tako izrazit način poučavaš druge Bibliji! Bog ne prihvata tvoj rad. Pitaš da li mi je Bog dao ovo pismo koje ti šaljem. Ja odgovaram da jeste.

Sveti Bog Izraelov ne želi da potpomaže tvoje grehe. Ova poruka potiče od Boga. Ako si stekla, od vremena otkako je ova poruka bila upućena, novi smisao o tome šta je greh, ako si se zaista obratila, postala Božje dete umesto da budeš prestupnik Njegovog zakona, niko ne bi bio zadovoljniji od mene. Nisam u stanju da dovoljno snažnim izrazima iznesem tvoj greh pred tebe.“

Nedovoljna svest o grehu. „Bilo mi je predstavljeno nekoliko literarnih evanđelista, iz različitih saveznih država, koji su postali nedostojni ikakve veze s Božjim delom. Oni bi samo sramotili Boga i iznosili istinu na loš glas. Oni bi greh prikazivali kao videlo. Oni su sramotili svoja tela. Međutim, nijedan od njih nije imao tako malo pojma o tome šta je greh kao ti. Svaki onaj koji bi išao putem kojim ti ideš i prividno osuđivao zloćudnost i pokvarenost takvog ponašanja, zaista bi bio grozan. Ti nemaš nikakvog pojma o teškoj prirodi greha.“

Božje strpljenje s grešnicima. Jona je dobio vest za Ninivu, da će za četrdeset dana biti uništena. Niniva se pokajala i Bog je poštedeo pokvareni grad, zato što su se i car i knezovi veoma ponizili pred Gospodom. Gospod je Ninivi dao priliku za pokajanje. Kada bi Bog po svojoj velikoj milosti i prema tvom slučaju postupao na isti način, bila bih mu zaista zahvalna. Ukoliko bi ti On stavio na raspolaganje vreme probe da pokažeš svoje pokajanje zbog kojega se zaista ne bi trebala kajati, zato što uviđaš i osećaš pravu prirodu greha, da se gnušaš i same sebe zbog svoga greha, da se na isti način gnušaš i samoga greha, Gospod je milostiv, pun sažaljenja i nežnosti, ljubavi i ljubaznosti. ‘Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam

oprosti grehe naše i da nas očisti od svake nepravde.’ (1. Jovanova 1,9)“

„Verujem da si priznala svoj greh i da će ti Bog oprostiti greh kao što je i obećao. Jedina slaba strana svega ovoga u mojim mislima je upravo onaj isti nedostatak pravog shvatanja šta je greh koji te je naveo da prostituješ tvoje telo, dajući ga na upotrebu jednom preljubniku, bludniku, i da onda i dalje radiš u Božjem delu, održavajući biblijske časove, kao da će se Bog pomiriti s tvojim gresima dok se ti nalaziš u Njegovoj službi, iako dragovoljno tražiš zagrljaje jednog preljubnika.“

Božanska milost prema gradu Ninivi. „Predstavila sam ti tvoj položaj onako kako je bio meni predstavljen i kazala sam ti da su Bogu odvratni takvi postupci. Ako tvoja moralna osetljivost ikada bude pokrenuta, biće to pod uticajem božanske sile obraćenja. Ukoliko se tvoj karakter bude preobrazio, Gospod će to znati. Ukoliko svojim pokajanjem budeš uzdignuta do viših i svetijih merila, ne mogu da kažem da Gospod neće tvoj slučaj razmatrati u istoj svetlosti u kojoj je razmatrao slučaj Ninive.“

„Car Ninive je rekao: ‘Nego ljudi i stoka da se pokriju kostreću i da prizivlju Boga jako i da se vrati svaki sa svoga zloga puta i od nepravde koja mu je u ruci. Ko zna, eda li se povrati i raskaje Bog i povrati se od ljutoga gneva svojega da ne izginemo.’ (Jona 3,8-10) Pažljivo čitaj ove reči i ako ti Bog bude poverio svoje delo, ja neću imati ni reči prigovora. To je sve što mogu da ti kažem.“

„Sada te molim, iznesi svoj slučaj Gospodu, i ako budeš razgo-

varala s Njime, On će čuti tvoju molitvu i vodiće te u razmišljanju. Moje srce je puno sažaljenja prema tebi. Prvi put kada je greh bio učinjen, bilo je to bez mnogo vremena za razmišljanje; drugi put greh je bio učinjen posle dovoljno vremena da se pitanje razmotri u svetlosti Božje Reči, da se suoči sa sedmom zapovešću.“

„Da si dragovoljno odlučila da ponudiš svoje telo čoveku koji te je zaveo s pravog puta, da si zatim pokušala da druge osobe prosvetliš u vezi sa držanjem zapovesti, predstavlja najizrazitiji primer pokvarenosti i pokazuje da je tvoj karakter, onakav kakav mi je pokazan, potpuno nedostojan poverenja. Osim toga, pokazala si se nesposobnom da shvatiš zašto ne možeš i dalje nastaviti da radiš posao koji si do tada obavljala.“

Javno priznanje nije uvek najbolje. „Ali, ja ću ostaviti problem tamo gde jeste. Tebi bih mogla da kažem da se obratiš osobama od poverenja u Oblasti, ne muškarcima, već ženama, i da razgovaraš s njima. Međutim, sklona sam da mislim da ćeš ukoliko tako postupiš, ipak sve izneti u javnost i učiniti da ti sve bude uskraćeno; oni te neće pozivati niti prihvatiti da radiš u bilo kojoj grani dela, ukoliko saznaju kako stvari zaista stoje. Ja sada moram da prepustim problem tebi i Gospodu, pa te molim da me više ne zamaraš time. Nemam nikakve namere da obelodanjujem tvoj slučaj, već da te pozovem da usavršiš svoj karakter. Žao mi te je i nadam se da ćeš se ponašati razborito i postati upravo ono što Bog želi da postaneš.“ (Letter 95, 1893)

26. JAVNI EVANĐELISTA

(Evanđelista, kojemu su ova pisma bila upućena, održao je nekoliko nizova propovedi na jednom području. Onda se preselio u drugo područje i prepustio svojoj ženi da se dalje stara o prijateljima i da održava bogoslužnja za decu. To rešenje je bilo daleko od idealnoga. On je konačno pao u greh preljube, čak je odbacio poruku Duha proroštva i savet službenika Generalne konferencije. R&H je objavio da su mu oduzeta propovednička ovlašćenja. Nekoliko godina pre smrti pokajao se i vratio Gospodu)

Jak da pokrene mase, a slab da vlada sobom. „Ti ćeš videti pre nego ova vest stigne do tebe da je Gospod ponovo pohodio svoj narod novim svedočanstvom. U tom viđenju bilo mi je pokazano da ti ne stojiš na jasnom videlu i da si u opasnosti da naneseš sramotu Božjem delu ponašajući se onako kako misliš da je dobro. Sotonina namera je da te uništi. On se trudi da tvoj um zadrži u stalnom stanju uznemirenosti, podbada te da bi se zaglibio u blatu umesto da donosiš spokojni rod pravednosti...”

„Ali, brate R, pokazano mi je da bi sada morao da budeš veoma oprezan u svom ponašanju i u svojim rečima. Tvoji neprijatelji te posmatraju. Ti imaš suviše velikih slabosti za čoveka koji je u stanju da pokrene mase. Pošto si sada odvojen od svoje žene, biće mnogo sumnjičavosti i ljubomore, a laži će se širiti ukoliko im budeš pružio i najmanju mogućnost, pa čak i bez nje. Ali, ako ne budeš oprezan, navući ćeš takvu sramotu na Božje delo da se ona za dugo vremena neće moći skinuti. Ti možeš misliti, kao sam i videla da misliš, da ukoliko ne budeš živeo sa svojom

ženom da će to značiti da želiš da se oslobodiš žene. Ti si nemi-
ran, nesiguran i nespokojan. Sotona te kuša da načiniš od sebe
budalu. Sada je vreme za tebe da se pokažeš kao pravi muška-
rac, da prikažeš Božju milost svojom strpljivošću, čvrstinom i
hrabrošću..“

Opasno je poveravati se ljudima. „Tebi je neophodno da se
posvetiš Bogu, i da se ne baviš svojim nevoljama. Budi pažljiv,
jer se nalaziš u opasnosti da se poveravaš ženama ili da dozvoliš
da se žene poveravaju tebi. Drži se daleko od ženskog društva
koliko god ti je to moguće. Bićeš u opasnosti. Imaj na umu, mi
živimo usred opasnosti poslednjih dana. Skoro sve je već trulo
i pokvareno.“

„Gledaj na Gospoda, moli se, o, moli se, kao nikada pre da te
Božja sila održi na putu vere. U Bogu možeš ostati neokaljan,
bez mane ili mrštine. Učvrsti svoj oslonac u Bogu. Gledaj na
Njega u veri da bi mogao da budeš učesnik u božanskoj prirodi,
izbegavši pokvarenost koju je požuda unela u svet. Bog će te
učiniti pobednikom, ako budeš živeo jednostavnim životom
molitve i poverenja u Boga.“ (Letter 23,1871)

Nema želje za Božjom Rečju. „U poslednjem viđenju koje sam
dobila, bio mi je predstavljen tvoj slučaj. Čekala sam da vidim
da li imaš nežnu i osetljivu ili uvenuulu savest. Još pre mnogo
vremena mogla sam na napišem sledeće reči, ali sam čekala da
ti načiniš neki korak. Pokazano mi je da nisi živeo u skladu s
videlom. Udaljio si se daleko od istine. Gospod te je pratio uko-
rima i savetima da bi te sačuvao da ne upropastiš svoju dušu i
ne naneseš sramotu Božjem delu. Pokazano mi je da si nazado-
vao umesto napredovao u blagodati i u poznavanju istine...“

„Ti si mnogo češće razmišljao o devojkama i ženama nego o Božjoj Reči. Tvoj um je bio nemiran i nezadovoljan kada se nije mogao baviti devojkama i ženama. Ti nisi mogao uživati u proučavanju Božje Reči, jer su se tvoje misli bavile temama koje ratuju protiv duše. Nema nikakvog izgovora za tvoj život u ludosti.“

Neodlučni propovednik. „Na temelju onoga što mi je bilo pokazano, ti si prestupnik sedme zapovesti. Kako bi onda tvoje misli mogle biti u skladu s dragocenom Božjom Rečju, sa istinama koje te hvataju na svakom zaokretu. Kada bi bio namamljen u tu ludost nesmotreno, bilo bi mnogo lakše naći neki izgovor, ali nije tako. Bio si upozoren. Bio si ukoren i savetovan. Sigurno je da si primio ukor, ali ne sa srcem koje bi bilo dovoljno spremno da umre telesnom umu. Ti nisi pregnuo na rad da ukloniš zlo. Ti si uskoro izgubio osećaj za dodir Gospodnjeg pastirskog štapa i trčao da se kao i uvek uključiš u što je moguće veću ludoriju, neosetljiv za usmeravanje štapom. Tvoja sklonost prema popuštanju sebi postala je strast koja ratuje.“

„Ti voliš društvo devojaka i žena. U toku niza sastanaka ti si dozvolio sebi da planiraš i smišljaš kako da dođeš u društvo mladih devojaka i žena i da prikriješ svoja prava osećanja. Ti ćeš upasti u iskušenje kada ne budeš imao dovoljno moralne snage da se odupreš iskušenju. Tvoje misli su neprestano nečiste, jer ni izvor nikada nije bio očišćen. Ti nisi nalazio nikakvog uživanja u marljivom, pažljivom pretraživanju Pisma...“

Razbludnost misli i dela. „Bog je podigao barijeru svedočanstava kao zid oko tebe da bi te sačuvao od padanja pod varavim

lukavstava neprijatelja, ali si ih ti sve oborio i učinio sve da zadovoljiš svoje sklonosti. Tvoje žaljenje zbog tvojih greha je vrlo slično onome koje su pokazivali stari Jevreji kada su razdirali svoje haljine da izraze svoj bol, ali koji nikada nisu mučili svoju dušu. Ti nemaš pravi smisao šta je to greh. Ti nisi osetio teški karakter razbludnih misli i dela. Tvoj um je telesan, i to skoro stalno. Kada bi ti zaista bio žalostan zbog svojih greha, kada bi zaista na pravi način shvatao svoje greške, ti bi pokazao ono pokajanje zbog kojega se ne bi trebalo kajati.“

Više štete nego koristi Božjem delu. „Želim sada da iznesem činjenice. Pokazano mi je da si svojim životom i svojim radom u Božjem delu u toku nekoliko poslednjih godina nanosio više štete nego koristi dragocenom delu sadašnje istine. Da nisi imao nikakvog učešća u ovom radu i da si bio potpuno odvojen od njega, uštedeo bi mnogo jada onima koji vole Božje delo; uštedeo bi im i mnogo rada na koji su bili prisiljeni da bi se suprotstavili tvom pogrešnom uticaju.“

„Da je trud uložen u nastojanje da se vratiš na pravi put, u sprečavanje da ne osramotiš delo, bio utrošen u obraćanje duša od zablude u istinu – i da radnici nisu imali nikakvog posla s tobom – interesi i snaga dela sadašnje istine u Kaliforniji, ali i na Istoku, danas bi bili u mnogo boljem položaju.“

Uticaj jednog zalutalog propovednika. „Sotona te je učinio svojim oruđem za ostvarenje svojih namera. Veliko komešanje i veliko uzbuđenje koje si izazivao s vremena na vreme učestvujući u raspravama, i prividni uspeh koji su postizao, učvrstili su te u tvojoj samopravednosti. Time što su ti dozvolili da radiš, kao što su to zaista i učinili u vreme kada tvoje srce nije bilo

pravo pred Gospodom, doprineli su da pretrpiš veliku štetu. Ti nisi ispitivao svoje srce, nisi mučio svoju dušu pred Gospodom. Ti si vrlo olako shvatao svoje teške greške iz prošlosti. Sve je bilo učinjeno da ti se uštedi krajnja sramota i propast. Strpljivo su te podnosili, i kada si, potpuno nesposoban za sveto delo, samo da bi se spasla tvoja duša, dobio dozvolu da nastaviš rad, mnoga srca su stenjala i patila pod teretom tvog nerazboritog i grešnog ponašanja.“

„Da si bio prepušten samome sebi još pre mnogo vremena, sve dok ne pružiš dokaz da je Gospod zaista s tobom, da si se zaista reformisao, mogao bi sada da budeš od neke koristi u ovom svečanom delu. Ali, videla sam da smo stvarno reskirali suviše mnogo hrabreći te da ideš da radiš na obraćenju grešnika Hristu u vreme kada su tvoji putevi bili zagađeni pred Bogom i tvoje srce uprljano gresima. Istinske Božje sluge se sada ocenjuju kao da su slične tebi. I zato više ne smeš da kvariš Božje delo svojim pokvarenim, svojim telesnim srcem i da bedno predstavljaš delo sadašnje istine.“

Uspeh nije dokaz božanskog prihvatanja. „Da bi mogao da činiš dobro moraš živeti novim životom u skladu s Božjom voljom. Tvoja izopačena priroda nije preobražena. Ti nisi u miru s Bogom ni sa samim sobom. Ti si u okovima velikog neprijatelja duša, u vlasti starog čoveka greha. Ti nisi slobodan čovek u Hristu. Neophodna je duhovna promena u tebi pre nego što bi Bog mogao da radi s tobom. Ti se možeš buniti da imaš uspeha kada radiš. I mnogi drugi koji ratuju s Bogom imaju neku meru uspeha. Ukoliko neki prihvate istinu jer su dokazi kojima se služiš tako uverljivi, to ipak nije nikakav dokaz da si ti u redu ili čak prihvatljiv pred Bogom...“

Život s poznatim mentalnim grehom. „Da se bar sve zaustavilo na tome – ali nije. Ti si neko kratko vreme bio svestan grešnosti svoga ponašanja, ali ne u onoj meri u kojoj je to bilo neophodno, svestan kako te je Sotona prevario, zaslepio; tvoje oči se nikada nisu potpuno oslobodile te omaglice. Ti si ponizio svoje srce pred Bogom i On je prihvatio tvoju poniznost. Ali, uskoro si ponovo postao nemaran, dozvolio si svome umu da ponovo bude ispunjen praznim i nečistim zamislima. Bio si nešto oprezniji, ali pun prevare. Tvoj um se bavio pronalaženjem načina da postigneš svoj cilj...“

„Snaga velikih strasti je bila tvoje opravdanje za porok. Tvoj život je bio sramotan – u njemu nije bilo ničega čime bi mogao da se pohvališ. Ti si zapadao u veliku depresiju ukoliko ne bi našao neko uzbuđenje, ukoliko ne bi imao neku devojkicu ili ženu da te privuče i da sluša o nevoljama koje imaš sa svojom ženom. Sramota, sramota će pasti na tebe zbog tvog ponašanja.“ (Letter 52, 1876)

Svakodnevno obraćenje za sveti posao. „Bog mi je tvoj slučaj pokazao tako potpuno da se ne usuđujem da te pustim da ideš dalje potpuno nesvestan svoga pravog stanja. Veoma se plašim da ćeš izgubiti večni život, da ćeš pošto si drugima propovedao o obavezности zahteva Božjeg zakona ti sam propustiti da u svom životu primeniš načela Božjeg zakona i da će tvoja vera doživeti brodolom.“

„Ti si u tolikoj meri obuzet sobom da ćeš, ukoliko se ne posvetiš Bogu i ne stekneš živu svakodnevnu veru u Boga i Njegovu blagodat i silu, postati smetnja za napredovanje dela istine. Ne

mogu dozvoliti da Božje delo bude poremećeno ili da trpi zbog tvoje nesposobnosti ili zbog tvojih slepih grešaka. Ti se moraš obraćati svakoga dana, jer ćeš inače biti potpuno onesposobljen za sveto delo u koje si uključen. Ja znam mnogo više o tvom čudnom temperamentu i opasnostima koje ti prete nego što to drugi mogu.“

Traženje saučešća kod žena. „Tvoja nevolja sa sestrama je došla kao posledica tvog nastojanja da pobudiš njihovo saučešće. Ti im pričaš o svojim nevoljama i pridobijaš njihovo saučešće, navodeći ih da misle da si veliki paćenik. Onda se prepuštaš svojim osećanjima, navlačiš masku koja te predstavlja kao čoveka koji trpi teške muke, koji je postao skoro neki velikomučenik. Ti ih navodiš da ti posvećuju neprikladnu brigu i pažnju i dovodiš sebe u položaj da lako padneš kao žrtva iskušenja. Trebalo je da si na temelju svojih nevolja u prošlosti već naučio da treba da se čuvaš svega što makar samo liči na prisnost sa sestrama, udatima ili neudatima. Neka se tvoja osećanja usmeravaju na Boga. Oslanjaj se na Njega da dobiješ podršku umesto da tražiš simpatije od ljudi.“

„Ti si veoma slab na tom području, ali Božje delo ne sme biti ometeno tvojim slabostima i nesmotrenostima. Ta opasnost je tebi zapretila i ti si bio nadvladan, pa se onda rana nanela Božjem delu, rana koja nikada ne može biti potpuno zaceljena.“
(Letter 53, 1876)

Ponašanje evanđeliste koji je izgubio ovlašćenje. „Dragi gospodine, tvoj slučaj me je mnogo namučio, ali nisam znala šta da ti kažem. Vrlo sam oklevala da izreknem ijednu reč koja bi

te obeshrabrila, jer znam kakvu strašnu žalost obeshrabrenje u-nosi u dušu. Mislila sam, kada ti ovlašćenje nije produženo, da ćeš se pomiriti s time i biti spreman da se povučeš, da ćeš shva-titi da bi, ukoliko je postojala mogućnost utemeljena na razumu i religiji, uzimajući u obzir našu veliku potrebu za radnicima, ti svakako dobio ovlašćenje. Ja se ipak nisam mogla poslužiti svo-jim uticajem da se to dogodi.“

„U poslednjem viđenju koje sam dobila bio mi je prikazan veliki beli presto i Sudija cele Zemlje koji se spremao da izrekne pre-sudu okupljenom mnoštvu. Nebeska knjiga je bila otvorena, i oni oko prestola primili su sud prema delima koja su učinili u telu.“

„Tvoje ime je bilo zabeleženo kao ime koje je izmereno na me- rilima i proglašeno lakim, bilo je svrstano među prestupnike Božjih zapovesti.“

Prilika da se popravi prošlost. „U svojoj velikoj milosti Bog ti je pružio priliku da popraviš prošlost. Kada si pokazao poka- janje, On se sažalio na tebe... Stavljn si u dobro polje rada i da si se ponašao kako bi trebalo da se hrišćanin ponaša, mogao si tada imati ono pokajanje zbog kojega se ne bi trebalo kajati.“

„Ti si, za neko vreme, bio skroman i zahvalan, ali je tvoje srce tako dugo bilo odano pokvarenosti i popuštanju sebi da nisi mo- gao ni sagledati ni shvatiti da je tvoje ponašanje u prošlosti bilo toliko uvredljivo za Boga. Slično Petru, ti si bio verno opomenut na opasnosti koje ti prete i na mane tvoga karaktera: ali si bio samopouzdan, postao si ljubomorani i ponašao se kao neko razmaženo dete.“

Božansko odbacivanje rada propovednika. „Pošto je tako dugo podnosio tvoju izopačenost, dok si ti izjavljivao da si pastir stada, Bog ti je dao još jedno vreme milosti i tako uslišio tvoje žalosne molbe. Gospod je otvorio put pred tobom. Nama te je bilo vrlo žao; ali kada smo videli do čega je sve to dovelo, osećali smo se gore nego ikada.“

„Bilo mi je pokazano da tvoj rad kao propovednika više nije prihvatljiv pred Bogom. Tvoj moralni smisao nije bio ni na koji način ojačan tvojom poslednjom probom i poslednjim kušanjem. Ti nisi ni zauzeo ni održao stav pokajnika, nisi svakodnevno ponižavao svoju dušu pred Bogom, potpuno shvatajući veličinu Njegove milosti i svoje grešnosti. Bog nije uspostavio vezu sa tobom.“

„Skrušenost i molitva trebalo je da obeležavaju tvoje ponašanje, i da si sačuvao ovo pokajničko držanje ne bi ni bio na mestu na kojemu se sada nalaziš, nesposoban da se prihvatiš svečanog rada na spasenju duša, ljubomoran, stalno naslućujući neko zlo, sebičan, i neljubazan. Ti i tvoja žena ste uvreda za Gospoda. Imao si prednost da sebe staviš u položaj da Bog deluje preko tebe, ali to nisi učinio. Ti nemaš ni ljubavi prema proučavanju Božje Reči. Nemaš ni ljubavi prema molitvi.“

Davidovo vreme nevolje. „Ti nisi zauzeo ponizno držanje kao David kada se suočio sa svojim grehom. Pošto je počinio taj veliki zločin u svom životu, njegov celokupni položaj se pokvario. Taj zločin je strašno delovao na njega. Bio je duboko svestan svoje krivice. Osećao je da je izneverio ljubav i vernost svojih

podanika. Oslabio je i fizički i moralno. Izgubio je osećanje samopoštovanja i poverenja u samoga sebe. Jedva se usuđivao da veruje svojim starim i već proverenim savetnicima. Ponizna i žalosna je bila povorka koja je krenula u bezglavo bežanje preko brda.“

„Međutim, David nikada nije bio dostojniji divljenja nego upravo u tom času nevolje. Nikada ovaj kedar Gospodnji nije bio istinski tako velik kao onda kada se borio protiv vetrova i oluja. Bio je čovek žestokog temperamenta, koji se mogao razbuktati do najjačeg osećanja negodovanja. Bio je spreman da smesta odbaci nezasluženi prigovor. Ali, ukor je, po njegovim rečima, slomio njegovo srce.“

„I nikoga ne bi iznenadilo da je, iznerviran do ludila, dao oduška svojim osećanjima nesavladivog besa, da je došlo do provale gneva, do izražavanja želje za osvetom. Ali, nije se dogodilo ništa od onoga što se prirodno moglo očekivati od čoveka takvog karaktera. Slomljena srca i u suzama, ali bez reči mrzovolje, okrenuo je leđa prizorima svoje slave, ali i svoga zločina, i krenuo dalje da spasava život.“

„Dok je David prolazio pojavio se Simej i izlio na njega poplavu prokletstava i pogrda, bacajući kamenje i prašinu. Jedan od Davidovih vernih ljudi se ponudio: ‘Pusti me da odem gore i da mu skinem glavu!’ David je, iako ispunjen žalošću i poniznošću odvratio: ‘Šta je vama do mene, sinovi Sarujini? neka psuje, jer mu je Gospod rekao: psuj Davida. Pa ko sme da kaže: zašto tako činiš?... eto, moj sin, koji je izašao iz bedara mojih, traži dušu moju!’ (2. Samuilova 16,9-11)“

David odbija da se osveti. „David se ovde pokazao kao svetac Božji. Njegova prefinjena i duboka svest nije potamnела. On je žestoko osećao težinu svoga greha...”

Verni Natan je prorekao Božji sud. „Mač nije smeo da se odmakne od Davidovog doma; ono što je posejao morao je i da požanje. I zaista je često predosećao taj trenutak. Već dugo se pitao zašto je zaslužena kazna tako dugo odlagana. Bog kojega je uvredio time što je kao vođa celom Izraelu natovario na pleća tako veliki greh, sada mu je pokazivao da nije Bog koji laže, i da će strašnim kaznama u pravdi pokazati koliko mrzi greh. I zato je zaista shvatio: ‘Tvoj greh će te zaista pronaći!’...”

„Međutim, David je pokazao čisto zlato svoga karaktera tako što ni u nevoljama i patnjama, izložen osvetničkoj Božjoj pravednosti, nije hteo da se osveti Simeju, što je odbio da primeni strategiju ili veštinu niske proračunatosti u zadobijanju časti i svoga carstva...”

„Setio se koliko je puta Bog radio za njega i pomislio: ‘Ako bude prihvatio moje pokajanje možda će mi opet ukazati svoju naklonost i pretvoriti moju žalost u radost. On može ukloniti kostret sa mene i dati mi odeću dobrote. Sa druge strane, ako više ne uživa u meni, ako me je zaboravio, ako će dozvoliti da odem u progonstvo ili da poginem, neću se buniti. Zaslužio sam Njegove sudove i zato ću se pokoriti svemu. Podnosiću Gospodnji gnev, jer sam pogrešio protiv Njega, sve dok ne razmotri moj slučaj i ne odredi mi svoj sud.’”

„O, kakve li čudesne promene za Davida! Sa prestola i od carstva beži u голу suhu zemlju bez vode!”

Suprotnost Davidovom slučaju. „Iznosim ti ovu pouku da bi mogao da vidiš razliku između tvoj slučaja pod udarom ukora i Božjeg nezadovoljstva i ponašanja kakvo je prihvatio David. Ti si uvek bio spreman da za svoju osujećenost optužiš nekoga koji gaji predrasude protiv tebe. Umesto da shvatiš da niko neće gajiti suviše snažna osećanja protiv čoveka koji tvrdi da je pastir stada, čoveka koji će kvariti misli bezazlenih, ti se ponašaš kao mučenik koji nepravedno strada – progonjeni čovek koji zaslužuje saučešće naroda. Ti nemaš pravo shvatanje greha. Ti nisi prav pred Bogom ni po pobudama ni po duhu...”

Priznanje, ali bez pravog pokajanja. „Pošto si se preselio u Teksas i pokazao svojim priznanjem nekih greha da ti je žao što si ih učinio, tvoje ponašanje nije bilo takvo kakvo bi se očekivalo od pokajnika. Ti si se osećao povređenim što si bio napadan i što je tvoje ime osramočeno. Ti si osećao sažaljenje prema samome sebi u tome, i onda si upao u neko stanje bespomoćnog nazadovanja. Tvoj primer i tvoj uticaj nisu odgovarali primeru i uticaju pokajnika.“

„U međuvremenu, mi smo zaista bili žalosni zbog tebe i tvoje žene. Vas oboje ste imali veliko videlo i velike prednosti i oboje ste se predali neprijatelju u ruke iako ste se nalazili usred videla i prilika i prednosti. Ali, mi smo zaista žalosni zbog tebe. Stavili smo sebe na tvoje mesto i tvoj slučaj proglasili svojim. Imati jednom aktivnu ulogu u delu i onda biti potisnut u stranu, i više nemati učešća ni u čemu, izgledalo nam je užasno. Mislili smo da si se pokajao. Molili smo se za tebe vrlo ozbiljno, i u snu mi je bio objavljen tvoj slučaj.“

Druga prilika, iako nedostojan. „Sanjala sam da će ti Bog, i ako si nedostojan, dati još jednu priliku. Odmah smo preduzeli sve što smo mogli da te premestimo u Kolorado. Znali smo da to činimo potpuno suprotno mišljenju vodeće braće koja znaju tvoj slučaj. Preuzeli smo odgovornost na sebe. Mi smo ti to i kazali. Kada mi je pre dve godine viđenje bilo dato, objavljeno mi je nešto i o opasnostima koje ti prete, i ja sam ti iskreno pisala o tome, obaveštavajući te kako treba da se ponašaš.“

„U isto vreme, ozbiljno sam te molila da ovaj put ne promašiš, da je sada tvoje vreme, da je sada tvoja prilika, ukoliko ponovo promašiš da će to biti katastrofalno za tebe. Pisala sam ti lična pisma, govorila sam ti šta treba da činiš i kakve ozbiljne napore treba da uložiš. Čitaj Svedočanstvo broj 28! (Vidi 4T 306-383)“

Odbačena opomena. „Kada sam bila u Koloradu prošle godine, tvoje ponašanje me je ožalostilo, ne zbog nekih ličnih neuglasica, već što sam videla da ne činiš ono što ti je Bog rekao da moraš činiti. Srce mi je klonulo. Uputila sam ti opomenu, ali je ti nisi poslušao. Znala sam tada, kao što znam i sada, da ćeš doživeti neuspeh. Jasno sam ti obeležila smer kretanja što se tiče rodova koje smo očekivali od tebe, ukoliko budeš shvatio svoju položaj i iskoristio svoju poslednju priliku...“

Obeshrabrenje zbog taštine i zavisti. Kada si otišao u Kolorado, dobio si izvanredno polje, izvanredan dom; i, o, mnogo više prednosti nego što ih imaju neka tvoja braća. Tebi je bila poznata istina koju si objavljivao ljudima i neki su se odazvali. Isprva si bio skroman... nastavio si da radiš, ali si onda počeo da misliš da si stvarno dobitak za delo i srdio si se na sve što ti nije

izgledalo kao priznanje tvojih napora. Vrlo rano si počeo da prigovaraš i da izražavaš svoje nezadovoljstvo...“

„Kada smo pokušali da stvari dovedemo u red, ti nisi bio spreman da se poniziš kao David. Uporedi svoja osećanja i svoje shvatanje greha s njegovim pokajanjem i poniznošću. Ti si svoj uticaj stavio na stranu neprijatelja. Ponašao si se kao čovek u lavirintu. Počeo si da izračunavaš kakva si sve velika dobra učinio, da prebrojavaš one koji su primili istinu otkako si ti stigao u Kolorado, iako bi se, da nije bilo literature i drugih uticaja pored tvojih, vrlo malo ljudi koji su stali na stranu istine moglo uračunati među tvoje snopove. Suviše mnogo si tražio...“

„Biće i onih koji će tražiti da radiš među njima, pa bi u svome neposvećenome srcu mogao da pomisliš da ti to ide u prilog, da imaš neku vrednost. Ali, da li misliš bar za trenutak, kada bi oni mogli da čitaju tvoje srce, ili kada bi saznali za tvoje pokvareno ponašanje u prošlosti, da li bi i onda bili tako željni da te dobiju? To se dešava zato što ne znaju ništa o tvom ponašanju niti o dugom strpljenju Božjeg naroda prema tebi. Oni ne znaju kako je težak bio tvoj slučaj, koliko svedočanstava i opomena ti je bilo upućeno, i da si sve odbacio. Kada bi znali stvarno stanje ne bi ti upućivali nikakvo ohrabrenje, ni tebi ni tvom propovedanju...“

Davidova dobro naučena lekcija. „Rodovi pokajanja se vide u Davidovom primeru. On je naučio lekciju pomirenosti sa sudbinom kada je bio izložen nevoljama, strpljivosti kada je bio izložen uvredama, pravog dečjeg, poniznog oslanjanja na Boga. U tvom obeshrabrenom, mračnom stanju, trebalo bi da ponovo započneš kao što započinju mladi obraćenici, trudeći se da nemaš

svoje volje ili svoga puta, da se ne baviš sumnjičenjima ili procenjivanjem pobuda drugih, da zauvek ostaviš iza sebe duge, ogorčene godine prošlosti, pune prigovora. Mnogi od onih koji ne gledaju kao što Gospod gleda, već sve posmatraju s ljudskog stanovišta, mogu misliti da se kod Davida i mogao naći neki izgovor za nezadovoljstvo, da je iskrenost njegovog pokajanja od pre mnogo godina mogla da mu prištedi sadašnje kazne.“

„I David je mogao tako misliti. Mogao je da kaže: toliko dugo vremena sam bio poslušan i zar to nije trebalo da poravna moju neposlušnost? Tako mi je teško da se u starosti suočavam s tim udarom koji me je počistio. Moj život je uglavnom bio život vernog obavljanja dužnosti, život Božjeg časnog sluga, cara Izraela, pevača u Njegovoj crkvi. Teško mi je sada da obesim svoju harfu na vrbovu granu i da ostanem bez pesme, da postanem prognanik koji luta zemljom. ‘Moj vlastiti sin traži dušu moju!’...“

Izgovori za greh nemaju vrednosti pred Bogom. „Međutim, David nije tražio nikakve izgovore. Pravednost je ukazivala na slomljene ploče prekršenog zakona i izvlačila svoj mač protiv prestupnika. Sva opravdavanja i svi izgovori za greh nemaju nikakve vrednosti pred Bogom. Osećanje Davidove duše je bilo: ‘Ko bi mogao da posvedoči i da olakša krivicu grešnika kada sam Bog svedoči protiv njega?’ Božja presuda – kriv – bila je izrečena i čovek je nije mogao izbrisati. David je znao tekst: ‘Proklet je svaki koji ne čini sve što je napisano u knjizi zakona!’ Najrečitiji psalam koji je ikada ispevao bio je napisan dok se penjao uz Maslinsku goru, uplakan i bosonog, ponizna duha, nesebičan i velikodušan, pokoran i predan.“

„Carski begunac nije vraćao zlo za zlo, uvredu za uvredu. Nije gajio osvetnička osećanja u svom srcu, već je usred nevolja kojima je bio izložen ostao ljubazan, plemenit, pun saučešća. O, koliko je izrazito drukčije bilo tvoje ponašanje!...“

Zakon sejanja i žetve. „Ti si imao svaku priliku, svaku prednost, svaku pogodnost, ali ništa od toga nisi iskoristio. Kada si došao u Kolorado, da si počeo tražiti Boga kao novoobraćenici, da si proučavao Bibliju, da si hodio ponizno pred Bogom svojim, da si se iskreno molio, da si bio na oprezu, pokazao bi da ceniš dar večnoga života.“

„Ali, ti ne bi ni Nebo cenio. Iako ti je Bog, na temelju tvojih greha, najozbiljnije zapretio i godinama te opominjao na svoje sudove koji će sigurno zadesiti prestupnike, ti si ipak celo to vreme žalostio svoga Spasitelja. On te je učinio predmetom svoje nepokolebljive ljubavi i nežnog staranja. On i celo Nebo su se morali postideti tebe i s odbojnošću posmatrati tvoje ponašanje.“

„Kada zemljoradnik seje kukuruz, on i žanje kukuruz. Ako seje pšenicu, žanje pšenicu. Ukoliko poseje otrovno seme, isto seme će i požnjeti. Tako je to i s tobom kao odgovornim Božjim predstavnikom. Ako budeš sejao u telo, od tela ćeš požnjeti pogibao. Ako budeš sejao raspuštenost, požnjećeš ono što si sejao. Svako seme donosi rod po svojoj vrsti...“

Moguća dostignuća druge prilike. „Bog ti je pružio i drugu priliku. O, da si je bar cenio, da si uputio ozbiljne molitve iz celog srca, da si se sa iskrenim pokajanjem i živom verom uhva-

tio za to Božje dragoceno obećanje. Da si dragovoljna srca pokazivao samoodricanje, da si se odupirao iskušenju, dobijao bi sve veću snagu posle svakog napora da savladaš sebe. Svako novo dostignuće na području načela poravnava put za ista takva dostignuća, rodove svake moralne pobede. Ta pobeda je posejano seme koje donosi rod u skladu sa svojom vrstom, uzdižući i sejača na nove visine sa svakom novom pobedom pravednosti. Svako pravedno delo jača duhovne mišiće za nove vrline, i svaki odbačeni porok vezuje lancima ostale poroke. Navika dobija sve veću snagu i svakim ponavljanjem pripravlja put novom ponavljanju...“

Povlačenje u mirovinu posle gubitka ovlašćenja. „Ukoliko budeš u stanju da skromnim, pokajničkim životom spaseš svoju dušu, biće to najveće delo koje ćeš učiniti za Boga. Bog je milostiv, ali ti ne bi smeo da pokušavaš da učiš druge. Ti si izgubio snagu od Boga da poučavaš. Tvoj rad nije prihvatljiv za Boga.“

„Zastrašujuće je kako se greh raspuštenosti brzo uvlači u našu sredinu. Dok sam pisala ova pojedinačna, lična svedočanstva, tvoj slučaj mi je bio nametnut sa velikom snagom u toku jednog noćnog viđenja; i ja ne mogu odlagati da ti pišem. Moja duša je danju i noću opterećena brigom za Božji Izrael...“

Gubitak snage od Boga. „Nadala sam se da ćeš imati dovoljno razuma da shvatiš da se u trenutku kada ti nije dato novo ovlašćenje za rad moraš povući u mirovinu i biti ponizan. Trebalo je da znaš da sam ja morala izgovoriti određene reči da bih odgovorila na neposredno pitanje koje nam je bilo postavljeno, reči koje su rešile problem tvog dobijanja ovlašćenja.“

Ali, kada vidim tvoje izveštaje u časopisu, moje srce je žalosno. Nijedan takav izveštaj ne bi smeo da se pojavi na stupcima naših časopisa. Kako će oni koje si pokušavao upropastiti gledati na te izveštaje? Kako će ih posmatrati oni koji žive u.....? Samo zato što je prefinjena sposobnost opažanja potamnela kod onih koji su odgovorni za taj časopis mogli su se tvoji izveštaji naći na njegovim stranicama. Visoka merila istine i neporočnosti su time snižena. Tvoj duh nezavisnosti i samouverenosti koji si pokazivao posle sastanka u Batl Kriku mogao je da bude sve samo ne duh koji si morao imati da si prozreo sebe i stekao pravi pojam o tome šta je greh.“ (Letter 6, 1880)

27. JEDAN UGLEDNI PROPOVEDNIK

Gubitak uticaja i ugleda. „Dragi brate H, imam nešto da ti kažem... moj brate, ti si uživao poštovanje crkve, mladih i starih. Ali, tvoje ponašanje Bog osuđuje, i ti nemaš Njegovog Duha, i nisi slobodan čovek. Ti si krenuo putem koji je doprineo da se loše govori i o onome što si dobro učinio. Upravo ono što se pročulo na sastanku Subotnje škole u Pijemontu ja ne bih želela da se dogodi ni za hiljadu dolara. Ti, sedokosi čovek, ležao si svojom punom dužinom i glavom na krilu Džordži S. Da sam izvršila svoju dužnost, ukorila bih te još tamo. Mnogi su to videli i upućivali svoje primedbe o tome. Posle prizora kao što je taj, kakvu vrednost bi imale tvoje opomene drugima da se čuvaju svega što je povezano s takvim slobodnim i olakim prisnoštima. Ti si sam onemogućio svoje napore da uzdigneš mlade svojim primerom.“

„Prisno ponašanje sa sestrom S. i njenom porodicom izazvalo je

primedbe. Kako bi ti mogao očekivati da imaš uticaja na mlade kao otac kada si sam pokazao takav nedostatak zdravog rasuđivanja i takve slabosti? Kada bi ti samo pokušao da budeš čovek u tvojim starijim godinama, a ne neki sentimentalni ljubavnik, kada bi se samo čuvao od svega, Bog ti ne bi oduzeo mudrost kao što je to učinio. Tvoj ugled ti je morao biti dragoceniji od samog života. Bolje, mnogo bolje, bi bilo otići u grob neokaljanog ugleda, nego živeti s mrljom na svom imenu.“

Kada Gospod nije najviši. „I sada pogledaj, moj brate, sve te godine koje si proveo u nezakonitoj simpatiji i ljubavi sa ženom drugog čoveka. A ti imaš kćerku koja bi bila radosna da ti pruži pažnju i simpatiju i udoban dom, ali si bio tako potpuno zaslepljen da ti je sve u ovom životu što je razumno i pristojno bilo neugodno i dosadno. Ne mislim da je ta zaslepljenost prošla i da si sada slobodan čovek. Ti nisi raskinuo zamku. Gospod ti nije na prvom mestu.“

„I sada, moj brate, bilo bi nerazumno s tvoje strane da misliš da imaš mudrosti da razaznaš ono što je duhovno iako si godinama moralno bivao sve slabiji i slabiji, odvajajući se od Boga mudrosti. Pisma koja si pisao svojoj ženi su gruba i bezosećajna. Uskraćivanje najvećeg dela potpore sa tvoje strane je nemudro i nezakonito. A zar nije imala razloga dok je bila u Oklendu da bude ljubomorna na tebe? Zar nije shvatila da si svoju zainteresovanost, svoju simpatiju i ljubav poklonio sestri S?“

„I zato, Hrista radi, uzdrži se od grubog osuđivanja drugih, jer time pokazuješ da nisi sličan Hristu, da je u tebi neki drugi duh. Ovo ti pišem otvoreno, jer mislim da moraš da preduzmeš mnogo odlučniji napor nego što si to do sada činio, da bi postao

slobodan i u Božjim očima. Sva tvoja oštrina i oholost se pokazuju i tvojim nepristojnim ponašanjem. Ponizi se zato pred Božjom rukom. Osiguraj sebi Božju naklonost i odbaci svoje grehe.“

„Ima malo onih koji znaju do kojeg stepena je vaša prisnost otišla, i ne daj Bože da to postane poznato, jer će onda biti izgubljen tvoj uticaj na strani Božjeg dela, a bila bi izgubljena i tvoja duša. Molim te da sebi ne uzimaš slobodu da izričeš sudove nad bilo kime osim nad samim sobom.“ (Letter 10,1885)

Za dobro Božjeg dela. Dragi brate Batleru.... Govorila sam prilično otvoreno o nekim pojavama. Mislila sam da to moram činiti. Međutim, nameravala sam da kažem da ću se od sada od toga suzdržavati, ali, pošto ne pripadam sebi, i pošto sam ponekad pod snažnim pritiskom da pišem, ne usuđujem se da to učinim. Ja imam samo nešto u vidu – ne samo sadašnje nego i buduće dobro Božjeg dela. Da li bi trebalo da se oduprem tom pozivu da pišem, samo zato što je to suviše veliki teret za mene? To sada ne mogu obećati. Moram razmisliti o svim tim pojavama. Moram se moliti za njih, i onda poslušati naloge Božjega Duha ili se u protivnome potpuno povući iz bilo kakve veze sa delom.“

„Gospod zna da mi nije ugodna ova grana dela. Ja volim i poštujujem moju braću, i ne bih htela ni u najmanjoj meri da ih okrivim, da im prouzrokuje bol; međutim, morala sam da postupam gledajući jedino na slavu Božju. Sada sam žalosna i zbunjena, jer ne mogu jasno da sagledam svoju dužnost.“

Božji odgovor na molitvu za pobedu. „Nešto sam pisala bratu

H. On mi je odgovorio da je sve upravo onako kako sam opisala. Bila sam tako opterećena snom koji sam dobila da sam ustala u tri sata ujutro i pisala bratu H. da nije održao svoje obećanje, i da je, istovremeno dok je druge poučavao da drže Božje zapovesti, sam kršio Božju volju i da je sestri S. ukazivao pažnje koje se mogu ukazivati samo svojoj ženi. O tome sam mu pisala vrlo otvoreno.“

„On je priznao moje navode, kazao je da se za to molio Bogu, da je shvatio da je njegovo ponašanje pogrešno, ali nije izjavio da će zauvek prestati da to čini. On sam kaže: ‘Stroga osuda, koju si mi uputila, potpuno je opravdana. To znam, ali moja teškoća je u tome da mi je bilo izuzetno teško da shvatim grešnost svoga ponašanja. Moj razum, razboritost, svedočanstva i Biblija, sve zajedno mi je govorilo da nisam u pravu. Ali, greh me je držao u svojoj vlasti tako snažno da nisam mogao da to shvatim onako kako bi trebalo. Nisam mogao da nateram sebe da osetim veličinu svoje greške, i postepeno mi je to postalo zamka. Međutim, sada sam to učinio predmetom moje posebne molitve i to neko vreme pre nego što sam primio tvoje poslednje pismo; molio sam se da mi Bog pomogne da svoje ponašanje sagledam u pravoj svetlosti i da mislim o njemu onako kako bi trebalo; imam razloga da verujem da su moje molitve uslišene.“

„Ako išta znam o blagoslovima blagodati, onda znam da sam bio blagosloven u svojim naporima. Veoma mi je bio potreban taj blagoslov koji bi me osposobio da svoj posao obavljam pravilno, i to sam primio. Svi su mi kazali da mi je Nebo pomoglo da napišem izveštaj o hapšenju naše braće koja su radila nede-ljom i o drugim pitanjima koja su mi pala u deo. Međutim, bolno sam svestan svoje slabosti i da je moja jedina sigurnost u stalnoj

budnosti koje do sada nisam imao. Sada vidim da je to pitanje života i smrti za mene, pa ću se truditi da u skladu s time i postupam.“ (Letter 73, 1886)

Delo jednog neposvećenog srca. „Dragi brate Batleru, (Ovo pismo je bilo poslano bratu Džordžu Batleru, predsedniku Generalne konferencije, ali se sestra E.G. Vajt neposredno obratila i starešini H, propovedniku koji je činio greh) brinem se za brata H. On mi ne piše, i duboko sam zabrinuta zbog njega. Ponekad mi se čini kao da nas Gospod stavlja na probu hoćemo li postupati verno prema grehu jednoga od naših uglednih ljudi. Vrlo brzo će kucnuti čas kada će Generalna konferencija morati da odluči hoće li mu obnoviti ovlašćenje.“

„Ukoliko Generalna konferencija bude odlučila da mu obnovi ovlašćenje, time će u stvari kazati: ‘Mi imamo poverenja u tebe kao u čoveka kojega Bog priznaje za svog glasnika; onoga kojemu je On poverio svetu odgovornost da se stara o Gospodnjem stadu; onoga koji će u svemu biti veran pastir, Hristov predstavnik.’ Ali, možemo li mi to učiniti? Zar nismo videli dela jednog neposvećenog srca?’...“

Opčinjen čovek. „Istrajnost starešine H. da prihvati gospodu S. i da je smatra svojom – ne znam ni kako da je nazovem – simpatijom, šta je to? Da li je starešina H. onaj isti koji je odbacio Gospodnje videlo koje mu je bilo dato, koji je dao prednost druženju sa gospođom S, i svojoj prisnosti s njome, zaista tako grešan kao što ga svetlost Božje Reči opisuje? Ili je on prihvatio poruku i postupio prema njoj?“

„Ipak, otišla sam starešini H. sa svedočanstvom koje sam dobila

od Boga, ali se on nije popravio. Svojim ponašanjem je govorio: ‘Ja ću se ponašati onako kako se to meni dopada, bar u ovom pitanju. Tu nema nikakvog greha!’ Obećao je pred Bogom šta će činiti, ali je prekršio obećanje koje je dao C.H. Džouns, V.C. Vajtu i meni, i njegova osećanja se nisu odlučujuće promenila; ali, meni se čini da se on ponaša kao opčinjen čovek, čovek pod đavolovom čarolijom, koji nema nikakve vlasti nad svojim sklonostima. Uprkos svoj svetlosti koja mu je data, on nije pokazao nikakve stvarne svesti da čini greh; nikakvog pokajanja, nikakvog popravljjanja. Srca su se bolno grčila zbog njegovog stanja, ali ona nisu imala nikakve snage da promene njegovo srce ili njegove namere.“

Izopačavanje bogomdanih sposobnosti. „Mi zaista možemo biti vrlo zahvalni na pomoći koju nam je starešina H. ukazao u Engleskoj i u Švajcarskoj, ali šta da odlučimo o njemu? Mi moramo imati dokaze da je prav pred Bogom. Mi ne želimo da greh olako shvatamo, i da kažemo grešniku: ‘Sve će biti u redu s tobom!’ Mi ne želimo da brata H. povežemo s tamošnjim delom, ukoliko se on nije povezao s Bogom. Mi ne želimo da dođe do šteta do kojih će sigurno doći ukoliko s delom povežemo čoveka koji ima mrlju na svojim haljinama. Mi ne možemo olako shvatiti ovo pitanje.“

„Mrlja greha je na starešini H, a bol i tuga na dušama svih onih koji su upoznati s ovim poglavljem njegovog iskustva. Hristos je osramoćen. Čovek blagosloven najvišim videlom i znanjem, snabdeven velikim sposobnostima da čini dobro, tako da je mogao, životom poslušnosti i vernosti Bogu, postati jednak anđelima, učiniti da se njegov život odmerava prema Božjem životu, izopačio je svoje bogomdane sposobnosti i dao maha strastima,

poželevši ženu jednoga drugoga. Bog je ustanovio da je starešina H. odbacio najdragocenije pouke iskustva, prekršio najsvetiji Božja uputstva, samo da bi nastavio da čini greh.“

„Nadala sam se i molila da će vratiti razum na njegov pravi presto i raskinuti okove kojima ga je godinama Sotona sapinjao, vezivao mu i telo i dušu, i da će biti uklonjeni oblaci koji su zaklanjali njegov put, tako da će Hristos moći da priđe njegovoj duši i da je oživi i blagoslovi. Hristos će ukloniti teški teret sa umornih pleća i dati mir i odmor onima koji će uzeti Njegov jaram i podići Njegov teret.“

Poziv vodećem radniku. „Brate H, kakav može da bude karakter tvog iskustva kada suočen s mnogim opomenama i ukorima ti nastavljaš da ideš putem koji je Bog osudio? Možeš li da misliš dobro o sebi? Samo se seti Isusa, krunisanog trnjem i prikovanog na krst za tvoje grehe i neka to učini da tvoje srce postane ponizno, da se slomi. Pogledaj Hristovu krotkost, Njegovu ljupkost, a onda se baci u prašinu pun stida i poniznosti!“

„Hoćeš li, molim te, da nam kažeš šta bi učinio u slučaju da se neki od naših vodećih ljudi nađe u položaju u kojemu se ti sada nalaziš! Da li bi, bez nekog većeg dokaza da je svesniji svoga greha od tebe, preporučio da dobije ovlašćenje kao čovek čije su namere čiste i svete pred Bogom? Zar ne vidiš da si svoje kolege radnike stavio u neugodan i neizbežan položaj? Da li da se usude da preuzmu odgovornost za tvoj karakter i za tvoj uticaj u budućnosti u Božjem delu?“

Odgovornost za veće videlo. „Pokazano mi je da je tvoj slučaj mnogo teži od slučaja starešine R, zato što ti imaš veće videlo,

sposobnost, i uticaj; i njegov slučaj je upozorenje za tebe da ne pođeš njegovim stopama. Starešina R. je izgubio svoje ovlašćenje; on se duboko pokajao, ponizio do praha.“

„Pretpostavimo da je David, pošto je primio opomenu od Natana, ponovo učinio isti greh, da li bi Gospod i u tom slučaju imao sažaljenja prema njemu? Međutim, on se gorko pokajao; izjavio je da je njegov greh stalno pred njime. Slušaj njegovo ponizno pokajanje; slučaj njegove očajničke uzvike!“

Očistiti logor. Mi se kao narod moramo podići i očistiti logor Izraelov. Raspuštenost, nezakonita intimnost, i nesveti običaji uvlače se među nas u velikoj meri; pa su i propovednici koji se bave svetim stvarima krivi za greh u tom smislu. Oni žele žene svoga bližnjega, sedma zapovest se krši. Mi smo u opasnosti da postanemo sestra palog Vavilona; da dozvolimo našim crkvama da postanu pokvarene, ispunjene svakim zlim duhom, da postanu stan svakoj nečistoj i odvratnoj ptici; hoćemo li onda biti čisti ukoliko ne preduzmemo odlučne korake da izlečimo postojeća zla?“

„Da li bi hteo da i drugi slede tvoj primer? Da li bi hteo da prođu putem kojim si ti prošao i da kažu da nisu učinili nikakvo veliko zlo? Bez pokajanja i obraćenja, ti si upropašćen čovek.“

„Čula sam, brate H, da se lečiš u sanatorijumu, da se ponašaš kao kapelan, da govoriš u Tabernaklu. To zaista nije pravo za tebe da činiš, da zauzimaš takva mesta, ukoliko nisi učinio sve što je u tvojoj moći da popraviš zla iz prošlosti.“

Samopravednost i unutrašnja pokvarenost. „Ustručavala

sam se, tebe radi, da pokrenem pitanje nevernosti gospođe S. njenom mužu, ali se plašim da sam zanemarila svoju dužnost. Da smo u tvom slučaju postupali onako kako bismo postupali u slučaju nekog vernika u Crkvi, verujem da bi ti Bog poslao pokajanje zbog kojega se ne bi trebalo kajati.“

„Naše sažaljenje, naša ljubav, naše nastojanje da te sačuvamo od sramote, tebi je naškodilo. Moje srce je tako žalosno i bolno ponekad zbog tebe da bih mogla plakati. Ja kažem: ‘Mora li baš da bude izgubljen? Mora li on, pošto je patio istine radi, pošto je ustajao u njenu odbranu sve dok nije stekao sedu glavu, postati idolopoklonik, kao što je to učinio Solomon? Hoće li on, zbog ljubavi prema jednoj ženi, pogaziti Božji zakon i onda pogledati oko sebe i kazati: ‘Nisam pogrešio, ja sam u redu!’...“

Ne promena mesta, nego promena srca. „Hoćemo li i mi biti čisti što smo dozvolili da se takva ponašanja prikrivaju, gresi sakrivaju, i to bez ikakvog stvarnog znaka pokajanja ili popravljavanja? Činjenica da si napustio Kaliforniju nije ti dala novo srce. Ti si sada izvan domašaja uticaja tvoje ‘prekrasne čarobnice’, ali to nije promenilo osećanja ili pobude tvoga srca. Starešina V. je mogao radosno završiti svoj put da nije bilo senzualnih navika, ali su njega vodile njegove strasti i pobude. Dani i godine koji su mogli biti najbolji u njegovom životu postati su najgori.“

„U Solomonovom karakteru možemo videti intelektualnu veličinu povezanu s moralnim propadanjem. I on je mogao ići napred iz snage u snagu, ali je umesto toga išao unatrag iz slabosti u slabost. Posle života koji je toliko obećavao, njegova istorija je postala istorija izopačenosti.“

Na samoj ivici provalije. „Moj brate, moje srce je zabrinuto zbog tebe, Hrista radi. Ti si pokušao ono što su i drugi propovednici pokušavali – da uskladiš videlo sa tamom, Hrista sa Velijalom, neporočnost s poročnošću, dobro sa zlom. Posledica će biti moralna propast, ukoliko se ne budeš pokrenuo da vidiš da stojiš na samoj ivici provalije. Ima mnogo takvih slučajeva o kojima moram da pišem.“

„Uznemirava me kada vidim kako se greh raspuštenosti uvlači među nas. Tako sam se osećala kada sam pisala bratu Batleru o tome u toku poslednjeg zasedanja Generalne konferencije, moleći ga da učini sve što je u njegovoj moći da nas ogradi od onoga što dolazi na nas. Mi moramo uzdignuti merila i podići barijere oko duše tako da ništa ne uprlja njenu jednostavnost i neporočnost i da tako pokvari karakter na duhovnom planu. Bog je čoveku dao intelekt, i zato neka se svaka duša čuva da se taj veliki dar ne izopači na njenu večnu propast.“

Pokajanje i ponovno krštenje. „Nema ništa više nade za tebe nego za nekog običnog grešnika, ukoliko duboko ne poniziš svoju dušu pred Gospodom, ukoliko se ne pokaješ i ne obratiš. Učini prve korake na putu u život – pokajanje, vera, i krštenje. Ti si poremetio božanske zaštitne mere za čuvanje tvoga mira. Ukoliko odbiješ da poslušаш glas ukora, ukoliko budeš pošao svojim putem, ukoliko ne budeš dozvolio da te Hristova blagodati promeni, tvoja krivica će biti toliko veća od krivice običnog grešnika koliko su tvoje prednosti u videlu i uticaju bile veće.“

„Veoma velika pažnja se mora posvetiti druženju i prijateljstvima da duša ne bi bila izložena opasnosti, da se ne bi pokazao

makar samo neki privid zla koji bi u očima drugih mogao sniziti merila verskih načela i potkopati temelje duhovnih verovanja.“

Žalosni primer Solomona. „Koliki, čak i u redovima poštovalaca subote, uspostavljaju neposvećene veze. Ljudi koji imaju žene, i žene koje imaju muževe, pokazuju osećanja i posvećuju neprikladnu pažnju pripadnicima suprotnog pola. Koliko ljudi koji obećavaju ima u našim redovima koji više nemaju neporočne vere i svetog pouzdanja u Boga, zato što su izneverili sveto poverenje. Plemenite težnje se gase. Njihovi koraci se kreću unazad zato što žele ženu drugog čoveka ili su nedolično prisni s neudatim ženama. Njihovo lakoumno ponašanje ih navedi da krše sedmu zapovest.“

„Nadahnuti izveštaj kaže o Solomonu: ‘Žene zanesoše srce njegovo za tuđim bogovima, i srce njegovo ne bi celo prema Gospodu Bogu njegovu.’ (1. Carevima 11,4)

Trajna sila zlog uticaja. „Ovo nije tema o kojoj bi trebalo razgovarati sa osmehom. Srce koje voli Isusa neće tražiti nezakonite naklonosti drugih. Svaka naša potreba je zadovoljena u Hristu. Ove površne naklonosti su istog karaktera kao i ona veličanstvena uživanja koja je Sotona obećao Evi. To je žudnja za nečim što je Bog zabranio.“

„Kada bude suviše kasno, stotine mogu upozoravati svoje bližnje da se ne usuđuju kročiti preko ivice provalije. Intelekt, položaj, bogatstvo nikada, nikada ne mogu zameniti moralne kvalitete. Gospod ceni čiste ruke, čisto srce i plemenitu, iskrenu odanost Bogu i istini mnogo više od zlatne šipke iz Ofira. Svaki zao uticaj ima trajnu silu. Volela bih kada bih ovo pitanje mogla

objaviti Božjem narodu koji drži Njegove zapovesti upravo onako kako je meni bilo prikazano. Neka žalosna uspomena na Solomonov otpad upozori svaku dušu da se čuva iste provalije. Njegova slabost i greh kao da se predaju iz ruke u ruku, od naraštaja u naraštaj.“

„Najveći vladar koji je ikada držao skiptar, o kojemu je bilo rečeno da je mio Gospodu, svojim pogrešno usmerenim naklonostima se uprljao i bio je žalosno odbačen od svojega Boga. Najmoćniji vladar na Zemlji nije uspeo da vlada svojim sopstvenim strastima. Solomon je mogao biti spasen ‘kao glavnja istrgnuta iz ognja’, ali ni sve njegovo pokajanje nije moglo uništiti sve one ‘visine’, niti ukloniti sve ono kamenje, koje je ostajalo kao dokaz njegove krivice. On je osramotio Boga, odlučujući da radije dozvoli svojim strastima da njime upravljaju nego da postane učesnik u božanskoj prirodi.“

„Kakvo je nasledstvo Solomonov život ostavio onima koji će se poslužiti njegovim primerom da prikriju svoje prizemno ponašanje! Mi moramo iza sebe ostavljati ili dobro ili loše nasledstvo, trećega nema! Da li će naš život ili naš primer biti na blagoslov ili na prokletstvo? Hoće li ljudi gledati naš grob i kazati da smo ih upropastili ili spasili?

Propovednici podložni sotonskim iskušenjima. „Sotona je svoje posebne napore sada usmerio prema ljudima koji imaju veliko videlo. On bi želeo da ih navede da postanu telesni i senzualni. Ima ljudi koji služe svetim stvarima i čija srca su zagađena nečistim mislima i nesvetim željama. Oženjeni ljudi koji već imaju decu postaju nezadovoljni. Stavljaju sebe u položaj da izazivaju iskušenja. Uzimaju sebi slobode koje bi sebi smeli

dozvoljavati jedino sa svojim zakonitim ženama. Na taj način navlače na sebe božanski ukor, a u knjigama Neba ‘preljuba’ je napisana pored njihovog imena.“

Ne bismo se smeli izlagati opasnostima. „Kada bi se misli bavile samo onim čime bi smele da se bave, kada bi bile usmerene prema Bogu, kada bi duša razmišljala o istini i o dragocenim Božjim obećanjima i o nebeskoj nagradi koja očekuje verne, ljudi bi bili sačuvani od iskušenja. Ali, kod mnogih, zle misli se gaje skoro neprestano. One se unose i u Božji dom, pa čak i iza posvećene trpeze.“

Disciplinovanje posrnutih propovednika. „Kažem ti istinu, brate Batler, ukoliko oni koji tvrde da veruju i da propovedaju istinu ne očiste hram svoje duše, izliće se Božji sudovi, tako dugo odlagani. Ti ponižavajući gresi nisu bili odlučno i oštro uklanjani. Duše su zahvaćene pokvarenošću i, ukoliko ne budu očišćene Hristovom krvlju, među nama će doći do takvog otpada da ćeš biti zaprepašćen.“

„Postavljam sebi pitanje: ‘Kako je moguće da ljudi koji drugima otvaraju Bibliju – ljudi koji imaju obilje videla – ljudi koji raspolazu velikim sposobnostima – ljudi koji žive u vreme suda – koji se nalaze na samim granicama večnoga sveta - predaju svoje misli i svoja tela nesvetim navikama? Misli apostola bi se lepo mogle ponoviti i to s posebnim naglaskom: ‘Približite se Bogu i on će se približiti vama. Očistite ruke, grešnici, popravite srca svoja, nepostojani! Budite žalosni i plačite i jaučite; smeh vaš neka se pretvori u plač, i radost u žalost. Ponizite se pred Gospodom i podignuće vas!’ (Jakov 4.8-10)“ (Letter 51, 1886)

28. JEDAN UTICAJNI PROPOVEDNIK

Propovednik na silaznom putu. „Starešino T, moj brate i saradniče, u toku dve noći nisam mogla da spavam po nekoliko sati. Oko dva sata ujutro probudila sam se vrlo zabrinuta, i pošto sam neko vreme posvetila molitvi, pokušala sam da pišem.“

„Tvoj slučaj, zajedno s mnogim drugima, bio je preda mnom. Pre nekoliko godina bilo mi je pokazano da se nalaziš u velikoj opasnosti zbog pažnje koju posvećuješ drugim ženama, mimo svoje žene. Ti si popuštao svojim sklonostima na tom području i sada stojiš kriv pred Bogom. Koren svega toga je u nečistim mislima koje si gajio i koje su te navele na neprikladne pažnje i poteze, a onda i na neprikladna dela. Sve to je dovoljno loše i za ljude koji se bave samo običnim poslovima, ali je stotinu puta gore kod onih koji su prihvatili svet i poverljiv položaj.“

„Ja sam se u tvojoj prisutnosti posebno bavila važnošću uklanjanja od svega što makar samo podseća na zlo. U tvojoj prisutnosti sam govorila o posebnim iskušenjima pred koja nas neprijatelj stavlja; trudila sam se na probudim tvoju savest, tako da ogradiš svoju dušu od iskušenja neprijatelja. Pisala sam posebno o opasnostima koja prete mladim ljudima, ali i oženjenim ljudima, koji ukazuju posebne pažnje mladim damama i ženama drugih ljudi. Kada sam prelazila okean na putu prema Evropi, bila sam moćno pokrenuta, pa sam napisala i posebna upozorenja. Sve je to bilo u tvoju korist kao i u korist drugih. Pokušavala sam, naime, da te zaustavim na silaznom putu, tako da u sili Boga Izraelova ustaneš i budeš čovek, a ne igračka mu rukama đavola.“

Zaustavljanje duhovnog rasteња nečistim mislima. „Bilo mi je pokazano da usled tih iskušenja ti više ne možeš da podigneš svete ruke bez gneva i sumnje. Tvoje misli i tvoja dela su potkopali tvoje napore; tvoja telesnost i senzualne misli su zaustavile tvoje duhovno rasteње. Ti si daleko od čoveka kakvoga bi Bog želeo da ima, tako da si onesposobio sebe za delo koje bi mogao da obavljaš, zato što tvoje misli nisu čiste, već prljave i pokvarene. Pokazane su mi neke činjenice poznate samo O-
nome koji nikada ne spava niti drema.“

„Ovo je zapisano i u knjigama Neba i za kratko vreme tvoj slučaj će biti odlučен, znaće se da li će tvoje ime biti izbrisano iz knjige života ili će ostati u njoj. Ono će svakako biti izbrisano ukoliko ne postaneš obraćen čovek, ukoliko ne poniziš svoju dušu pred Bogom, priznaš svoje grehe i obratiš se Gospodu svim svojim srcem, ukloniš svaku nečistu misao i pokvareno delo. Svedok verni i istiniti kaže: ‘Znam tvoja dela!’ Nemoj ni pokušavati da učiš druge dok ne postaneš promenjen čovek, sve dok u poniznom pokajanju ne potražiš Gospoda u pravoj skrušenosti srca i ne dobiješ novo srce.“

Sotonini istrajni naponi da pokvari propovednike. „Bilo mi je pokazano da će Sotona ojačati svoja iskušenja da bi pokvario propovednike koji objavljuju obavezne zahteve Božjeg zakona. Ukoliko bi uspeo da pomuti vrlinu, pobrka shvatanje o neporočnosti i svetosti, ukoliko bi uspeo da prodre u njihove misli, da im predloži i umesto njih isplanira da greše u mislima i delima protiv Boga, tada bi njihova odbrana bila probijena. Oni bi se udaljili od Boga; ne bi imali snage i Božjega Duha u sebi, i sveta

vest istine koju objavljuju svetu ne bi više uživala Božji blagoslov; seme ne bi bilo zalivano, i do rastenja ne bi ni došlo.“

Požuda kao smetnja objavljivanju istine. „Tebi je neophodno, moj brate, čisto i posvećeno srce. Prestani smesta da pokušavaš da propovedaš istinu sve dok ne budeš uveren da u sili Božjoj možeš da savladaš požudu. Da je tvoj um, u toku vremena dok si govorio da si Božje dete, bio naučen i usmeren da se bavi Isusom, da se moli dok putuješ kočijama, dok radiš na ulicama, ma gde da se nađeš, da si vezivao svoje misli i učio ih da se bave čistim i svetim stvarima, ne bih morala da ti se obraćam ovako kako to danas činim. Gospod mora biti u svim tvojim mislima, ali je upravo to delo bilo na čudan način zanemareno.“

Propovednikovo delo nije običan posao. „Ima nekih naših propovednika koji su uključeni u aktivan posao i koji imaju nekog smisla o važnosti dela, ali ima i mnogo onih koji se bave svetim stvarima kao što bi se bavili nekim sasvim običnim poslom. Oni nisu oplemenjeni, produhovljeni i posvećeni istinom. Nisu napredovali korak po korak, rastući u blagodati i u poznavanju Gospoda Isusa Hrista. Oni nemaju stvarne, istinske vere da uhvate Boga za reč. Nisu išli iz snage u još veću snagu.“

„Nisu povećavali svoje sposobnosti, već su ostajali na istom, niskom nivou uspešnosti. Nisu postali sposobni da objavljuju Pismo, da budu moćni u Gospodu, iako su im sve prednosti bile na dohvatu ruke. Božje delo nije bilo proslavljeno njihovim mlakim delom u kojemu nije bilo ni Svetoga Duha ni Isusa Hrista. Takvi su naneli velike štete Božjem delu, i zašto? Zato što njihova srca nisu bila očišćena. Oni nemaju, novo, čisto srce, već srce koje je otvoreno sotonskim iskušenjima. Takvi nikada

neće uspeti da povedu narod prema istinskim, čistim izvorima žive vode. Oni, možda, mogu da upoznaju bližnje s razlozima naše vere, ali će im biti nemoguće da obave delo koje pravi pastiri stada treba da rade, da ‘hrane stado Gospodnje’...”

Služba Reči je bolja od dokazivanja. „Mi moramo postati svesni svojih od Boga danih odgovornosti. Naš neprijatelj đavo je izuzetno aktivan, predstavljen je kao lav koji riče, i zato moramo biti potpuno budni i upoznati s njegovim zamkama. Mi ćemo sigurno biti uhvaćeni u Sotonine zamke ukoliko naše srce, naš um, naša volja, ne budu dovedeni u potpunu pokornost Hristovoj volji. Mi ćemo sigurno izgubiti svoje spasenje ukoliko neobraćeni elementi našeg karaktera, neskladni elementi, ne budu svakoga časa, svakoga dana, dovođeni u sklad s Hristovim karakterom. Nepokorne, ponižavajuće sklonosti i strasti ne mogu vladati u srcu kojim upravlja Hristov Duh. Ima mnogo onih koji nikada nisu potpuno pokorili svoju volju i svoj put, bez ikakve rezerve, Gospodu Isusu Hristu.“

„U službi Reči treba da bude mnogo više pouka o istinskom obraćenju nego dokazivanja doktrina; jer je mnogo lakše i mnogo prirodnije za srce koje nije pod upravom Hristovog Duha da izabere doktrinarne teme nego one praktične. Održano je mnogo propovedi u kojima nije bilo Hrista i koje pred Bogom nisu ništa prihvatljivije od Kajinove žrtve. Takve propovedi nisu u skladu s Bogom.“

Zaraza duhovnom malarijom. „Gospod te poziva, moj brate, da napustiš delo, da siđeš sa zidina Siona, ili da postaneš obraćen čovek. Kada tvoje srce bude posvećeno istinom, tada u

njemu neće biti nikakve moralne pokvarenosti. Danas ti je neophodan najočajniji otpor nesvetim nagovorima, jer je tvoja duša zaražena duhovnom malarijom. Ti si udisao sotonsku atmosferu. Nisi bio čovek u Božjim očima. Kada je tvoj um trebalo da raste, tvoje misli da se oplemenjuju, tvoji planovi i rad prošire, ti si postajao sve neuspešniji kao radnik, zato što Bog nije blagosiljao svoje napore.“

Zločin u Božjim očima. „Izopačavanje naših sposobnosti, ili njihova zloupotreba u nevredne ciljeve, predstavljaju zločin u Božjim očima, a upravo to danas stalno prevladuje. Čovek koji ima sposobnosti da bude uspešan, a služi se svime što je u njemu privlačno i ugodno da uništava druge, da ih zavede s pravoga puta, da ih odvede na ustajale, zatrovane izvore da ugase svoju žed, umesto da ih dovede Hristu, obavlja Sotonin posao. Ima mnogo moralno pokvarenih koji tvrde da veruju u istinu i koji zamagljuju neporočnost u mislima i pobudama drugih, koji uništavaju duše praveći se da ih spasavaju, koji svoje reči upućuju neopreznima i preko kojih govori Sotona kao što je preko zmije iskušao Evu.“

Sve takve će stići strašna odmazda. „Oni će požnjeti što su posejali. Strašno je kada se čovek služi darovima koje mu je Bog poverio, pozajmio da njima blagoslovi bližnje, strašno je kada ih prilikom upotrebe izopačuje i ostavlja za sobom potištenost, tugu, prokletstvo umesto blagoslova. Međutim, o tome sam već opširno pisala, kao što si već video, u raznim oblicima.“

Potpuna uprava nad životom je moguća. „I ponovo kažem: ‘Tražite Gospoda dok se može naći, prizivajte ga dok je blizu. Neka bezbožnik ostavi svoj put i nepravednik misli svoje i neka

se vrati ka Gospodu i smilovaće se na nj i k Bogu našem, jer prašta mnogo.’ (Isaija 55,6.7) Kreni na posao i priznaj svoje grehe Bogu; traži Boga, jer je tebi poznato samo ponešto o takvoj vrsti posla. Usmeri svoje misli da se bave neporočnim, svetim temama, optereti svije snage, šalji svoje molbe Nebu u iskrenoj skrušenosti srca; neka tvoji razgovori, tvoje misli, tvoje držanje, budu u skladu sa svetom verom za koju tvrdiš da je braniš.“

„I kada se svi koji su slični tebi budu pokajali i pronašli Božju ljubav koja oprašta, videćemo da će Bog raditi na prekrasan način sa svojim narodom. Grešnici će se obraćati; otpadnici će se vraćati.“

Neophodnost čišćenja moralne prljavštine. „Upućujem ti ove redove. Nadala sam se da će veliko videlo koje svetli iz Božje Reči biti prihvaćeno, uneseno u tvoj verski život, i da ćeš postati istinski, iskreni hrišćanin, koji Božju volju izvršava iz celog srca. Međutim, Božji Duh me je naterao da ti pišem. Delo mora da ide napred. Sve što je poročno mora da postane neporočno i sveto; ili će biti uzeto iz naših ruku; jer sve što je telesno, senzualno, đavolsko, predstavlja kamen spoticanja drugima i donosi prokletstvo Božjem delu.“

„Što se pre naši redovi očiste od takvih ljudi, to ćemo sigurnije ugledati spasenje Božje i silu istine u našoj sredini. Samo zato što smo preopterećeni takvima koji nisu učesnici u božanskoj prirodi, koji nisu uspeli da pobegnu od pokvarenosti koju je požuda unela u svet, mi imamo tako mnogo slabosti i iznemoglosti u našoj sredini. Mi moramo ustati. Moramo očistiti logor Izraelov od njegove moralne pokvarenosti.“ (Letter 5,1886)

Javno iznošenje nije uvek neophodno. „Ne želim, ukoliko to nije neophodno, da se slučaj T. iznosi u javnost. Dobila sam odgovor od njega u kojemu priznaje svedočanstvo, ali ne želim, radi njegove žene i dece, da se o tome javno govori. Iskreno mi je žao tog čoveka, i ako mogu učiniti bilo šta da izvučem jednoga od te dvojice ljudi iz Sotonine zamke, ja bih to svakako učinila. T. zauzima daleko pozitivnije stanovište nego Kanrajt. Iako su obojica iznosila mnoge laži protiv mene i našeg naroda, nisam ogorčena na njih i ne želim da ih povredim, jer imam na umu da postoji sud kada će delo svakog čoveka izaći pred Boga, i svako će primiti od Velikog Sudije po svojim delima.“ (Letter 59,1889)

29. ČETIRI NEPOSVEĆENA PROPOVEDNIKA

Sotonska lukavstva. (Pisano propovedniku koji je zamišljao život sa ženom koja nije bila njegova , iako je s njome bio sentimentalno vezan. Sanjao je da živi s njome i da s njome ima decu na Nebu) „Imam mnogo toga što želi da ti kažem. Meni si predstavljen kao čovek kojemu pretila velika opasnost. Sotona je na tvom tragu, i ponekad ti je šaputao na uho ugodne bajke, pokazivao ti je čarobne slike žene koju ti je predstavljao kao mnogo pogodnijeg životnog druga od žene mladosti tvoje, majke tvoje dece.

„Sotona radi neprimetno, neumorno da izazove tvoj pad putem posebnih iskušenja. On je odlučio da postane tvoj učitelj, i ti se sada moraš postaviti na mesto odakle ćeš dobiti snagu da mu

se odupreš. On se nada da će uspeti da se odvede u zamke spiritizma. Nada se da će tvoje simpatije odvratiti od tvoje žene i privezati ih uz drugu ženu. On želi da ti dozvoliš svom umu da se bavi tom ženom sve dok putem tih nesvetih osećanja ona ne postane tvoj bog.“

Sanjarenje o porodici na Nebu. „Neprijatelj duša je već mnogo postigao kada je uspeo da maštu jednoga od Gospodnjih izabranih stražara navede da se bavi mogućnostima udruživanja u budućem svetu sa ženom koju voli i da zamišlja da tamo podigne s njome porodicu. Nama nisu potrebne takve ugodne slike. Sve one potiču iz uma kušača.“

„Mi imamo jasno Hristovo obećanje da u budućem svetu otkupljeni, ‘koji se udostojе dobiti onaj svet i vaskrsenje iz mrtvih niti će se ženiti niti udavati; jer više ne mogu ni umreti, jer su kao anđeli; i sinovi su Božji kada su sinovi vaskrsenja.’ (Luka 20, 35.36)“

„Objavljeno mi je da duhovne bajke drže mnoge u zarobljeništvu. Njihov um je senzualan, i, ukoliko ne dođe do promene, to će im biti na propast. Svima koji se prepuštaju ovakvim nesvetim fantazijama, ja bih kazala: ‘Stanite, Hrista radi, stanite upravo tu gde se nalazite!’ Vi ste na zabranjenom tlu. Pokajte se, molim vas, i obratite se!“

Prvo mesto u osećanjima muža. „Rečeno mi je da kažem oženjenima: ‘Dužni ste da svoja osećanja i svoje poštovanje poklonite svojoj ženi, majci vaše dece. Svoju pažnju treba da ukazujete njoj i vaše misli treba da kuju planove kako da je učinite srećnom!’...“

„Moj brate, imaj na umu da žena koja dozvoli sebi da primi i najmanji znak naklonosti od čoveka koji je muž druge žene pokazuje time da treba da se pokaje i obrati. I čovek koji dozvoljava sebi da njegova žena zauzima drugo mesto u njegovim osećanjima sramoti sebe i svoga Boga. To je jedan od znakova poslednjeg vremena. Međutim, ti svakako ne želiš da ispunjavaš taj znak. To je zadatak koji bezakonici treba da obave. Hristos će u svoje ruke preuzeti osećanja onih vole i slave Boga, navodeći da se usredsrede na pravi objekat.“

„Brate moj, tvoja žena ima svojih mana, ali i ti ih imaš. Ona je još tvoja žena. Ona je majka vaše dece, i ti treba da je poštuješ, neguješ i voliš. Straži nad sobom pažljivo, da se poročnost ne ugnezdi u tvoj um ili u tvoje srce...“

Veran bračnom zavetu. „Brate U, Pre nekog vremena pokazan mi je tvoj slučaj, ali sam oklevala da ti pišem, misleći da ću te videti i razgovarati s tobom. Ti si postao rob opasnog sentimentalizma, i to je skoro upropastilo i tebe i onu koja ti je dozvolila da postane predmet tvojih osećanja. Nije uopšte potrebno da tražiš od Boga da te blagoslovi dok ideš tim putem. U tom pitanju tvoj um se nalazi pod upravom neprijatelja koji je spreman da zagospodari svima koji pokazuju naklonost prema spiritističkim pojavama.“

„Ti imaš ženu, i ti si vezan uz nju Božjim zakonom. ‘Čuli ste kako je kazano starima: ne čini preljube! A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svojemu... Tako je kazano: ako ko pusti ženu svoju da joj da knjigu rasmusnu. A ja vam kažem: da svaki koji pusti ženu

svoju, osim za preljubu, navodi je da čini preljubu, i koji puštenicu uzme, čini preljubu.’ (Matej 5,27-32)“

Moja je molitva da ti Bog pomogne. „Sada je vreme da se borimo u dobroj borbi vere. Sada je vreme da se odupremo željama nepreporođenog srca. Sada je vreme za tebe da budeš čvrst kao čelik u poštovanju tvog bračnog zaveta, odbijajući da se mislima, rečima, ili delima pokvari izveštaj o tebi kao o čoveku koji se boji Boga i poštuje sve njegove zapovesti. Ti si počeo prihvatati spiritističke ideje. Ali, ako se sada potpuno obratiš Bogu, dobićeš blagodat Gospoda našega Isusa Hrista i istina će odneti pobeđu u tvom životu.“ (Letter 231, 1903)

Javni ukor. (Pisano jednom mladom, neoženjenom propovedniku) „Ovde treba da se obavi nešto teškog rada. Neki duh lakomnosti je zavladao ovde. Mladi ljudi se pare s mladim devojkama i kada dobijaju ukor, neki od njih, postaju prkosni, kruti, nemirni. Mi smo morali da to raščistimo pre nego što duh slobode može da uđe na naše sastanke. Ali, u subotu je sve naizgled krenulo naopako. Starešina U, koji je propovedao, počeo je da trči za devojkama, udatim ženama i udovicama, i čini mi se da je to uopšte bila njegova sklonost ... U nedelju ujutro, ja sam ih prozvala po imenu i kazala im, a i svima prisutnima, da ni nemamo mesta za takve ljude, jer bi oni samo dvostruko otežali posao radnicima koji nose odgovornosti.“

„Kada bi se oni samo sklonili s puta i ponašali onako kako im je u srcu, ne pokušavajući da svoje zlo delo obavljaju pod maskom pobožnosti, delo bi bilo rasterećeno. On do sada nije ništa priznao. Ne znam ni da li će to ikada i učiniti. Ali, videlo je došlo na naš sastanak i mladi koji su sledili njegov primer

izašli su napred odlučno i priznali svoje pogrešno ponašanje. Kada će omudrati oni koji govore da priznaju Hrista?“ (Letter 53,1884)

Poziv za rad u drugoj zemlji. (Pismo napisano pokajničkom propovedniku koji je prekršio sedmu zapovest) „Dragi brate V, ovog trenutka sam dobila i pročitala tvoje pismo, i ako ne budem odmah odgovorila plašim se da ću nešto zaboraviti.“

„Što se tiče promene tvoga boravišta, spomenula bih ti Englesku. To je veliko polje i u njemu radi samo nekoliko radnika. Posla ima mnogo i svi u njemu mogu da učestvuju – svi pripadnici tvoje porodice, ukoliko žele da se predaju Gospodu i da uzmu učešća u Njegovom delu. Ti ćeš naći dovoljno prostora za rad i ako budeš pošao na rad u duhu krotkosti i poniznosti, popravljajući pogreške koje si učinio nekada u svom životu, Bog će te prihvatiti. Postoji potreba za radnicima u Engleskoj, a prednost te zemlje nad drugim delovima Evrope je u tome što naša američka braća ne moraju da deluju preko prevodioca...“

„Ukoliko budeš došao u Englesku svakako da ćeš naći dovoljno posla za sebe i Bog je milostiv; On nas sažaljeva zbog naših pogrešaka; On oprašta naše prestupe i ako budemo živeli skromno i pokajnički, ako budemo prestali da činimo zlo i počeli da činimo dobro, Gospod će nas podržati. Neka te Gospod pouči i neka radi s tobom..“

„Želela bih kada bi bilo više ljudi koji bi se posvetili misionarskom delu u Engleskoj. To kraljevstvo ima samo nekoliko radnika. Mi želimo misionare s kojima Gospod može da radi i koje može da blagoslovi. Mi želimo ljude koji će osećati odgovornost

za duše, ljude koji će raditi onako kako je Hristos radio, revnosno, nesebično, da spasu grešnike i prosvetle one koji žive u tami. Pišem ti ovo kratko pismo, misleći da ono sadrži upravo ono što treba da bude napisano. Tvoja sestra u Hristu.“ (Letter 41, 1886)

Nečiste misli i maštanja. (Pisano jednom nepokajanom propovedniku) „Starešino Z, moja se duša mnogo muči zbog tebe. Plašim se, da, mnogo se plašim da ti nikada nećeš ući u carstvo Božje. Srce me veoma boli dok razmišljam o tvom slučaju, o tebi koji stojiš u videlu kao ovlašćeni sluga Isusa Hrista, a ipak si tako obavijen oblakom prljavštine da sveti anđeli ne mogu da ti priđu. Nije to ništa novo da su tvoje misli pokvarene nečistim željama i zamislima. Ti nisi odbacio nedozvoljene želje i požudne misli. Kada si se sreo sa mnom u Heldsburgu i rekao mi da si postigao pobjedu, kazao si mi laž, a i znao si da to nije istina.“

Muha u paukovoj mreži. „Tvoj život u prošlosti predstavljen mi je kao život nekoga koji nema unutrašnje snage da se suprotstavi zlu ukoliko je ono prikazano na privlačan način. Ti si stekao poverenje žena kao čovek pobožnosti i pravednosti, a onda si iskoristio to poverenje da sebi uzmeš slobodu u ponašanju prema njima – da ih ljubiš, i da se upuštaš s njima toliko daleko u svojim zavodničkim, požudnim pokušajima koliko su ti one dozvoljavale da ideš, i to ne samo sa sestrom S. već i sa drugima. I mene srce boli kada mislim kako si uprljao i pokvario i više nego jedne ili dve ili tri ili četiri svojim umiljavanjem i svojim ulaganjem i milovanjem koje je navelo te duše na raskalašnost i na porok. A ti si bio stražar, bio si pastir!...“

„Ti si učinio da tvoji zli i požudni postupci izgledaju bezazleni, a neke su bile pokrenute i svojom požudom i zavedene zato što nisu imale moralne snage da ukore tebe, propovednika, zbog tvojih pokvarenih postupaka. Nema ih mali broj koje su žrtvovale savest, duševni mir i Božju naklonost, zato što je čovek kojega je narod postavio kao stražara na zidine Siona bio njihov zavodnik – vuk u ovčijoj koži.“

„A one koje nisu bile pokvarene pale su u zamku koju im je Sotona postavio preko lošeg pastira pod različitim izgovorima i opravdanjima. Ti si sakrivao tvoje pokvareno srce smrtonosnog protivljenja svemu što je nepokvareno i sveto. I muhe privučene u paukovu mrežu, i ribe navedene zalogajem na udici, bile su uhvaćene u zamku i savladane.“

Pogrešan pristup bračnom savetovanju. „Ti si svojim ponašanjem spustio svete stvari na nivo običnih. Mnoge su bile skoro upropašćene, jer su, da tako kažemo, bile izvađene kao glavnja izvađena iz ognja; ali tvoja gluma da oboriš barijere koje čuvaju svetost porodičnih odnosa između muža i žene, tvoji pripremljeni planovi da navedeš žene da ti otkriju tajne svog bračnog života, potaknuli su one koje su sklone popuštanju, koje su bile očarane tobom da ti otvore svoja srca kao nekom katoličkom ispovedniku; i ti si u njima jačao pomisao da su načinile neku pogrešku u svom bračnom životu.“

„U svakoj porodici ponekad dolazi do nerazumevanja. Izražavaju se misli i osećanja koja Sotona koristi, ali, ako i muž i žena žele da se odupru Sotoni i da ponize svoje srce pred Gospodom, teškoće se uskoro rešavaju ne ostavljajući neke duboke i ružne ožiljke. Ali, ti si obavljao delo jačanja otuđenosti umesto lečenja

teškoća; tako da je spokojstvo srca, sklad i korisnost ne samo žena, već i muževa, bivala uništena, pa je seme raspuštenih postupaka koje si ti sejao donosilo svoju gorku, gorku žetvu. Uobičajeno je da neko na taj način odluta od Boga, ali je činjenica da se samo retki vraćaju.“

Sveto utkano u nečisto. „Stidljivo, popustljivo reagovanje žena ili devojaka na podilaženje muškaraca, oženjenih ljudi, dovodi do toga da budu lako uhvaćene u zamku. A čovek koji je trebalo da traži duše da bi ih spasao, tražio je prilike i mogućnosti da ih upropasti. Ima tako mnogo onih koje su labavo vezane uz načela, i koje dolaze u dodir s ljudima koji objavljuju istinu, pa kada neki od njih razvijaju i bistre bezakonje pred njima, odevaju ga u anđeosko ruho, pošto njihova srca nisu zaštićena čvrstim, nepokolebljivim načelima, razorno delo se brzo dovršava.“

„Sveto se obara i tako utkiva u požudu i nesvete, pokvarene postupke da je žrtva zburnjena, pa hram duše postaje slivnik bezakonja. Isprva bezazlena osoba samo sluša; zatim dobija slobodu da sama bira šta želi; onda vaspitanje ide dalje sve dok ‘kao što vo ide na klanje i kao bezumnik u puto da bude pokaran’ (Priče 7,22) i ona sledi kušača i ide za njime tako daleko kako je on vodi.“ (Letter 82, 1886)

30. POMAGAČI ELEN G. VAJT

(Pismo je napisano 6. septembra 1895. godine i upućeno V.F.C. – i V.F.C. i Fani J. bili su nameštenici Elen G. Vajt, isprva u Melburnu, a zatim u Kuranbongu, Novi Južni Vels. U toku

1895. godine Elen G. Vajt i njeni nameštenici radili su i živeli u šatorima dok se Sanisajd, njihovo stalno boravište, još gradilo) „Jutros, dok sam se vraćala iz škole, videla sam tvoga konja vezanog za drvo pred šatorom Fani J. Posle nekog vremena ušla sam u šator. Dama iz Njukastla i Džesi Izrael bile su u poseti Fani. Ti si sedeo, pišući na pisaćoj mašini. Zašto pisaću mašinu nisi odmah odneo u trpezarijski šator? Kakav će utisak takvo ponašanje ostaviti na devojčice koje dolaze u školu? Ostavilo je utisak koji je bio sve drugo samo ne povoljan.“

„Tvoja sloboda s mladim ženama je neprilična, ali je tebi tako prirodna i uobičajena da o njoj uopšte i ne razmišljaš. Božja Reč ti je naložila da se čuvaš svega što makar samo liči na zlo, ali, da li ti to činiš? Ti si oženjen čovek, imaš ženu i dva dečaka, koje si ostavio u Americi i sama ta činjenica bi morala da bude dovoljna, bez ikakvih drugih podsticaja, da te navede da neguješ razboritost i opreznost prilikom svog druženja sa drugima... Ja ti sve ovo pišem zato što ti zavodiš Fani, a ona je očigledno slepa i zalučena...“

„Činjenica da si provodio toliko vremena u Faninom društvu, kao što si činio dok smo bili u Melburnu, nije imala samo izgled zla, već je bila zla. Ti si uživao u tome, ali izgleda da nisi uspeo da shvatiš da si svojim ponašanjem podsticao i druge da krenu istim putem.“

„Ja sada idem u Tasmaniju, a ti i Fani ćete ostati u Avondejlu. Posle mog odlaska, vi ćete biti skloni da se družite još više, jer ja nisam prisutna da čuvam stražu. Plašim se da ćete svojom prisnošću osramotiti istinu. Odlučno protestujem protiv toga.“

Drži se izvan Faninog šatora, jer ćeš inače prouzrokovati skandal.“ (Letter 17, 1895)

Pismo V.F.C, septembar 1895. „Već mnogo meseci ne dobijam od Fani mnogo pomoći, ne zato što ona ne može da radi, već zato što je druženje s tobom učinilo da stekne iskustvo koje ju je onesposobilo da bilo šta učini u mom poslu...“

„Duboko sam zabrinuta i zbog drugog pitanja, a to su tvoja posećivanja Fani u njenom šatoru. Ja sam već donela odluku da vas dvoje ne možete raditi zajedno. Ti si oženjen čovek, otac dvoje dece. Iako je tvoja žena dobila razvod od tebe, to ti ne daje slobodu da se ponovo oženiš, kao što mogu da pročitam u svojoj Bibliji...“

„Pre nego što odem, moram da postavim nekoliko pravila ponašanja. Nema mesta za posete V.F.C. Faninom šatoru. Već neko vreme Fani nije u stanju da radi. Njeno druženje s tobom je u najvećoj meri odgovorno za to. Znam da je tako i zato kažem: drži se daleko od njenog šatora. Kada mene ne bude bilo ovde, ti ćeš misliti da imaš povoljnu priliku da se nađeš u njenom društvu kada god to možeš; i zato ja ne mogu da odem i da te ne opomenem i da ti ne naredim da zadržiš sebe za sebe. Ne želim da se ikakav prigovor uputi meni ili mome društvu zbog nerazumnog, nemarnog ponašanja ili dela.“ (Letter 19, 1895)

Pismo Fani J. 23. novembar 1895. „Razmatrala sam tvoju vezu sa V.F.C. i nemam drugog saveta osim onoga koji sam ti već dala. Mislim da nemaš nikakvog moralnog prava da se udaš za V.F.C; a ni on nema nikakvog moralnog prava da se oženi tobom. On je napustio svoju ženu pošto joj je uputio veliki izazov. On je napustio ženu kojoj je obećao pred Bogom da će je voleti

i negovati dokle god oboje budu živi. Pre nego što je uopšte dobila razvod, dok je još bila njegova žena pred zakonom, on tri godine nije bio s njome u vezi, a onda ju je napustio i srcem i kazao da voli tebe. Ti si pregovarala o braku s oženjenim čovekom, dok je još zakonski bio vezan sa ženom s kojom se oženio, s čovekom koji je s njome stekao dvoje dece.“

„Ne nalazim ni traga popustljivosti Biblije prema bilo kojemu od vas dvoje u slučaju da ugovarate brak, iako se njegova žena razvela od njega. Na temelju izazova koji joj je uputio, to je pretežno posledica njegovog ponašanja i on je kriv da je došlo do toga, i ja ne mogu da prihvatim da on ima zakonsko pravo da poveze svoje interese s tvojima i da ti imaš zakonsko pravo da svoje interese povežeš s njegovima. Jedno je samo sigurno. Ne mogu da budem ni s jednim od vas dvoje ukoliko preduzmete taj korak, jer vidim da Pismo osuđuje vašu vezu. I zato želim da vas oboje shvatite da na temelju svetlosti koju mi je Bog dao u vezi s prošlošću i sadašnjošću ne mogu ni da zamislim da zapo-
slim ijedno od vas dvoje ukoliko učinite taj korak.“

„Zaprepašćena sam da si makar i za trenutak pomislila na takvo nešto, da si svoja osećanja poklonila čoveku koji je napustio svoju ženu i dvoje dece pod takvim okolnostima. Savetujem ti da izneseš svoje misli i svoje planove o tom pitanju pred odgovornu braću, tako da možeš saslušati i njihov savet, da im možeš dati priliku da ti pokažu na temelju Božjeg zakona u kakvu pogrešku si htela da padneš. Oboje ste prekršili zakon čak i time što ste pomislili da možete da sklopite brak. Trebalo je da odbaciš tu misao kada ti je prvi put nagovestio svoju nameru.“ (Letter 14, 1895)

Pismo Džejsmu Edsonu Vajtu, 9. decembra 1895. „O, kakve li glavobolje, jer događaju se i druge stvari, koje me veoma optećuju. Tu je prisnost između V.F.C. i Fani. Predstavila sam im sve opasnosti, ali su oni odbacili moj savet. Međutim, na sastanku u Melburnu Fani je priznala da voli V.F.C. i da on voli nju. Pokušala sam da im položaj predstavim u pravoj svetlosti, da V.F.C ima živu ženu. Nedavno je ona dobila razvod. On ju je napustio i nije ga bilo tri godine. Međutim, Fani mi je kazala da se molila Bogu da ukoliko njegova žena dobije razvod da će joj to biti znak da se može udati za njega. Kakva li zaslepljenost može obuzeti one koji namerno skreću s pravog puta! Njih oboje su misli da se mogu uzeti i nastaviti da rade za mene. Upravljanje svim mojim poslovima bi se tada našlo u njihovim rukama. Nema govora o tome, kazala sam im. Taj korak bi zauvek prekinuo svaku njihovu vezu sa mnom, jer V.F.C. nema nikakvog moralnog prava da se oženi.“ (Letter 123a, 1895)

Pismo V.F.C, 9. april 1896. „Veoma sam uznemirena dok razmatram prošlost, i kada mi Božji Duh skreće pažnju na neka pitanja. Imam odlučnu vest da ti uputim, brate C. Pre oko dve godine bilo mi je dato posebno videlo u vezi s tobom i tvojom porodicom. Tada mi je bilo pokazano da je tvoje ponašanje u tvom domaćem životu nehrišćansko. Ti si započeo tvoj bračni život prihvatajući lažni dan odmora i ploveći pod lažnom zastavom. Međutim, žena koju si dobio odbacujući načela istine nije mogla da donese mir i sreću svome kupcu. Svojim ponašanjem ti si osramotio Boga i Njegovu istinu si pogazio nogama.“

„Kada si se zbog svoje žene odrekao subote, ona se radovala da je postigla pobeđu, a i Sotona se radovao. Ali, kada je prihvatila čoveka koji je bio spreman da se zbog nje odrekne svoga

Gospoda, nije bila u stanju da ga gleda i poštuje kao što žena treba da poštuje svoga muža. Kada se udala za tebe pod tim okolnostima, nije bila u stanju da načini razliku između nebeske ljubavi i zemaljske ljubavi, koja nema svoj izvor u Bogu. Čovek koji je spreman da žrtvuje svoju ljubav prema svom nebeskom Ocu radi svoje žene, biće spreman da žrtvuje i svoju ženu radi neke druge žene. Takva vrsta ljubavi je niska; to je ljubav koja pripada ovoj Zemlji, i nikada neće uspeti da izdrži probu nevolja.“

„Bog nije promenio zakone svoje vladavine, zakone koji upravljaju Njegovim podanicima i na ovom svetu i u nebeskom svemiru. Prirodni zakoni se moraju poštovati. Međutim, ti si tako odlučno namerio da zadobiješ svoju ženu da si porušio sve barijere, da si prekršio Božji zakon odbacujući subotu; i ti si samo požnjeo što si posejao. Pošto si se oženio svojom ženom, ponovo si prihvatio subotu. To bi bio pravilan korak kada bi bio učinjen iskreno i u strahu Božjem. Hristos je rekao (Navodi tekst iz Jovan 14,21!).“

„Međutim, ti si dobio svoju ženu uz pomoć obećanja koje si kasnije prekršio. Ti si platio veliku cenu za nju, a kršeći svoje obećao dao si joj sve moguće razloge da padne u iskušenje. Na taj način je Sotona dobio na raspolaganje mnoge prilike da je prevari, i on joj je sva ova pitanja predstavljao u svojoj svetlosti. Ti si žrtvovala istinu i prodao svoju vernost Bogu da stekneš ženu, a pošto si ponovo počeo da svetkuješ subotu, tvoje ponašanje prema tvojoj ženi moralo je da bude potpuno drukčije od onoga kakvo je stvarno bilo. Ti si joj morao pokazati svu moguću nežnost, strpljivost, i ljubav, sve ono što si joj pokazivao pre vašeg venčanja. Ali nije tako bilo. Ti se nisi ponašao tako

da sačuvaš njenu ljubav. Ja sama nemam poverenja u tebe kao u hrišćanina, a prema tome kako se stvari sada razvijaju, ne bih ti dala saglasnost da postaneš vernik bilo koje crkve.“

„Ti si mislio da se možeš ponašati kako se tebi dopada čim si se jednom venčao. To je učinilo da tvoj bračni život postane gorak, i tvoja žena je imala sve moguće razloge da odbije da ostavi svoj dom i da dođe s tobom u ovu zemlju. Tvoje prihvatanje fanatičkih gledišta nije ti uopšte išlo u korist, jer je tvojoj ženi pružilo mogućnost da ojača svoje protivljenje načelima istine.“

„Godinama si bio udaljen od svoga doma. Tvoj odlazak, onakav kakav je bio, predstavljao je greh protiv tvoje porodice. Ti si mi kazao da se nikada ne bi mogao toliko poniziti da se vratiš natrag, nikada. Međutim, Bog mi je pokazao taj problem. Znam da ti ne možeš biti čist u Božjim očima sve dok ne učiniš sve što je u tvojoj moći da se pomiriš sa svojom ženom. Ti moraš da obaviš posao u svojoj porodici, posao koji se ne sme ostaviti neobavljen. Sve to sam ti kazala još u septembru mesecu prošle godine. Bez obzira kakvo je držanje tvoja žena zauzela, bez obzira koliko se nerazborito i lakomisleno ponašala, tebe to ne oslobađa od preuzimanja očinske uloge prema tvojoj deci. Ti treba da se vratiš svome domu i da učiniš sve što je u tvojoj moći da premostiš provaliju, čijem stvaranju si ti, takozvani poštovatelj istine, više doprineo od tvoje žene.“

„Kada si svoju ljubav preneo na drugu ženu, makar da je tvoja žena dobila razvod, ti si prekršio sedmu zapovest. Ali, ti si učinio i nešto gore od toga. Ti si zavoleo drugu ženu i pre nego što je tvoja žena dobila razvod, jer si nekome rekao: ‘Kako mi je teško da budem vezan sa ženom koju ne volim, kada postoji

druga koju volim, da, volim i samu zemlju po kojoj ona hoda!”“

„Tvoje ponašanje dok si bio u mojoj porodici nije bilo otvoreno i iskreno. Veza između tebe i one na koju si preneo svoja osećanja odvijala se usred laži i prevara. Pod maskom lažnih izgovora, ostvarivani su tajni planovi. Gospod mi je sve to otkrio, i ja sam pokušala da promenim stanje stvari, ali za tebe i za druge odgovornost za duše nije ništa značila. U to vreme ti si održavao biblijske časove sa prijateljima i igrao istaknutu uloga u crkvenoj aktivnosti. Nisi tražio moj savet i moje mišljenje u rešavanju tako važnog pitanja. Da si to učinio, bilo bi mi uštedeno mnogo bola od kojega sam kasnije patila.“

„Kada sam s tobom razgovarala o slobodama koje si sebi dozvoljavao u druženju s mladim damama, kada sam ti kazala da ne želim da ostaneš u mojoj porodici dok se ja nalazim u Tasmaniji, tvoj odgovor je glasio da si ti uvek bio druželjubiv sa mladim ženama, i da nikada nisi ni pomislio da bi u tome bilo nekog zla. Ja sam ti kazala da znam da ima zla u uzimanju tolike slobode i da ne nalazim nikakvog opravdanja da te ostavim u mojoj porodici dok budem odsutna.“

„Kada sam ti kazala da ne možeš ostati u mojoj porodici, kazao si da ćeš, pošto središ svoje račune, a za to će ti biti potrebna jedna sedmica, otići. Međutim, to sređivanje se odugovlačilo, ili je bilo zanemareno, sve do oko dve sedmice pre našeg povratka iz Tasmanije, a onda smo u julu mesecu otišli u Kuranbong.“

„Taj problem ne može ostati na tome. Ne mogu dozvoliti da ljudi smatraju da te udaljavam od tvoga doma i tvoje porodice. Mislim da je bilo pogrešno što sam te uopšte uzela u svoj dom.“

Učinila sam to da bih ti pomogla, ali ne mogu dozvoliti da se to drugima predstavlja kao dokaz da te smatram dostojnim da se uključiš u sveto delo koje mi je Gospod poverio. Ne mogu dozvoliti da to tako izgleda, jer tada i mene predstavlja u pogrešnoj svetlosti.“

„Ne mogu dozvoliti da izgleda kao da odobravam tvoje ponašanje na području tvog bračnog života. Napuštanje žene i porodice je uvreda za Boga, i ja to pitanje moram da predstavim onakvo kakvo jeste predsedniku tvoje Oblasti, pastoru Vilijamsu. Nadala sam se da ćeš, kada budeš shvatio svoju zabludu, osetiti ono pokajanje radi kojega se ne treba kajati. Međutim, moje iskustvo u Armadejlu, i odgovornost koja mu je tada bila poverena, doprineli su da mnogo patim; osim toga, pitanja iz tvoje prošlosti bila su mi još potpunije otkrivena... Ti si mislio da bi mogao dobiti ovlašćenje da obavljaš delo propovednika evanđelja, ali, da ti je ono zaista bilo dato, bila bi nanesena sramota Božjem delu. Ti si sebe predstavio kao čoveka kojemu je učinjena nepravda, iako je u stvari upravo tvoja žena pretrpela najveću nepravdu. Prema njoj se nije smelo postupati onako kako si ti postupao. Ti si se ponašao prema svojim mališanima tako da tvoja žena nije imala drugog izlaza nego da se otuđi od tebe. Njeno srce je bilo ranjeno, uništeno, i ona je bila skoro pomenjena tvojim zapovedničkim, gazdinskim nametanjem discipline tvojoj deci.“

„Pošto si odustao od Fani, ti si svoja osećanja poklonio drugoj. To je samo pokazalo kako bi se ponašao kada bi ti se pružila prilika. Ti ukazuješ pažnje mladim devojkama i na taj način zadobijaš njihovu ljubav, pošto, kada to želiš, možeš da budeš vrlo umiljat i prijatan. Kada mi je sve to bilo pokazano, bila sam

ozlojeđena. Ja ne mogu i neću da ćutim o takvim pojavama. Odlučila sam da moraš da budeš razobličan kao neprincipijelan čovek. Tvoje ideje o tome kako hrišćanin treba da se ponaša toliko se razlikuju od načela objavljenih u Božjoj Reči da ti ne sme biti poverena nikakva odgovornost u Božjem delu.“ (Letter 18, 1896)

Pismo pastoru I.N. Vilijamsu, predsedniku Oblasti Pensilvenija, domaćoj Oblasti V.F.C, 12. april 1896. „Imali smo velikih nevolja u vezi sa bratom V.F.C. koji ovog meseca želi da se vrati u Ameriku brodom. On je pokazivao naklonost prema društvu mladih devojaka i pun je dobrog raspoloženja, ponaša se kao neki dečak. Pre oko godinu dana, na predlog moga sina V.C. Vajta, zaposlila sam ga da piše pisaćom mašinom za Fani J, kada mu ona bude diktirala rukopise. Međutim, uskoro sam se zabrinula. Dobijala sam upozorenja stalno iznova. Razgovarala sam sama s njime o njegovoj slobodi i uživanju u društvu mladih žena i o njegovom lakomislenom ponašanju, ali mi je on odgovorio da je uvek bio društven prema mladim damama i da misli da u tome nema ništa zla.“

„Želeli smo da mu pomognemo, jer nije imao novca i vrlo je oskudevao u odeći. Imao je prilično sposobnosti i mogao se razviti u kompetentnog pomoćnika V.C. Vajtu ili raditi za mene. Međutim, nisam se usudila da ga i dalje zadržim kao člana moje porodice.“

„Povezao se sa Fani J. i veza je nastavljana prikriveno pre nego što je saznao da je njegova žena dobila razvod. Kada je za to saznao, izgledao je veoma rasterećen, jer se njegovo srce potpuno otuđilo od nje. Međutim, Gospod mi je pružio videlo o

tom predmetu. Smatram da je on mnogo krivlji od svoje žene, uzimajući u obzir činjenicu da tvrdi da veruje u svetu istinu, dok ona nije nikada davala takve izjave. On nije bio ljubazan, nežan muž; nije bio ni strpljiv ni spreman na podnošenje, već vrlo kritički raspoložen i arogantan ako mu žena ne bi ugodila na bilo koji način. Ne mogu da vidim na koji bi način njegova žena, suočena s njegovim temperamentom i raspoloženjem, mogla da bude privučena istini. Ona mu se protivila i otežavala mu život, ali ni trunku više nego što je on to svojim ponašanjem činio njoj. On protivljenje nije primao strpljivo, ili kao što bi to hrišćanin morao da čini. Načinio je pogrešku kada je napustio svoj dom i svoju ženu i decu. Pre nekoliko meseci sam čula da ništa ne čini da bi im pomogao.“

„Kako je meni stanje bilo prikazano, vrlo ozbiljan problem predstavljala je već i sama činjenica da je dozvolio sebi da svoja osećanja pokloni drugoj ženi iako je imao živu ženu, kojoj je obećao da će je voleti i negovati dokle god oboje budu živi. Zašto je morao da napusti svoj dom u toku tako dugog vremena za mene je bilo tajna sve dok nedavno nisam dobila prosvetljenje od Boga.“

„On može da izgleda vrlo privlačno i da zadobije poverenje i naklonost devojaka, ali kada se naljuti takvog je temperameta i raspoloženja da nijedna žena, bez obzira da li je vernica ili ne, ne bi mogla da živi u miru s njime. On bi se tako ponašao da bi se svaka žena osećala bedno. On je neumeren u jelu i upravo zato ima tako malo strpljenja.“

„Osetila sam da je došlo vreme kada više ne mogu da ga zaposlim da obavlja poslove za mene, jer mi je Gospod neprestano

slao upozorenja zbog njegovog ponašanja.“

„Pisaću i više o tome ukoliko bude neophodno. Molim te, piši mi, prikaži mi činjenice o njegovoj porodici tamo, koliko ih ti znaš. Pomozi V.F.C koliko možeš, da popravi stanje i ukloni ovu sramotu sa Božjeg dela. Čak i ako se njegova žena u međuvremenu udala, možda ipak ima ponešto što bi on mogao da učini za svoju decu.“ (Letter 104, 1896)

Bratu i sestri G.C. Teni, 1. jul 1897. „Veza između Fani J. i brata V.F.C. počela je za vreme sastanka pod šatorima u Melburnu u januaru 1894. godine. Tu se ona zaljubila u oženjenog čoveka koji je imao dvoje dece. Ona je najupornije odbijala da prizna da je bilo ikakvih naklonosti između nje i brata C. Stajala je predamnom u mom šatoru i izjavila da nema ništa istinito u tim izveštajima. U toku godine dana posle toga nije bila nizašta, predstavljala je samo mrtvi, teški teret...“

„Afera između Fani J. i V.F.C. trajala je celo vreme sastanka pod šatorima u Armadejlu. Razgovarala sam s oboma posebno, i govorila im da Gospod ima spor s njima. Oni su odbijali da priznaju da postoji bilo kakva posebna veza između njih. Ja sam imala bolje informacije; ali mi je Gospod pomogao da radim za vreme tog sastanka pod šatorima. Neposredno pre završetka sastanka, Fani je došla k meni i kazala: ‘O, sestro Vajt, došla sam k tebi kao majci. Ja zaista volim brata C. iz celog svog srca i moje srce je slomljeno. Tri puta mi je čaša zadovoljstva bila ponuđena, i onda oduzeta.’ Onda je devojka još dodala: ‘Molila sam se, ukoliko bi bilo u redu da se nas dvoje venčamo, da njegova žena dobije razvod od njega, i pre nekoliko sedmica ona je zaista dobila razvod. Misliš li da je time Gospod zaista uslišio

moju molitvu?’ Nisam se usudila da dalje razgovaram s njome, jer je trebalo da toga dana govorim pred velikim skupom. Ukoliko je sestra Preskot u Batl Kriku, ona ti može objasniti pojedinosti.“

„Pa, od toga vremena, odvojila sam se od Fani da se više, tako sam bar mislila, ne sretnem s njome. Ali, kratko vreme posle toga, Fani se nalazila u Sidneju i napisala mi drugo priznanje. Pomislila sam da je ne mogu uzeti natrag, ali je Gospodnji Duh počinio na meni i rekao: ‘Daj joj još jednu priliku!’ I tako sam odlučila da se sretnem s Fani i da joj kažem da ću je ponovo uzeti u službu. To sam i učinila i ona je ostala kod mene nekoliko sedmica, ali nije bila sposobna ni za kakav rad; onda je odlučila da će se vratiti kući, svojoj majci, i ja sam joj kazala da može da bude slobodna da čini što želi.“ (Letter 114, 1897)

NEBIBLIJSKI BRAKOVİ

31. POŠTOVANJE NEBIBLIJSKIH BRAKOVA

Razdvajanje nije preporučljivo. „Dragi brate C.H. Blis, dobila sam tvoje pismo i pročitala sam ga. Bila sam upoznata sa nekoliko takvih slučajeva i srela sam se s nekima koji su osećali da im savest nalaže da nešto preduzmu u slučajevima koji su slični tome koji ti spominješ. Pošto su stvari pokrenuli, i razderali na komade, nisu imali dovoljno mudrosti da ih ponovo sastave i da učine da bude bolje. Ustanovila sam da upravo oni koji su tako revnosni da stvari ruše ne čine ništa da bi ih ponovo postavili u red. Oni imaju sposobnost da zbune, zadaju bol i da sve dovedu u najžalosnije stanje, ali ne i talenat da položaj poprave.“

„Ti si zatražio moj savet u vezi sa tim pitanjem. Kazala bih da ukoliko oni koji se osećaju odgovorni za taj slučaj nisu pažljivo razmotrili neko bolje rešenje i ne mogu da nađu mesta na kojima bi se obe strane udobno osećale, onda bi bilo bolje da ne ostvaruju tu misao o razdvajanju. Nadam se da ovo pitanje neće biti požurivano, i da naklonost neće biti uskraćena tom paru čiji interesi su bili sjedinjeni.“

Bez prenatgljenih poteza. „Ovo pišem, jer sam videla toliko slučajeva te vrste kada su ljudi osećali veliku odgovornost sve dok stvari nisu potpuno poremetili i uništili, a onda su izgubili

svaki interes i prestali da se osećaju odgovorni da nešto učine. Svaki od nas pojedinačno bi trebalo da shvati da naša revnost treba da bude u skladu s našim znanjem. Ne bi trebalo da činimo pre nagljene poteze u takvim slučajevima, već da razmotrimo sve strane problema. Treba da budemo vrlo oprezni i da delujemo s mnogo saučešća i nežnosti, jer ne znamo sve okolnosti koje su dovele do takvog ponašanja.“

„Savetujem da se ti nesrećnici prepuste Bogu i svojoj savesti i da ih Crkva ne tretira kao grešnike sve dok ne dobije dokaze da su takvi pred očima svetoga Boga. On čita srca kao otvorenu knjigu. On neće ni suditi kao što ljudi sude.“ (Letter 5,1891)

Okolo dvadeset godina posle toga, Vilijam C. Vajt je pisao drugoj osobi:

„Majka je u toku poslednjih dvadesetak godina primila mnoštvo pisama u kojima su se ljudi raspitivali o pitanjima o kojima ti pišeš, i ona je mnogo puta odgovarala da nema drugog saveta osim onoga koji je dao apostol Pavle. Nedavno je odlučila da se ne bavi pismima slične sadržine i kazala da joj ih i ne donosimo.“

„Moje gledište o tom problemu, za koje verujem da je u skladu sa savetom koji je majka dala nekim pojedincima pre mnogo godina, i sa mišljenjem vodeće braće, i sa učenjem Pisma, glasi da nikakav blagoslov ne može proizaći iz rasturanja porodica koje su možda grešile ili protiv kojih se grešilo pre i otkako su prihvatile istinu“ – W.C. White pastoru G.W. Anglebarkeru, 6. oktobar 1911)

32. BRAT G.

(Izjava W.C. Whitea: „O bratu G. mogu da govorim prilično slobodno. Oko 1875. godine oženio se vrlo sjajnom učiteljicom... Bila je vrlo talentovana, ali posle dosta godina postala je svadljiva i učinila je da njegov život postane bedan. U to vreme on se upoznao sa vrlo sjajnom mladom ženom koja je bila računovođa u _____ koledžu i počeo osećati naklonost prema njoj. Sestra Vajt mu je napisala vrlo otvorenu opomenu i on je obećao da će je poslušati.

Kratko vreme pošto je sestra Vajt otišla u Evropu, brat G. je dao ostavku na svoj položaj u koledžu, otišao u Mičigen da poseti svoju sestru i nije pružio nikakav otpor kada je njegova žena zatražila razvod.

Sve do tada svi koji su poznavali taj slučaj odobravalu su mu, ali kratko vreme posle razvoda on se oženio već pomenutom službenicom; i svi njegovi prijatelji su bili duboko ožalošćeni, on je neko vreme predavao na _____, a onda se naselio u blizini _____ i u toku mnogih godina radio vrlo naporno, žena mu je u tome pomagala, da sastavi kraj s krajem obrađujući malu voćarsku i povrtarsku farmu. Oboje su uvideli neprihvatljivost svog ponašanja, kajali su se gorko i braća i sestre su shvatili da je njihovo pokajanje bilo iskreno. Imaju tvoje prekrasne dece koja rastu i koliko je meni poznato niko ih nije pozivao da se rastanu. Kada je ovo pitanje bilo pokrenuto pred sestrom Vajt, ni ona nije pozivala na razdvajanje niti je pristajala na bilo koji predlog da ih se isključi iz učestvovanja u delu objavljivanja trostruke anđeoske vesti. U svojim kasnijim godinama on je na skroman način učestvovao u samofinansirajućem delu na Jugu.

„Ukoliko osoba koja živi u svetlosti poruke trećeg anđela odluži da napusti jednog bračnog druga da bi se ujedinio s nekim drugim, naša je dužnost da ga opomenemo i ukorimo i podložimo disciplini.“

„Ukoliko su osobe pre prihvatanja vesti stupile u ljubavnu vezu s nekim i kasnije se pokajale, priznale svoj greh, primile oprostjenje od Boga, i zadobile poverenje svoje braće, bolje je i za propovednike i za vernike da ih ostave na miru da uživaju u oprostjenju i opravdanju koje su zadobili preko Hrista, i da ne pokušavaju da raskinu postojeći odnos.“ - 21. februar 1927.

Pastor Vajt je još dodao: „Već dugo vremena sam uveren da naša braća čine ozbiljnu grešku u svojim naporima da razdvoje porodice govoreći da prilikom ispunjavanja svojih zaveta, koje su nemudro dali u većini slučajeva, oni neprestano, iz dana u dan, čine preljubu.“ – Pismo W.C. White, 6. januar 1931.

Gledište Elen G. Vajt prema slušaju brata G. može se videti iz sledećih pisama:

„O, da nam je mudrosti odozgo! Dragi brate Haskel... Smatramo da je otvaranje Biblijske škole u Melburnu bilo dobro. Svi su zadovoljni građevinom i lokacijom škole. To je prilično čudno, jer se obično upućuju brojne kritike, ali nismo uspeli da čujemo nijedan izraz nezadovoljstva izražen ili čak samo nagovešten.“

„Razgovarali smo posle sastanka sa bratom Starom. Pitanje je bilo o nastavniku gramatike za više razrede. Nema nikakvog

problema sa prvim razredima, ali su nam potrebni veoma sposobni nastavnici za sve predmete, pa se nadamo da će pastor Olsen uspeti da pronađe ili brata ili sestru koji bi došli u Australiju i radili kao savršeni nastavnici. Da je samo brat G. ostao čist, on bi bio prava osoba da dođe. Međutim, postavlja se pitanje da li bi ga izveštaj o prošlosti pratio. Jedva da se usuđujemo predložiti takav rizik. Nemam nikakve sumnje da se čovek iskreno pokajao i verujem da mu je Bog oprostio. Ali, kada bismo bili prisiljeni da pružimo neko objašnjenje, to nam svakako ne bi bilo lako; pa šta da onda radimo s bratom G? Da ga ostavimo tamo gde jeste, da ga prepustimo žaljenju, i da bude beskoristan sve do kraja života? Ne mogu da vidim šta bi se moglo učiniti. O, da nam je mudrosti odozgo! O, kada bismo dobili savet od Onoga koji čita srca kao otvorenu knjigu! Kako Sotona traži duše da bi ih vezao svojim paklenim okovima tako da budu izgubljene za delo i skoro bespomoćne u njegovim rukama! ‘Stražite i molite se da ne padnete u napast!’“ (Letter 13, 1892. pisano pet godina pošto je brat G. sklopio svoj nebiblijski brak)

Poziv u drugu zemlju. „Dragi brate G, stalno iznova su se moje misli bavile tobom. Da sam uzela sebi slobodu da kažem svoj sud, ja bih ti već pre mnogo vremena dala savet da promeniš mesto svoga boravka. Nadala sam se da će moja braća imati mudrosti odozgor da ti daju savet da nije dobro da budeš tu gde si sada. Ako treba išta da učiniš, onda to treba da se učini skoro. Da se sada nalaziš u ovoj zemlji, Australiji, potpuno sam sigurna da bi naišao na otvorena vrata tako da bi mogao raditi kao svetlonoša onima koji se nalaze u tami zablude.“

„Šta bi se dogodilo kada bi došao u ovu zemlju? Slično Avramu,

koji je pošao ne znajući kuda ide, i ponizno tražio božansko vodstvo, molim te da i ti načiniš iskorak. Dođi ovamo u Australiju dok smo još mi ovde. Dođi na svoju odgovornost. Imaćeš sredstava ako prodaš svoju farmu da stigneš ovamo. A onda, verujem da će ti se otvoriti put da počneš raditi i neka te Gospod vodi, to je moja iskrena želja i topla molitva...“

„Ima obilno posla za tebe u ovom velikom žetvenom polju. Ovde su polja sva zrela za žetvu i u njih se može ući ovde u Sidneju, oko milion ljudi, i u Melburnu, u kojemu ih ima i više. U Kvinslend tek treba da se uđe. Ima oko trideset svetkovatelja subote na jednom mestu u Kvinslendu koji nikada nisu videli ni čuli živog propovednika, a i ostali su rasejani po celom kraju, čekajući na vest istine.“

„Hoćeš li, molim te, razmotriti ovaj predlog, i napisati nam šta misliš o tome? Kako stojiš sa finansijama? Šta misliš da učiniš? Kako Gospod usmerava tvoje misli? Molim te, razmotri ovaj predlog i neka ti Gospod udeli mudrosti da se odmah preseliš negde. S mnogo ljubavi...“ (Letter 7a, 1894)

Slediti Gospodnje vodstvo. „Dragi brate i sestro G, drago mi je da čujem od vas da se trudite da obavite još obilniju službu Božjem delu. Vaša je prednost da primete bogate blagoslove u pomaganju bližnjima. Mi možemo biti ‘marljivi u poslovima’ i istovremeno ‘ognjeni u duhu i služiti Gospodu’. Ti možeš da pomogneš svojim saradnicima iznoseći svoje sudove, ali i usadivanjem načela ekonomije. Mi moramo novac trošiti promišljeno i ja verujem da ćeš se ti potruditi da to učiniš.“

„Uvek budi pun nade i rasti u blagodati i mudrosti Hristovoj. Ja

sam i više nego zadovoljna da si mogao da se uključiš u obrazovno delo i da sjediniš svoj uticaj sa drugim radnicima u otvaranju Pisma onima koji ne razumeju Božju Reč. Verujem da vas Gospod vodi.“ (Letter 56, 1910)

33. STIVEN BELDEN

Izjava Vilijama C. Vajta: „Sestra Vajt nikada nije držala stranu onima koji su tvrdili da osoba koja se rastala od svog bračnog druga iz nekih drugih, a ne biblijskih razloga, i ponovo venčala, mora da razvrgne svoj drugi brak da bi bila prihvaćena u adventističkoj Crkvi ili da bi ostala u njoj.“

„Sestra Vajt je u punoj meri prihvatila činjenicu da su te osobe u najvećem broju slučajeva grešile, i da su neke od njih činile teške grehe, i da ne treba da budu prihvaćene u zajedništvo Crkve ukoliko se nisu pokajale zbog svog greha. Sestra Vajt nije prihvatila pretpostavku da takvo pokajanje ne može biti iskreno bez raskidanja nove zajednice i ulaganja iskrenih napora da se uspostavi veza s ranijim partnerom. Ona je prihvatila činjenicu da je u najvećem broju slučajeva ponovno sjedinjavanje bračnom vezom s prethodnim bračnim drugom ili nemoguće ili izuzetno nekorisno. Ona je također priznavala činjenicu da bračni zavet sklopljen prilikom ulaska u drugi brak zahteva da se preduzimaju samo takvi postupci koji će u najvećoj meri biti milostivi i ljubazni prema bračnim drugovima koji su sklopili taj brak.“

„Ponekad se pozivala na učenje apostola Pavla, koji je, kada je dostigao određenu tačku u svom iskustvu, govorio: ‘Neka ti

bude!’ On je znao da postoje okolnosti u kojima ljudi žive, odnosi koji su nastali kao posledica greha. On je također znao da bi Hristos prihvatio njihovo istinsko pokajanje, i da bismo u mnogo slučajeva samo pogoršali stanje kada bismo postojeće odnose kidali da bismo pripremili put za ponovno sjedinjavanje strana koje su bile i ostale nezdržive, pa je tako i sestra Vajt imala običaj da kaže: ‘Neka ti bude!’“

„Starija sestra Elen G. Vajt, Sara Harmon, udala se za Stivena Beldena, i postala majka petoro dece. Posle njene smrti, iz ljubavi prema svojoj deci, on se oženio ženom koja je godinama bila verna kućna pomoćnica u njihovom domu. Kratko vreme posle toga, epidemija boginja je izbila u tom kraju i ona je zajedno s mnogim drugima dobila boginje u vrlo teškom obliku. Bolest je zahvatila i njen mozak, tako da je duševno obolela i morala biti smeštena u sanatorijum za duševno obolele. Brat Belden se mučio neko vreme, pokušavajući da se stara o svoje petoro dece, a onda se njih radi oženio vrlo dobrom, marljivom ženom. Ona mu je pomogla da stvori ugodan dom i da podigne svoju decu i bila je s njime i na ostrvu Norfolku kada je umro. U različitim prilikama, pojedinci, u mestima u kojima je brat Belden živio, pokušavali su da iznude njegovo isključenje iz Crkve zato što se oženio ne razvevši se od svoje prethodne žene i optuživali ga za preljubu. Kada su tražili njen savet kako da reše ovaj problem, sestra Vajt je kazala: ‘Ostavite ih na miru!’ „ (W.C. White, pismo, 6. januar 1931)

34. VILIJAM E

(Prvi deo)

(Vilijam E se rodio u Melbornu, Kvebek, 1856. godine. Pošto je završio školovanje na koledžu u Batl Kriku, radio je kao propovednik i literarni evanđelista u Mičigenu, Ilinuju, Indijanu, Tennesiju i Alabami.

Njegov prvi brak se završio razvodom, posle čega je dobio dete sa drugom ženom s kojom se nije formalno oženio. I onda, 5. avgusta 1892. godine, oženio se trećom ženom, koja je ostala s njime sve do njegove smrti 1934. godine.

Godine 1901. otac i brat Vilijama E su zahtevali od njega da se razvede od svoje žene i da se vrati svojoj nevenčanoj ženi. Njegova prva žena se u međuvremenu preudala, ali je ova druga, s kojom je imao nezakonito dete, želela da se uda za njega.

Edson Vajt je pisao svojoj majci 30. oktobra 1901. godine i pitao je da li brat Vilijam E treba da ostavi svoju sadašnju ženu da bi sredio svoj odnos sa Bogom. Elen G. Vajt je odgovorila sledećim rečima:

„Upravo sam pročitala tvoje pismo koje govori o Vilijamu E. Ja problem vidim u istoj svetlosti u kojoj ga ti posmatraš i mislim da je surovo, pokvareno od oca Vilijama E što se ponaša tako kako se ponaša, ali se ja nisam usuđivala da odgovorim na njegova pisma. Ako išta treba da čuje od mene preko tebe, onda bih ja odgovorila da se slučaj Vilijama E ništa ne bi popravio kada bi on ostavio svoju sadašnju ženu. Slučaj ne bi postao ništa bolji kada bi se on vratio drugoj ženi...“

„Neću pisati Vilijamu E, ali znam, kada bi se njegov otac pokazao pred Bogom i činio svoja prva dela, i kada bi prestao da sebe smatra osobom koja treba da pomaže svome sinu, da bi tada postavio sebi pitanje: ‘Da li je moje ime zapisano tamo, na stranici beloj i lepoj?’ Dobro bi učinio da se počne skrušeno moliti Bogu i da Vilijama E prepusti Bogu.“

„Neka se otac i brat marljivo postaraju za sebe. Njima je obojici neophodna božanska sila obraćenja. Neka Bog pomogne tim jadnim dušama da uklone mrlje i greške iz svog karaktera i da se pokaju zbog svojih greha, a Vilijama E neka prepuste Bogu.“

„Meni je žao tog čoveka, jer je njegovo stanje takvo da ne bilo dobro da se iko meša u njega, jer se tu teškoća slaže na teškoću. Kazala bih da Gospod razume njegov položaj, i ako ga Vilijam E bude potražio svim srcem svojim, naći će ga. Ako bude učinio najbolje što može, Bog će mu oprostiti i primiti ga.“

„O, kako je dragoceno znati da imamo Onoga koji zna i razume, i koji će pomoći onima koji su najbespomoćniji! Ali, ukor Božji počiva na ocu i na bratu koji bi uništenju i propasti izložili onoga koji u Božjim očima nije ništa više osuđen od njih samih, i koji bi da se posluže svojim darom govora da obeshrabre i potište Vilijama E i da ga nateraju u očajanje.“

„Vilijam E treba da se uzda u Boga i da čini najbolje što može da služi Bogu u poniznosti svoga uma, oslanjajući svoju bespomoćnu dušu na velikog Nosioca greha. Nisam napisala ni jednu jedinu reč ni ocu ni sinu. Ali bih rado učinila nešto da pomognem jadnom Vilijamu E da sredi svoje stanje, ali kako stvari

sada stoje to se nikako ne može učiniti da neko ne bude povređen.“

„Potpuno razumem stanje između Viliijama E i njegove prve žene... i znala sam kako će se slučaj završiti, jer Viliijam E nije mogao izdržati da bude rob, da se njegova ličnost izgubi u ličnosti žene koja je sebe postavila za sudiju koji sudi njegovoj savesti, njegovoj dužnosti i njegovom radu uopšte.“ (Letter 175, 1901)

Deo IX

SAVETI ADMINISTRATORIMA U CRKVI

35. VILIJAM E

(Drugi deo)

(15. avgusta 1911. godine pastor C.F. Mekvog, predsednik Južne Unije, pisao je Vilijamu C. Vajtu:

„Dragi brate, u Alabami, službenici Oblasti su veoma zbunjeni zbog slučaja Vilijama E i mene su zamolili da tebi pošaljem kopiju svega što je Elen G. Vajt napisala i što se odnosi na njegov javni rad kao propovednika, i da zatražim savet za sada ili pouku od Gospoda. Ti si upoznat s njegovom prošlošću. Njegov život je potpuno u redu, koliko mi znamo, već nekoliko godina i on je prodavao knjige i Biblije, ali oseća i odgovornost da propoveda i kuda god ide vrlo brzo i dobija priliku da propoveda. On ima prekrasne sposobnosti i odmah se pojavljuju zainteresovani. On pruža sve spoljašnje znakove dubokog posvećenja i ljudi prihvataju istinu njegovim trudom.“

„Pre nešto više od godinu dana on se preselio u Birmingham, Alabama, i odmah je preuzeo aktivnu ulogu u radu crkve. Crkva je u to vreme bila prilično oronula. On je postao starešina, uskoro je započeo neki rad i nekoliko porodica se zainteresovalo. Zanimanje je raslo i u toku zime on je održavao nedeljne večernje propovedi u dvorani sa velikim brojem prisutnih i neki su prihvatili istinu. On uživa poverenje vernika crkve koji su,

sasvim prirodno, veoma ohrabreni i tako, pošto mora da posveti veliki deo svoga vremena radu sa zainteresovanima (On je zaista neumoran radnik!) Odbor Oblasti mu je izglasao pomoć od osam dolara sedmično. Naravno, on ne može da živi od toga i misli da broj zainteresovanih zahteva puno radno vreme, pa ustvari očekuje obnavljanje svoga propovedničkog ovlašćenja i potpuno priznanje zvanja propovednika u Oblasti. U njegovo sadašnje iskustvo niko ne sumnja, ali je prošlost obeležila i njega i njegovu porodicu.“

„Njegova žena je nervno propala i njeno poverenje je tako uzdrmano da, iako želi da on propoveda, postoji velika opasnost da će kada on postane omiljen i počne se mešati s ljudima biti ljubomorna, bez obzira ima li ili nema za to razloga i da će izazvati skandal raspravljajući o prošlosti, što je sklona da čini kada počne da sumnja u njega. Svima bi nam bilo mnogo lakše kada bismo dobili neki određeni savet od Gospoda. Smatram da će ga svi sigurno prihvatiti, uključujući i brata i sestru E.“

„Lično, vrlo mi je žao njih oboje i siguran sam da pokušavaju da žive pošteno i želim da ih ohrabrim na svaki mogući način da je dobro da to čine. Njegova prošlost je tako šarena i tako svima poznata da se plašimo da mu preporučimo da radi u propovedničkoj službi, međutim, činjenica je da on to već čini i Gospod očigledno blagosilja njegov trud. Treba li da mu savetujemo da prestane propovedati? Ili, treba li Oblast da prihvati njegov rad i da mu ponudi platu? Ukoliko radi, mora da bude plaćen, ali šta da činimo s njegovim ovlašćenjem?“

„Napisano na zahtev Odbora Oblasti Alabama.“

„Dana 14. septembra pastor V.C. Vajt je ovo pismo stavio u ruke Elen G. Vajt, a 15. septembra pastor Vajt je preneo savet Elen G. Vajt pastoru Mekvagu.

Pismo V.C. Vajta glasi:

„Dragi brate Mekvag, prošle su dve ili tri sedmice otkako sam primio tvoje pismo od 15. avgusta, u kojemu je reč o nedoumici u Oblasti Alabama povodom slučaja Vilijama E.“

„Od našeg povratka iz južne Kalifornije majka je bila slaba i umorna i zato joj nisam predavao ovo pismo sve do juče. Ona ga je tada u celini pročitala i kada se setila teškog iskustva kroz koje je prošao brat E, bila je vrlo tužna zbog njega i ostale braće čija srca su bila ožalošćena u toku proteklih godina zbog njegovih slabosti i pokvarenog ponašanja.“

„Majka kaže da oni koji su se suočavali s problemima nastalim zbog njegovih mnogobrojnih pogrešaka u prošlosti treba da preuzmu odgovornost da kažu kakva je naša sadašnja dužnost prema njemu. Majka ne želi da preuzme veliku odgovornost u ovom slučaju, ali kaže o bratu E ono isto što je govorila o drugim ljudima u ponešto sličnom položaju: ukoliko su se temeljito pokajali, ako žive takvim životom da ubede svoju braću da su zaista iskreni, nemojte im uskraćivati članstvo, nemojte im zabranjivati da rade za Hrista na svoj skroman način, ali ih nemojte stavljati ni na odgovorna mesta.“

„Na osnovu ovoga mogu da razumem da bi bilo nemudro obnoviti njegova ovlašćenja i slati ga iz mesta u mesto među ljude,

ali, ako je svojim vernim hrišćanskim životom zadobio poverenje crkve u kojoj živi, da ne smemo stati na put njegovom obavljanju onoga posla za koji je ta crkva odgovorna. U stvari, mogla bi biti dužnost njegove braće da krenu korak dalje i da mu plate njegovu vernu službu. U stvari, ne vidim na koji način bi mu se mogla uskratiti odgovarajuća naknada za verni, promišljeni rad, ali to ne bi pred njega stavljalo sva ona iskušenja kojima bi bio izložen kada bi dobio ovlašćenje i bio poslan na teren Oblasti kao putujući propovednik.“

„I ponovo bih kazao, kao što je majka izjavila, to je pitanje koje se mora prepustiti na rešavanje onima koji su se u prošlosti bavili njegovim slučajem. Molim te, prihvati mišljenja koja sam izrekao samo kao savetodavna.“

Na kraju ovoga pisma, Elen G. Vajt je svojom rukom dopisala sledeće potvrdne reči: „Ovo je pravilan savet za takve slučajeve. Neka hodi ponizno pred Bogom svojim. Ne vidim neko videlo u tome da mu se daju odgovornosti.“

Više se ništa nije čulo o ovom slučaju sve do početka 1913. godine, kada je pastor A.L. Miller, novoizabrani predsednik Oblasti Alabama, uputio Elen G. Vajt svoje pismo, datirano 8. januara 1913. godine. U pismu je napisao:

„Draga sestro Vajt, postalo je moja bolna dužnost da ti pišem u vezi sa slučajem brata Vilijama E. O njegovoj prošlosti i životu nije potrebno da ti pišem, jer si dovoljno upoznata sa činjenicama, jer ti je njegov slučaj objašnjen pismom pastora C.F. Mekvaga od 15. avgusta 1911. godine. Žao mi je što je postalo neophodno da se ovaj slučaj ponovo iznese pred tebe.“

„Pismo pastora Mekvaga se odnosilo na problem davanja ovlašćenja bratu E. i njegovog rada u Oblasti kao propovednika.“

„Sadašnja teškoća je u tome da li treba ili ne treba da brat Vili-
jam E. bude izabran za starešinu mesne crkve u Birminghamu,
najveće i najuticajnije mesne crkve u Oblasti, pošto je kancela-
rija Oblasti smeštena u tom mestu. Crkva nije jedinstvena u tom
pitanju i to ima loš uticaj na rad u gradu i manje ili više poguban
uticaj u celoj Oblasti. Većina misli, zbog njegovih sposobnosti
i njegovog ranijeg rada u gradu (o kojemu se govori u pismu
pastora Mekvaga čiju kopiju prilažem), da treba da bude izabran
za starešinu crkve i da deluje kao njen pastor ili vođa, dok se
drugi ne slažu s time zbog podataka o njegovom ranijem životu,
i misle također da oni koji su se njime bavili u prošlosti treba da
daju svoj savet, i da kažu treba li on da postane starešina crkve.“

„Savet braće koja su bila upoznata s njime, a na temelju nedavne
odluke Odbora Južne Unije, glasi da njemu ne treba poveriti
mesto starešine.“

„Na dan 28. decembra pastor S.E. Vajt (Wight – novi predsed-
nik Južne Unije) održao je sastanak sa crkvom, na kojemu je
bilo pokrenuto to pitanje. Vođena je slobodna razmena mišlje-
nja i pastor Vajt je vrlo pažljivo i oprezno razmatrao ovaj slučaj
i govorio o dobrim osobinama i sposobnostima brata E. Među-
tim, stavio je crkvi do znanja da ni on, a ni ja ne smatramo da
bismo ga mogli rukopoložiti zbog suprotnog saveta onih koji ga
poznaju.“

„Jedino u čemu smo se svi mogli složiti bio je predlog da njegov slučaj iznesemo pred Gospodnju sluškinju i šta god Gospod kaže složili smo se da prihvatimo.“

„Lično, nijedan od nas nije imao ništa da kaže protiv brata E, već samo da ga volimo i da se družimo s njime kao s bratom u crkvi i da ga visoko cenimo. Crkva, sa bratom Vajtom kao pred-sedavajućim, tražila je da to pitanje stavim pred tebe i da tako vidimo kakve savete Gospod ima da nam da. Očekujući što skoriji odgovor, ostajem tvoj iskreni brat u Hristu A.L. Miller
P.S. Ovo pismo je bilo pročitano pred crkvom i prihvaćeno.“

Misleći da bi njegovo lično pojavljivanje pred sestrom Vajt moglo dovesti do povoljnijeg razmatranja njegovog slučaja, brat E je otišao u St. Helenu u toku druge sedmice u januaru mesecu, ali sestra Vajt nije mogla da razgovara s njime. On je ona u pismenom obliku izložio okolnosti svoga slučaja, i poslao sestri Vajt sa datumom od 13. januara 1913. godine. Na dan 14. januara, pismo pastora Millera od 8. januara i pismo brata E od 13. januara zajedno su uručena sestri Vajt. Ona je dala sledeću izjavu pošto je pročitala oba pisma:

„Mislim da ovakva pitanja ne bi trebalo da dolaze pred mene. Ne mislim da je moj posao da se bavim takvim pitanjima, osim kada su mi jasno otkrivena. Treba da bude braće u crkvi koja imaju mudrosti i koja mogu da odluče o ovom slučaju. Ja ne mogu da razumem takve probleme. Ne verujem da Bog uopšte želi da takve odgovornosti preuzimam na sebe. Ukoliko ne mogu da reše to pitanje među sobom uz pomoć posta i molitve, onda treba da nastave da se mole i da poste sve dok ne budu u stanju da to učine.“

„Takvi problemi će se pojavljivati. Biće ih – što znači, oni će morati da odlučuju o tako teškim pitanjima i zato moraju da nauče da s njima postupaju pravilno. Oni moraju da steknu iskustvo. Oni moraju izneti takve probleme pred Gospoda i verovati da će Gospod čuti njihove molitve i da će im dati solidna iskustva u svim tim pitanjima, ali ne treba da ih iznose pred mene.“

(Pastor V.C. Vajt je majci čitao delove pisma pastora Mekvaga od 15. avgusta 1911. godine, posle čega je Elen G. Vajt izjavila:

„Nemam nikakve određene svetlosti o ovom slučaju pa se zato ne usuđujem da izričito progovorim o njemu.“

„On treba da pruži dokaz da ga je Bog primio i da taj dokaz pruži tako da braća imaju nešto opipljivo na čemu mogu da grade. Neka kažu: ‘Daćemo ti priliku. Videćemo da li će Gospod prihvatiti tvoj rad ili ne!’“

„Ali, ne bi bilo mudro da ja prihvatim odgovornost za taj slučaj. Ne mogu da preuzmem ni najmanju odgovornost. Oni koji gledaju njegovo ponašanje iz dana u dan treba da znaju da li se on dokazao i da li ga je Bog prihvatio.“

(Pošto je pročitala pismo koje joj je Vilijam E. uputio 13. januara 1913. godine, Elen G. Vajt je izjavila:)

„Ne mogu da preuzmem odgovornost za takve probleme. Teret je suviše veliki. To bi me moglo stajati života. Neka oni koje je Bog postavio da nose odgovornost deluju u skladu s hrišćanskim načelima.“ (Ms 2, 1913)

(U vezi sa pitanjem šta je sve obuhvaćeno njegovom izjavom od 15. septembra 1911, o dodeljivanju odgovornih mesta osobama koje su prošle kroz tako žalosna iskustva, pastor V.C. Vajt je početkom 1913. godine izjavio:

„Izgleda sada da se u mislima neke braće pojavljuje pitanje kakvo je pravo značenje reči: ‘Nemojte im davati odgovorna mesta!’ Izjava se odnosila na takve odgovornosti i takva una-pređenja kakva su bila u mislima braće kada su pitali o vraćanju ovlašćenja i potpunog priznanja osobe u zvanju propovednika od strane Oblasti. Nije mi ni palo na um da bi se to moglo primeniti i na vodstvo mesne crkve. Pitanje vodstva mesne crkve nije se tada uopšte razmatralo.”“

36. POZIV PROPOVEDNICIMA

Čiste ruke i čisto srce. „Mi se približavamo sudu, i oni koji nose vest opomene svetu moraju imati čiste ruke i čisto srce. Oni moraju imati živu vezu sa Bogom. Misli moraju biti neporočne i svete, duša neokaljana, telo, duh i duša moraju se prineti kao neporočna, čista žrtva Bogu ili je On neće ni primiti...”“

„Prema mladima, za pogreške relativno lakog karaktera, postupa se vrlo oštro. Ali, kada ljudi i žene sa bogatim iskustvom, koji su uživali glas uzora pobožnosti, pokažu svoj pravi karakter – neposvećen, nesvet, poročnih misli, raskalašnog ponašanja – tada je vreme da se i prema takvima postupa odlučno. Veće strpljenje koje se pokazuje prema njima samo je, koliko se mojeg znanja tiče, uticalo na njih da i blud i preljubu smatraju

vrlo lakim prestupom; i sve njihovo pretvaranje se onda pokazalo kao jutarnja rosa kada sunce zasija.“

Lažni pastiri stada. „Čim budu izloženi iskušenju pokazuju svoje moralne nedostatke – oni nisu učesnici u božanskoj prirodi, niti su pobjegli od pokvarenosti koju je požuda donela u svet, već su zemaljski, senzualni, đavolji. Sotona pronalazi u njima ponešto što može da razradi u očigledno bezakonje i on koristi svoju priliku. Posledica je da su upravo oni koji tvrde da su pastiri stada telesno orijentisani, da i stado koje im je povereno, čiju neporočnost, skromnost i vrlinu treba strogo da čuvaju, vode u raskalašnost i raspuštenost.

Proklete stvari u logoru. „Nebeski anđeli posmatraju ovo stanje sa stidom, žalošću i odvratnošću. Kako da neporočni nebeski anđeli posluže ovoj grupi? Kako da unesu nebesko videlo u skupove na kojima takvi propovednici zastupaju Božji zakon, iako taj isti zakon krše kada god im se pruži povoljna prilika, živeći u laži, ponašajući se nepošteno, radeći u potaji, gajeći svoje pokvarene misli i raspaljujući svoje strasti, i onda iskorišćavaju ljude i žene koji se nalaze u iskušenju, kao i oni sami, da poruše sve barijere, da iskvaru njihova tela i zagade njihove duše? Kako samo mogu da čine sve to? Kako to da nemaju nikakvog straha Božjega u sebi? I kakvu vrednost onda ima njihova vera u istinu?“

„Očistite logor od ove moralne pokvarenosti, čak i onda kada se radi o najvišim ljudima na najvišim položajima. S Bogom se ne možemo igrati. Razvrat je u našim redovima. Ja to znam, jer mi je pokazano da on jača i da se širi. Ima mnogo onoga što nikada nećemo saznati, ali već i ono što nam je otkriveno čini da Crkva

postaje odgovorna i kriva ukoliko ne uloži odlučne napore da istrebi zlo. Očistite logor, jer u njemu ima prokletih stvari!“

„Reči koje je Bog uputio Isusu Navinu glase: ‘Neću više biti s vama, ako ne istrebite između sebe prokletinje. Ustani, posveti narod i reci: osvetite se za sutra, jer ovako veli Gospod Bog Izraelev: prokletstvo je usred tebe, Izraelu, nećeš moći stajati pred neprijateljima svojim dokle ne uklonite prokletstva između sebe!’ (Isus Navin 7, 12.13) Sve ovo se napisalo nama na korist, na koje i posledak sveta dođe.“

Nema pravog temelja za nadu. „Nemam nikakvog stvarnog temelja da se nadam za one koji su stajali kao pastiri stada i koje je milostvi Bog godinama posnosio, upućujući im ukore, opomene i pretnje, ali koji su sakrivali svoje zle puteve, i nastavljali da idu njima, odbacujući tako zakon Boga nebeskoga, jer su se odavali razvratu. Mi ih možemo ostaviti da sami grade svoje spasenje sa strahom i drhtanjem, nakon što smo sve učinili da bismo ih reformisali, ali im ni u kojem slučaju ne smemo poveriti nadzor nad dušama. Lažni pastiri! O, zar se zaista moglo dogoditi da ljudi koji su dugo godina radili ovaj posao pokvare svoje puteve pred Gospodom posle tako velikih iskustava i tako posebnog videla?“

Preljubnici u redovima propovednika su krivlji od Valtasara. „Istina, koja mora da natera na suze sve nas, jeste da smo mi koji živimo u ovo poslednje vreme, oni na koje će doći kraj sveta, daleko krivlji od Valtasara. To je moguće na više načina.“

„Kada ljudi polože zavet posvećenja da će sve svoje snage posvetiti svetoj službu Bogu, kada zauzmu položaj tumača

biblijskih istina, kada preuzmu svečani zadatak; kada Bog i sveti anđeli budu pozvani kao svedoci svečanog posvećenja duše, tela i duha službi Bogu – hoće li tada ti ljudi koji služe u najsvetijoj službi obeščastiti svoje bogomdane sposobnosti i upotrebiti ih u nesvete svrhe? Hoće li sveti sud, koji Bog treba da upotrebi u visoke i svete svrhe, biti povučen sa svoga plemenitog, nadzornog položaja da potpomaže ponižavajuće strasti?“

Definicija bludnice. „Zar to nije obožavanje idola najteže vrste? – da usne izriču reči hvale i obožavanja grešnom ljudskom biću, da izgovaraju izraze najdublje nežnosti i dodvoravanja koji bi se mogli uputiti samo Bogu – da se sposobnosti posvećene Bogu svečanim zavetom sada koriste u službi bludnice, jer svaka žena koja dozvoli da joj se na takav način obraća bilo koji čovek koji joj nije muž, koja sluša njegove pokušaje približavanja, čijim ušima godi lavina raskošnih izraza ljubavi, obožavanja i uzdizanja – samo je preljubnica i bludnica!“ (TM 434.435)

Propovednici treba da pruže pravi primer. „Propovednici evanđelja bi bili moćni ljudi ukoliko bi Gospoda uvek imali pred sobom, i ako bi svoje vreme posvetili proučavanju Njegovog karaktera, dostojnog obožavanja. Kada bi to činili, ne bi bilo otpada, ne bi bilo odvajanja od Oblasti zato što su, svojim raspuštenim običajima, osramotili Božje delo i izložili Isusa otvorenoj sramoti. Sposobnosti svakog propovednika evanđelja bi morale biti upotrebljene da nauče vernike i crkve da verom prihvate Hrista kao svog Spasitelja, da ga unesu u svoj stvarni život, da ga učine svojim Uzorom, da uče od Njega, da veruju u Njega, da Njega uzdižu. I sam propovednik bi se morao baviti Hristovim karakterom. Morao bi razmatrati istinu, razmišljati o

tajnama otkupljenja, a posebno o Hristovom posredničkom delu za ovo vreme.“ (3SM 187)

37. SAVET PREDSEDNIKU GENERALNE KONFERENCIJE

Nemudro rešavanje teškog slučaja. (Izvodi iz pisma, upućenog iz Evrope pastoru Džordžu Batleru o nekoliko propovednika u Sjedinjenim Državama koji su prestupili sedmu zapovest) „Dragi brate, primila sam tvoje poslednje pismo i na pitanja koja si postavio u vezi s braćom T i V. ne mogu odgovoriti opširnije nego što sam to već učinila. Sklona sam istom mišljenju koje sam imala kada sam pisala Džonu V. Mislim da je savet koji sam njemu dala dobar, i da su moja dobra braća postupala u skladu s tim savetom da on treba da se preseli u Englesku i da tamo radi, učinila bi ono što mislim da je ugodno Gospodu. Čini mi se da se stanje sada pogoršalo, što se njega tiče. Njemu su poverene odgovornosti, koje su ga na neki način uzdigle. I može lako biti da sada više nije u tako povoljnom položaju da ide da radi u nekom udaljenom području kao što je bio pre nekoliko meseci.“

„Što se tiče njegovog slučaja, nisam promenila svoje mišljenje. Ne mislim da je njegov slučaj rešavan mudro, ukoliko se uzme u obzir njegova duša. On je predložio da se dokaže, na svoju odgovornost, bez ikakvih troškova Oblasti, i trebalo mu je pružiti tu priliku.“

Ohrabrujući san Elen G. Vajt. „Što se tiče brata H, ne mislim da su tvoje odluke bile najmudrije. Smatram da i on treba da

dobije priliku da živi. Ako je čovek spreman i želi da dođe u Evropu na svoju odgovornost, možda se upravo tu krije mudrost. On se nikada neće oporaviti tu gde se sada nalazi i u okolnostima pod kojima živi. Pre mnogo meseci sam dobila san u kojemu sam videla da se potpuno oporavio i da Božji blagoslovi počivaju na njemu, ali da nije došao u taj položaj uz tvoju pomoć i uz pomoć brata Haskela. Da je čekao da tebe i na pastora Haskela, bar prema držanju koje ste zauzeli prema njemu, ostao bi i dalje u tami i njegovo videlo bi se ugasilo u tami.“

„Taj san je naveo V.C. Vajta da mu napiše pismo u kojemu se raspitivao o njegovoj spremnosti da pređe u Evropu, prema odluci koju je tvoja Oblast donela pre godinu dana, a onda učinila grešku i poslala ga u Oklend umesto u Evropu. Trebalo je da on smesta dođe ovamo.“

Odluka prema savetu. „Nećemo u ovom slučaju više ni na čemu insistirati, ali ćemo učiniti najviše što je u našoj moći da izbavimo njegovu dušu od smrti i da pokrijemo mnoštvo greha. Ponekad sam veoma zbunjena i skoro da donosim zaključak da u slučaju kada mi se pokaže zabluda ili neki težak greh ništa o tome ne govorim mojoj braći propovednicima ukoliko oni sami ne znaju ništa o tome i ukoliko se iskreno trude da pomognu zalutalome i da ga ohrabre da se osloni na Božju milost i na zasluge raspetoga i vaskrsloga Spasitelja, da u pokajanju i skrušenosti gleda na Božje Jagnje i da živi u Njegovoj sili. ‘Tada dođite, veli Gospod, pa ćemo se suditi: ako gresi vaši budu kao skerlet, postaće beli kao sneg; ako budu crveni kao crvac, postaće kao vuna.’ (Isaija 1,18)“

„Nema one mešavine karakternih elemenata koja pravednost i milost i Božju ljubav dovodi u prekrasni sklad. Uglavnom ima suviše pričanja, suviše oštrih reči i osećanja s kojima Gospod nema ništa zajedničko. I upravo ta snažna osećanja utiču na našu dobru braću.“

Saučešće i saosećanje, ali i odlučno delovanje. „Ja sam prinuđena da delujem otvoreno i da ukorim greh, ali sam Isus Hristos je u moje srce stavio želju da radim u veri, s nežnim saučešćem i saosećanjem prema zalutalima. Ja ih neću ostaviti na miru, neću ih ostaviti da postanu igračka u rukama Sotone i njegovih iskušenja. Ja neću da dozvolim sebi da igram ulogu neprijatelja duša, kao što je predstavljena u slučaju Isusa, sina Josedekova i anđela. Duše su plaćene krvlju moga Otkupitelja!“

„Kada ljudi, i sami podložni iskušenjima, pogrešivi smrtnici, uzmu sebi slobodu da izriču presudu u slučaju nekoga drugoga koji je oboren u prašinu, i kada uzmu na sebe, povodeći se za svojim osećanjima ili osećanjima svoje braće, da odlučuju koliko osećanja grešnik treba da pokaže da bi dobio oprostjenje, preuzimaju na sebe zadatak koji im Bog nije poverio. Kako znam da ima onih koji su pali u veliki greh, za koje smo radili i s kojima smo radili, i kako znam da je Bog kasnije prihvatio njihov trud, kako znam da su me takvi preklinjali da ih prepustim samima sebi i da se ne opterećujem njihovim slučajem, kazala sam: ‘Neću odustati od vas, morate prikupiti snagu da pobedite!’ Ti ljudi su sada u aktivnoj službi....“

Ne odobravati greh, ali zadobijati grešnike. „Moj um je u velikoj nedoumici zbog svega toga, jer ne mogu da uskladim te misli s kursom koji se sada provodi. Ja se plašim da odobrim

greh, ali se isto tako plašim da grešnika prepustim njegovoj sudbini i da ne preduzmem nikakve napore da ga vratim. Kada bi naša srca u većoj meri bila nadahnuta Hristovim Duhom, mislim da bismo morali imati više Njegove osećajne ljubavi i raditi u sili Njegove duhovne moći da vratimo zalutaloga i da ga ne prepustimo vlasti Sotone.“

Neophodna je religija dobroga srca. „Nama je neophodna religija dobroga srca, tako da ne samo da ukoravamo, zameramo i opominjemo sa svim strpljenjem i naukom, već i da uzmemo grešnika u svoj zagrljaj vere i da ga odnesemo do Hristovog krsta. Moramo ga dovesti u vezu s Spasiteljem koji oprašta grehe.“

„Boli me više nego što mogu da izrazim rečima kada vidim tako malo sklonosti i umešnosti da se spasavaju duše koje su pale u Sotoninu zamku. Gledam tako hladnu farisejštinu, pokušaj da se onaj koji je pao u zamku neprijatelja duša odgurne od sebe i mislim: Šta bi bilo da se Isus tako ponaša prema nama? Zar treba dozvoliti tom duhu da jača među nama? Ako je tako, neka ni moja braća oprostite, ali ja ne mogu da radim s njima. Ne želim da učestvujem u takvoj vrsti rada.“

Mesna, a ne gvozdена srca. „Sećam se pastira koji je krenuo za izgubljenom ovcom ili izgubljenoga sina. Želim da te dve priče iz života utiču na moje srce i na moje misli. Mislim o Isusu, kakvu ljubav i kakvu nežnost je On pokazivao prema zalutalim, palim ljudima, a onda se sećam oštrih osuda koje neko izriče svome bratu koji je poklekao pred iskušenjem i moje srce se ispunjava bolom. Vidim gvožđe u srcima i mislim da bismo se morali moliti za mesno srce...“

„Želela bih da imamo mnogo više Hristovoga Duha i mnogo manje svoga duha i da se mnogo manje povodimo za ljudskim mišljenjima. Ako treba da pogrešimo, neka to bude na strani milosti, a ne na strani osude i oštrog postupanja.“ (Letter 16, 1887)

38. SAVETI MISIJI PO GRADOVIMA I UPRAVNICIMA USTANOVA

Ponašanje vođa misija u gradovima. (Ovaj savet je upućen 1893. godine, kada je posebna vrsta evanđeoskih napora u gradovima obavljana pod imenom ‘Misija po gradovima’. Ovu vrstu delovanja obavljali su timovi propovednika, literarnih evanđelista, medicinskih radnika i drugih. Danas se slična delatnost ponekad obavlja pod imenom „Škola na terenu“)

„Misije su neophodne kao temelj misionarskih napora u našim velikim gradovima; ali, ukoliko oni koji stoje na čelu misija ne ulože istrajne napore da sačuvaju svaki položaj tako da Sotona ne preuzme kontrolu, pretrpećemo gubitke...“

„Sa svakom misijom moraju biti povezani bračni parovi koji će se ponašati krajnje pristojno. Ali, opasnost ne pretili samo mladima, već i oženjenim i udatim ljudima i ženama; radnici moraju podići zidove čednosti i vrline oko sebe tako da žene ne zavode ljude i da ljudi ne zavode žene sa puta stroge čednosti. Čuvajte se od svega što makar samo liči na zlo!“

Zaljubljenički sentimentalizam preovladava. „Oženjeni ljudi

prihvataju pažnje udatih ili neudatih žena; i žene izgledaju očarane, gube razum, duhovnu razboritost i normalan zdrav razum; tako da čine ono što Božja Reč osuđuje... Objavljeni su im jasni ukori i otvorene opomene, ali oni i dalje idu istim putem kojim su drugi prošli pre njih. Kao da igraju neku začaranu igru. Sotona ih navodi da uništavaju sami sebe, da dovode u opasnost Božje delo, da iznova razapinju Božjega Sina, i da ga izlažu otvorenom sramoćenju.“

„Nema nikakve sigurnosti ni za koga, bio mlad ili star, ukoliko ne oseća potrebu da Gospoda na svakom koraku pita za savet. Samo oni koji održe usku vezu sa Bogom biće u stanju da nauče da ljude ocenjuju po Njegovim merilima, da poštuju ono što je neporočno, dobro, skromno i krotko. Srce se mora strogo čuvati, kao što je Josif čuvao svoje srce. Tada će se svako iskušenje da skrenemo s puta vrline dočekati odlučnim rečima: ‘Kako bih mogao učiniti tako grdno zlo i Bogu zgrešiti?’ Ni naj snažnije iskušenje nije izgovor za greh. Bez obzira koliko je snažan pritisak kojemu ste izloženi, greh je vaše delo. Sedište teškoće je u neobraćenom srcu.“

Najgora vrsta izdajnika. „Čovek koji tvrdi da je godinama verovao u istinu za sadašnje vreme, kojega njegova braća smatraju dostojnim da zauzima odgovorne položaje u misijama i ustanovama, može da postane neoprezan kada ga promena okolnosti izloži iskušenju, a ponekad i on sam može kušati druge. Njegov slučaj je zaista žalostan, jer prikazuje delovanje pokvarenog srca, nedostatak one načelnosti kojom mora da raspolaže svaki hrišćanin.“

„Kada onaj kojemu su poverene velike odgovornosti izneveri

svoju svetu dužnost i sebe preda Sotoni u ruke da kao oruđe nepravde seje seme zla, kvareći srca i misli drugih, postaje izdajnik najgore vrste. Od jednog takvog ukaljanog, pokvarenog uma mladi često primaju prvu poročnu misao koja ih navede na život srama i prljavštine.“

Radnici kojima nedostaju čvrsta načela. „Ako ljudi postavljeni na čelo misija nemaju one čvrstine načela koja će ih sačuvati od svakog traga zbližavanja ili neprikladne prisnosti sa mladim devojkama i ženama, uprkos videlu koje im je tako jasno objavljeno, treba ih otpustiti bez pružanja druge prilike. Kod takvih ljudi se zapaža neka izopačenost duše, koja ih navodi na takve nerazumne običaje i navike da njima daleko nadmašuju sve dobro koje mogu da učine. Mi živimo u vremenu moralne pokvarenosti; svet je postao drugi Sodom. Oni koji očekuju dolazak Sina čovečjega, oni koji znaju da se nalaze upravo na samim granicama večnoga sveta, treba da pruže primer koji će biti u skladu s njihovom verom. One koji nisu u stanju da sačuvaju neporočnost i svetost Bog neće prihvatiti. Istinska Božja deca imaju duboko ukorenjena načela koja se ne mogu pokolebati u iskušenjima, zato što Hristos verom nastava u njihovom srcu.“

Druga prilika beskorisna. „Druga prilika bi bila potpuno beskorisna onima čiji je moralni smisao tako izopačen da ne vide opasnost kojoj su izloženi. Ukoliko posle mnogo vremena provedenog u istini njena sila posvećenja nije u njima izgradila karakter obeležen pobožnošću, vrlinom i neporočnošću, bez odlaganja prekinite njihovu vezu s misijom, jer bi preko njih Sotona uneo ta ista labava osećanja u misli onih kojima su morali poslužiti kao uzor vrline i moralnog dostojanstva. Sve što

makar samo liči na zaljubljenički sentimentalizam, na neprikladnu prisnost, mora se odlučno ukoriti.“ (GCB 1893, 162)

Nemamo vremena za pokvarene nagone. „Naše vreme milosti je u najmanju ruku kratko. Mi nemamo nimalo vremena da popuštamo pokvarenim nagonima. Prisnost oženjenih ljudi s udatim ženama i mladim devojkama je odvrtna pred Bogom i pred anđelima. Drskost mladih devojaka u nametanju svoga društva mladim ljudima, u zadržavanju na mestima na kojima oni rade, u započinjanju razgovora s njima, u vođenju običnih, praznih razgovora, deluje ponižavajuće na njihovu ženskost. Sve to umanjuje njihovu vrednost, čak i u očima onih koji i sami čine to isto.“

„Postoji pozitivna neophodnost da se provedu reforme u svim našim ustanovama. Svaka lakoumnost, svaka neprikladna pažnja ljudi i žena jednih prema drugima mora da bude osuđena i prekinuta. Neki, čak i oženjeni ljudi, koji su se upuštali u takve površne prisnosti, pokušali su da se izgovore i da izbegnu osudu tvrdeći da nisu učinili ništa moralno pogrešno. Zar nije moralno pogrešno zadirkivati se, šaliti se i ukazivati laskavu pažnju mladim ženama? Zar ne pokrećemo u njihovim mislima proces razmišljanja koji se više ne može promeniti? Zar vi svojim koketiranjem i nepristojnostima ne odobravate takvo ponašanje?“

„Vi koji zauzimate odgovorna mesta i tvrdite da ste hrišćani, zar vi ne odobravate tu prisnost koja vodi u greh? Kakve izveštaje je nebeski Stražar uneo u nebeske knjige? Zar nikakva moralna šteta nije nanescena osobama s kojima ste bili na takav način prisni? Da, zaista je bila nanescena! Ostavljeni su utisci koji će

ostati neizbrisivi. Te devojke su sada utvrđene u svojim navikama koketiranja i flertovanja. Svako takvo popuštanje čini ih grubima i drskima. One su sve više i više očarane društvom ljudi i žena koji su lakomisleni i isprazni, čiji razgovori su sve pre samo ne sveti, neporočni i oplemenjavajući.“

Definicija moralno lošeg ponašanja. „Ništa moralno loše nismo učinili! – to je izgovor svih koji su bili ukoreni zbog sličnog ponašanja. Šta je to moralno loše? Zar su vaša duhovna čula postala tako neosetljiva da ne možete da prepoznate istinu? Zar ne znate da vinova loza nema trnja, niti na čičku raste grožđe? Ukoliko je istina prodrla do unutrašnjih odaja duše, ona će razviti neporočan moralni ukus. I tada će se videti da svi ti neprihvatljivi, nemoralni običaji predstavljaju u stvari praktično odbacivanje Hrista, da su greh koji prlja dušu... Tričarije, podrugivanja, pošalice, laskanja, upućena mladim devojkama i ženama, dečacima i ljudima, sve su to plodovi sa trnjem, i rastu samo na trnju, jer se drvo prepoznaje po svojim plodovima.“

„Neka se oni koji tvrde da ispovedaju Hristovu religiju ne ponižavaju da vode tričave razgovore, da uspostavljaju neprikladnu prisnost sa ženama bilo kojeg statusa, udatima ili neudatima. Treba da se drže svoga pravog mesta sa svim dostojanstvom. Istovremeno treba da budu društveni, ljubazni i uslužni prema svima.“

„Mlade dame treba da budu uzdržane i skromne. Kada izlaze da se prošetaju, zdravlja radi, nije im potrebna ruka pomoćnica nijednog muškarca. Ne smeju da pruže nikakvu priliku da se o njihovom dobru loše govori.“

Svaka zdravstvena ustanova misionarsko polje. „Na čelo naših ustanova treba da budu postavljeni ljudi koji nemaju samo dobro, zdravo rasuđivanje, već i visoko moralno držanje, koji će biti oprezni u svom ponašanju, neporočni u svom govoru, koji će se sećati svog visokog i svetog poziva i koji će znati da postoji Stražar, verni svedok svakog dela i svake reči. Ukoliko bi ljudi u našim ustanovama gajili nizak nivo razmišljanja, ukoliko bi njihovi razgovori više kvarili nego što bi uzdizali, trebalo bi ih smesta udaljiti s njihovog mesta i prekinuti svaku njihovu vezu sa ustanovom, jer bi sigurno moralno kvarili druge. Dobrobit cele ustanove mora da se osigura. Uvek imajte na umu da je svaka od naših zdravstvenih ustanova misionarsko polje. Božje oko je na njima i danju i noću. Niko ne sme uzimati sebi slobodu da dozvoli makar samo i nagoveštaj zla u njima.“ (SpT Series BBB, broj 16, stranica 6.7)

39. PRELJUBNICI I ČLANSTVO U CRKVI

Jedna rana izjava Elen G. Vajt. „Gospod nas je pozvao na duhovni posao prošlog prvog dana u sedmici (Nedelja, 5. februar 1854) i dok smo bili zadubljeni u tople molitve, bila sam odnesena u viđenju i videla sam stanje nekih takozvanih pripadnika Božjeg Izraela. Videla sam stanje mnogih na našem sastanku u Osvegu. Videla sam da stoje na putu Božjem delu, posebno oni u Kodenouju. Videla sam da je Bog nezadovoljan njima, ali i nekima u Ruzveltu.“

„Anđeo mi je rekao: ‘Sekira još nije stavljena na koren drveta!’ Oni koji su popuštali zlim strastima svoga srca bili su primani u članstvo. Da je Gospod učinio brata Ruzvelta nadglednikom

stada, on bi sigurno video zlo i pokvarenost među narodom. Sekira još nije stavljena na koren drveta! Bog se nije promenio niti je postao drukčiji. On je i dalje Bog revnitelj i neće sada posmatrati greh s ništa više odobravanja nego što je to činio u vreme starog Izraela. Greh je greh. Greh se ne prikazuje u svoj svojoj grešnosti, već kao da ga Bog olako gleda.“

Neizmerni greh. „Videla sam da su sedmu zapovest prekršili neki koje Crkva i dalje drži u svom članstvu. Tim grehom oni su navukli Božje nezadovoljstvo na sebe. Ovaj greh je odvratan u ove poslednje dane, ali su vernici Crkve navukli na sebe Božje nezadovoljstvo i prokletstvo zato što su ga tako olako ocenjivali. Videla sam da je to neizmeran greh i da se ne preduzima nikakav ozbiljan napor, kao što bi trebalo da bude, da se ukloni uzrok Božjeg nezadovoljstva i Njegovog mrštenja, tako što bi se preduzele stroge, temeljite mere prema prestupnicima.“

„To ima užasan, izopačen uticaj na mlade. Oni gledaju kako se olako tretira greh kršenja sedme zapovesti i kako onaj koji je učinio taj odvratan greh treba jedino da prizna da je pogrešio i da mu je žao i da onda i dalje uživa sve prednosti Božjega doma i da i dalje ostane u zajedništvu Crkve.“

„Oni su pomislili da taj greh i nije tako veliki, olako su ocenjivali kršenje sedme zapovesti. I to bi bilo dovoljno da se kovčeg Božji udalji iz logora, čak i kada ne bi bilo drugih greha koji bi učinili da kovčeg bude udaljen i da Izrael oslabi.“

Preljubnici treba da budu lišeni članstva u Crkvi. „Oni koji su prekršili sedmu zapovest treba da budu lišeni članstva u Crkvi, oni ne mogu uživati prednost njenog zajedništva niti

Božjeg doma. Anđeo mi je rekao: ‘To nije greh učinjen u neznanju! To je greh svesno učinjen i Bog će ga pohoditi na strašan način, bez obzira da li je onaj koji ga je učinio mlad ili star!’“

Drsko, namerno grešenje. „Nikada u prošlosti ovaj greh nije u Božjim očima bio tako izuzetno grešan kao u sadašnje vreme. Zašto? Zato što Bog sada želi da očisti sebi poseban narod, koji čezne za dobrim delima. I upravo u vreme kada Bog čisti sebi ovaj posebni narod, u našoj sredini se pojavljuju ovi neposvećeni pojedinci. Uprkos jasnim istinama koje su čuli – užasima koje Božja Reč iznosi pred njih – uprkos blistavim istinama za ovo poslednje vreme koje su objavljene da bi probudile Izrael – oni greše drsko, daju maha svim razularenim strastima svoga telesnoga srca, zadovoljavaju svoje niske nagone, sramote Božje delo, a onda priznaju da su zgrešili i da im je žao!“

„I Crkva ih prima i kaže ‘Amin!’ na njihove molitve i preporuke, koje su smrad u Božjim nozdrvama i prizivaju Njegov gnev da se izlije na logor. On neće boraviti na njihovim skupovima. Oni koji nastave da hode tako bezglavo, pokrivajući ove grehe, biće prepušteni svojim putevima, da budu ispunjeni svojim delima.“

„Oni koji su u stara vremena činili ove grehe bili su izvođeni iz logora i kamenovani. Sadašnja i večna smrt bila je njihov deo; ali, pošto je kazna kamenovanjem ukinuta, ljudi se bez mere prepuštaju ovom grehu i misle da čine samo neki mali prestup.“
(Ms 3, 1854)

Nema pomoći ovom čoveku. (Zaostavština E.G. Vajt nema dovoljno dokumenata po kojima bi se odredila priroda greha ovog

vernika, ali Artur L. Vajt se seća da je čuo svoga oca, V.C. Vajta, kako govori o izrazito odvratnom slučaju rodoskvrnuća)

„Nema mogućnosti da E. bude primljen u zajedništvo Božje Crkve. On je sam sebe stavio izvan dohvata pomoći Crkve, tako da više ne može da ima ikakvog zajedništva s Crkvom niti glasa u njoj. On je sam tvrdoglavo odredio svoj smer u životu i odbio da sluša ukore. Sledio je sklonosti svoga pokvarenoga srca, prekršio je Božji sveti zakon, i osramotio delo sadašnje istine.“

„Iako se ne znam kako iskreno pokaje, Crkva će morati da ostavi po strani njegov slučaj. Ako bude otišao na Nebo, moraće da ode sam, bez zajedništva sa Crkvom. Stalna osuda od Boga i Crkve mora uvek počivati na njemu da se merilo morala ne bi oborilo u prah i pepeo.“ (1T 215)

40. ZAJEDNIČKA IZJAVA ELEN I DŽEJMSA VAJTA

(Iako su ovu izjavu zajednički potpisali Elen i Džejms Vajt, potpuno je jasno da ona uživa punu podršku Elen G. Vajt)

Mogućnost povratka. „Što se tiče slučaja povređene sestre A.G., mi bismo kazali, odgovarajući na pitanje J.H.V, da je karakteristika najvećeg broja onih koji su pali u greh, kao što se to dogodilo njenom mužu, da nemaju nikakav stvarni pojam o veličini svoga greha. Neki, međutim, imaju i vraćaju se u Crkvu, ali ne pre nego što steknu poverenje Božjeg naroda svojim neograničenim priznanjem i razdobljem iskrenog pokajanja. Ovaj slučaj sadrži teškoće koje nisu svojstvene drugima, pa bismo mi

dodali samo sledeće:

1. U slučajevima kršenja sedme zapovesti, kada kriva strana ne pokazuje iskreno pokajanje, ukoliko povređena strana može da dobije razvod braka ne stvarajući od sebe i svoje dece poseban slučaj, ukoliko sebe i decu razvodom ne dovede u teži položaj, onda je slobodna da to učini.

2. Ukoliko bi bilo očigledno da bi razvodom sebe i decu dovela u teži i nepovoljniji položaj, možemo da kažemo da ne znamo nijedan biblijski tekst po kojemu bi nevinna strana bila kriva ako ostane u tom braku.

3. Vreme i napor i molitva i strpljenje i vera i pobožan život mogu dovesti do reforme. Živeti s nekim koji je prekršio bračni zavet i koji je izložen sramoti i porugama zbog svoje grešne ljubavi, a sam nije svestan svoga stanja, izjeda dušu kao živi rak; a ipak, razvod je doživotna rana na srcu. Neka Bog bude milostiv nevinnoj strani. Brak se mora svestrano razmotriti pre sklapanja!

4. Zašto, o zašto se ljudi i žene koji bi mogli da budu poštovani i dobri i da na kraju dosegnu Nebo, zašto se sami tako jeftino prodaju đavolu, ranjavaju svoje bliske prijatelje, sramote svoju porodicu, nanose sramotu i Božjem delu, i na kraju odlaze u propast? Neka im Bog bude milostiv! Zašto oni koji su upali u taj zločin ne pruže dokaze iskrenog pokajanja čija je veličina u skladu s veličinom njihovog zlodela, zašto se ne obrate Hristu da dobiju milost, zašto, koliko god im je to moguće, ne izleće rane koje su zadali?

5. Međutim, ukoliko prestupnik ne učini ono što bi trebalo da učini, i ukoliko je nevinna strana izgubila zakonsko pravo da dobije razvod pošto je nastavila da živi s njime i posle otkrivanja njegovog prestupa, ne vidimo zašto bi nevinna strana učinila greh ako ostane u tom braku, jer bi svoje moralno pravo da ode mogla ostvariti samo na štetu svoga života i zdravlja, koji njenim ostanjem nisu dovedeni u pitanje.

6. Kao i u dane Nojeve, jedan od greha ovoga vremena je i želja za sklapanjem nepromišljenih i prenagljenih brakova. Sotona se krije iza toga. Ako je Pavle mogao da ostane neoženjen, ako je mogao da to isto preporuči i drugima, tako da i on i oni mogu da se potpuno posvete Gospodu, zašto ne bi i oni koji žele da se potpuno stave Gospodu na raspolaganje i da budu sigurni da će izbeći brige, nevolje i gorčinu, tako često prisutnu u životu onih koji su izabrali bračni status, ostati isti kao i on što je bio? Čak šta više, ako je on odlučio da ostane neoženjen i ako je mogao da to stanje preporuči i drugima, zar ne bi danas, osamnaest stoleća posle njega, ostati ono što je on bio moglo predstavljati prihvatljivu alternativu za one koji čekaju dolazak Sina čovečjega, ukoliko ne postoje jasni dokazi da bi u suprotnom popravili svoj položaj i Nebo učinili sigurnijim? Ako je tako mnogo stavljeno na kocku, zašto ne bismo svaki put stali na sigurniju stranu?“ (R&H, 24, mart 1868)

Deo X

LJUBAV PREMA ZALUTALIMA I ISKUŠANIMA

41. BOŽJA LJUBAV PREMA GREŠNICIMA

Nebo i čovekovo srce. „Dok Hristos otvara Nebo za čoveka, život koji nam On daje otvara čovekovo srce za Nebo. Greh ne samo da nas odvaja od Boga, već u čovekovoju duši uništava i želju i sposobnost da upozna Boga. Hristov je zadatak da onemogućí sav taj uticaj zla. Sposobnosti duše, paralizovane grehom – pomračeni um, izopačenu volju – On ima snagu da oživi i obnovi. On nam otvara riznice svemira, a preko Njega dobijamo i sposobnost da prepoznamo i iskoristimo ta blaga.“ (Ed 28.29)

Isus poznaje svakog pojedinca. „Isus svakoga od nas poznaje pojedinačno i dirnut je svešću o našim slabostima. On svakoga od nas poznaje po imenu. On zna i samu kuću u kojoj živimo, ime svakog njenog stanovnika. Ponekad je davao uputstva svojim slugama da idu u izvesnu ulicu u izvesnom gradu, u tu i tu kuću i da pronađu jednu od Njegovih ovaca.“

„Svaku dušu Isus tako potpuno poznaje kao da je jedina za koju je kao Spasitelj umro. Nevolja svake od njih dira Njegovo srce. Uzvik u pomoć dopire do Njegovog uha. On je i došao da sve ljude privuče k sebi. On ih poziva: ‘Hajdete za mnom!’ i Njegov Duh deluje na svako srce da ga pokrene da dođe k Njemu. Mnogi odbijaju da budu privučeni. Isus zna koji su to. On zna i

ko radosno prihvata Njegov poziv i ko je spreman je da se prepusti Njegovom pastirskom staranju. On sam kaže: ‘Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu!’ (Jovan 10,27) On se stara o svakoj svojoj ovci kao da na celom licu Zemlje nema nijedne druge.“ (DA 479. 480)

Oslobodena sedmostruke opsednutosti. „Mariju su svi smatrali velikom grešnicom, ali je Hristos znao okolnosti koje su oblikovale njen život. On je mogao ugasiti svaku iskru nade u njenom srcu, ali to nije učinio. Upravo ju je On podigao iz dubine očajanja i propasti. Sedam puta je slušala kako ukorava demone koji su upravljali njenim srcem i umom. Slušala je Njegove glasne povike Ocu dok se molio za nju. Zнала je kako je greh odvratn Njegovoj neokaljanoj neporočnosti i u Njegovoj sili ona je pobedila.“

Marijino preobraženje. „Iako je u ljudskim očima njen slučaj izgledao beznadežan, Isus je u Mariji video sposobnosti da čini dobro. On je sagledao i bolje strane njenog karaktera. Plan otkupljenja je pružio ljudskom rodu velike mogućnosti i trebalo je da u Mariji te mogućnosti nađu svoje ostvarenje. Njegovom blagodaću ona je postala učesnik u božanskoj prirodi. Osoba koja je pala, čiji um je bio stan demonima, postala je vrlo bliska Spasitelju u zajedništvu i u službi.“

„Upravo je Marija sedela kraj Njegovih nogu i učila se od Njega. Upravo je Marija izlila na Njegovu glavu dragoceno ulje pomazanja i oprala Njegove noge svojim suzama. Marija je stajala kraj krsta, sledila ga je do groba. Marija je prva došla na grob posle Njegovog vaskrsenja. Upravo je Marija prva objavila vaskrslog Spasitelja.“

„Što je veći greh, to je i veća potreba za Spasiteljem. Isus poznaje okolnosti svake duše. Vi možete kazati, ja sam grešan, vrlo grešan. I možda zaista i jeste, ali što ste gori, to vam je Isus nepohodniji. On nikada neće odbaciti uplakanu, skrušenu dušu. On nikome ne govori sve što bi mogao kazati, ali poziva svaku uzdrhtalu dušu da se ohrabri. On će dati potpuno pomilovanje svakome koji dolazi k Njemu i traži oprostjenje i obnobljenje.“

„Hristos je mogao zadužiti nebeske anđele da izliju sudove Njegovog gneva na naš svet, da unište one koji su puni mržnje prema Bogu. On je mogao izbrisati ovu tamnu mrlju iz svog svemira, ali On to nije učinio. On danas stoji kraj kationog oltara, iznoseći pred Boga molitve onih koji traže Njegovu pomoć.“

„Duše koje se obraćaju Njemu tražeći utočište, Isus podiže iznad optužbi i sukobljenih jezika. Nijedan čovek ni pali anđeo ne mogu optužiti te duše. Hristos ih sjedinjuje sa svojom božansko-ljudskom prirodom. One stoje pokraj velikog Nosioca greha u svetlosti koja sija s Božjeg prestola. ‘Ko će optužiti izabrane Božje? Bog koji pravda? Ko će osuditi? Hristos Isus, koji umre, pa još i vaskrse, koji je s desne strane Bogu i moli se za nas?’ (Rimljanima 8,33.34)“ (DA 568)

Nepogrešivi Pomoćnik. „Duša koja se predala Hristu u Njegovim očima je dragocenija od celog sveta. Spasitelj bi pretrpeo celu agoniju u Getsimaniji da bi jedna duša bila spasena za Njegovu carstvo. On nikada neće odbaciti nijednoga od onih za koje je umro. Ukoliko Njegovi sledbenici ne odluče da ga ostave, On će ih čvrsto držati.“

„U svim našim nevoljama imamo nepogrešivog Pomoćnika. On nas ne ostavlja da se sami borimo s iskušenjima, da ratujemo protiv zla, dok nas konačno ne skrše tereti i tuga. Iako je On sada sakriven od pogleda smrtnika, uho vere može da čuje Njegov glas kako govori: ‘Ne plaši se, jer ja sam s tobom!’ ‘I bejah mrtav i evo sam živ u vek veka!’ (Otkrivenje 1,18) Ja sam pretrpeo vaše tuge, iskusio vaše borbe, suočio se s vašim iskušenjima. Znam vaše suze; i ja sam plakao. Poznajem i bol koji leži suviše duboko da bi se mogao poveriti ljudskim ušima. Nemoj misliti da si sam i zaboravljen. Iako tvoj bol ne dira nijednu strunu nijednog srca na Zemlji, pogledaj na mene i živi! ‘Ako će se i gore pomaknuti i humovi pokolebati, opet milost moja neće se odmaknuti od tebe i zavet mira mojega neće se pokolebati, veli Gospod, koji ti je milostiv.’ (Isaija 54,10)“ (DA 483)

Mržnja prema grehu, ljubav prema grešniku. „Isus se podigao i gledajući prema ženi, rekao: ‘Ženo, gde su oni koji te optužuju? Zar te niko nije osudio? Niko, Gospode! I Isus joj reče: Ni ja te ne osuđujem, idi i ne greši više!’“

„Žena je stajala pred Isusom, zgurena od straha. Njegove reči: ‘Koji je među vama bez greha, neka prvi baci kamen!’ – zazvučale su joj kao smrtna presuda. Nije se usuđivala ni da podigne pogled prema Spasiteljevom licu, već je tiho očekivala svoj kraj. Zaprepašćeno je gledala kako njeni tužioc i odlaze bez reči, postidjeni; a onda su reči nade doprle do njenih ušiju: ‘Ni ja te ne osuđujem, idi i ne greši više!’ Slomljena srca se bacila pred Isusove noge, jecajući je govorila o svojoj ljubavi punoj zahvalnosti, oblivena gorkim suzama priznavala je svoj greh.“

Početak novog života. „Ovo je za nju bilo početak novog života, života neporočnosti i mira, posvećenoga služenju Gospodu. Podižući ovu posrnulu dušu, Isus je učinio veće čudo nego lećeći najtežu telesnu bolest. Izlećio je duhovnu bolest koja bi se završila večnom smrću. Ova pokajnica je postala jedna od Njegovih najvernijih sledbenica. Požrtvovanom ljubavlju i odanošću uzvratila je na Njegovu milost i Njegovo oprostenje.“

„Ovim delom opraštanja ovoj ženi i njenim pozivanjem da počne živeti boljim životom, Hristov karakter je zablistao lepotoom savršene pravednosti. Iako nije ulepšavao njen greh, niti umanjio njenu svest o krivici, Isus se trudio da je spase, a ne da osudi. Svet je za ovu posrnulu ženu imao samo prezir i porugu, ali joj je Isus uputio reći utehe i nade. Bezgrešni se sažalio na slabosti grešnika i pružio svoju ruku da mu pomogne. Dok su je licemerni fariseji optuživali, Isus ju je pozvao: ‘Idi, i ne greši više!’“

Hrišćanska ljubav je spora da osudi. „Nije Hristov sledbenik onaj koji, odvrćena pogleda, okreće leđa grešniku, ostavljajući ga da nesmetano ide putem koji vodi u propast. Oni koji se nalaze u prvim redovima kada treba optužiti druge, revnosni da ih privedu pravdi, često su u svom životu daleko krivlji od njih. Ljudi mrze grešnike, dok istovremeno vole greh. Hristos mrzi greh, a voli grešnika. To će biti duh svih onih koji slede Hrista. Hrišćanska ljubav je spora da optuži, ali brza da prepozna pokajanje, spremna da oprost, da ohrabri, da vrati zalutaloga na put svetosti, i da utvrdi njegove stope na njemu.“ (DA 461.462)

Isus, prijatelj grešnika. „Želela bih da privučem vašu pažnju

na dragocena obećanja Božje Reči. Nemaju sva Božja deca istu silu, isti temperament, isto poverenje i istu smelost. Ja sam zaista radosna što naša osećanja nisu nikakav dokaz da nismo Božja deca. Neprijatelj će te kušati da misliš da si se odvojila od Boga i da te On više ne voli, ali, naš Gospod nas i dalje voli i to možemo znati po rečima koje je zabeležio samo radi slučajeva kao što je naš: ‘A ako ko sagraši, imamo zastupnika kod Oca, Isusa Hrista, pravednika!’ (1. Jovanova 2,1) ‘Ako priznajemo grehe naše, veran je i pravedan da nam oprostí grehe naše i očisti nas od svakog bezakonja.’ (1. Jovanova 1,9)“

„A sada, draga moja sestro, imam dokaz da te Bog voli; i da te dragi Spasitelj, koji je dao sebe za tebe, neće odbaciti od sebe samo zato što se nalaziš u iskušenju i zato što si u svojoj slabosti možda bila savladana. On te i dalje voli.“

„Petar se odrekao svoga Gospoda u času nevolje, ali Isus nije odbacio svog jasnog učenika. Iako je Petar mrzio sebe, Gospod ga je voleo i posle svog vaskrsenja pozvao ga je po imenu i poslao mu ljubaznu poruku. O, kakvog ljubaznog, saosećajnog Spasitelja punog ljubavi mi imamo! I On nas voli iako grešimo!“

Dragocena Božja obećanja. „Nemoj da te brige udalje iz naručja našeg dragog Spasitelja, počivaj s poverenjem u veri. On te voli; stalo mu je do tebe; blagosilja te i daće ti svoju blagodat i svoj mir. On ti govori: ‘Opraštaju ti se gresi tvoji!’ (Matej 9,2) Ti si, možda, potištena zbog svojih telesnih nedostataka, ali oni nisu dokaz da Gospod ne radi za tebe iz dana u dan. On će ti oprostiti, u obilnoj meri oprostiti. Okruži svoju dušu ugodnim

Božjim obećanjima. Isus je naš nepokolebljivi, nepogrešivi Privatelj, i On želi da se osloniš na Njega.“

„Bog je na poslu, ali i Sotona je na poslu. Sotona bi želeo da naše misli odvoji od našeg moćnog Pomoćnika, da nas navede da razmišljamo o pokvarenosti svoje duše, da mislimo da su sve njene sposobnosti uzalud potrošene, da smo osramotili Gospoda. Odvrati pogled od sebe i gledaj Hristovo savršenstvo.“

Hristova pravednost za nas. „Mi sami ne možemo izgraditi svoju pravednost. Hristos u svojim rukama ima čistu haljinu pravednosti i On sam će je staviti na nas. On će nam uputiti slatke reči oprostjenja i obećanja. On će našoj žednoj duši otvoriti izvore žive vode na kojima se možemo osvežiti. Ona nas poziva da dođemo k Njemu sa svim svojim teretima, svim svojim žalostima, i obećava da ćemo naći spokojstvo. Prema tome, kada dolazimo k Njemu, moramo verovati da će nam oprostiti i moramo pokazati svoju veru počivanjem u Njegovoj ljubavi. Srce je pokrenuto svime što je nežno, i neporočno i uzvišeno – visokim ambicijama, svetim radostima, oplemenjujućim pobudama, saučešćem punim ljubavi, željom da pružimo neophodnu pomoć.“

Ponuda potpunog oprostjenja. „Isus vidi krivice iz prošlosti, izgovara reči oprostjenja, i mi ga ne smemo osramotiti sumnjajući u Njegovu ljubav. Osećanje krivice se mora položiti u podnožje krsta na Golgoti. Svest o grešnosti nam je otrovala izvore života i istinske sreće. I zato sada Isus kaže: ‘Položi sve to na mene. Ja ću uzeti tvoje grehe i daću ti mir. Nemoj više odbacivati svoje samopoštovanje, jer sam te ja otkupio pod cenu svoje

krvi. Ti pripadaš meni. Ja ću ojačati tvoju oslabljenu volju, ukloniću i tvoje žaljenje zbog greha.“

„Okreni onda prema Njemu svoje zahvalno srce, koje drhti od neizvesnosti, i uhvati se za nadu koja ti je ponuđena. Bog prihvata tvoje slomljeno, skrušeno srce i daje ti bezuslovno oprostjenje. On nudi da te usvoji u svoju porodicu, nudi ti svoju blagodati da ti pomogne u tvojim slabostima. Dragi Spasitelj će te voditi napred korak po korak, ako budeš stavila svoju ruku u Njegovu i dozvolila da te On usmerava.“

„Istražuj dragocena Božja obećanja. Ako Sotona tvojim mislima nameće pretnje, odvрати se od njih i prioni uz obećanja; neka se tvoja duša teši njihovim sjajem. Oblak je mračan sam po sebi, ali, kada se ispuni svetlošću, dobija boju sjajnog zlata, jer je slava Božja na njemu.“

„Neka Gospod blagoslovi tvoju dušu sa ovih nekoliko reči koje me je pokrenuo da ti uputim.“ (Letter 99, 1896)

Predmeti Božje ljubavi i interesovanja. „Gospod Bog preko Isusa Hrista celoga dana pruža svoju ruku pozivajući grešne i posrnule. On želi da ih sve primi. On dobrodošlicom pozdravlja sve. Njemu je na slavu da pomiluje i najvećeg grešnika. On će oteti plen moćnome, osloboditi zarobljene, On će istrgnuti raspaljenu glavnu iz ognja. On će spustiti zlatni lanac svoje milosti do najvećih dubina ljudske pokvarenosti i podići poniženu dušu, otrovanu grehom.“

„Svako ljudsko biće je predmet ljubavi i interesovanja Onoga

koji je dao svoj život da bi ljude vratio Bogu. Za krivu i bespomoćnu dušu, koju je Sotona lako mogao da uništi svojim zamkama i varkama, On se stara onako kako se pastir stara o ovci iz svoga stada.“ (MH 161.162)

42. RAZUMETI DRUGE

Duševne muke onoga koji se kaje. „Kada grešnik postane svestan svojih greha, trudite se da ne uništite njegovo samopoštovanje. Nemojte ga obeshrabrivati svojom ravnodušnošću ili nepoverenjem. Nemojte govoriti: ‘Pre nego što mu budem poklonio svoje poverenje, pričeću da vidim da li će izdržati!’ Često upravo ovo nepoverenje navodi grešnika koji se nalazi u iskušenju da posrne.“

„Trebalo da razumemo slabosti drugih. Mi veoma malo znamo o duševnim patnjama onih koji su bili okovani lancima tame i kojima nedostaje odlučnosti i moralne snage. Vrlo je bedno stanje onoga koji pati od grižnje savesti; on je sličan nekome koji je omamljen, koji se tetura, pada u prah. On ništa ne može da vidi jasno. Njegov um je pomračen, ne zna koji korak da preduzme. Mnoga takva jadna duša je pogrešno shvaćena, necenjena, ispunjena očajanjem i agonijom – izgubljena, zalutala ovca, koja ne može da nađe Boga, iako ima beskrajnu želju za oprostom i mirom.“

Snažni uticaji na zlo. „O, neka se ne izgovori nijedna reč koja bi izazvala još dublji bol! Duši koja je umorna od života u grehu, i koja ne zna gde da nađe olakšanje, predstavite Spasitelja punog saučešća. Uzmite je za ruku, podignite je, uputite joj reči pune

ohrabrenja i nade! Pomozite joj da se uhvati za Spasiteljevu ruku... Mi moramo sebe zamisliti na mestu onoga koji se nalazi u iskušenju. Razmislite o sili nasleđa, o uticaju pokvarenih drugova i okoline, o snazi loših navika. Zar bi trebalo da se čudimo što se mnogi kvare pod takvim uticajima? Zar bi trebalo da se iznenađujemo što su spori da se odazovu pozivima da ustanu, naporima da se podignu?“ (MH 167.168)

Nežno saučešće. „Čudesne li ljubavi da je Bog, beskrajni Bog, nama ukazao prednost da mu se obraćamo nežnim imenom Otac! Nijedan zemaljski otac ne bi tako ozbiljno pozivao zalutalo dete kao što to čini Onaj koji nas je stvorio, kada poziva prestupnika. Nijedan ljudski interes nikada nije nepokajanome upućivao tako nežne pozive.“

„I prema tome, s kakvim nežnim saosećanjem bismo mi morali da radimo za grešne i zalutale, koji propadaju svuda oko nas. Dok radimo moramo biti nadahnuti istim Duhom kojim je Isus bio nadahnut, ispunjeni istom nežnošću punom sažaljenja, kojom je On bio ispunjen. Kada se živom verom budemo uhvatili za Božja obećanja, kada budemo živeli od svake reči koja izlazi iz usta Božjih, onda ćemo se staviti na Hristovu stranu, onda će Njegov Duh i Njegova blagodat sjediniti svoje napore s našim naporima da duše dovedemo do poznanja božanske volje.“ (Ms 35, 1886)

Saučešće prema krivcima. „Kako se malo povezujemo sa Hristom u onome što bi trebalo da bude najčvršća veza zajedništva između Njega i nas – vezom saučešća prema izopačenim, krivim, napaćenim dušama, koje su mrtve u gresima i prestupima svojim! Nečovečnost čoveka prema čoveku je naš najveći greh.

Mnogi misle da predstavljaju Božju pravednost iako potpuno propuštaju da predstave Njegovu nežnost i Njegovu veliku ljubav. Često se oni koje dočekuju mrko i oštro nalaze na udaru iskušenja. Sotona se rve s tim dušama i stroge, neosećajne reči ih obeshrabruju i doprinose da postanu plen sile kušača.“

„Veoma je osjetljiv posao baviti se umom čoveka. Jedino Onaj koji čita svako srce zna kako da navede čoveka na pokajanje. Jedino Njegova mudrost nam može osigurati uspeh u približavanju izgubljenima. Vi možete stati ukočeno, misleći: ‘Svetiji sam od tebe.’ i uopšte neće biti važno koliko je tačno tvoje mišljenje i koliko istinite tvoje reči; one nikada neće dosegnuti srce. Hristova ljubav, pokazana rečima i delima, prokrčiće svoj put do duše; dok neprestano ponavljanje propisa ili dokazivanje neće postići ništa.“

„Nama je potrebno mnogo više hristolikog saučešća, ne samo običnog saučešća prema onima koji nam izgledaju besprekorni, već saučešća prema siromašnim dušama koje se bore za život, koje su često savladane manama, koje padaju u greh i koje se kaju, koje se nalaze u iskušenju i bivaju obeshabrene. Mi treba da pođemo svojim bližnjima, dirnuti, kao i naš milosrdni Prvosveštenik, saučešćem prema njihovim nedostacima.“ (MH 163. 164)

Posledice hladnoće i zanemarivanja. „Međutim, među nama kao ljudima oseća se nedostatak dubokog, iskrenog, srdačnog saučešća i ljubavi prema onima koji padaju u iskušenje i greše. Mnogi su pokazivali hladnoću i grešno zanemarivanje, držanje koje je Hristos opisao kao prelaženje na drugu stranu, kao naj-

veće moguće udaljavanje od onih kojima je naša pomoć najpotrebnija. Novoobraćena osoba vrlo često vodi oštar sukob sa svojim ukorenjenim navikama i sa nekim posebnim oblikom iskušenja, i kada bude savladana nekom velikom strašću ili sklonošću, postaje kriva za nesmotrenost ili neko stvarno zlo. Upravo se tada od njegove ili njene braće traži energičnost, taktičnost i mudrost da bi se posrnula duša vratila i ponovo stekla duhovno zdravlje. U takvim slučajevima treba primeniti savet Božje Reči: 'Braćo, ako i upadne čovek u kakav greh, vi duhovni ispravljajte takvoga duhom krotkosti, čuvajući sebe da i ti ne budeš iskušan.' (Galatima 6,1) 'Dužni smo, dakle, mi jaki slabosti slabih nositi, a ne sebi ugađati.' (Rimljanima 15,1)“

„Međutim, kako se malo Hristovog sažaljenja i Njegove nežnosti vidi u ponašanju Njegovih takozvanih sledbenika! Kada neko pogreši, drugi često uzimaju sebi slobodu da njegov slučaj prikazuju u što tamnijim bojama. Oni koji su, možda, krivi za isto tako velike grehe, samo u nekom drugom smeru, postupaju prema svome bratu sa surovom oštrinom. Prestupi učinjeni zbog neznanja, nepromišljenosti ili slabosti se naduvavaju da izgledaju kao namerni, unapred smišljeni gresi. Kada vide duše koje skreću s pravog puta, neki skrštavaju ruke i kažu: 'Rekao sam da će tako biti! Znao sam unapred da se toj osobi nije moglo pokloniti poverenje!' Na taj način se ponašaju isto onako kao što se ponaša Sotona, uživajući što su se njihova zla sumnjičenja pokazala kao tačna.“ (5T 604.605)

Ljubav prema onima koji greše. „Mi nismo svi jednako organizovani, a mnogi među nama nisu ni vaspitani pravilno. Njihovo obrazovanje je bilo nepotpuno. Neki su nasledili nagao temperament, njihovo vaspitanje u detinjstvu nije ih naučilo da

vladaju sobom. S tim vatrenim temperamentom, često su sjedinjene i zavist i ljubomora. Neki imaju mane na drugim područjima. Ima i onih koji su nepošteni u postupanju prema drugima, koji sebi u poslovima suviše dozvoljavaju. Drugi su samovoljni u porodicama, skloni da vladaju. Njihov život je daleko od onoga što bi morao biti. Njihovo vaspitanje je potpuno pogrešno. Njima nije bilo rečeno da postoji greh prepuštanja vlasti tih zlih osobina; i upravo zato im ni greh ne izgleda izuzetno grešan. Drugi, čije vaspitanje nije bilo u toj meri pogrešno, koji su dobili nešto bolju obuku, razvili su mnogo bolji karakter. Međutim, hrišćanski život svih nas stoji pod velikim pozitivnim ili negativnim uticajem našeg prethodnog vaspitanja.“

„Isus, naš Zastupnik, upoznat je sa svim okolnostima koje nas okružuju i postupa prema nama u skladu sa videlom koje imamo i okolnostima u koje smo stavljeni. Neki su se daleko bolje organizovali od drugih. Dok su neki stalno uznemiravani, izmučeni i u nevoljama zbog svojih neugodnih karakternih osobina, moraju da se bore protiv svojih unutrašnjih neprijatelja i pokvarenosti svoje prirode, drugi nemaju ni upola toliko borbe. Oni se skoro bez ikakvih teškoća sreću sa svojom braćom i sestrama i rade s onima koji nisu tako dobro organizovani kao oni.“ (2T 74)

Dobrodošlica pokajniku. „I tako razlikujući, jedne milujte!’ (Juda 22) Oni koji su mudri po Božjoj mudrosti shvatiće duše kojima je neophodna pomoć, duše koje su bile savladane, i koje, iako su se iskreno pokajale, jedva da se usuđuju nadati, ukoliko ih neko ne ohrabri. Gospod će pokrenuti srca onih koje je učinio pristavima svoje blagodati da sa dobrodošlicom prihvate te

uzdrhtale, pokajničke duše u zajedništvo svoje ljubavi. Gospodnji istinski sledbenici neće se ponašati prema grešnicima kao da su oni izvan domašaja oprostjenja. Oni će imati sažaljenja prema onima koji su se nalazili u nepovoljnim okolnostima i koji su dozvolili Sotoni da ih povede na zabranjene puteve.“

„Te duše su zgrešile Bogu, ali, ako se pokaju i pokažu iskrenost svoga pokajanja svojim naporima da služe Gospodu, ko bi se smeo usuditi da im zabrani da dođu Bogu? Ohrabrite ih! Dajte im priliku da ponovo steknu ono što su izgubili. Oholost, lakomstvo, senzualnost, možda su bili njihovi najteži gresi. Ukažite im na njihove zablude, ali ne tako da ih udaljite od Hrista. Rečima saučešća i ljubavi privucite ih Njemu. Koliko god da su nisko pali, nemojte im uništavati nadu u oprostjenje. Radite za njih, molite se s njima, ukazujte im na Otkupitelja...“

Ne osuđujte druge. „Ozbiljnim, hristolikim naporima ljudi će biti osvedočeni i obraćeni, i Bog će im oprostiti. Neka niko ne odbaci dušu koja napušta služenje Sotoni i traži oprostjenje od Isusa. ‘I tako razlikujući, jedne milujte!’ Kada pruže dokaz da se Božji Duh bori s njima, pružite im svako moguće ohrabrenje zbog stupanja u Gospodnju službu. Nemojte ih obeshrabriti ni svojom ravnodušnošću, odvrćanjem od njih po načelu: ‘Svetiji sam od tebe!’ (Isaija 65,5)“

„Oni koji se ponašaju kao fariseji možda nisu krivi za potpuno iste grehe kao i oni koje osuđuju kod drugih, ali mogu da budu krivi za grehe koji su još mnogo teži u Božjim očima. Svako će biti nagrađen prema svome radu. Neka se oni koji osuđuju druge dobro čuvaju, da ne bi bili osuđeni pred Bogom zbog farisejstva.“ (Ms 37, 1902)

Ljudi ljubavi, a ne kao bodljikavi kesteni. „Moramo očekivati da ćemo morati da se suočimo i da podnosimo velike nedostatke kod onih koji su još mladi i neiskusni. Hristos nas je zadužio da ispravljamo takve u duhu krotkosti, ali će nas uzeti na odgovornost ukoliko ih svojim ponašanjem navedemo na obeshrabrenje, očajanje, ili gurnemo u propast. Ukoliko svakodnevno ne negujemo dragocenu biljku ljubavi nalazimo se u opasnosti na postanemo uskogrudni, neosetljivi, licemeri, kritički raspoloženi, proglašavajući sebe pravednima, iako nam još mnogo treba da bi nas Bog priznao kao svoje. Neki su neljubazni, nagli i grubi. Slični su kori kestena – bodu svakoga ko ih takne. Takvi pričinjavaju neizrecivu štetu pogrešno predstavljajući našeg ljubaznog Spasitelja.“

„Mi moramo zadovoljiti uzvišenija merila ili ćemo biti nedostojni da se nazovemo hrišćani. Mi moramo razviti duh s kojim je Hristos radio za grešnike. Oni su Njemu isto toliko mili koliko i mi. Oni su isto toliko sposobni da postanu trofeji Njegove blagodati i naslednici Njegovog carstva. Međutim, oni su izloženi zamkama pokvarenog neprijatelja, izloženi opasnostima i kvaranju, i bez spasonosne Hristove blagodati, sigurno bi propali. Da smo ovo pitanje posmatrali u pravoj svetlosti koliko bi naša revnost bila jača, koliko bi se umnogostručili naši ozbiljni, požrtvovani napori da bismo se približili onima kojima su neophodni naša pomoć, naše molitve, naše saučešće, naša ljubav?“ (5T 605. 606)

Isus, naš Primer. „Upravo je odbačene, carinike i grešnike, prezrene u narodima, Isus pozivao i svojom ljubaznošću i ljubavlju privlačio da dođu k Njemu. Jedina grupa koju nikada nije

podupirao bili su ljudi koji su sebe visoko cenili i s potcenjivanjem gledali na druge.“

„Čak je i prema onima koji su najdublje pali postupao s poštovanjem. Hristu je pričinjavalo neprekidni bol da bude suočen s neprijateljstvom, izopačenošću i poročnošću; ali nikada nije izrekao nijednu jedinu reč kojom bi pokazao da je Njegova osetljivost bila užasnuta ili Njegov prefinjeni ukus povređen. Bez obzira kakve su bile zle navike, koliko jake predrasude i tašte strasti ljudskih bića, On se uvek sa svime suočavao s nežnošću punom saučešća. Ukoliko budemo dobili deo u Njegovom Duhu, sve ljude ćemo prihvatati kao braću, koja se bore sa sličnim iskušenjima i nevoljama, koja često padaju i ponovo ustaju, koja se suočavaju s obeshrabrenjima i teškoćama, čeznu za saosećanjem i pomoći. I tada ćemo postupati na takav način da ih ne obeshrabrimo ili odbacimo, već da probudimo nadu u njihovim srcima.“ (MH 164. 165)

DODATAK A

MASTURBACIJA I DUŠEVNE BOLESTI

U svojoj naučnoj raspravi pod naslovom „Masturbaciono ludilo, istorija ideje“ (Journal of Mental Science 108, 1. januar 1962) E.H. Her se poziva na studiju izvedenu na 500 pacijenata koji su bili lečeni u Državnoj psihijatrijskoj bolnici u Ajovi, i kaže da su autori studije pod naslovom „Uloga koju je masturbacija imala u izazivanju mentalnog rastrojstva“ (Journal of Nervous and Mental Disorders, 76:220, 1932) ustanovili da se u dvadeset i dva slučaja masturbacija pojavljuje kao očigledno najvažniji faktor u nastajanju rastrojstva.

Isti autor nastavlja:

„Autori su zaključili da je mentalni sukob izazvan masturbacijom, a ne sama navika, doveo do bolesti i oni veruju da je ovaj zaključak potvrđen efikasnošću psihoterapije usmerene na preoblikovanje pacijentovih ideja o masturbaciji. Međutim, sama činjenica da su 15 od 22 pacijenta patili od depresije mora izazvati sumnju u verodostojnost ovog umerenog zaključka, jer depresivni pacijenti nisu samo skloni da optužuju sebe za zanemarivanje onoga što sami smatraju zdravstvenim pravilom, već i da se oporavljaju od bolesti bez obzira da li su lečeni psihoterapijom.“

Na ovaj način Her stavlja pod sumnju zaključke Malamuda i Palmera, ali kaže, što je veoma značajno, da je njihova studija „jedan od zaista retkih pokušaja – ukoliko se njegovih saznanja tiče, jedini stvarni pokušaj – naučnog proučavanja masturbaci-

one hipoteze (pretpostavke da masturbacija može izazvati duševnu bolest).

Pošto je priznao da „nema nikakvog načina da se obori masturbaciona hipoteza“ Her nudi svoj konačni zaključak: „Sve što bismo mogli da kažemo, na temelju dokaza, glasi da je povezanost masturbacije i mentalnog rastrojstva vrlo slaba i promenljiva, i da stoga, ukoliko je masturbacija uzrok bolesti, verovatno nije neki njen vrlo važan uzrok.“

Prema tome, iako ovi autori umanjuju mogućnost da masturbacija može da bude povezana s duševnom bolešću, oni je ne odbacuju u potpunosti. Još je značajnije, autor naglašava da je učinjen samo jedan jedini pokušaj da se masturbaciona hipoteza naučno prouči i dokaže.

Pišući o masturbaciji odraslih osoba Lester C. i Elis Krou zaključuju: „Posledice ovog oblika seksualne perversije nisu do sada još potpuno poznati.“

Dr Dejvid Horobin, sa Oksfordskog univerziteta izjavljuje:

„Količina cinka u ejakulatu je tolika da samo i jedna ejakulacija može čoveka lišiti celokupne količine cinka koja je apsorbovana preko creva u toku jednoga dana. Ukoliko izgubljena količina nije nadoknađena povećanim unošenjem preko hrane, ponovljene ejakulacije mogu izazvati nedostatak cinka i pojavljivanje različitih problema, među njima i impotencije.“

„Čak je moguće, uzimajući u obzir važnost cinka za rad mozga,

da su moralisti 19. stoleća bili u pravu kada su govorili da ponovljene masturbacije mogu doprineti da čovek poludi!“ (Vita-books: St. Albans, Vermont, 1981, page 8)

Ova izjava je slična izjavi koju je dao dr Karl Pfajfer u svojoj knjizi o cinku. On izjavljuje:

„Mrzim to da kažem, ali kod pacijenata sa nedostatkom cinka, seksualna uzbuđenja i intenzivna masturbacija mogu ubrzati ludilo.“ – (Zink and other Micro-nutritients, Keats: New Canaan, Conn. 1978, page 45)

Neće se svi medicinski autoriteti složiti s ovim zaključcima, ali je značajno da postoje neki čije studije i istraživanja dovode do mišljenja koja se prilično slažu s učenjem Elen G. Vajt.

Vidi knjigu Child Guidance, pages 439-456, i potraži dalje informacije o ovom predmetu!

DODATAK B

JEDAN RANI PROBLEM U CRKVI

Na prvoj adventističkoj delegatskoj konferenciji, koja je održana u Montereyju, Mičigen, od 4. do 6. oktobra 1862. godine raspravljalo se o četiri pitanja, od kojih je prvo glasilo: „Kako da se ponašamo prema razvedenim brakovima?“

Pojam „razvedeni brakovi“ je opisan kao stupanje u brak osoba „koje su prethodno bile razvedene od svojih dotadašnjih muževa ili žena iz drugih razloga osim onoga koji je spomenut u Matej 19, i posle toga stupile u brak s drugom osobom. Treba li takve osobe, kada prihvate vest istine za sadašnje vreme, primati u zajedništvo Crkve?“ (R&H, 14. oktobar 1862)

Pitanje je bilo stavljeno na dnevni red jednog odbora konferencije. Nikakav zapis nije sačuvan o nekoj usvojenoj preporuci ili akciji.